

Річард Горбань
Руслан Делятинський

ІВАНО-ФРАНКІВСЬКА ТЕОЛОГІЧНА АКАДЕМІЯ УГКЦ: ТРАДИЦІЇ ТА СТАНОВЛЕННЯ

(до 125-річчя Івано-Франківської єпархії УГКЦ,
20-річчя виходу з підпілля Духовної Семінарії
та 10-річчя заснування Теологічної Академії)

Українська Греко-Католицька Церква
Івано-Франківська Теологічна Академія
Івано-Франківська Духовна Семінарія імені св. свщмч. Йосафата
Серія наукових видань «Бібліотека Наукового вісника ІФТА
«Добрий пастир», Випуск 1

Річард Горбань
Руслан Делятинський

ІВАНО-ФРАНКІВСЬКА ТЕОЛОГІЧНА АКАДЕМІЯ УГКЦ: ТРАДИЦІЇ ТА СТАНОВЛЕННЯ

(до 125-річчя Івано-Франківської єпархії УГКЦ,
20-річчя виходу з підпілля Духовної Семінарії
та 10-річчя заснування Теологічної Академії)

Івано-Франківськ
«Нова Зоря»
2010

ББК 63,3 (4УКР)

Г 67

УДК 271 (477)

Горбань Р., Делятинський Р. Івано-Франківська Теологічна Академія УГКЦ: традиції та становлення (до 125-річчя Івано-Франківської єпархії УГКЦ, 20-річчя виходу з підпілля Духовної Семінарії та 10-річчя заснування Теологічної Академії): Наукове видання. – Івано-Франківськ: Нова Зоря, 2010. – 168 с. (Серія наукових видань «Бібліотека Наукового вісника ІФТА «Добрий Пастир», Випуск 1).

У пам'ятній книзі вміщено матеріали виступів на ювілейній конференції, доповідь віце-ректора з наукової роботи ІФТА, професора, доктора теологічних наук о. Річарда Горбаня про організацію наукової діяльності професорсько-викладацького колективу ІФТА, а також монографічне дослідження Руслана Делятинського з історії ІФТА, в якому розглядається проблема становлення та розвитку одного з авторитетних сучасних богословських навчальних закладів УГКЦ – Івано-Франківської Теологічної Академії, яка була заснована в ювілейному 2000 році, а фактично успадкувала кращі традиції своїх попередників – Станиславівської (1907–1945) й Івано-Франківської (1991–1995) духовних семінарій, Івано-Франківського теологічно-катехитичного духовного інституту (1991–2000) – у справі підготовки нового покоління богословів-науковців, священників, катехитів, дяків-регентів та інших фахівців, необхідних для проведення УГКЦ місії «нової євангелізації» в сучасному українському суспільстві.

Ця книга започатковує серію наукових видань «Бібліотека Наукового вісника ІФТА «Добрий Пастир», в якій будуть публікуватися наукові праці професорсько-викладацького складу ІФТА.

Книга призначена для богословів, істориків, релігієзнавців, філософів та всіх, хто цікавиться історією розвитку богословських вищих навчальних закладів в Україні.

Рецензенти:

Війтишин Володимир, єпископ, доктор теологічних наук, професор кафедри теології Івано-Франківської Теологічної Академії, Правлячий Архієрей Івано-Франківської єпархії УГКЦ;

Мудрий Софрон, єпископ, ЧСВВ, доктор канонічного права, професор кафедри Східного канонічного права Івано-Франківської Теологічної Академії, єпископ-емерит Івано-Франківської єпархії УГКЦ, ректор Івано-Франківської Теологічної Академії;

Марчук В.В., доктор історичних наук, професор, завідувач кафедри політології Інституту історії та політології Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника;

Єгрешій О.І., кандидат історичних наук, доцент кафедри історії України Інституту історії та політології Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника.

Розглянуто і рекомендовано до друку Вченою радою Івано-Франківської Теологічної Академії, протокол № 1 від 30 серпня 2010 року.

© Річард Горбань, 2010

© Руслан Делятинський, 2010

ISBN 978-966-398-049-2

© Видавництво «Нова Зоря», 2010

Книга видана за сприяння
Івано-Франківського Єпархіального
Управління Української
Греко-Католицької Церкви
та Фонду імені Блаженного Мученика
СИМЕОНА ЛУКАЧА

ЗМІСТ

Частина 1. Виступи на ювілейній конференції	5
Привітальне слово владика Володимира Війтишина, Правлячого Архієрея Івано-Франківської єпархії УГКЦ	5
Привітальне слово владика Софрона Мудрого, ЧСВВ, ректора ІФТА	6
Привітальне слово протоієрея Олександра Левицького, ректора ІФДС	8
Частина 2. Івано-Франківська Теологічна Академія УГКЦ: традиції та становлення (Руслан Делятинський)	11
Вступне слово автора	11
Розділ 1. Івано-Франківська Теологічна Академія як правонаступниця Станиславівської / Івано-Франківської духовної семінарії та Івано-Франківського теологічно- катехитичного духовного інституту: етапи розвитку богословського навчального закладу після виходу з підпілля (1990–2000 рр.)	17
1.1. Розвиток Івано-Франківського теологічно- катехитичного духовного інституту: ректор єпископ Іриней Білик (1990–1995 рр.)	20
1.2. Ректор єпископ Софрон Мудрий: від теологічно- катехитичного духовного інституту до теологічної академії (1995–2000 рр.)	32
Розділ 2. Заснування та становлення Івано-Франківської Теологічної Академії як вищого закладу богословської освіти і науки УГКЦ (2000–2010 рр.)	55
2.1. Розвиток організаційної структури Івано- Франківської Теологічної Академії та розвиток співпраці з іншими закладами освіти (2000–2010 рр.)	55
2.2. Формування професорсько-викладацького колективу Івано-Франківської Теологічної Академії: якісна зміна пріоритетів розвитку	72
Висновки	87
Частина 3. Наукова діяльність в Івано-Франківській Теологічній Академії (о. д-р Річард Горбань)	89
Частина 4. Додатки	104
А. Розвиток організаційної структури ІФТА УГКЦ у 2000–2010 роках	104
Б. Особовий склад Вченої Ради ІФТА (станом на 2010 рік)	106
В. Адміністративний персонал та професорсько-викладацький колектив ІФДС – ІФТКДІ – ІФТА: алфавітний довідник (1990–2010)	111
Г. Динаміка складу студентів ІФДС – ІФТКДІ – ІФТА (1990–2010 рр.)	164
Д. Відділ аспірантури ІФТА (2003–2010 рр.): характеристика випускників	166

Частина 1

Виступи на ювілейній конференції

Привітальне слово владики Володимира Війтишина, Правлячого Архієрея Івано-Франківської єпархії УГКЦ

Преосвященний Ректоре Теологічної Академії Софроне, Всечесний Ректоре Семінарії Олександрє, Всесвітліші Отці віце-ректори, Всечесні Отці професори, дорогі семінаристи, дозвольтє привітати Вас із 20-ою річницею відновлення Івано-Франківської Духовної Семінарії та 10-ою річницею створення Івано-Франківської Теологічної Академії.

Немає сильних, щоб змагатися з Божою силою. Як колись імперія Риму, так і тепер червона імперія не змогли подолати та знищити істинну Українську Греко-Католицьку Церкву. Мов та билина, що, тягнучись до сонця, розколює асфальт, так і наша Церква не насиллям, а любов'ю та силою духу вистояла та відродилась. І в це відродження нашої Церкви в незалежній Україні Івано-Франківська Духовна Семінарія й Івано-Франківська Теологічна Академія внесли свою лепту, яка стала основою для духовного зростання нових поколінь священників і катехитів – слуг у Винограднику Христовому.

Може здатися: ну що аж такого в нашій теологічній академії? На велетенській мозаїці Католицької Церкви вона є лише маленьким камінцем. Та заберіть-но цей камінець, і все панно вже буде не таким! Та й з іншого боку: чи могла б новостворена семінарія проіснувати ці 20 років, якби не була потрібною людям, нашим парафіянам та вірним. Саме вони, спраглі Божого слова та сповнені бажання служити Церкві, і є тим потужним вітром, що надимає вітрила величного корабля нашої семінарії.

Я прикипів серцем і душею до нашої alma mater, як до власної дитини. І тому особливо щиро саме з моїх вуст прозвучать побажання для Івано-Франківської Теологічної Ака-

демії. Нехай віками вона, як вогнище, зігриває Божим словом, хай, мов карпатські ріки, несе чистоту і тамує спрагли душі і нехай, наче смерекові гаї, дарує затишок, спокій та мир у серцях. Наша академія має добрий потенціал для того, щоб у найближчому часі стати міцною основою, тим справжнім маленьким камінцем скелі, на якому будуть зростати та розвиватися молоді пагони української богословської науки. В добу античності академія була символом універсального знання, що дає дорогу в життя. У сучасну добу наша Теологічна Академія, ґрунтуючись на знанні Слова Божого, дає дорогу в життя її випускникам, щоб вони своєю вірою, своїми знаннями та силою свого служіння Христові могли наставляти на дорогу правди всіх людей доброї волі. Як силою віри, так й аргументами раціонального переконання Ви, шановні професори і студенти, маєте змогу ширити Євангеліє Христове в сучасному секуляризованому суспільстві.

Хай Божа ласка та опіка будуть з нами за молитвами Матінки Божої та святого священномученика Йосафата.

Привітальне слово владика Софрона Мудрого, ЧСВВ, ректора ІФТА

Преосвященний Владико Володимире, Всечесний Ректоре Семінарії отче Олександрє, Всесвітліші Отці віце-ректори, Всечесні Отці професори, дорогі студенти та семінаристи, дозвольте й мені привітати Вас із цими двома прекрасними ювілеями: 10-річчя створення Івано-Франківської Теологічної Академії та 20-річчя відновлення Івано-Франківської Духовної Семінарії.

Наша *alma mater* пройшла вже досить тривалий шлях свого становлення і розвитку, на якому здобула певну життєву мудрість. Та пам'ятаймо, що тільки з Божої ласки цей богословський науковий, освітньо-виховний, духовно-формаційний інститут зміг розвинути до сьогоднішнього статусу – Теологічної Академії. Виконуючи заповідь Христову «ідіть, отже, і зробіть учнями всі народи: хрестячи їх в ім'я Отця і

Сина і Святого Духа, навчаючи їх берегти все, що Я вам заповідав» (Мт., 28, 19-20), наша семінарія вже 20 років формує нове покоління священиків, які служать Церкві Христовій не тільки в Україні, а й у багатьох куточках світу, де поширена українська діаспора. Формуючи духовно та інтелектуально нових слуг Господнього Виноградника, семінарія активно співпрацює з академією, яка покликана сприяти розвитку богословської науки, формувати досвід науково-дослідної праці в цій галузі знань. «Віра та розум» – це основне гасло, що визначає основоположну суть та практичні завдання Духовної Семінарії й Теологічної Академії. У навчальній програмі нашого закладу присутні різні навчальні дисципліни циклів богословських та соціогуманітарних наук, які спонукають студентів і семінаристів до ретельної інтелектуальної праці, а водночас вимагають сприймати довірливо ірраціональні речі та суперечливі факти, що потребують раціонального аналізу для досягнення істини. Словом, студент і семінарист повинен вміти однаково добре застосовувати принципи віри та розуму, щоб скріплювати й утверджувати віру – як власну, так й інших людей.

Дорогі в Христі, наша Духовна Семінарія та Теологічна Академія, володіючи добрим кадровим потенціалом, що включає старше досвідчене покоління та молоду енергійну генерацію, покликані сповнити важливу місію «нової євангелізації» в сучасному українському суспільстві. Тож слідуємо прикладові апостола Павла, який своєю невтомною працею поширив світло Христової Євангелії серед багатьох народів світу. Докладайте усіх зусиль, щоб і Ви по вірній та витривалій службі Господові й людям могли колись сказати із апостолом Павлом: «Я боровся доброю борнею, скінчив біг, віру зберіг. Тепер же приготований мені вінок справедливий, що його дасть мені того дня Господь, справедливий суддя» (2 Тим., 4: 7-8).

Хай Господь благословить Вас у щоденній праці, спрямованій на розвиток Івано-Франківської Духовної Семінарії та Теологічної Академії, які в рамках Української Греко-Католицької Церкви достойно сповняють важливу місію «нової євангелізації».

Привітальне слово протоієрея Олександра Левицького, ректора Івано-Франківської Духовної Семінарії

З милості Божої ось вже виповнюється 20 років від відновлення Івано-Франківської Духовної Семінарії Святого Йосафата. Семінарія святкує свій черговий ювілей. Ювілей семінарії – це важливий етап в її житті. Протягом вже довгих років ця духовна alma mater виховує майбутніх працівників для Христової винниці. Вона формує християнську і національну свідомість, пояснює богословські істини, творить справжню католицьку духовність у душі людини, підпорядковуючи людський дух до прагнення вічного життя і розкриття вічних істин Божественного Об'явлення.

Людині завжди властиво прагнути йти вперед, бути першою, дозрівати і пізнавати, ставати людиною з великої літери – і це є її позитивною якістю, бо все це ми використовуємо на служіння ближньому і користь Христової Церкви, посідаючи дані нам дари від Бога. Отож вся послуга, яку вчинила за всі свої роки наша семінарія в святій Церкві, є тим невтомним служінням, у якому прийшов послужити нам сам Господь. Христос віддає себе цілком, Він прийшов послужити людям, і Його перемога, яка для світу здається приниженням і поразкою, відкрила людям шлях до життя вічного. Такий приклад даний до наслідування кожній людині, кожному християнину, але насамперед кожному семінаристу і священнику.

Насправді сила приємних почувань виринає, коли згадуємо про подію заснування, відновлення Духовної Семінарії. Наша семінарія стала тим виявом Божого провидіння, через яке були приготовлені численні священники і єпископи, котрі вливали і далі вливають у душу українського народу життєдайні соки оновленого релігійного розквіту. Мусимо пам'ятати, що наша alma mater приймала у всі роки свого існування з різних областей України юнаків-кандидатів до священства, і не тільки з України, а й з Білорусі, Америки. Духовна

Семінарія Святого Йосафата є також «священним житлом побожності і студій».

Для цього прикладу перед нами постає постать Святого Йосафата Кунцевича, під опіку якого віддана наша Семінарія. Папа Іван Павло II підкреслив особливість цього Святого, який є взірцем знання і святості, бо його життєвим обов'язком було особисте освячення аж до героїського свідчення мучеництва, яке стало образом бажання єдності Церкви. Саме тому семінарія виховує своїх питомців, щоб завтрашнього дня у ряди Церкви стали люди, які будуть невтомними подвижниками цієї святої Божої справи.

Як ми можемо тепер вже спостерегти, семінарія вступила за свої останні роки існування в активний етап свого життя, адже вже від самого започаткування та відновлення семінарії ми можемо побачити її добрі плоди, а ними є наші священники, котрі працюють на парафіях при єпархіальних установах, викладають у семінаріях або продовжують навчання поза межами України в інших країнах світу. Тому ми можемо сказати, що Івано-Франківська Духовна Семінарія Святого Йосафата не є якимсь звичайним аналогом світського вищого навчального закладу, в якому молоді люди здобувають професійні знання і навички. Священство, до якого приготується молодий семінарист, – це не професія, а відповідь на заклик Господа і служіння людям. Як говорив часто Папа Іван Павло II до семінаристів: «Покликання – це таємниця і дар, тому семінаристи є дорогоцінним даром для Церкви і всього світу»; і те, що дароване для однієї людини, насправді стає даром для всіх людей, для спільноти і суспільства в цілому. Наша семінарія за час свого існування дає не тільки інтелектуальну формацію, але й духовну та душпастирську. І ця формація повинна продовжуватися все життя священника, бо завдяки Таїнству священства семінарист стає священником, а людиною він вчиться бути все своє життя.

Кидаючи ретроспективним поглядом в минулі роки історії нашої «духовної колицки» і дивлячись на багаторічні плоди напружених праць виховників і семінаристів, ми бачимо, скільки чудових робітників Христового євангелія вийшло зі стін

цієї семінарії, а це означає, що життя і діяльність такої величній Єпархіальній інституції не стоять на одному місці. Продовжуючи науково-дослідну діяльність у ділянці богослов'я, здійснюючи справу навчання і виховання питомців у дусі правдивої католицької віри, семінарія тим самим займається вирішенням практичних завдань, які сьогодні стоять перед всією нашою Церквою. Перед духовними навчальними закладами на даний час стоять важливі бар'єри до подолання, головне: підвищення якості християнської культури, розвиток богослов'я і різноманітних церковних наук. Причому під освітою слід розуміти не тільки сукупність знань і засвоєння методу науково-богословської праці, а й формування твердих християнських переконань, справжньої особистої духовності. Богослов'я, засноване на Святому Писанні, будучи вірним церковному Переданню, дає відповіді на питання, які хвилюють сучасну людину. Тому така здатність творчо зберігати незмінними істини Апостольської віри, розвивати душпастирський підхід до вирішення сучасних суспільних проблем і вдосконалення особистої і громадської духовності є пріоритетним завданням, яке сьогодні стоїть перед будь-якою семінарією, а тим більше перед нашою.

Нехай Всемилостивий Господь наш Ісус Христос поблагословить нашу працю на благо Його Святої Католицької Церкви, як і на благо духовної освіти; нехай Він через своїх намісників, Вселенських Архієреїв, і надалі зсилає своє освячуєче благословення на тих, хто навчають, і тих, хто вчать-ся, щоб могли ревно працювати на Божу славу і спасіння безсмертних людських душ.

Наша семінарія є серцем Івано-Франківської Єпархії, саме в ній зріє майбутнє Церкви, а від сьогоднішніх семінаристів залежатиме, яка вона буде завтра.

Частина 2

Делятинський Руслан

ІВАНО-ФРАНКІВСЬКА ТЕОЛОГІЧНА АКАДЕМІЯ УГКЦ: ТРАДИЦІЇ ТА СТАНОВЛЕННЯ

Вступне слово автора

Актуальність проблеми визначається потребою формування стратегічного плану розвитку Івано-Франківської Теологічної Академії Івано-Франківської єпархії Української Греко-Католицької Церкви (далі – ІФТА), що на сучасному етапі є не тільки богословським навчальним закладом, але й одним із наукових центрів розвитку богослов'я в Україні. План розвитку ІФТА повинен максимально враховувати новітні потреби УГКЦ, окреслені Синодами Єпископів 2005–2009 рр., серед яких – підготовка Партикулярного права та розвиток організаційної структури УГКЦ, розробка Стратегічного плану євангелізації тощо¹. На нашу думку, ІФТА може і повинна сприяти пошуку відповідей на ці «виклики» сучасності через християнську формацію та фахову підготовку молодого покоління богословів-науковців, священників, катехитів, дяків та інших фахівців, яких потребує Церква для проведення «нової євангелізації» українського суспільства.

Історіографія проблеми розвитку ІФТА взагалі ще не розроблена. Певний виняток становить серія публікацій, в яких містяться окремі згадки про Станиславівську духовну семінарію (далі – СДС) як попередницю ІФТА в контексті розвитку всієї УГКЦ² або Станиславівської (Івано-Франківської) єпархії зокрема³. На окрему увагу заслуговують дві публікації, які до певної міри, започаткували історіографію історії ІФТА: перша – це стаття анонімного автора про Івано-Франківський Теологічно-Катехитичний Духовний Інститут⁴ (далі – ІФТКДІ); друга – це публікація збірника статей з нагоди 100-літнього ювілею заснування семінарії у Станиславові⁵. Проте, підкреслимо, досі не здійснено комплексного дослідження історії як Івано-Франківської Духовної Се-

мінарії (далі – ІФДС), так й самої ІФТА, наприклад, на зразок тих, що наявні з історії Віденської і Львівської духовних семінарій (далі – ВДС і ЛДС)⁶, Львівської богословської академії (далі – ЛБА) й Українського Католицького Університету (далі – УКУ)⁷. У мережі Інтернет досі не створено окремого офіційного сайту ІФТА (тільки розпочали підготовчі заходи), хоча подібні офіційні сайти вже мають інші богословські навчальні заклади УГКЦ – ЛДС, УКУ й ІФДС, в яких відкрито окремі сторінки з історичним екскурсом їх розвитку⁸. Отже, зважаючи на згадані «білі плями в історії» й зовсім не претендуючи на вичерпність, спробуємо окреслити загальні риси проблеми заснування, становлення та розвитку ІФТА.

Об'єктом дослідження виступає ІФТА УГКЦ як богословський заклад. **Предметом** дослідження є передумови заснування ІФТА на базі ІФТКДІ, проблема її правонаступності від ІФТКДІ та СДС, місце ІФТА в структурі УГКЦ відповідно до типології католицьких богословських закладів, розвиток правової бази й організаційної структури ІФТА, особливості організації навчально-формаційного процесу і наукової роботи в ІФТА, роль окремих осіб у розвитку ІФТА.

У дослідженні дотримано наукових принципів об'єктивності й історизму, використано ряд специфічно-історичних й міждисциплінарних методів, серед яких: генетичний і порівняльно-історичний – для порівняння ступенів розвитку ІФТА та з'ясування спадкоємності від СДС (1907–1945), ІФДС (1990–1995) й ІФТКДІ (1995–2000); структурно-функціональний – для висвітлення окремих етапів розвитку ІФТА, її структурних одиниць – факультетів, кафедр тощо, а також для виявлення особливостей канонічно-правового статусу духовної семінарії й теологічної академії; статистичний (кльометрії) – для ілюстрації кількісними показниками розвитку ІФТА; методи біографічний і анкетування – для наповнення біографічними характеристиками тенденцій розвитку ІФТА.

Джерельна база нашого дослідження умовно поділяється на декілька груп: перша – це актові документи ІФТА (накази і розпорядження ректора, рішення Вченої Ради тощо),

що зберігаються в Архіві Секретаріату ІФТА (оригінали), приватних архівах віце-реktorів о. Р. Горбаня та о. Б. Гобира (у формі копій), а також актові документи Івано-Франківської єпархії УГКЦ, що зберігаються в Архіві Єпископської Консисторії (автор з благословення єпископа Володимира Війтишина отримав можливість у 2008 році опрацювати їх, зробив їх фотокопії); друга – це публікації про ІФТКДІ/ІФТА з часопису «Нова Зоря» (вибірка за 1991–2010 рр.); третя – це матеріали інтерв'ю та анкетування випускників ІФТА; четверта – це окремі опубліковані документи (статути, інтерв'ю, спогади, статистичні матеріали тощо) та перші нариси (у формі статей) з історії ІФТКДІ/ІФТА; нарешті, окремо, п'ятою групою вважаємо матеріали Інтернет-мережі, де створено окремий сайт ІФДС, а також можна знайти відомості про діяльність інших осіб, що так чи інакше були пов'язані з ІФТКДІ/ІФТА.

Очевидно, з часом джерельна база дослідження може бути розширена, предмет – звужений чи розширений, а методи – частково змінені, проте зараз спробуємо закласти основу «нариску історії ІФТА». Необхідно додати, що первісним задумом автора була невелика наукова стаття з історії розвитку ІФТА, проте згодом, завдяки активній допомозі віце-ректора ІФТА о. д-ра Річарда Горбаня та благословенню владики Софрона Мудрого, вдалося дещо розширити рамки дослідження з метою якомога повнішого висвітлення окресленої проблеми. Водночас, усвідомлюючи, що історія ІФТА, яка твориться й сьогодні, з часом стане предметом уваги багатьох істориків, а окремі тези нашої книги можуть викликати дискусію, сподіваємося на плідний діалог та продовження дослідження цієї проблеми.

---

¹ Див.: Постанови Патріаршого Синоду Єпископів Української Греко-Католицької Церкви, що проходив у м. Львові – Брюховичах від 13 до 20 вересня 2006 року Божого. Ці постанови набувають чинності 14 жовтня 2006 року Божого, на свято Покрови Пресвятої Владичиці нашої Богородиці і Приснодіви Марії. +Любомир (Гузар), Верховний Архієпископ УГКЦ. Дано у Києві 22 вересня 2006 року Божого // <http://www.ugcc.org.ua/284.0.html> (так, у п.20 вказано доручення єпископам Володимиру Ющаку і Давиду Мотюку «розглянути стан справ із партикулярним правом помісної Україн-

ської Греко-Католицької Церкви...»); Постанови Патріаршого Синоду Єпископів Української Греко-Католицької Церкви, що відбувся у Філадельфії – Дойлставні – Вашингтоні (США) від 27 вересня до 6 жовтня 2007 року Божого. Ці постанови набувають чинності 21 листопада 2007 року Божого, у празник Собору святого Архистратига Михаїла та інших безплотних сил. +Любомир (Гузар), Верховний Архієпископ УГКЦ; +Богдан (Дзюрах), Секретар Синоду Єпископів УГКЦ. Дано у Києві 26 жовтня 2007 року Божого // <http://www.ugcc.org.ua/253.0.html> (п.2 передбачав «доручити підготувати проект стратегічного плану євангелізації УГКЦ комісії під керуванням Владика Степана (Менька)...»; п.9 «Доручити Канонічно-правничому відділові опрацювати Партикулярне право УГКЦ...»; п.26 «Головною темою наступного Патріаршого Синоду Єпископів УГКЦ визначити: «Стратегічний план євангелізації Української Греко-Католицької Церкви...»); Постанови Патріаршого Синоду Єпископів Української Греко-Католицької Церкви, що відбувся у Львові – Брюховичах від 2 до 9 вересня 2008 року Божого. Ці постанови набувають чинності 30 вересня 2008 року Божого. +Любомир (Гузар), Верховний Архієпископ УГКЦ; +Богдан (Дзюрах), Секретар Синоду Єпископів УГКЦ. Дано у Києві 15 вересня 2008 року Божого // <http://www.ugcc.org.ua/252.0.html> (зокрема, п.2а передбачав «затвердити Стратегію пасторально-місійної діяльності УГКЦ на територіях, де немає її структури», п.19 – продовжити «тему Євангелізації як головну тему Патріаршого Синоду 2009», а в пп.20а-д розроблено систему заходів щодо розробки «Пропозицій щодо довгострокового плану євангелізації УГКЦ»); Постанови Синоду Єпископів Української Греко-Католицької Церкви, що відбувся у Львові – Брюховичах від 29 листопада до 5 грудня 2009 року Божого. Ці постанови набувають чинності 19 грудня 2009 року Божого, у день Святителя Миколая, Архієпископа Мирлікійського, чудотворця. +Любомир (Гузар), Верховний Архієпископ УГКЦ; +Богдан (Дзюрах), Секретар Синоду Єпископів УГКЦ. Дано у Києві, при Патріаршому соборі Воскресіння Христового, 12 грудня 2009 року Божого // <http://www.ugcc.org.ua/986.0.html> (п.4: «Доручити Патріаршій комісії УГКЦ з питань євангелізації до 1 липня 2010 року опрацювати синодальний документ про євангелізацію та подати його на подальший розгляд членам Синоду Єпископів УГКЦ»; п.13: «Затвердити Статут Пасторально-місійного відділу УГКЦ»).

² Див., зокрема: Боцюрків Б. Українська Греко-Католицька Церква та Радянська держава (1939–1950) / Переклад з англ. Н.Кочан, за ред. О.Турія. – Львів: Вид-во УКУ, 2005. – XX+268 с.; Великий А.Г. З літопису християнської України: Церковно-історичні радіолекції з Ватикану. Т.IX: XX ст. – Рим: Видавництво ОО. Василян, 1977. – 275 с.; Гайковський М. УГКЦ в часи митрополитування Андрея Шептицького // Київська Церква. – 2001. – № 2-3. – С. 32-48; Єгрешій О. Взаємовідносини митрополита Андрея Шептицького і єпископа Григорія Хомишина // Галичина. – 2001. – № 5-6. – С. 315-320; Качак І., о. д-р. Виховання Українського Греко-Католицького Священника (1882–1946) / Переклад з англ. О.Шпунт. – Львів: Свічадо, 2007. – 232 с.; Лужницький Г. о. д-р. Українська Церква між Сходом і Заходом: нарис

історії Української Церкви. – 2-е вид., виправлене. – Львів: Свічачо, 2008. – 640 с.; Марчук В.В. Церква, духовність, нація: Українська греко-католицька церква в суспільному житті України ХХ ст. – Івано-Франківськ: Плай, 2004. – 464 с.; Мудрий С., владики, д-р. Нарис історії Церкви в Україні. – Івано-Франківськ: Вид-во Івано-Франківського Теологічно-Катехитичного Духовного Інституту, 1999. – 528 с.; Москалюк М. Проблема celibату в християнсько-суспільному житті Галичини 20-30-х років ХХ ст. // Галичина. – Івано-Франківськ, 1997. – Ч.1. – С. 58-62; Павлишин О. З історії впровадження григоріанського календаря в церковне життя українців: календарна реформа єпископа Григорія Хомишина // Україна модерна. – Київ – Львів, 2002. – Ч.7. – С. 7-68; Пащенко В. Греко-католики в Україні від 40-х років ХХ ст. до наших днів: Монографія. – Полтава, 2002. – 615 с.

³ Див.: Андрухів І.О., о. Кам'янський П.Є. Історія релігійного життя в Галичині та на Прикарпатті: Історико-правовий аналіз. – Івано-Франківськ: Нова Зоря, 2006. – 364 с.; Делятинський Р. Історія Станіславівської єпархії (1885–1900). – Івано-Франківськ: Нова Зоря, 2001. – 96 с.; Єгрешій О. Єпископ Григорій Хомишин: портрет релігійно-церковного і громадсько-політичного діяча. – Івано-Франківськ: Нова Зоря, 2006. – 168 с.; Луцький І. М. Створення Станіславської (Івано-Франківської) єпархії Української Греко-Католицької Церкви. – 2-е видання. – Івано-Франківськ, 2004. – 280 с.; Мельничук П. Владика Григорій Хомишин. – Львів: Місіонар, 1997. – 416 с.; Полек В. Нарис історії Івано-Франківської єпархії // Шематизм Івано-Франківської єпархії Української Греко-Католицької Церкви станом на 10 листопада 1995 року Божого. – Івано-Франківськ: Редакційно-видавничий відділ Івано-Франківської греко-католицької єпархії, 1995. – С. 99-156.

⁴ Івано-Франківський Теологічно-Катехитичний Духовний Інститут: З історії Станіславівської духовної семінарії // Шематизм Івано-Франківської єпархії Української Греко-Католицької Церкви станом на 10 листопада 1995 року Божого / Надруковано за дорученням Ординарія Івано-Франківського Кир Софрона Дмитерка ЧСВВ. Редагування І. Пелехатий. – Івано-Франківськ: Редакційно-видавничий відділ Івано-Франківської греко-католицької єпархії, 1995. – С. 85-87.

⁵ Нарис історії Івано-Франківської (Станіславівської) Духовної Семінарії імені Святого Священномученика Йосафата / Підготував до друку о. д-р О. Каськів. – Івано-Франківськ: Івано-Франківська Духовна Семінарія імені Святого Священномученика Йосафата, 2007. – 139 с. + XII с.-іл. Детальніше про відзначення 100-літнього ювілею ІФДС – див.: Юрій Трухан, секретар Єпарха Івано-Франківського. Столітній ювілей семінарії // Нова Зоря. – 2007. – 20 квітня. – Ч.17. – С. 2.

⁶ Гординський Я. Віденська гр. к. духовна семінарія в рр.. 1852–1853 // Записки НТШ. – Т.СХV. – Львів, 1913. – Кн. 3. – С. 77-130; Кміт Ю. 1848 рік. Львівська руська духовна семінарія // Записки НТШ. – Т.ХL. – Львів, 1901. – Кн. 2. – С. 1-10; Стеблій Ф. Львівська духовна семінарія – вогнище українства часів «Руської Трійці» // Київська Церква. – 2001. – №2-3. – С. 120-123.

⁷ Світильник Істини: Джерела до історії Української Католицької Богословської Академії у Львові 1928 – 1929 – 1944. – Торонто, 1989. – 932 с.; Сурмач О. Й. Сліпий на чолі Греко-Католицької Богословської Академії // Історія релігій в Україні: Матеріали VIII Міжнародного круглого столу (Львів, 11-13 травня 1998 р.). – Львів, 1998. – С. 257-259; о. Гудзяк Б. Інститут Історії Церкви Львівської Богословської Академії // Ковчег. – Львів, 2000. – Ч.2. – С. 1-20; Ідентичність і місія Українського Католицького Університету: Доповіді, промови і дискусії інавгураційних урочистостей 25-29 червня 2002 року / Редактори-упорядники У. Головач, М. Маринович і А. Ясіновський. – Львів: Видавництво УКУ, 2003. – 248 с.

⁸ Див., наприклад: Львівська духовна семінарія: Історія // <http://www.lds.lviv.ua>; Український Католицький Університет: Історія // www.usc.edu.ua; Івано-Франківська духовна семінарія імені святого священномученика Йосафата: Історія: Історія і сучасність Семінарії ім. св. Свящ. Йосафата // <http://ifds.org.ua/ssi-mainmenu-8.html>.

Розділ 1. Івано-Франківська Теологічна Академія як правонаступниця Станиславівської / Івано-Франківської духовної семінарії та Івано-Франківського теологічно-катехитичного духовного інституту: етапи розвитку богословського навчального закладу після виходу з підпілля (1990–2000 рр.)

Івано-Франківська Теологічна Академія (ІФТА) була заснована на підставі спільної постанови Ректорату і Вченої Ради ІФТКДІ та Консисторії Івано-Франківської єпархії УГКЦ від 1 червня 2000 р. про «підвищення статусу Івано-Франківського Теологічно-Катехитичного Духовного Інституту до категорії Теологічної Академії, беручи під увагу Великий Ювілей 2000 Року, а також певні здобутки в галузі богословської освіти»¹. Цю постанову, що попередньо, у травні – серпні 2000 р., виносилась на обговорення та розробку Вченої Ради ІФТКДІ², скріпили своїми підписами владика Софрон Мудрий, Єпископ-Ординарій Івано-Франківської єпархії УГКЦ і Ректор ІФТКДІ, та о. Володимир Чорний, Канцлер Івано-Франківської єпархії УГКЦ³.

Члени-засновники одразу задекларували статус ІФТА як вищого богословського навчального та наукового закладу УГКЦ. Так, у п.1.1 статуту від 28 серпня 2000 р. проголошувалося, що ІФТА «є вищим навчально-науковим закладом»⁴. Подібне декларування статусу відзначено також у п.1.3 статуту ІФТКДІ від 4 червня 1991 р.: «Духовна Семінарія до ліквідації мала статус вищого навчального закладу, так і тепер Духовний Інститут є вищим Богословським навчально-науковим закладом»⁵. Але це декларування статусу ІФТА дещо контрастувало як з чинним канонічним правом, так і з реальним сприйняттям в рамках всієї УГКЦ. Так, у канонічно-правовій площині норми кан. 331-341 і кан. 640-650 Кодексу канонів Східних Церков (далі – ККСЦ)⁶, що регулюють діяльність духовних семінарій і католицьких університетів,

не дозволяли віднести ІФТКДІ до статусу закладу «вищих студій», скоріше до вищої семінарії (порівнюючи, зокрема, кан. 331 §1, кан. 332 §1-2; кан. 334 §1-2 ККСЦ⁷); тим часом ІФТА, відповідно до норм ККСЦ (кан. 642 §1-2, 648⁸), вже могла вважатися «католицьким університетом», право на заснування якого, однак, відповідно до кан. 642 §1-2 ККСЦ⁹, віднесено до компетенції Патріарха за згодою Синоду Єпископів або й навіть самого Апостольського Престолу. Характерно, що серед каноністів також існують відмінні думки щодо права єпархіального єпископа у сфері богословської освіти: так, наприклад, на думку Дж. Недунгатта ТІ, єпархіальний єпископ має право засновувати католицький університет¹⁰, тим часом о. Й. Андрійшин виразно підкреслює, що єпархіальний єпископ має право тільки «засновувати католицькі школи» і «підтримувати церковні університети й факультети»¹¹. У практичній площині так само існувала деяка суперечність: колектив авторів «Концепції богословської освіти в Україні», затвердженої у 1998 р. Синодом єпископів УГКЦ, розмежовуючи два рівні богословської освіти – спеціальний і загальний, очевидно, не був схильний відносити ІФТКДІ до статусу вищих богословських навчальних закладів; у їхній рецепції ІФТКДІ – це вища духовна семінарія або «важливий регіональний центр» богословської освіти¹². Очевидно, засновники ІФТА, враховуючи зазначені обставини, насамперед прагнули попередньо утвердити, «задокументувати» статус вищого богословського закладу УГКЦ й усвідомлювали необхідність проведення практичних заходів для розвитку організаційної структури та матеріально-технічної бази ІФТА, що дозволили б у ближчій або дальшій перспективі домогтися реального визнання її вищого статусу на рівні УГКЦ.

Важливе значення у становленні ІФТА мала «історична декларація» правонаступності від її попередників – ІФТКДІ та ІФДС, більше того – навіть Станіславської духовної семінарії, заснованої 1907 р. та закритої 1946 р. у зв'язку із «державною» ліквідацією УГКЦ. Тезу про таку правонаступність ІФТА підтверджують, окрім згаданої спільної постанови від

1 червня 2000 р., також спільна постанова Єпископського Ординаріату Івано-Франківської єпархії УГКЦ і Ректорату Івано-Франківської духовної семінарії від 4 червня 1991 р. та Статут ІФТКДІ від 4 червня 1991 р.¹³. Так, у Статуті 1991 р. виразно підкреслювалося, що ІФТКДІ «є продовженням діяльності закритої в 1946 році Греко-Католицької Духовної Семінарії в Станіславові (Івано-Франківську) і Греко-Католицької Богословської Академії у Львові»¹⁴. Цю тезу, хоча й у дещо іншій редакції, було залишено у Статуті 2000 р.: ІФТА «є правонаступником і продовжувачем діяльності Греко-Католицької Духовної Семінарії в Станіславі (тепер м. Івано-Франківськ), закритої в 1945 р., та відновленого в 1990 р. Івано-Франківського Теологічно-Катехитичного Духовного Інституту».

Декларування правонаступності ІФТА аж від СДС у згаданих документах могло спиратися також на певні реальні факти наступності їх професорсько-викладацького чи студентського складу, що відповідало б нормі кан. 925 ККСЦ, яка передбачає продовження існування юридичної особи (в нашому випадку – духовної семінарії) за умови, «якщо залишається хоч один член юридичної особи й однак вона не перестала існувати згідно із статутами»¹⁵. Однак компаративний і генетичний аналіз складу професорсько-викладацького й студентського колективу Станіславської духовної семінарії 1938 р. та Івано-Франківської духовної семінарії 1990 р. виявив відсутність такого, необхідного для правонаступності, «одного члена юридичної особи», тобто підтвердив відсутність прямого, безпосереднього зв'язку між цими двома юридичними особами¹⁶. Задля справедливості зауважимо, що в Івано-Франківській єпархії УГКЦ у 1990 р., звичайно, були священники, які свого часу були випускниками Станіславської духовної семінарії до 1946 р.; серед них, зокрема, о. Ярослав Монастирський з Бучацького деканату¹⁷ та о. Йосип Антків з Борщівського деканату¹⁸. Втім, фактично згадані священники не були запрошені до викладання в ІФДС 1990 р., а тому не могли стати тими необхідними «членами юридичної особи», котрі б забезпечили пряму правонаступність ІФДС

від СДС. Водночас цей факт не заперечує латентного (перервного) правонаступництва Івано-Франківської (1990 р.) та Станіславівської (1938/1946 рр.) духовних семінарій, що відповідає нормі кан. 927 §1-2 ККЦ: «Юридична особа за своєю природою триває безперервно; однак перестає існувати, якщо скасовується компетентною владою або не діє протягом ста років. Юридична особа може бути скасована лише з поважної причини в погодженні з її керівниками і дотриманням приписів у статутах про випадок скасування»¹⁹. Тим часом документи про перейменування ІФТКДІ у ІФТА дозволяють (навіть без додаткового порівняльного аналізу професорсько-викладацького складу) підтвердити їх безпосередню спадкоємність. Таким чином, можна стверджувати, що правонаступність ІФТА від ІФТКДІ та ІФДС є прямою та безпосередньою, а від СДС 1946 р. – опосередкованою, латентною.

Засновники ІФТА прагнули, спираючись на історичний досвід, зробити власний внесок у розвиток богословської освіти УГКЦ в Україні, що відбувався безперервно й поступово з моменту офіційної легалізації Церкви у 1989 р. Можна стверджувати, що увесь попередній десятилітній шлях розвитку ІФТКДІ, який відбувався в ширшому контексті розвитку богословської освіти УГКЦ, став вагомою підвалиною для заснування ІФТА. З огляду на це детальніше проаналізуємо історичний розвиток ІФТКДІ у 1990–2000 рр.

1.1. Розвиток Івано-Франківського теологічно-катехитичного духовного інституту: ректор єпископ Іриней Білик (1990–1995 рр.)

Одним із перших ініціаторів відновлення «стаціонарної» богословської освіти в Івано-Франківській єпархії УГКЦ, яка у період «катакомбної» Церкви (1946–1989 рр.) зосереджувалась у формі цілої мережі осередків семінарійної освіти навколо підпільних єпископів і досвідчених священників²⁰, став Івано-Франківський єпископ-ординарій Софрон Дмитерко ЧСВВ²¹. За його ініціативою в січні 1990 р. на спільному засіданні Консисторії за участю єпископів коадютора Па-

вла Василика ЧСВВ та помічника Іриней Білика ЧСВВ й канцлера о. Андрія-Романа Кияка вирішили розпочати набір студентів до Івано-Франківської духовної семінарії. До складу Приймальної комісії, крім згаданих трьох єпископів і канцлера Івано-Франківської єпархії УГКЦ, увійшли також професор кафедри всесвітньої історії Івано-Франківського державного педагогічного інституту ім. В. Стефаника (далі – ІФДП) Ярослав Заборовський та о. Никодим Гуралюк ЧСВВ²². Завдяки їхній роботі у січні-липні 1990 р. на богословські студії ІФДС було прийнято близько 400 студентів на денну, заочну та вечірню форми навчання²³. За сприяння Апостольського Престолу майбутніх семінаристів призовного віку органи державної влади звільнили від військового обов'язку на період навчання та після ієрейських свячень²⁴. Цей набір став основою для відновлення навчально-формаційного процесу в ІФДС.

З благословення єпископа Софрона Дмитерка ЧСВВ 12 липня 1990 р., на свято Верховних апостолів Петра і Павла, відбулося урочисте відновлення ІФДС²⁵, ректором якої ще в січні 1990 р. був призначений єпископ Іриней Білик²⁶. Одним з перших його завдань було оперативне формування професорсько-викладацького колективу ІФДС, забезпечення приміщеннями і навчальною літературою та безпосередня організація навчально-формаційного процесу; згодом необхідно було закріпити канонічно-правовий і цивільно-правовий статус навчального закладу, сформувати та розвинути його організаційну структуру. Отож діяльність ректора ІФДС була позначена, з одного боку, піднесенням релігійного життя УГКЦ у 1990–1991 в рр.²⁷, а з іншого – труднощами в організації діяльності начального закладу.

Спочатку ректор Іриней Білик швидко сформував адміністративний персонал та професорсько-викладацький колектив ІФДС, до складу якого запросив як духовних, так і світських осіб, серед яких були священники-викладачі підпільних семінарій, професори з ІФДП та з-за кордону²⁸ (детальніше див.: Додаток В). Значну допомогу ректору у вирішенні організаційних проблем ІФДС в цей період надавали віце-ректор за-

очного та вечірнього відділів о.-мітрат А.-Р. Кияк, віце-ректор денного відділу о.-мітрат Нестор Рашкевич і духівник о. Микола Корда²⁹. Обидва віце-ректори – о. А.-Р. Кияк та о. Н. Рашкевич – взяли на себе обов'язок розробки й забезпечення виконання перших навчальних програм богословських студій і формування розкладів занять, а пізніше навіть призначались «виконуючими обов'язки ректора», коли єпископ Іриней Білик мусив виїздити на Синоди єпископів УГКЦ³⁰. Завдяки їхнім спільним зусиллям з 1 серпня 1990 р. почався навчально-формаційний процес в ІФДС³¹.

Досить складною в цей час була проблема забезпечення приміщеннями ІФДС. Навіть Ректорат спершу розташувався в будинку біля катедрального собору Святого Воскресіння, і лише у 1992 р., за сприяння завідувача відділу культури Івано-Франківського міського виконкому Марти Когутяк, переїхав до окремого, орендованого будинку № 3 по вулиці Сірика, де також розмістили бібліотеку³². У першому навчальному році навчальний процес відбувався в різних орендованих у міських організацій приміщеннях, а самі студенти-богослови, яким необхідно було забезпечити відповідний режим для духовної формації, мусили проживати розрізнено у приватних квартирах³³. Ректорат ІФДС з 1990 р. неодноразово порушував перед органами державної влади в Івано-Франківській області питання про повернення будинків № 11 і № 16 по вулиці Шевченка, які до 1946 р. належали духовній семінарії, єпископській резиденції і конситорії Станиславівської єпархії УГКЦ³⁴. Місцева влада, за свідченнями самого владика Іриней Білика, «дивилася на нас з цікавістю і настороженістю, а принаймні на словах – з доброзичливістю»³⁵. Проте органи місцевої влади тривалий час зволікали з вирішенням питання про передачу ІФДС будинків по вулиці Шевченка, які знаходились у довготерміновому користуванні Івано-Франківського обласного військового комісаріату³⁶. Така ситуація, навпаки, «працювала» на авторитет богословського навчального закладу, адже, як зауважив професор біблійної історії ІФДС о. Тарас Олійник ЧСВВ, «велика армія семінаристів пересувалась цілий день по всьому місті в пошуках винайму-

ваних навчальних лекційних залів», завдяки чому «ціле місто виглядало як велика семінарія»³⁷. Зрозуміло, ректорат ІФДС та Єпископський Ординаріат Івано-Франківської єпархії УГКЦ, крім постійних турбот щодо організації оренди навчальних приміщень³⁸, також розглядали можливість купівлі приміщення для семінарії, на що вже 1990 р. почали збирати кошти³⁹.

Практичним визнанням поступового «висхідного» розвитку ІФДС стало рішення Єпископського Ординаріату Івано-Франківської єпархії УГКЦ про створення ІФТКДІ, прийняте на засіданні 4 червня 1991 р.⁴⁰. Ректором ІФТКДІ був призначений знову ж таки єпископ Іриней Білик ЧСВВ, який виконував покладені на нього обов'язки до вересня 1994 р.⁴¹. Тоді ж, 4 червня 1991 р., було схвалено перший Статут ІФТКДІ, який засвідчив канонічно-правове конституювання нового богословського навчального закладу. Так, у п.1.2 Статуту 1991 р. було чітко окреслено канонічно-правовий статус ІФТКДІ: «Духовний Інститут підпорядковується Івано-Франківському Ординаріату і залежить від Апостольського Престолу, який діє за посередництвом Священної Конгрегації для Східних Церков. Духовний Інститут керується відповідними нормами, апробованими Священною Конгрегацією для Східних Церков згідно з соборним декретом про «Священний вишкіл» і за окремими вимогами для Східних Церков»⁴². Водночас засновники ІФТКДІ, враховуючи чинне державне законодавство України, спробували окреслити відносини із державою: у п.1.4 та п.1.5 Статуту зазначалось, що «у своїй діяльності Духовний Інститут враховує, що згідно Основного Закону (Конституції) Церква відділена від держави, а також враховує чинне законодавство, цей Статут і Закон «Про свободу совісті та релігійні організації». Духовний Інститут одержує правоздатність юридичної особи з моменту реєстрації даного Статуту»⁴³. Уже 25 липня 1991 р. Голова Ради в справах релігій при Кабінеті міністрів УРСР М. П. Колесник видав свідоцтво № 65 про реєстрацію ІФТКДІ УГКЦ, яким засвідчив право поширення його діяльності «на всю територію Укра-

їни»⁴⁴. Це положення відкривало нові перспективи у розвитку ІФТКДІ: відтепер студентами цього закладу могли стати кандидати (абітурієнти) з будь-якої області України.

Важливе значення для становлення і розвитку ІФТКДІ мала структурна реорганізація через створення відповідних підрозділів – факультетів. У Статуті 1991 р. не було чітко визначено організаційної структури й адміністративного персоналу ІФТКДІ, лише зазначалось, що їх затверджує ректор (п.2.5). Самому ректору надавались значні права: по-перше, призначати «проректорів, деканів факультетів, професорів, яких затверджує Єпископ-Ординарій» (п.2.2); по-друге, представляти «Духовний Інститут у стосунках із Ординаріатом, з державними, громадськими та кооперативними, зарубіжними партнерами, громадянами»; по-третє, укладати договори та видавати накази «в межах своєї компетенції» (п.2.3)⁴⁵. Звичайно, відсутність у Статуті чіткого поділу ІФТКДІ на факультети, з одного боку, забезпечувала у перспективі оперативність та гнучкість в реорганізації його структури, а з іншого – створювала певні труднощі у правовому регулюванні відносин між Духовною Семінарією і Духовним Інститутом.

Характерно, що в Статуті 1991 р. були декілька можливих варіантів реорганізації структури ІФТКДІ: «Духовний Інститут може організувати інші факультети і навчальні групи для релігійної освіти монаших згромаджень, навчання дітей та дорослих» (п.3.9), а також «займатися релігійно-освітньою діяльністю, використовуючи при цьому засоби масової інформації» (п.3.10). На практиці вказані положення Статуту 1991 р. дозволяли у перспективі включити до структури ІФТКДІ різні за характером богословської підготовки навчальні підрозділи – наприклад, загальноосвітні та недільні школи, біблійні гуртки, катехитичні, дяківські та регентські курси, богословські дослідні інститути, архів, наукову бібліотеку, видавництво богословської літератури, релігійно-інформаційний центр, філософський, богословський і катехитично-педагогічний факультети тощо. Однак попервах порах необхідно було визначити кількість і назви факультетів, їхнє співвідношення в організаційній структурі ІФТКДІ, а вже

згодом – створювати нові підрозділи. При цьому суперечливим залишалось питання про канонічно-правове регулювання відносин між семінарією та інститутом⁴⁶. Так, вважалося, що ІФТКДІ став основою для академічної підготовки студентів ІФДС (повна її назва – Івано-Франківська вища духовна семінарія імені св. Священномученика Йосафата)⁴⁷, проте ІФТКДІ не міг бути лише «допоміжним» (у плані академічної підготовки) стосовно семінарії, так само як духовна семінарія не могла бути включена до структури духовного інституту. Зрештою, сама назва – «ІФТКДІ» – передбачала наявність двох факультетів: богословського (теологічного) та катехитичного.

Влітку 1991 р. ректор Іриней Білик, керуючись п.2.5 Статуту ІФТКДІ 1991 р.⁴⁸, заснував перші два факультети – богословський та катехитичний⁴⁹, а в лютому 1992 р. – засновано Чортківську дяківсько-регентську школу як філію ІФТКДІ⁵⁰ (пізніше набула іншої назви – «Чортківська дяківсько-регентська академія імені Григорія Хомишина⁵¹). Така структурна організація заклала основи для перспективного розвитку, що обумовлювався основним завданням ІФТКДІ – «розвивати в кандидатів природні і надприродні здібності, щоб готувати їх до Тайни Священства і науково-релігійної та катехитичної праці, щоб на взір Господа нашого Ісуса Христа бути справжніми пастирями душ в усіх країнах поселення нашого народу»⁵². Окреслена стратегічна ціль вимагала створення гнучкої організаційної структури, організації монолітного професорсько-викладацького колективу, забезпечення цілісної системи «освіти-формування» та належної матеріально-технічної бази ІФТКДІ.

Створення богословського факультету ІФТКДІ обумовлювалось потребою підготовки не стільки священників, яку доти забезпечувала ІФДС, скільки богословів-науковців, які у перспективі мали змінити старше покоління в ІФТКДІ і забезпечити розвиток богословської науки. Врешті, сама організація навчально-формаційного процесу в ІФДС вимагала чіткішого структурування, наприклад, за циклами навчальних дисциплін: спершу – загальна гуманітарна підготовка (цикл

«філософія»), далі – спеціальна богословська освіта (цикл «богослов'я»); оскільки ж у перші навчальні роки планувалося забезпечити священниками зростаючу кількість парафій УГКЦ, то вирішили обидва цикли підготовки об'єднати в рамках одного факультету – богословського, лише згодом, у 1994 р., створено ще й філософський факультет⁵³. Дещо відособленим у структурі ІФТКДІ був катехитичний (пізніше – катехитично-педагогічний) факультет, куди на навчання приймали випускниць середніх шкіл та делегованих Чинами (переважно ЧСВВ) монахинь, вирішили посвятити себе катехизації⁵⁴. Очевидно, у перші роки відродження УГКЦ сильно потребувала катехитів: батьки і молодь часто зверталися до священників з проханням, щоб «катехизувати по церквах..., бо в школах ще не дозволено»⁵⁵. Така потреба катехизації, викликана «вибухом духовності» початку 1990-х рр., сприяла зростанню чисельності кандидаток на навчання в ІФТКДІ. Завдяки цьому у перші роки на катехитичному факультеті, за свідченнями єпископа Іринія Білика, навчалось близько 400 студенток⁵⁶.

Значну допомогу ректорові ІФТКДІ в організації навчально-формаційного процесу надавав й адміністративний персонал, представники якого, крім організаційних і викладацьких обов'язків у навчальному закладі, виконували також душпастирське служіння, як правило, в єпархіальних структурах. Так, о.-мітрат А.-Р. Кияк продовжував поєднувати обов'язки віце-ректора заочного відділу ІФТКДІ, викладача апологетики та канцлера Івано-Франківської єпархії⁵⁷; о.-мітрат Нестор Рашкевич – віце-ректора денного відділу ІФТКДІ та викладача Біблійної історії; о. Микола Корда – викладача грецької мови та духівника ІФТКДІ; о. Любомир Саноцький – викладача подружнього права та судового вікарія Івано-Франківської єпархії; о.-мітрат Микола Стягар – викладача української мови та судді Єпархіального Трибуналу Івано-Франківської єпархії. Інші викладачі ІФТКДІ також, як правило, поєднували викладання у новому богословському закладі з душпастирською, науково-педагогічною (в інших ВНЗ) або й іншою діяльністю⁵⁸, тобто були в ІФТКДІ, так би мо-

вити, «зовнішніми сумісниками», хоча, звичайно, не тільки давали студентам фахові знання, а й показували добрий особистий приклад християнського служіння.

Очевидно, ректорат не міг довго обходитися «місцевими кадрами», адже згаданий професорсько-викладацький колектив ІФТКДІ складався з різних за рівнем професійної підготовки та системою виховання викладачів, яких умовно можна виокремити в декілька груп. Першу групу складали колишні викладачі мережі підпільних греко-католицьких семінарій, одна частина яких здобула повну богословську освіту ще до ліквідації УГКЦ 1946 р. й відзначилась добрими душпастирями у підпіллі (їх було декілька⁵⁹, серед них – о. Мирон Підлісецький⁶⁰), а інша їх частина в умовах «катакомбної Церкви» об'єктивно не могла здобути повної богословської освіти, хоча відзначалась ревністю віри й могла дати добрий приклад духовної формації; другу групу – викладачі, які були колишніми випускниками духовних семінарій РПЦ (серед них – о. Михайло Бігун, о. Іван Луцький та о. Орест Остапович); третю – професори католицьких університетів Італії, Польщі, Хорватії, США і Канади та викладачі – представники богословських навчальних закладів «діаспорної» частини УГКЦ, котрі привносили західнохристиянську ментальність (серед них – о. Тарас Олійник ЧСВВ, о. Оскар Пена, о. Сергій Овандо); четверту – викладачі державних навчальних закладів Івано-Франківська, котрі мали добрий рівень професійної підготовки, однак, попри високий рівень духовного життя, їхня ментальність була в деякий спосіб вражена колишньою радянською атеїстичною системою виховання (серед них Я. Заборовський, В. Полек, Я. Безручко, В. Витвицький, І. Климишин, М. Генза, Б. Кіндратюк та ін.)⁶¹.

З огляду на це, основну увагу ректорат ІФТКДІ звернув на формування нового покоління професорсько-викладацького колективу. З цією метою єпископ Іриней Білик уже в 1990 р. відвідав декілька богословських закладів Європи, зокрема богословські факультети Празького та Оломоуцького університетів, Загребський інститут філософсько-богословських студій, семінарію в Джакомо (Італія) тощо, де уклав уго-

ди з ректорами цих закладів про підготовку на їхній базі по 10 семінаристів ІФТКДІ кожного року⁶². Більше того, у самому статуті ІФТКДІ від 4 червня 1991 р. було передбачено, що поряд з обов'язковою богословською освітою для студентів бажаним є «осягнення докторату в університетах Риму, Мюнхену, Загребу, Праги, Варшави й інших міст, з якими наш Інститут підтримує тісний зв'язок»⁶³. Це положення статуту почали активно реалізувати на практиці. Справді, лише у 1992–1994 рр. близько десяти студентів ІФТКДІ були скеровані до згаданих католицьких університетів Європи. Отже, чітка орієнтація ректорату ІФТКДІ на західну, католицьку систему богословської освіти була покликана, по-перше, «виправити» різночинний склад професорсько-викладацького колективу інституту, а по-друге, забезпечити формування нового, молодшого за віком, покоління богословів, як правило, із західноєвропейськими науковими ступенями доктора чи ліцензіата, з відповідною духовною формацією, котрі були б здатні розвивати богословську освіту й науку в УГКЦ на основі діалогу західної та східної традицій.

Одночасно ректор Іриней Білик приділяв значну увагу освітній підготовці й духовній формації самих студентів ІФТКДІ, оскільки їхній контингент, особливо у перші роки, був не менш різноманітним, ніж склад професорсько-викладацького колективу. Так, лише у 1991–1992 рр. студентами ІФТКДІ було зараховано, як вже вище зазначалось, близько 400 випускників на денну форму навчання; значно більше навчалось на заочній та вечірній (екстернатній) формах. Більшість із них були старшого віку (одному з найстарших було 65 років), як правило, одруженими, які в часи «катакомбної» Церкви вже готувались до священства у підпільних семінаріях, але не здобули свячень (наприклад, о. Дмитро Кубацький, о. Богдан Лютецький, о. Богдан Раковецький, о. Василь Сорочинський, о. Євген Ткач⁶⁴ та ін.), а деякі навіть здобули раніше свячення на диякона чи священника й уже виконували душпастирські обов'язки на парафіях (як, наприклад, о. Іван Кардаш⁶⁵, о. Василій Погорецький⁶⁶, о. Петро Семенич⁶⁷, о. Володимир Серемчук⁶⁸ та ін.). Тим часом випускників загаль-

ноосвітніх шкіл чи інших державних навчальних закладів, молодших за віком й не обтяжених покищо сімейними обов'язками, було значно менше. Так само були окремі студенти, які розпочали навчання у духовних семінаріях РПЦ, але під впливом відродження УГКЦ перейшли на навчання до ІФТКДІ (таких, за даними єпископа Софрона Дмитерка, у 1990 р. налічувалося 12 осіб⁶⁹).

Така неоднорідна структура студентського контингенту вимагала від ректорату ІФТКДІ гнучкої організації навчально-формаційного процесу. Зазвичай навчання тривало від 4-х до 6-ти років, що передбачалось Статутом ІФТКДІ 1991 р.⁷⁰. У зв'язку з цим дещо скоротилась кількість рукоположених кандидатів на священників у межах Івано-Франківської єпархії УГКЦ: так, якщо у 1990 р. ієрейські свячення здобули 46 кандидатів, то вже у 1991 р. тільки 9; новий сплеск спостерігався у 1992 р., коли висвячено 34 кандидати, а у 1993 р. – 20⁷¹. Тому, враховуючи, зокрема, відсутність достатньої кількості навчальних приміщень для студентів, ректорат ІФТКДІ у 1993 р. погодився змінити вечірню форму навчання на екстернатну, що дозволило пришвидшити підготовку значної частини богословів старшого віку, які або вже виконували душпастирські функції з часів «катакомбної» Церкви чи перейшли з РПЦ в лоно УГКЦ, або ж невдовзі, після завершення екстернатного навчання, могли бути рукоположені на священників. Тим більше, що Церква сильно потребувала нового покоління священників, адже, по-перше, наявних душпастирів не вистачало для зареєстрованих у 1990–1993 рр. парафій УГКЦ; по-друге, саме духовенство за рівнем освіти та походженням в окремих деканатах було досить різночинним. Щодо браку священників для численних парафій яскравим є приклад Бучацького та Чортківського деканатів, які до 1993 р. належали до Івано-Франківської єпархії УГКЦ, де у 1991–1992 рр. 10 і 22 священники обслуговували відповідно понад 30 та 50 церковних громад-парафій⁷², і лише у 1994–1995 рр. цю проблему було вирішено майже повністю. Друга група проблем виникала через різночинні походження та рівень богословської освіти душпастирів: так, у згаданому Бучаць-

кому деканаті в 1992 р. із 10 священників тільки один (о. Ярослав Монастирський) закінчив Станіславську духовну семінарію; три священники (о. Йосип Мороз, о. Петро Прибула та о. Євген Шмадило) закінчили підпільну духовну семінарію, ще один (о. Василь Бігун) був випускником Московської духовної семінарії РПЦ, а решта навчалися на заочному відділі ІФТКДІ⁷³. Характерно, що на початку 1990 р. в Івано-Франківській єпархії, за даними єпископа Софрона Дмитерка, налічувалося 310 священників, з них 122 добровільно повернулися із лона РПЦ⁷⁴. Зрозуміло, що така неоднорідність священників, яка була невід'ємною, реальною складовою відроджуваної Церкви, ставила певні вимоги до підготовки нового покоління душпастирів.

Слід зауважити, що процес становлення ІФТКДІ відбувся майже одночасно із становленням та розвитком інших богословських навчальних закладів УГКЦ. Так, з 1990 р. починається відновлення Львівської духовної семінарії Святого Духа, якою опікувалися й керували єпископи – спершу Филімон Курчаба, а згодом Юліан Вороновський⁷⁵. З моменту створення у 1992–1994 рр. нових адміністративно-канонічних одиниць УГКЦ в Україні (Коломийсько-Чернівецької, Самбірсько-Дрогобицької, Тернопільської та Зборівської єпархій і Києво-Вишгородського екзархату) виникли підстави для створення нових осередків богословської освіти, адже відповідно до рекомендацій ККСЦ (кан. 331 §1 та кан. 332 §1) з метою формування покликань до священнослужіння (духовного стану або апостоляту) в кожній єпархії можна засновувати нижчу або вищу семінарію, «якщо цього вимагає добро Церкви і дозволяють сили та засоби»⁷⁶. Керуючись цією канонічною нормою, єпископи згаданих новоутворених єпархій заснували богословські навчальні заклади, які можуть бути прирівняні до нижчих або вищих семінарій. Так, у 1993 р. офіційно заснована Тернопільська духовна семінарія імені Патріарха Йосифа Сліпого, в якій навчалися представники Тернопільської та Зборівської єпархій⁷⁷; з 1994 р. розпочав діяти Єпархіальний катехитичний інститут Самбірсько-Дрогобицької єпархії (складався спершу тільки із катехи-

тичного факультету, у 1996 р. відкрито богословський факультет і духовну семінарію)⁷⁸; у Коломийсько-Чернівецькій єпархії у 1994 р. засновано дяківсько-регентське катехитичне училище⁷⁹. Їхнім завданням стала підготовка нового покоління священиків, катехитів, дяків, регентів. У найближчій перспективі вони могли «перерости» із «малих» у «великі» семінарії, а згодом, у процесі розгортання «нової євангелізації», деякі з єпархіальних інститутів могли бути реорганізовані у вищі богословські заклади – інститути, академії чи університети. Водночас зауважимо, що оскільки не всі засновані богословські навчальні заклади у нових єпархіях УГКЦ могли вести підготовку нового покоління священиків, то правлячі архіереї цих єпархій зберігали право використати можливості вищих духовних семінарій Львова та Івано-Франківська.

Ректор ІФТКДІ єпископ Іриней Білик намагався скоординувати свою діяльність у сфері розвитку богословської освіти в Івано-Франківській єпархії з іншими ієрархами та богословськими навчальними закладами УГКЦ. Така координація проводилась як на рівні особистих контактів, так і на офіційному рівні всієї Церкви. Так, у 1992 р. Синод єпископів УГКЦ сформував Синодальну комісію у справі семінарій і покликань, до складу якої було включено ректора ІФТКДІ єпископа Іриней Білика, а також єпископів Юліана Вороновського, чинного у той час ректора ЛДС, і Володимира Паску, колишнього ректора духовної семінарії єпархії Парма УГКЦ у США; до складу іншої Синодальної комісії – у справах виховання священиків – увійшли єпископи Іван Мартиняк, єпископ Перемишльської єпархії УГКЦ, Филімон Курчаба, колишній перший ректор відновленої 1990 р. ЛДС, та Роберт Москаль, єпископ-ординарій єпархії Парма УГКЦ у США⁸⁰. З цього часу Владика Іриней Білик брав участь у роботі вказаної Синодальної комісії, яка намагалась визначити стратегічні плани розвитку мережі духовних семінарій та інших навчальних закладів УГКЦ. Члени Синодальної комісії прагнули не тільки розвинути мережу духовних семінарій і катехитичних інститутів, але й закласти основи розвитку вищих,

«академічних» богословських навчальних закладів, які, за кан. 640 §1-2 ККСЦ, можна віднести до категорії католицьких університетів. У той час можна було обрати два шляхи розвитку: перший полягав у наданні статусу вищого богословського закладу одному чи кільком з уже існуючих єпархіальних інститутів чи семінарій; другий вимагав узгодження позицій щодо створення Богословської академії, яка могла б стати єдиним в УГКЦ «вищим богословським закладом», у перспективі – католицьким університетом. Врешті, у 1992 р. з благословення Глави УГКЦ М. І. Любачівського була створена Комісія у справі відновлення ЛБА, яка, враховуючи традиції Греко-католицької Богословської академії та Українського Католицького університету святого Климентія Папи в Римі, розробила проект навчальної програми⁸¹. І вже у 1994 р. Синод Єпископів УГКЦ, керуючись кан. 642 §1-2 ККСЦ, схвалив відновлення і навчальну програму ЛБА⁸². У такий спосіб Синодальна комісія заклала основи розвитку системи богословської освіти УГКЦ, однією із авторитетних складових ланок якої був покликаний стати ІФТКДІ.

1.2. Ректор єпископ Софрон Мудрий: від теологічно-катехитичного духовного інституту до теологічної академії (1995–2000 рр.)

У 1994 р. починається також новий етап розвитку ІФТКДІ, пов'язаний із призначенням нового ректора. Так, коли восени цього року єпископ Іриней Білик, призначений, крім того, у травні протосинкелом Івано-Франківської єпархії, виїхав на поглиблені богословські студії у Папському університеті «Ангелікум»⁸³, Івано-Франківський єпископ-ординарій Софрон Дмитерко ЧСВВ, порадившись із Протоархімандритом ЧСВВ о. Ісидором Патрилом, призначив новим ректором ІФТКДІ о. Софрона Мудрого ЧСВВ, доктора канонічного права. При виборі нового ректора, очевидно, був врахований, зокрема, його попередній досвід діяльності на посаді ректора Папської колегії святого Йосафата в Римі⁸⁴. На новій посаді ректора ІФТКДІ спершу отець, а згодом єпископ Софрон Мудрий перебував аж до 2000 р., тобто до реоргані-

зації цього богословського закладу, й до сьогодні (2010 р.) є чинним, активно діючим ректором ІФТА⁸⁵. Свій досвід, енергію і талант новий ректор Софрон Мудрий спрямував на розвиток ІФТКДІ як нового богословського закладу УГКЦ, намагаючись розбудувати його організаційну структуру, здобути нові, постійні приміщення, зміцнити матеріально-технічну базу, згуртувати професорсько-викладацький колектив, покращити науково-богословську роботу і навчально-формаційний процес, в цілому – визначити нове місце ІФТКДІ (згодом – ІФТА) в системі богословської освіти й науки УГКЦ.

Однією з перших проблем, яку вдалося успішно розв'язати о. С. Мудрому, була справа набуття нових приміщень для ІФТКДІ, адже чисельність студентів восени 1994 р. досягнула 1200 осіб, з них 300 вже виконували душпастирське служіння⁸⁶. Ректор зумів знайти компроміс із органами місцевої влади щодо надання нового приміщення. Звичайно, під час переговорів з'ясувалося, що будинки № 11 та № 16 по вулиці Шевченка не могли бути передані, оскільки існували технічні труднощі з переселенням Прикарпатського військового гарнізону в інше місце. Тому ректор погодився на пропозицію голови Івано-Франківської обласної державної адміністрації Степана Волковецького щодо передачі ІФТКДІ «навзамін» будинку № 64 по вулиці Василянок, в якому колись, до 1990 р., перебувала партійна школа, а потім – гуртожиток Івано-Франківського сільськогосподарського технікуму⁸⁷. Уже в лютому 1995 р. ІФТКДІ отримав новий будинок (корпус № 1), в якому проведено капітальний ремонт з метою облаштування навчальних аудиторій, келій для студентів, семінарійної каплиці-церкви, бібліотеки та їдальні-рефектаря. Згодом ректору о. С. Мудрому вдалося здобути додаткові приміщення (корпус № 2 і №м 3) – сусідні з ІФТКДІ будинки № 20 і № 22 по вулиці Гарбарській, де розташували лекційні аудиторії, гуртожиток для викладачів, господарський комплекс і крамницю церковних речей та літератури⁸⁸. Підкреслимо, що згадані будинки стали основною базою насамперед для богословського факультету ІФТКДІ/

ІФТА та ІФДС аж до 2010 р., коли розпочалась нова реконструкція та будівництво на місці корпусів № 2 і №3 нового багатоповерхового будинку⁸⁹. Здобуття постійних корпусів для ІФТКДІ сприяло налагодженню нормального навчально-формаційного процесу, особливо для студентів богословського факультету, які одночасно були студентами ІФДС; завдяки цьому вдалося запровадити строгий семінарійний режим, який сприяв духовній формації нового покоління священників. Водночас слід зазначити, що катехитичний факультет ІФТКДІ розташувався також по вулиці Василянок, але в будинку № 17, який до 1946 р. належав до монастиря СС. Василянок, а на початку 1990-х у ньому перебувала Івано-Франківська обласна бібліотека, уже в грудні 1994 – січні 1995 рр. знову був повернутий монастирю СС. Василянок⁹⁰. Таким чином, матеріально-технічна база ІФТКДІ вже у перші роки перебування о. С. Мудрого на посаді ректора суттєво покращилась і, звичайно, з деякими змінами, збереглась досі.

Значну увагу ректор о. С. Мудрий звернув на розвиток організаційної структури та формування постійного (штатного) професорсько-викладацького колективу ІФТКДІ. Враховуючи ту обставину, що ІФДС не могла бути включена до структури ІФТКДІ, о. С. Мудрий, відповідно до декрету єпископа-ординарія Івано-Франківської єпархії УГКЦ Софрона Дмитерка, одночасно обіймав дві посади – ректора ІФТКДІ та ректора ІФДС. Така централізація управління дала позитивний результат: ректор ІФТКДІ зміг удосконалити організаційну структуру факультетів, закріпити штат адміністративного персоналу, здійснити підбір й зміцнити склад професорсько-викладацького колективу, подбати про забезпечення студентів навчальною літературою та про розробку навчальної програми тощо. Навіть після призначення у 1996 р. єпископом-помічником, а в 1997 р. – єпископом-ординарієм Івано-Франківської єпархії УГКЦ Софрон Мудрий продовжував зберігати посаду ректора ІФТКДІ та ректора ІФДС⁹¹.

Уже в 1994–1995 навчальному році проведено першу структурну реорганізацію ІФТКДІ – замість двох тепер було засновано три факультети: богословський, філософський та ка-

техитичний. Створення, поряд з богословським, філософського факультету обумовлювалося, як вже раніше зазначалось, прагненням якимось чином структурувати, поділити навчальний процес на два «класичні» цикли підготовки – «філософію» та «богослов'я»⁹². Деканом богословського факультету було призначено о.-мітрата Ярослава Будуйкевича, випускника Волинської духовної семінарії (1959 р.) та Петербурзької духовної академії РПЦ (1965 р.), кандидата богословських наук, який до 1991 р. виконував душпастирські обов'язки в Мукачівсько-Ужгородській єпархії РПЦ і після повернення в лоно УГКЦ прибув до Івано-Франківська на запрошення єпископа Софрона Дмитерка ЧСВВ⁹³. Філософський факультет очолив декан о. Іван Козовик, шлях якого до священничого служіння був досить довгим, але невпинним. Він ще в дитинстві мріяв стати священником, закінчив 1941 р. Львівську малу семінарію, вступив до новіціату Отців Редemptористів, але із встановленням радянської влади мусив закінчити факультет класичної філології Львівського університету ім. І. Франка, здобув науковий ступінь кандидата філологічних наук й отримав направлення на роботу в Івано-Франківський державний медичний інститут, де працював до 1990 р.; вже у 1989 р. очолив Спільку Християнського Відродження України, а у 1990 р. прийняв від канцлера Івано-Франківської єпархії УГКЦ, віце-ректора ІФДС о. Р.-А. Кияка запрошення на викладацьку роботу в ІФДС, і вже у серпні 1994 р. отримав священничі свячення від єпископа Софрона Дмитерка ЧСВВ⁹⁴. Деканом катехитичного факультету у той самий час стала с. Теодозія Луків ЧСВВ, на допомогу якій призначили методиста с. Тадею Шахновську ЧСВВ⁹⁵. Крім того, замість двох посад віце-ректорів, які відповідали за денну та заочну форми навчання, вже у 1992 р. було створено одну-єдину посаду віце-ректора, на яку був призначений о. д-р Святослав Кияк, син о. Р.-А. Кияка, канцлера Івано-Франківської єпархії УГКЦ та віце-ректора ІФТКДІ⁹⁶. Оновлений склад адміністрації ІФТКДІ розпочав активну роботу над розробкою нової навчальної програми для підготовки бакалаврів з богослов'я.

Так само у 1994–1995 навчальному році було чітко розмежовано обов'язки адміністративного персоналу через створення декількох додаткових посад та призначення відповідальних осіб. Так, головним секретарем ректорату стала с. Єлисавета Каневець ЧСВВ, головним економістом – о. Степан Гнитка, головним економістом – с. Йосафата Бубняк ЧСВВ, референтом – о. Володимир Сумик, методистом – с. Матея Гриб ЧСВВ⁹⁷. Завдяки їхній сумлінній праці вдалося організувати нормальний перебіг навчального процесу студентів ІФДС, які здобували освітню підготовку на філософському і богословському факультетах ІФТКДІ. Тим часом загальну духовну опіку над студентами-богословами здійснював о. Григорій Планчак ЧСВВ, який, поєднуючи обов'язки духівника та викладача теології духовного життя⁹⁸, всебічно, через власний приклад, сприяв формації майбутніх священників. Своєрідною «об'єднуючою ланкою» між адміністрацією, викладачами і студентами були префекти ІФДС, які стежили за дисципліною і допомагали в духовному зростанні своїм співбратом, серед них Володимир Попик та Олег Каськів⁹⁹. Таким чином, проведена у 1995 р. реорганізація керівного й адміністративного персоналу ІФТКДІ дозволила ефективніше налагодити підготовку богословів і катехитів. Принагідно зазначимо, що студенти ІФТКДІ, чисельність яких щороку поступово зростала, отримували можливість не тільки здобути доброї освіти, але й власного духовного розвитку й зростання. Так, за даними А. Козака, у 1991–2002 рр. ІФДС закінчили понад 400 студентів¹⁰⁰. Втім, за офіційними даними Консистерії Івано-Франківської єпархії УГКЦ, чисельність студентів тільки одного богословського факультету ІФТКДІ за 1995–2000 рр., коливаючись в окремих роках набору (тобто у 1991–1995 рр.), становила 414 студентів денної та 81 студент заочної форм навчання¹⁰¹. Чисельність випускників ІФДС у 1995–2000 рр., за даними о. д-ра О. Каськіва, складала 413 осіб¹⁰² (порівн. Додаток Г). Випускники ІФДС та ІФТКДІ цього періоду, незважаючи на деякі труднощі з їх працевлаштуванням, ставали доброю опорою для євангелізаційної праці в УГКЦ.

Основну роль у навчально-формаційному процесі, звичайно, відігравали викладачі, склад яких, як і за ректора Іринія Білика у 1990–1994 рр., деякий час за ректора Софрона Мудрого залишався різнорідним за рівнем підготовки. Однак другий ректор ІФТКДІ, прагнучи сформувати цілісний колектив, щороку намагався залучати до старого покоління також нові кадри викладачів, проте впроваджував ці зміни поступово, з врахуванням рівня богословської чи гуманітарної освіти та релігійно-моральних якостей нових викладачів. Завдяки такій толерантній, розважливій лінії у «кадровій політиці» у 1995 р. продовжували працювати такі представники старшого покоління, як професор аскетички о. д-р Доротей Шимчій ЧСВВ, професор біблійної історії, кандидат богословських наук о.-мітрат Нестор Рашкевич, професор морального богослов'я о.-мітрат Мирон Підлісецький, професор літургії і пастирського богослов'я, кандидат богословських наук о.-мітрат Орест Остапович, професор екуменізму, місіології та церковного мистецтва о. Ярослав Свищук, професор грецької і латинської мови о. Микола Корда¹⁰³. В той же час до колективу ІФТКДІ ввійшли представники молодшого покоління, серед яких викладач морального богослов'я о. Борис Гобир (якого невдовзі призначили віце-ректором з навчальної роботи¹⁰⁴), викладач церковного співу о. Михайло Залеський, викладач патрології і церковнослов'янської мови о. Петро Приймак, викладач вступу до теології о. Володимир Чорній (пізніше – канцлер Івано-Франківської єпархії УГКЦ), а також викладач вступу до теології та італійської мови о. Сергій Овандо та викладач французької мови о. Оскар Пена¹⁰⁵. Крім того, з метою поступової «зміни поколінь» професорсько-викладацького колективу ректор С. Мудрий прийняв важливе рішення: уже з першого випуску студентів 1995 р., який налічував 84 богослови, понад 20 найбільш обдарованих були направлені для продовження богословських студій у католицькі університети Рима, Відня, Інсбрука, Любліна, Праги, Варшави, Оломоуца, щоб у перспективі ІФТКДІ міг отримати власних фахових богословів-науковців¹⁰⁶. Така практика скерувань на вищі богословські студії у католицькі університети країн

Європи продовжувалась у наступні роки, і вже, наприклад, у 2007 р. налічувалось, за даними єпископа Софрона Мудрого, понад 100 студентів – кандидатів на вищі студії¹⁰⁷.

Важливими напрямками діяльності ректора ІФТКДІ у 1994–2000 рр. були також проблеми розвитку наукової бібліотеки ІФТКДІ та становлення власного видавничого центру ІФТКДІ. Слід зауважити, що фонди наукової бібліотеки ІФТКДІ, крім традиційних надбань через мережу різних книгарень, у тому числі й спеціалізованих на релігійній літературі, та завдяки спонсорським подарункам¹⁰⁸, у 1994–1995 рр. поповнились також переданою з фондів Державного архіву Івано-Франківської області колекцією відомої «бібліотеки Андрея Шептицького»¹⁰⁹. Опіку над бібліотечними фондами перебрали на себе монахині Василянки, які провели часткову каталогізацію фондів, забезпечили їх зберігання та користування ними. До речі, фонди наукові бібліотеки деякий час були поділені на дві частини: перша, основна знаходилась у центральному корпусі № 1 ІФТКДІ по вулиці Василянок, 64, а друга, як допоміжна для потреб катехитичного факультету ІФТКДІ, була в корпусі монастирського комплексу Сестер ЧСВВ по вулиці Василянок, 17. Водночас єпископ Софрон Мудрий, усвідомлюючи потреби забезпечення літературою навчально-формаційного процесу і розвитку науково-богословської діяльності, сприяв заснуванню та становленню власного видавничого центру ІФТКДІ¹¹⁰, який розташувався на першому поверсі корпусу № 1 ІФТКДІ. Варто зауважити, що в Івано-Франківську знаходився ще один потужний видавничий центр УГКЦ – видавництво «Нова Зоря» під керівництвом о. Ігоря Пелехатого на площі Міцкевича, 4¹¹¹, послугами якого часто користувались викладачі ІФТКДІ. Проте невдовзі на базі видавничого центру ІФТКДІ розпочалось масове видання богословської навчальної та наукової літератури, яка була необхідною для студентів богословського та катехитичного факультетів, а водночас знаходила зацікавлений попит різних відвідувачів книжкової крамниці.

Підсумовуючи перше десятиліття становлення та розвитку ІФТКДІ, необхідно відзначити, що цей богословський на-

вчальний заклад досягнув достатнього рівня, який дозволив провести наступну його реорганізацію – не просто перейменування в ІФТА, а насамперед певну якісну зміну, яка хоча, можливо, ще й не відповідала цілком вимогам богословського закладу «вищих студій», але дозволяла задокументувати цей статус як стратегічну ціль. З цією метою 8 травня 2000 р. ректор Софрон Мудрий підписав наказ про створення Вченої Ради ІФТКДІ, основним завданням якої визначив проведення підготовчих заходів для «підвищення статусу нашого духовного закладу від Інституту до Теологічної Академії, починаючи з 1 вересня 2000 року – нового 2000/2001 навчального року»¹¹². Необхідно зауважити, що це рішення єпископа Софрона Мудрого було своєрідною відповіддю на загальні тенденції розвитку системи богословської освіти УГКЦ в Україні у 1995–2000 рр., зокрема щодо прагнення до уніфікації спільних навчальних планів і заснування католицького університету, розвитку мережі інших богословських навчальних закладів¹¹³.

Синод єпископів УГКЦ, прагнучи визначити стратегічні напрями розвитку богословської освіти, спершу сформував у 1995 р. одну-єдину Синодальну комісію покликання та священницької освіти, до складу якої увійшли єпископи, котрі мали значний досвід управління богословськими навчальними закладами, – Іриней Білик, Юліан Вороновський і Володимир Паска¹¹⁴, а пізніше, у 1996 р., на пропозицію комісії першої сесії Патріаршого Собору УГКЦ, створив дві принципово нові установи – Колегії богословської освіти УГКЦ, одна з яких поширювала свої повноваження на богословські заклади на території України, а друга – на решту богословських закладів УГКЦ поза межами батьківщини; тоді ж було створено Комісію богословських студій і Раду ректорів духовних семінарій, а також збережено Синодальну комісію священничої формації¹¹⁵. У процесі діяльності цих інституцій вдалося виробити нові спільні підходи до розвитку богословської освіти. Насамперед Надзвірна рада вищої богословської освіти Львівської архієпархії розробила «Концепцію богословської освіти в Україні» та додаток «Практичні кроки для вті-

лення Концепції богословської освіти у Львівській архієпархії та в УГКЦ», які затвердив Синод єпископів УГКЦ у 1998 р.¹¹⁶; в цих документах уперше визначено особливості підготовки в мережі богословських навчальних закладів щонайменше чотирьох «категорій фахівців: висококваліфікованих богословів (дипломованих бакалаврів, ліцензованих магістрів, докторів), священників, катехитів і допоміжних кадрів (регентів, дяків, паламарів тощо)»¹¹⁷. Крім того, Синодальна комісія священничої формації розробила «Проект навчального плану філософії і теології в Україні», який також затвердив Синод єпископів УГКЦ 1998 р. Невдовзі на цій основі Комісія богословської освіти УГКЦ в Україні розробила проект «Навчальної програми духовних семінарій», який був прийнятий за основу на зустрічі Ради ректорів 26 червня 2000 р. і невдовзі, у вересні 2000 р. затверджений Синодом єпископів УГКЦ. Водночас вживалися заходи щодо акредитації богословських закладів: так, ЛБА у 1998 р. здобула визнання Конгрегації католицької освіти Апостольського Престолу, а 2002 р., за рішенням Фонду святого Климентія реорганізована в інший тип вищого богословського закладу – Український Католицький університет.

Зрозуміло, що, з огляду на зазначені тенденції, рішення ректорату ІФТКДІ про перейменування в ІФТА у 2000 р. було «дозрілим овочем», спробою окреслити нову програму для дальшого розвитку. Характерно, що автори «Концепції богословської освіти в Україні», розмежувавши два рівні – спеціальної богословської освіти (через католицькі університети, академії, духовні семінарії, катехитичні інститути) та загального християнського виховання (в дитячих садочках, інтернатах, школах, коледжах, в сім'ї, у війську, у лікарнях, у в'язницях тощо), спершу визначили особливості їхніх завдань: богословські академії зобов'язувалися формувати наукові кадри богословів, духовні семінарії – «новітнє священство належного ступеня духовності, самопосвяти, освіти й культури», катехитичні інститути – фахових катехитів з добрим християнським світоглядом і духовністю, «спроможних вести діалог з мирянами»¹¹⁸. Однак надалі проведена автора-

ми «Концепції...» класифікація існуючих закладів богословської освіти УГКЦ в Україні на чотири категорії («богословські академії, відкриті для всіх» – тільки ЛБА¹¹⁹; «духовні семінарії» – всі семінарії й навіть духовні інститути та академії, в т.ч. й ІФТКДІ¹²⁰; «катехитичні інституції» – всі катехитичні факультети; «інші типи навчальних закладів» – дяківсько-регентські факультети, школи і ліцеї¹²¹), а також запропонований механізм «афіліації програм семінарій та інститутів до Львівської богословської академії», що передбачав збереження «організаційної автономії семінарій та інституцій» і сприяння «науковому росту установи з наступною її акредитацією»¹²², очевидно, виглядали недостатньо привабливими для окремих богословських закладів, зовсім не сприяли прийняттю такої стратегії, а швидше спонукали шукати альтернативні шляхи розвитку кожного з богословських навчальних закладів. Отож, насмілимось припускати, що рішення ректорату ІФТКДІ про створення ІФТА було, так би мовити, своєрідною реакцією на вказані недоліки «Концепції богословської освіти в Україні», спробою самостійного визначення власної стратегії розвитку.

---

¹ Спільна постанова Ректорату, Вченої Ради Івано-Франківського Теологічно-Катехитичного Духовного Інституту та Консисторії Івано-Франківської Єпархії УГКЦ про перейменування Інституту в Івано-Франківську Теологічну Академію (1 червня 2000 р. Б., Івано-Франківськ) // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 1.

² Наказ № 021 від 08.05.2000 р. Б. «Про створення Вченої Ради ІФТКДІ» // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 1-2.

³ Спільна постанова ... (1 червня 2000 р. Б., Івано-Франківськ) // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 1.

⁴ Статут Івано-Франківської Теологічної Академії Івано-Франківської Єпархії Української Греко-Католицької Церкви (нова редакція). Прийнято Вченою Радою ІФТА, Протокол № 1 від 28 серпня 2000 р. // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 2.

⁵ Новий Статут Івано-Франківського Українського Греко-Католицького Катехитичного Духовного Інституту // Луцький І. М. Створення Станіславської (Івано-Франківської) єпархії Української Греко-Католицької Церкви.

– 2-е видання. – Івано-Франківськ: Івано-Франківський інститут права, економіки та будівництва, 2004. – С. 123.

⁶ Кодекс канонів Східних Церков проголошений Іваном Павлом II / Авторизований переклад Й. Кобів; Канонічна комісія: о. Протоархімандрит І. Патрило, о. С. Мудрий, о. К. Корчагін і о. Т. Галицький. – Львів: Вид-во ОО. Василян, 1995. – С. 108-111 (кан. 331-341), 182-184 (кан. 640-650).

⁷ Порівняй: Кодекс канонів Східних Церков проголошений Іваном Павлом II. – Львів, 1995. – С. 108-110 (кан. 331, 332, 334).

⁸ Див.: Кодекс канонів Східних Церков проголошений Іваном Павлом II. – Львів, 1995. – С. 183 (кан. 642), 184 (кан. 648).

⁹ Див.: Кодекс канонів Східних Церков проголошений Іваном Павлом II. – Львів, 1995. – С. 183 (кан. 642).

¹⁰ З цього приводу Дж. Недунгатт, спираючись на Папську Конституцію «*Ex Corde Ecclesiae*» (15 серпня 1990 р.), зокрема, стверджує: «Не тільки Церква як інституція (Патріарша Церква, єпархія, чернечий інститут і т.д.), але й будь-які вірні (клірики, чеці чи миряни) можуть заснувати католицький університет (*ExCE 3*), однак він може отримати статус чи звання католицького тільки в тому разі, якщо буде канонічно заснований чи затверджений (к. 632). Згідно з к. 642 це може зробити не тільки Римський Апостольський Престол, а й, попередньо порадившись із ним, настоятель адміністративної влади кожної Церкви *sui iuris*: патріарх за згодою Синоду Єпископів для заснування католицьких університетів у межах території Патріаршої Церкви; чи митрополит за згодою Ради Ієрархів (к. 167 §4). Однак, згідно з *ExCE §1*, кожен єпархіальний єпископ може також зробити те саме, а норму в к. 642 слід тлумачити як ствердну, а не обмежувальну відповідно до норми про *lex posterior* (к. 1502 §1)» (див.: Пугівник по Східному Кодексу: Коментар до Кодексу Канонів Східних Церков / За ред. Дж. Недунгатта. Т. I. / Переклад з англ. О.Гладкий. – Львів: Свічадо, 2008. – С. 397).

¹¹ Детальніше див.: Посібник єпархіального єпископа: Права та обов'язки єпархіального єпископа згідно з Кодексом Канонів Східних Церков та партикулярним правом Української Греко-Католицької Церкви / Упорядник о. Й. Андрієшин. – Львів: Свічадо, 2002. – С. 38, 39-40.

¹² Практичні кроки для втілення Концепції богословської освіти у Львівській архієпархії та в УГКЦ // Богословія. – Т. 64, кн. 1-4. – Львів, 2000. – С. 24 (п. 13).

¹³ Див.: Новий Статут Івано-Франківського Українського Греко-Католицького Катехитичного Духовного Інституту // Луцький І.М. Створення Станіславської (Івано-Франківської) єпархії Української Греко-Католицької Церкви. – С. 126; Івано-Франківська духовна семінарія імені святого священномученика Йосафата: Історія: Історія і сучасність Семінарії ім. св. Свящ. Йосафата // <http://ifds.org.ua/ssi-mainmenu-8.html>; Свідоцтво № 65 Ради у справах релігій при Кабінеті міністрів УРСР про реєстрацію статуту релігійної організації (ІФТКДІ УГКЦ) від 25 липня 1991 р. // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1 (Документи про структуру ІФТА).

¹⁴ Новий Статут Івано-Франківського Українського Греко-Католицького Катехитичного Духовного Інституту // Луцький І.М. Створення Станіславської (Івано-Франківської) єпархії Української Греко-Католицької Церкви. – С. 123.

¹⁵ Цит. за: Кодекс канонів Східних Церков проголошений Іваном Павлом II. – Львів, 1995. – С. 243.

¹⁶ Порівняй: Шематизм всего клира греко-католицької Єпархії Станіславівської на рік Божий 1938. – Станіславів: Накладом Кліра Єпархіяльного, Друкарня Льва Данкевича, 1938. – С. 17–21; Блажейовський Д. Історичний шематизм Станіславівської (Івано-Франківської) єпархії від її заснування до початку Другої світової війни (1885–1938): англійською мовою. – Львів: Місіонер, 2002. – С. 15; Шематизм Івано-Франківської єпархії Української Греко-Католицької Церкви станом на 10 листопада 1995 року Божого / Надруковано за дорученням Ординарія Івано-Франківського Кир Софрона Дмитерка ЧСВВ. Редагування І. Пелехатий. – Івано-Франківськ: Редакційно-видавничий відділ Івано-Франківської греко-католицької єпархії, 1995. – С. 88-89.

¹⁷ Архів Єпископської Консисторії Івано-Франківської Єпархії УГКЦ. – Папка «Бучацький деканат (1991–1993 рр.)». – Арк. 4.

¹⁸ Архів Єпископської Консисторії Івано-Франківської Єпархії УГКЦ. – Папка «Борщівський деканат (1991–1993 рр.)». – Арк. 1.

¹⁹ Цит. за: Кодекс канонів Східних Церков проголошений Іваном Павлом II. – Львів, 1995. – С. 244. Див. і порівняй також: Мудрий С., єпископ, ЧСВВ. Короткий коментар Кодексу канонів Східних Церков: Вибрані титули. – Івано-Франківськ: Накладом Івано-Франківської Теологічної Академії, 2002. – С. 144; Поспішил Д. Східне Католицьке Церковне право. – Львів: Свічадо, 1997. – С. 482; Путівник по Східному Кодексу: Коментар... / За ред. Дж. Недунгатта, Т. І. – Львів, 2008. – С. 518.

²⁰ Детальніше див.: Філіпович В. Період функціонування Станіславівської (Івано-Франківської) Духовної Семінарії 1946–1989 рр. // Нарис історії Івано-Франківської (Станіславівської) Духовної Семінарії імені Святого Священномученика Йосафата. – Івано-Франківськ, 2007. – С. 122–128; Ісус Христос – вчора, сьогодні, завжди – той самий навіки: Духовні бесіди з Єпископом Софроном Дмитерком ЧСВВ на порозі славного ювілею 2000-ліття Різдва Христового. З Владикою спілкувався о. Ігор Пелехатий // Ісус Христос – вчора, сьогодні, завжди – той самий навіки: Ювілейний збірник на пошану Єпископа-Ісповідника Преосвященного Софрона Дмитерка ЧСВВ з нагоди 90-ліття життя та 65-ліття священства. – Івано-Франківськ: Нова Зоря, 2007. – С. 23–24; «Христова Церква – наш духовний скарб»: Інтерв'ю з Єпископом Володимиром Війтишиним, Правлячим Архієреєм Івано-Франківської Єпархії // Нова Зоря. – 2010. – Ч. 14. – С. 1.

²¹ Див.: Луцький І. М. Створення Станіславської (Івано-Франківської) єпархії Української Греко-Католицької Церкви. – Івано-Франківськ, 2004. – С. 174.

²² Інтерв'ю з Владикою Іринеем Біликом, ЧСВВ – Єпархом Бучацьким. Розмову провів диякон Андрій Морквас // Нарис історії Івано-Франківської (Станіславівської) Духовної Семінарії імені Святого Священномученика Йосафата. – Івано-Франківськ, 2007. – С. 17.

²³ Так, наприклад, єпископ Іриней Білик в інтерв'ю 2007 р. вказував «понад 1000 студентів» на денну, заочну та вечірню форми навчання, але не прив'язує цю кількість чітко до набору 1990 р. (див.: Інтерв'ю з Владикою Іринеем Біликом, ЧСВВ – Єпархом Бучацьким... // Нарис історії Івано-Франківської (Станіславівської) Духовної Семінарії... – С. 20–21); тим часом ректор ІФДС о. д-р Олег Каськів подає статистику випускників за 1995–2007 рр., яка, очевидно, спростовує число «1000 студентів» за 1990 р. (див.: Каськів О., о. д-р. Минуле та сучасність Івано-Франківської (Станіславівської) Духовної Семінарії // Нарис історії Івано-Франківської (Станіславівської) Духовної Семінарії імені Святого Священномученика Йосафата. – Івано-Франківськ, 2007. – С. 22). Однак, не слід забувати, що у 1990–1995 рр. ІФДС чи богословський факультет ІФТКДІ закінчили чимало студентів, частина яких до цього часу розпочала навчання у мережі підпільних семінарій, а частина з них вже навіть отримала священничі свячення та виконувала душпастирські обов'язки; саме цих студентів, на нашу думку, імовірно, не врахував у своєму статистичному зведенні о. д-р О. Каськів. Проте вже у пізнішому інтерв'ю, в січні 2010 р., сам єпископ І. Білик вказував, що у перший рік «зголосилося щось біля 400 бажаючих... За декілька років всіх семінаристів на стаціонарній і заочній формах навчання було вже біля 800... На катехитичному факультеті для дівчат і монахинь було біля 400 студенток...» (див.: Єпископ Іриней Білик обрав для себе жертвний шлях служіння: Ексклюзивне інтерв'ю з Каноніком Папської базиліки Santa Maria Maggiore (Святої Марії Більшої) в Римі. Розмову вів Іван Дмитрів [напередодні Різдвяних свят 2010 року] // <http://ukrslovo.net/interesting-facts/blagovist/604.html>). У своїй офіційній біографії Каноніка Папської базиліки Santa Maria Maggiore в Римі владика Іриней Білик так само зазначає, що у 1990 р. «вступило понад 400 семінаристів», але щодо наступного, 1991-го року вказує вже інші дані: «кількість семінаристів разом із заочною формою навчання нараховувала біля 900 осіб» (див.: Іриней Білик, ЧСВВ – Єпископ Канонік Римської Папської Базиліки Santa Maria Maggiore [біографічна довідка] // <http://canonic.org.ua/biografija-kanonika.html>).

²⁴ Див.: Слово Єпископа-Ординарія Івано-Франківського Софрона [на Надзвичайному Синоді УГКЦ 25 червня 1990 р. у Ватикані] // Добрий Пастир: Видання Івано-Франківської греко-католицької єпархії. – Івано-Франківськ, 1990. – Ч. 2. – С. 29.

²⁵ Інтерв'ю з Владикою Іринеем Біликом, ЧСВВ – Єпархом Бучацьким... // Нарис історії Івано-Франківської (Станіславівської) Духовної Семінарії... – С. 17; Каськів О., о. д-р. Минуле та сучасність Івано-Франківської (Станіславівської) Духовної Семінарії // Нарис історії Івано-Франківської (Станіславівської) Духовної Семінарії... – С. 22, 23–24.

²⁶ Дата призначення на посаду ректора ІФДС виразно зазначена в офіційній біографії Каноніка Папської базилики Santa Maria Maggiore (Святої Марії Більшої) в Римі наступним чином: «В січні цього ж року Декретом Правлячого єпископа Івано-Франківської єпархії Софрона Дмитера призначений ректором відновленої Івано-Франківської Духовної Семінарії, першої на теренах тодішнього Радянського Союзу» (див: Іриней Білик, ЧСВВ – Єпископ Канонік Римської Папської Базилики Santa Maria Maggiore [біографічна довідка] // <http://canonic.org.ua/biografija-kanonika.html>).

²⁷ Див.: Стоцький Я. Історичні аспекти відновлення, реорганізації та структування православних і католицьких церков у 1988–1999 роках // Київська Церква. – 1999. – № 2-3. – С. 54.

²⁸ Іриней Білик, ЧСВВ – Єпископ Канонік Римської Папської Базилики Santa Maria Maggiore [біографічна довідка] // <http://canonic.org.ua/biografija-kanonika.html>.

²⁹ Їхній склад реконструйовано, зокрема, на основі: Каськів О., о. д-р. Минуле та сучасність Івано-Франківської (Станіславівської) Духовної Семінарії // Нарис історії Івано-Франківської (Станіславівської) Духовної Семінарії... – С. 25.

³⁰ Див.: Наказ №_ (без числа) від 25.01.1991 р. про тимчасове призначення на період відсутності Іриней Білика в.о. ректора о. Р.А.Кияка. Підписав: Ректор Семінарії: Єпископ Іриней [Білик] // Архів Секретаріату ІФТА. – Папка «Накази 1991–1995 рр.». – Арк. 1; Наказ №_ (без числа) від 06.12.1991 р. про тимчасове призначення на період відсутності Іриней Білика в.о. ректора о. Н. Рашкевича. Підписав: Ректор Інституту: Єпископ Іриней [Білик] // Архів Секретаріату ІФТА. – Папка «Накази 1991–1995 рр.». – Арк. 1.

³¹ Каськів О., о. д-р. Минуле та сучасність Івано-Франківської (Станіславівської) Духовної Семінарії // Нарис історії Івано-Франківської (Станіславівської) Духовної Семінарії... – С. 24.

³² Порівняй: Каськів О., о. д-р. Минуле та сучасність Івано-Франківської (Станіславівської) Духовної Семінарії // Нарис історії Івано-Франківської (Станіславівської) Духовної Семінарії... – С. 24; Інтерв'ю з Владикою Іринеем Біликом, ЧСВВ – Єпархом Бучацьким... // Нарис історії Івано-Франківської (Станіславівської) Духовної Семінарії... – С. 18-19; Козак А. Історія і сучасність Семінарії імені Святого Священномученика Йосафата у Івано-Франківську (1907–2007) // Нарис історії Івано-Франківської (Станіславівської) Духовної Семінарії... – С. 135–136.

³³ Див.: Єпископ Іриней Білик обрав для себе жертвний шлях служіння: Ексклюзивне інтерв'ю з Каноніком Папської базилики Santa Maria Maggiore (Святої Марії Більшої) в Римі. Розмову вів Іван Дмитрів [напередодні Різдвяних свят 2010 року] // <http://ukrslovo.net/interesting-facts/blagovist/604.html>.

³⁴ Івано-Франківський Теологічно-Катехитичний Духовний Інститут: З історії Станіславівської духовної семінарії // Шематизм Івано-Франківської єпархії УГКЦ станом на 10 листопада 1995 р. Б. – С. 87; Луцький І.М. Створення Станіславської (Івано-Франківської) єпархії Української Греко-Католицької Церкви. – Івано-Франківськ, 2004. – С. 184.

³⁵ Інтерв'ю з Владикою Іринеєм Біликом, ЧСВВ – Єпархом Бучацьким... // Нарис історії Івано-Франківської (Станіславівської) Духовної Семінарії... – С. 19.

³⁶ Див.: Івано-Франківський Теологічно-Катехитичний Духовний Інститут: З історії Станіславівської духовної семінарії // Шематизм Івано-Франківської єпархії УГКЦ станом на 10 листопада 1995 р. Б. – С. 87; Слово Єпископа-Ординарія Івано-Франківського Софрона [на Надзвичайному Синоді УГКЦ 25 червня 1990 р. у Ватикані] // Добрий Пастир. – Івано-Франківськ, 1990. – Ч. 2. – С. 29.

³⁷ Цит. за: Інтерв'ю з Владикою Іринеєм Біликом, ЧСВВ – Єпархом Бучацьким... // Нарис історії Івано-Франківської (Станіславівської) Духовної Семінарії... – С. 20.

³⁸ Див., наприклад: Лист № 298 від 23.09.1991 р. з проханням ректора ІФТКДІ на адресу начальника Івано-Франківського УБР про оренду приміщень. Підписав: Ректор Інституту: Єпископ Іриней [Білик] // Архів Секретаріату ІФТА. – Папка «Накази 1991–1995 рр.». – Арк. 1.

³⁹ Див.: Слово Єпископа-Ординарія Івано-Франківського Софрона [на Надзвичайному Синоді УГКЦ 25 червня 1990 р. у Ватикані] // Добрий Пастир: Видання Івано-Франківської греко-католицької єпархії. – Івано-Франківськ, 1990. – Ч. 2. – С. 29.

⁴⁰ Див.: Новий Статут Івано-Франківського Українського Греко-Католицького Катехитичного Духовного Інституту // Луцький І.М. Створення Станіславівської (Івано-Франківської) єпархії Української Греко-Католицької Церкви. – С. 126.

⁴¹ Див.: ІФТКДІ: З історії Станіславівської духовної семінарії // Шематизм Івано-Франківської єпархії Української Греко-Католицької Церкви станом на 10 листопада 1995 р. Б. – С. 87; Івано-Франківська духовна семінарія імені святого священномученика Йосафата: Історія і сучасність Семінарії ім. св. Свящ. Йосафата // <http://ifds.org.ua/ssi-mainmenu-8.html> (вказано, що третім ректором духовної семінарії з 1990 по 1994 рр. був єпископ Іриней Білик); Каськів О., о. д-р. Минуле та сучасність Івано-Франківської (Станіславівської) Духовної Семінарії // Нарис історії Івано-Франківської (Станіславівської) Духовної Семінарії... – С. 23-24; Грабовецький В. Відновлення діяльності греко-католицького собору в незалежній Україні 90-х років // Альманах Станіславівської Землі: Збірник матеріалів до історії Станіслава та Станіславщини. Том 3 / Редактор-упорядник Ю. Гаецький. – Нью-Йорк – Київ – Івано-Франківськ: Лілея-НВ, 2009. – С. 640; Іриней Білик, ЧСВВ – Єпископ Канонік Римської Папської Базиліки Santa Maria Maggiore [біографічна довідка] // <http://canonic.org.ua/biografija-kanonika.html>.

⁴² Новий Статут Івано-Франківського Українського Греко-Католицького Катехитичного Духовного Інституту // Луцький І.М. Створення Станіславівської (Івано-Франківської) єпархії Української Греко-Католицької Церкви. – С. 123.

⁴³ Там само.

⁴⁴ Свідоцтво № 65 Ради у справах релігій при Кабінеті міністрів УРСР про реєстрацію статуту релігійної організації (ІФТКДІ УГКЦ) від 25 липня 1991 р. // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 1-1зв.

⁴⁵ Новий Статут Івано-Франківського Українського Греко-Католицького Катехитичного Духовного Інституту // Луцький І.М. Створення Станіславської (Івано-Франківської) єпархії Української Греко-Католицької Церкви. – С. 124.

⁴⁶ ККСЦ визначає відмінні завдання двох типів богословських навчальних закладів: вищі та нижчі духовні семінарії призначені для формування священницького покликання, тим часом католицькі (церковні) університети і факультети, крім забезпечення академічної підготовки майбутніх душпастирів, також можуть вести підготовку фахівців з інших галузей знань (не тільки богословських наук), але обов'язково «осіяння світлом Євангелія» (Див.: Поспішил Д. Східне Католицьке Церковне право. – Львів, 1997. – С. 177-178, 248-249; Путівник по Східному Кодексу: Коментар... / За ред. Дж. Недунгатта, Т. І. – Львів, 2008. – С. 228-232, 396-399, 708).

⁴⁷ Про статус «вищого богословського навчально-наукового закладу» виразно зазначено в першому Статуті ІФТКДІ від 04.06.1991 р. (див.: Новий Статут Івано-Франківського Українського Греко-Католицького Катехитичного Духовного Інституту // Луцький І.М. Створення Станіславської (Івано-Франківської) єпархії Української Греко-Католицької Церкви. – С. 123). Такої ж думки – про начебто само собою зрозумілий статус «вищого богословського закладу» дотримуються й представники цього богословського закладу – як викладачі, так і студенти (див.: Івано-Франківська духовна семінарія імені святого священномученика Йосафата: Історія: Історія і сучасність Семінарії ім. св. Свящ. Йосафата // <http://ifds.org.ua/ssi-mainmenu-8.html>; Козак А. Історія і сучасність Семінарії імені Святого Священномученика Йосафата у Івано-Франківську (1907-2007) // Нарис історії Івано-Франківської (Станіславівської) Духовної Семінарії... – С. 136).

⁴⁸ Новий Статут Івано-Франківського Українського Греко-Католицького Катехитичного Духовного Інституту // Луцький І.М. Створення Станіславської (Івано-Франківської) єпархії Української Греко-Католицької Церкви. – С. 124.

⁴⁹ Необхідно додати, що імена перших деканів, на жаль, нам не вдалося виявити в Архіві Секретаріату ІФТА.

⁵⁰ Див.: Наказ № 6 від 20.02.1992 р. «Про організацію Чортківської дяківсько-регентської школи». Підписав: Ректор Інституту: Єпископ Іриней [Білик] // Архів Секретаріату ІФТА. – Папка «Накази 1991–1995 рр.». – Арк. 1; Наказ № 7 від 20.02.1992 р. «Про призначення керівництва Чортківської дяківсько-регентської школою». Підписав: Ректор Інституту: Єпископ Іриней [Білик] // Архів Секретаріату ІФТА. – Папка «Накази 1991–1995 рр.». – Арк. 1.

⁵¹ Див.: Чортківська дяківсько-катехитична академія ім. свмч. Григорія Хомишина оголошує набір студентів на 2007–2008 навчальний рік // Нова Зоря. – 2007. – 18 травня. – Ч. 21. – С. 8.

⁵² Новий Статут Івано-Франківського Українського Греко-Католицького Катехитичного Духовного Інституту // Луцький І.М. Створення Станіславської (Івано-Франківської) єпархії Української Греко-Католицької Церкви. – С. 124.

⁵³ Такий висновок зроблено на підставі аналізу офіційного видання – див.: ІФТКДІ: Ректорат та професорсько-викладацький склад // Шематизм Івано-Франківської єпархії УГКЦ станом на 10 листопада 1995 р. Б. – С. 88.

⁵⁴ Див. та порівняй, зокрема: Наказ № 27 від 13.05.1993 р. «Про прийом студентів на навчання ІФТКДІ в 1993 – 1994 році». Підписав: Ректор Інституту: Єпископ Іриней [Білик] // Архів Секретаріату ІФТА. – Папка «Накази 1991–1995 рр.». – Арк. 1; Наказ № 35 (без дати, очевидно, початок липня 1993 р.) про зарахування до складу студентів ІФТКДІ абітурієнтів, які направлені монашими Згромадженнями. Підписав: Ректор Інституту: Єпископ Іриней [Білик] // Архів Секретаріату ІФТА. – Папка «Накази 1991–1995 рр.». – Арк. 1.; Наказ № 37 (8) від 15.07.1993 р. про зарахування до складу студентів ІФТКДІ (на богословський та катехитично-педагогічний факультети). Підписав: Ректор Духовного Інституту: Єпископ Іриней [Білик] // Архів Секретаріату ІФТА. – Папка «Накази 1991–1995 рр.». – Арк. 1-2; Наказ № 038 від 23.07.1993 р. про зарахування до складу студентів ІФТКДІ (на богословський та катехитично-педагогічний факультети). Підписав: Ректор Духовного Інституту: Єпископ Іриней [Білик] // Архів Секретаріату ІФТА. – Папка «Накази 1991–1995 рр.». – Арк. 1-5.

⁵⁵ Див.: Слово Єпископа-Ординарія Івано-Франківського Софрона [на Надзвичайному Синоді УГКЦ 25 червня 1990 р. у Ватикані] // Добрий Пастир. – Івано-Франківськ, 1990. – Ч. 2. – С. 29.

⁵⁶ Див.: Єпископ Іриней Білик обрав для себе жертвний шлях служіння: Ексклюзивне інтерв'ю з Каноніком Папської базилики Santa Maria Maggiore (Святої Марії Більшої) в Римі. Розмову вів Іван Дмитрів [напередодні Різдвяних свят 2010 року] // <http://ukrslowo.net/interesting-facts/blagovist/604.html>.

⁵⁷ Його «титулування» посади в ІФДС – «проректор по заочному навчанню» (див., зокрема: Добрий Пастир: Видання Івано-Франківської греко-католицької єпархії. – Івано-Франківськ, 1990. – Ч. 3-4. – С. 31).

⁵⁸ Див.: Каськів О., о. д-р. Минуле та сучасність Івано-Франківської (Станіславівської) Духовної Семінарії // Нарис історії Івано-Франківської (Станіславівської) Духовної Семінарії... – С. 24-25.

⁵⁹ З цього приводу єпископ Іриней Білик висловлювався не зовсім однозначно декілька разів: в офіційній біографії Каноніка Папської базилики Santa Maria Maggiore зазначено, що «викладачами були ще довоєнні професори, частина викладачів місцевих вузів та запрошувани викладачі із-за кордону» (див.: Іриней Білик, ЧСВВ – Єпископ Канонік Римської Папської Базилики Santa Maria Maggiore [біографічна довідка] // <http://canonic.org.ua/biografija-kanonika.html>); подібну позицію висловлював у інтерв'ю 2007 р. (див.: Інтерв'ю з Владикою Іринеем Біликом, ЧСВВ – Єпархом Бучацьким... // Нарис історії Івано-Франківської (Станіславівської)

Духовної Семінарії... – С. 18–19); але уже в інтерв'ю 2010 р. стверджував, що «Професорами були переважно ті священники, які повернулися з ув'язнень і заслання, які мали довоєнні наукові ступені і солідну наукову підготовку» (див.: Єпископ Іриней Білик обрав для себе жертвний шлях служіння: Ексклюзивне інтерв'ю з Каноніком Папської базилики Santa Maria Maggiore (Святої Марії Більшої) в Римі. Розмову вів Іван Дмитрів [напередодні Різдва свят 2010 року] // <http://ukrslovo.net/interesting-facts/blagovist/604.html>).

⁶⁰ Див.: Вічна пам'ять: Св. п. отець-мітрат Мирон Підлісецький: Біографія // Нова Зоря. – 2007. – 26 січня. – Ч. 5. – С. 8.

⁶¹ Порівняй: Інтерв'ю з Владикою Іринеем Біликом, ЧСВВ – Єпархом Бучацьким... // Нарис історії Івано-Франківської (Станіславської) Духовної Семінарії... – С. 18; ІФТКДІ: Ректорат та професорсько-викладацький склад // Шематизм Івано-Франківської єпархії УГКЦ станом на 10 листопада 1995 р. Б. – С. 88–89; Каськів О., о. д-р. Минуле та сучасність Івано-Франківської (Станіславської) Духовної Семінарії // Нарис історії Івано-Франківської (Станіславської) Духовної Семінарії... – С. 24–25; Козак А. Історія і сучасність Семінарії імені Святого Священномученика Йосафата у Івано-Франківську (1907–2007) // Нарис історії Івано-Франківської (Станіславської) Духовної Семінарії... – С. 136.

⁶² Інтерв'ю з Владикою Іринеем Біликом, ЧСВВ – Єпархом Бучацьким... // Нарис історії Івано-Франківської (Станіславської) Духовної Семінарії... – С. 19.

⁶³ Новий Статут Івано-Франківського Українського Греко-Католицького Катехитичного Духовного Інституту // Луцький І.М. Створення Станіславської (Івано-Франківської) єпархії Української Греко-Католицької Церкви. – С. 125.

⁶⁴ Див., зокрема: Вітаємо! У ці дні виповнюються ювілейні дні свячень... // Нова Зоря. – 2007. – 9 березня. – Ч. 11. – С. 2.

⁶⁵ Див.: Вічна пам'ять: Біографія св. п. отця Івана Кардаша // Нова Зоря. – 2007. – 26 січня. – Ч. 5. – С. 8.

⁶⁶ Див.: Боєчко Ю. Сміливе слово // Нова Зоря. – 2007. – 9 лютого. – Ч. 7. – С. 2.

⁶⁷ Див.: «Що віддам Господеві за все, що Він дав мені?»: Інтерв'ю із всеч. о. Петром Семеничем, який несе душпастирське служіння у Філадельфійській Архиепархії в США). Розмову вела Ірина Іванкович-Блощинська // Нова Зоря. – 2007. – 9 лютого. – Ч. 7. – С. 5.

⁶⁸ Вічна пам'ять: о. Володимир Серемчук (01.01.1935 – 18.04.2008) // Нова Зоря. – 2008. – 25 квітня. – Ч. 17-18. – С. 25.

⁶⁹ Див.: Слово Єпископа-Ординарія Івано-Франківського Софрона [на Надзвичайному Синоді УГКЦ 25 червня 1990 р. у Ватикані] // Добрий Пастир. – Івано-Франківськ, 1990. – Ч. 2. – С. 29.

⁷⁰ Новий Статут Івано-Франківського Українського Греко-Католицького Катехитичного Духовного Інституту // Луцький І.М. Створення Станіславської (Івано-Франківської) єпархії Української Греко-Католицької Церкви. – С. 125.

⁷¹ За власними підрахунками автора на підставі: Алфавітний список священників Івано-Франківської української греко-католицької єпархії (станом на 10 листопада 1995 року) // Шематизм Івано-Франківської єпархії Української Греко-Католицької Церкви станом на 10 листопада 1995 р. Б. – С. 78–84.

⁷² Архів Єпископської Консисторії Івано-Франківської Єпархії УГКЦ. – Папка «Бучацький деканат (1991–1993 рр.)». – Арк.4.

⁷³ Архів Єпископської Консисторії Івано-Франківської Єпархії УГКЦ. – Папка «Чортківський деканат (1991–1993 рр.)». – Арк. 6–8.

⁷⁴ Див.: Слово Єпископа-Ординарія Івано-Франківського Софрона [на Надзвичайному Синоді УГКЦ 25 червня 1990 р. у Ватикані] // Добрий Пастир. – Івано-Франківськ, 1990. – Ч. 2. – С. 29.

⁷⁵ Див.: Освітні заклади УГКЦ в Україні: Львівська духовна семінарія Святого Духа // <http://www.ugcc.org.ua/44.0.html> (вказано в числі перших ректорів семінарії єпископи Филімон Курчаба та Юліан Вороновський, але без точного датування).

⁷⁶ Кодекс канонів Східних Церков проголошений Іваном Павлом II. – Львів, 1995. – С. 108–109.

⁷⁷ Див.: Документи Патріаршого Собору УГКЦ. Перша сесія (жовтень 1996 р.). – Львів: Свічадо, 1998. – С. 18.

⁷⁸ Див.: Там само. – С. 10.

⁷⁹ Див.: Там само. – С. 30.

⁸⁰ Рішення і постанови Синодів Єпископів УГКЦ 1989–1997 років. – Львів: Вид-ня «Благовісника», 1998. – С. 22.

⁸¹ Див., наприклад: Український Католицький Університет: Історія: Історія становлення // <http://www.ichistory.org/Itaex/ukrainian/section1.html>; Освітні заклади УГКЦ в Україні: Український католицький університет: З історії // <http://www.ugcc.org.ua/44.0.html>.

⁸² Рішення і постанови Синодів Єпископів УГКЦ 1989–1997 років. – Львів, 1998. – С. 24.

⁸³ Існують дві версії щодо навчальних закладів, в яких поглиблено студіював богослов'я єпископ І.Білик: перша – це Папський університет «Ангелікум» (див.: Владика УГКЦ – знайомство зблизька: Владика Іриней Білик ЧСВВ, Єпарх Бучацький // Нова Зоря. – 2007. – Ч. 3-4. – С. 6; Іриней Білик, ЧСВВ – Єпископ Канонік Римської Папської Базиліки Santa Maria Maggiore [біографічна довідка] // <http://canonic.org.ua/biografija-kanonika.html>), друга – це Папський університет святого Томи Аквінського (див.: Мудрий Софрон, єпископ. Під опікою Божого Провидіння. – Івано-Франківськ: Нова Зоря, 2008. – С. 93).

⁸⁴ Див.: ІФТКДІ: З історії Станіславівської духовної семінарії // Шематизм Івано-Франківської єпархії Української Греко-Католицької Церкви станом на 10 листопада 1995 р. Б. – С. 87; Грабовецький В. Відновлення діяльності греко-католицького собору в незалежній Україні 90-х років // Альманах Станіславівської Землі: Збірник матеріалів до історії Станіслава та Станіславщини. Том 3 / Редактор-упорядник Ю. Гаєцький. – Нью-

Йорк – Київ – Івано-Франківськ: Лілея-НВ, 2009. – С. 638. Детальніше – в авторській розповіді – див.: Мудрий Софрон, єпископ. Під опікою Божого Провидіння. – Івано-Франківськ: Нова Зоря, 2008. – С. 41-43, 51-52, 92.

⁸⁵ Див. і порівняй: Історія і сучасність Семінарії ім. Св. Свящ. Йосафата // <http://ifds.org.ua/ssi-mainmenu-8.html>; Мудрий Софрон, єпископ. Під опікою Божого Провидіння. – Івано-Франківськ, 2008. – С. 95; Склад Вченої Ради ІФТА станом на 2 березня 2010 р. Б. (копія оригіналу, внесені деякі поправки) // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 1.

⁸⁶ Мудрий Софрон, єпископ. Під опікою Божого Провидіння. – Івано-Франківськ, 2008. – С. 93.

⁸⁷ Там само. – С. 93; ІФТКДІ: З історії Станиславівської духовної семінарії // Шематизм Івано-Франківської єпархії Української Греко-Католицької Церкви станом на 10 листопада 1995 р. Б. – С. 87.

⁸⁸ Мудрий Софрон, єпископ. Під опікою Божого Провидіння. – Івано-Франківськ, 2008. – С. 93.

⁸⁹ Див., зокрема: Трухан о. Юрій, секретар Єпископа Івано-Франківського. Для добра і духовного вжитку: 12 лютого Єпископ Івано-Франківський УГКЦ Кир Володимир Війтишин у спільній молитві зі священниками освятив один з відновлених поверхів Івано-Франківської Духовної Семінарії // Нова Зоря. – 2010. – 18 лютого. – Ч. 4. – С. 2; «Христова Церква – наш духовний скарб»: Інтерв'ю з Єпископом Володимиром Війтишином, Правлячим Архієреєм Івано-Франківської Єпархії // Нова Зоря. – 2010. – Ч. 14. – С. 2.

⁹⁰ Полек В. Нарис історії Івано-Франківської єпархії // Шематизм Івано-Франківської єпархії Української Греко-Католицької Церкви станом на 10 листопада 1995 р. Б. – С. 154.

⁹¹ Див. і порівняй: Мудрий Софрон, єпископ. Під опікою Божого Провидіння. – Івано-Франківськ, 2008. – С. 92-96; Владика Софрон Мудрий ЧСВВ, Єпископ-емерит (біографічна довідка) // Нова Зоря. – 2007. – 23 листопада. – Ч. 46. – С. 4.

⁹² З цього приводу ректор ІФТА єпископ Софрон Мудрий пізніше в одному з інтерв'ю зазначив: «...навчання тепер триває сім років: із них три роки студенти вчать філософію, а чотири богослов'я, потім пишуть бакалаврські праці» (цит. за: Владика Софрон – двічі мудрий: [інтерв'ю] // Нова Зоря. – 2007. – 23 листопада. – Ч. 46. – С. 4).

⁹³ ІФТКДІ: Ректорат та професорсько-викладацький склад // Шематизм Івано-Франківської єпархії УГКЦ станом на 10 листопада 1995 р. Б. – С. 88; Вічна пам'ять: о. мітраг Ярослав Будуйкевич (некролог та біографічна довідка) // Нова Зоря. – 2008. – 11 квітня. – Ч. 15. – С. 2; Вічна пам'ять! о. мітраг Ярослав Будуйкевич (Вівторок, 08 квітня 2008, 01:01). Ректорат Івано-Франківської Теологічної Академії та Семінарії // <http://ifds.org.ua/archiv/488-s.html>.

⁹⁴ ІФТКДІ: Ректорат та професорсько-викладацький склад // Шематизм Івано-Франківської єпархії УГКЦ станом на 10 листопада 1995 р. Б. – С. 88; Боечко Юлія. Горджуся долею своєю [біографічний нарис про о. Івана Козовика] // Нова Зоря. – 2008. – 8 лютого. – Ч. 6. – С. 4; Від проводу СХВ

– Галина Печерська, вчитель, просвітянка. Сучасне і майбутнє Спілки [про звітню-виборну конференцію 9 травня 2008 р.] // Нова Зоря. – 2008. – 16 травня. – Ч. 2 0. – С. 4.

⁹⁵ ІФТКДІ: Ректорат та професорсько-викладацький склад // Шематизм Івано-Франківської єпархії УГКЦ станом на 10 листопада 1995 р. Б. – С. 89.

⁹⁶ Там само.

⁹⁷ Там само. – С. 88.

⁹⁸ Там само.

⁹⁹ Там само.

¹⁰⁰ Козак А. Історія і сучасність Семінарії імені Святого Священномученика Йосафата у Івано-Франківську (1907–2007) // Нарис історії Івано-Франківської (Станіславівської) Духовної Семінарії... – С. 137.

¹⁰¹ ІФТКДІ: З історії Станіславівської духовної семінарії // Шематизм Івано-Франківської єпархії Української Греко-Католицької Церкви станом на 10 листопада 1995 р. Б. – С. 89.

¹⁰² Каськів О., о. д-р. Минуле та сучасність Івано-Франківської (Станіславівської) Духовної Семінарії // Нарис історії Івано-Франківської (Станіславівської) Духовної Семінарії... – С. 22.

¹⁰³ ІФТКДІ: Ректорат та професорсько-викладацький склад // Шематизм Івано-Франківської єпархії УГКЦ станом на 10 листопада 1995 р. Б. – С. 88.

¹⁰⁴ Див., зокрема: З ювілеєм!: Просто йти за Христом! [о. Борис Гобир, парох церкви св. Влкмч Димитрія у м. Івано-Франківськ] // Нова Зоря. – 2009. – 3 квітня. – Ч. 9. – С. 5; Наказ № 021 від 08.05.2000 р. Б. «Про створення Вченої Ради ІФТКДІ» // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 1-2.

¹⁰⁵ ІФТКДІ: Ректорат та професорсько-викладацький склад // Шематизм Івано-Франківської єпархії УГКЦ станом на 10 листопада 1995 р. Б. – С. 88.

¹⁰⁶ Див. і порівняй: ІФТКДІ: Ректорат та професорсько-викладацький склад // Шематизм Івано-Франківської єпархії УГКЦ станом на 10 листопада 1995 р. Б. – С. 89; Каськів О., о. д-р. Минуле та сучасність Івано-Франківської (Станіславівської) Духовної Семінарії // Нарис історії Івано-Франківської (Станіславівської) Духовної Семінарії... – С. 22; Козак А. Історія і сучасність Семінарії імені Святого Священномученика Йосафата у Івано-Франківську (1907–2007) // Нарис історії Івано-Франківської (Станіславівської) Духовної Семінарії... – С. 137; Історія і сучасність Семінарії ім. Св. Свящ. Йосафата // <http://ifds.org.ua/ssi-mainmenu-8.html>.

¹⁰⁷ Див.: Владика Софрон – двічі мудрий: [інтерв'ю] // Нова Зоря. – 2007. – 23 листопада. – Ч. 46. – С. 4.

¹⁰⁸ Згадки про різноманітні спонсорські подарунки до фондів бібліотеки ІФТКДІ – див., зокрема: Слово Єпископа-Ординарія Івано-Франківського Софрона [на Надзвичайному Синоді УГКЦ 25 червня 1990 р. у Ватикані] // Добрий Пастир. – Івано-Франківськ, 1990. – Ч. 2. – С. 29; Лист № 123 від

03.01.1991 р. з проханням ректора ІФТКДІ на адресу ректора Вільнюської католицької духовної семінарії про сприяння у придбанні науково-богословської літератури. Підписав: Ректор Інституту: Єпископ Іриней [Білик] // Архів Секретаріату ІФТА. – Папка «Накази 1991–1995 рр.». – Арк. 1 ; Інтерв'ю з Владикою Іринеем Біликом, ЧСВВ – Єпархом Буцацьким... // Нарис історії Івано-Франківської (Станіславівської) Духовної Семінарії... – С. 18.

¹⁰⁹ Див., зокрема: ІФТКДІ: З історії Станіславівської духовної семінарії // Шематизм Івано-Франківської єпархії Української Греко-Католицької Церкви станом на 10 листопада 1995 р. Б. – С. 85.

¹¹⁰ Див., зокрема: Наказ № 35 від 09.11.2000 р. Б. «Про звільнення із займаних посад [у видавництві ІФТА]» // Архів Єпископської Консистоїї Івано-Франківської Єпархії УГКЦ. – Папка «Декрети, накази, розпорядження Єпископа-Ординарія Івано-Франківської єпархії УГКЦ Софрона Мудрого ЧСВВ (1997–2006)». – Арк. 1.

¹¹¹ Див. та порівняй: Наказ № 34 від 11.12.1996 р. Б. «Про заснування видавництва «Нова Зоря» Івано-Франківської єпархії УГКЦ» // Архів Єпископської Консистоїї Івано-Франківської Єпархії УГКЦ. – Папка «Декрети, накази, розпорядження Єпископа-Ординарія Івано-Франківської єпархії УГКЦ Софрона Мудрого ЧСВВ (1997–2006)». – Арк. 1; Єпархіальні засоби масової інформації // Шематизм Івано-Франківської єпархії УГКЦ / Упорядкував митр. прот. Іван Шевчук, Віце-Канцлер Івано-Франківської Єпархії. – Івано-Франківськ: Нова Зоря, 2009. – С. 22-23.

¹¹² Наказ № 021 від 08.05.2000 р. Б. «Про створення Вченої Ради ІФТКДІ» // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 1-2.

¹¹³ Див. і порівняй: Документи Патріаршого Собору УГКЦ. Перша сесія (жовтень 1996 р.). – Львів, 1998. – С. 266–267, 276–277 (пропозицій комісії формації священників – пп. 1–3, 5, 7–8, 10, 18, 19; пропозиції комісії академічної формації священників – пп. I, 2; II, 1-5; III, 1-3; IV); Рішення і постанови Синодів Єпископів УГКЦ 1989–1997 років. – Львів, 1998. – С. 29–34 (пп. 3, 4, 7, 10–24, 37, 39).

¹¹⁴ Рішення і постанови Синодів Єпископів УГКЦ 1989–1997 років. – Львів, 1998. – С. 27.

¹¹⁵ Див.: Документи Патріаршого Собору УГКЦ. Перша сесія (жовтень 1996 р.). – Львів, 1998. – С. 266–267, 276–277 (пропозиції комісії формації священників – пп. 15, 17; пропозиції підкомісії координації структур, програм і стратегій комісії академічної формації священників – пп. I.1–2); Рішення і постанови Синодів Єпископів УГКЦ 1989–1997 років. – Львів, 1998. – С. 29, 37 (пп. 1–5, 54–10).

¹¹⁶ Див.: о. Димид М. Питання акредитації богослов'я // Богословія. – Т. 64, кн. 1–4. – Львів, 2000. – С. 4; Концепція богословської освіти в Україні // Богословія. – Т. 64, кн. 1–4. – Львів, 2000. – С. 6–19; Практичні кроки для втілення Концепції богословської освіти у Львівській архієпархії та в УГКЦ // Богословія. – Т. 64, кн. 1–4. – Львів, 2000. – С. 20–25.

¹¹⁷ Концепція богословської освіти в Україні // Богословія. – Т. 64, кн. 1–4. – Львів, 2000. – С. 15–17.

¹¹⁸ Там само. – С. 15–17 (розділ «б. Рівні богословської освіти та її суб'єкти», пп. 35–37; розділ «в. Заклади та осередки богословської освіти», пп. 38–40).

¹¹⁹ Очевидно, подібна класифікація закладів богословської освіти, з одного боку, враховувала реальні показники їхнього розвитку («змішаний» професорсько-викладацький склад, невисокий рівень розвитку організаційної структури, недостатня матеріально-технічна і навчальна база), а з іншого, очевидно, – відображала прагнення показати ЛБА як єдиний вищий богословський заклад, який здатний стати основою для створення першого в Україні католицького університету (див.: Практичні кроки для втілення Концепції богословської освіти... // Богословія. – Т. 64, кн. 1–4. – Львів, 2000. – С. 23–24, розділ «г. Навчальні приміщення», пп. 10–12).

¹²⁰ Практичні кроки для втілення Концепції богословської освіти... // Богословія. – Т. 64, кн. 1–4. – Львів, 2000. – С. 24 (розділ «г. Навчальні приміщення», п. 13).

¹²¹ Там само. – С. 20–21 (розділ «а. Заклади богословської освіти», п. 2).

¹²² Там само. – С. 22–23 (розділ «б. Акредитація та афіліація навчальних програм закладів та їхній статус», п. 7).

Розділ 2. Заснування та становлення Івано-Франківської Теологічної Академії як вищого закладу богословської освіти і науки УГКЦ (2000–2010 рр.)

Ювілейний 2000-ий рік став рубіжним в історії ІФТКДІ, оскільки започаткував новий етап розвитку цього богословського навчального закладу – етап становлення теологічної академії. Найбільш очевидна для загалу зміна в назві богословського навчального закладу – з «інституту» на «академію» – позначала насамперед якісну зміну в його розвитку, перехід до іншого рівня вищого навчального закладу¹. Новий статус богословського навчального закладу став добрим стимулом не тільки для налагодження більш ефективного навчально-формаційного процесу підготовки священників, богословів і катехитів, але й насамперед для організації наукової діяльності в галузі богословських наук з метою залучення богословських кадрів до програми «нової євангелізації», проголошеної Синодом єпископів УГКЦ.

2.1. Розвиток організаційної структури Івано-Франківської Теологічної Академії та розвиток співпраці з іншими закладами освіти (2000–2010 рр.)

Підготовкою до реорганізації ІФТКДІ в ІФТА вже з 8 травня 2000 р. зайнялась Вчена Рада, до складу якої увійшли 14 осіб: голова – ректор єпископ Софрон Мудрий, заступник голови – віце-ректор о. Борис Гобир, вчений секретар – о. Володимир Попик, а також члени Ради – доктор філософії о. Свято-слав Кияк, доктор канонічного права о. Олег Каськів, доктор філософії та доктор мистецтвознавства, професор Дмитро Степовик, доктор фізико-математичних наук, професор і академік Іван Климишин, доктор медичних наук, професор Володимир Витвицький, Генеральний Вікарій Івано-Франківської єпархії єпископ Іринеї Білик, канцлер Івано-Франківської єпархії о. Володимир Чорній, кандидат богословських наук о. Ярослав Будуйкевич, кандидат філологічних наук о. Іван Козовик, два магістри теології – Іван Гоголь

та Юрій Друляк². Наведений повний перелік складу Вченої Ради ІФТКДІ уже не тільки свідчив про «значний кадровий потенціал професорсько-викладацьких та наукових сил», але й окреслював потенційні можливості визначення нової стратегії розвитку на дальшу перспективу. Серед основних завдань Вченої Ради, крім підготовки відповідних заходів для підвищення статусу до ІФТА, ректор вказував на складання перспективних планів видання «вчених теологічних праць», запровадження магістратури й докторантури, присвоєння вчених звань доцента і професора викладачам з науковими ступенями та відповідним стажем роботи³. Зазначені повноваження Вченої Ради дозволяли в найближчій перспективі суттєво підвищити академічний рівень ІФТА.

З метою канонічно-правового та цивільно-правового закріплення статусу ІФТА доктор права о. Іван Луцький розробив нову редакцію Статуту ІФТА, яку 28 серпня 2000 р. затвердив єпископ-ординарій Івано-Франківської єпархії УГКЦ, ректор ІФТА Софрон Мудрий, а остаточно його реєстрація відбулася 24 жовтня 2000 р. відповідно до постанови Державного комітету України у справах релігій № 11/2⁴. У новому статуті ІФТА 2000 р. було окреслено правовий статус, мету, основні завдання, права та обов'язки, структуру, систему управління і матеріально-технічну базу, порядок організації навчального процесу, форми міжнародного співробітництва, що не тільки враховували історичний досвід і реальний стан, але насамперед відкривали нові перспективи розвитку цього закладу богословської освіти⁵. Слід зауважити, що характерною рисою Статуту ІФТА 2000 р., у порівнянні зі Статутом ІФТКДІ 1991 р.⁶, є чітке формулювання основних його положень. Водночас не обійшлося й без деяких формальних недоліків: наприклад, якщо у свідоцтві ДКСР № 65 від 24 жовтня 2000 р. про реєстрацію ІФТА окреслювалося право поширення її діяльності лише «на територію Івано-Франківської області»⁷, то вже п. 1.10 та п. 2.1 Статуту 2000 р. передбачали, зокрема, право засновувати структурні підрозділи «на території України та за її межами»⁸. Необхідно додати, що вже 27 квітня 2006 р. відповідно до свідоцтва №

63 Державного департаменту у справах релігій було зареєстровано нову редакцію Статуту ІФТА, яку 17 квітня схвалила Вчена Рада ІФТА за підписом ректора єпископа Софрона Мудрого ЧСВВ та затвердив Правлячий Архієрей Івано-Франківської єпархії УГКЦ Володимир Війтишин⁹.

Можна стверджувати, що Статут ІФТА (в редакціях 2000 і 2006 рр.) визначив справді нову стратегію розвитку цього закладу богословської освіти на наступне десятиліття. Якщо основною метою ІФТКДІ було «виховання великих Апостолів Правди і Науки для Церкви і Народу для спасення душ»¹⁰, що зводилось, як правило, до підготовки нового покоління священиків, то для ІФТА – це вже «сприяння розвитку філософських та богословських наук та інших пов'язаних з ними дисциплін з одночасним відновленням в Україні місця богослов'я серед наукових дисциплін»¹¹. До основних завдань ІФТА віднесено наступні: «підготовка кваліфікованих науковців, викладачів, кадрів для священнослужіння; організація та проведення фундаментальних і прикладних наукових досліджень; сприяння діалогу між східними християнами; плекання інтелектуального життя Церкви, сприяння всебічному осмисленню християнського світогляду; інформаційна діяльність; видавнича діяльність»¹².

Задля досягнення окреслених у Статуті ІФТА (редакції 2000 і 2006 рр.) завдань ректорат і Вчена Рада провели структурну реорганізацію закладу. Насамперед у вересні 2000 р. здійснено розподіл повноважень між ІФТА та ІФДС. З цією метою вперше за десять років обрано окремого ректора ІФДС – о. Теодозія Янківця ЧСВВ¹³, а посаду ректора ІФТА знову зберіг за собою єпископ Софрон Мудрий. Але коли в грудні 2000 р. о. Т. Янківця призначили відповідальним з боку УГКЦ за організацію візиту в Україну Папи Римського Івана Павла II та настоятелем монастиря ЧСВВ у Києві, тоді знову на деякий час єпископ Софрон Мудрий поєднав обидві посади – ректорів ІФТА та ІФДС¹⁴. Лише в грудні 2001 р. знову було обрано нового ректора ІФДС – ним став о. д-р Олег Касків¹⁵, який виконував свої обов'язки до травня 2010 р., коли Правлячий Єпископ Івано-Франківської єпархії УГКЦ Воло-

димир Війтишин призначив його Протосинкелом цієї ж єпархії¹⁶. Новим, сьомим за чергою в офіційному списку ректором ІФДС, згідно з декретом єпископа Володимира Війтишина, у той же час був призначений колишній віце-ректор ІФДС, ліцензіат богословських наук, митрофорний протоієрей Олександр Левицький¹⁷. Тим часом єпископ Софрон Мудрий увесь цей час, від 2001 р. до сьогодні, особливо після виходу на емеритуру з благословення Синоду єпископів УГКЦ і Папи Римського у 2006 р., почав, з дозволу Правлячого Архієрея Івано-Франківської єпархії УГКЦ єпископа Володимира Війтишина, наполегливо займатися організаційним становленням ІФТА¹⁸. Власне, єпископ Софрон Мудрий у вересні 2004 р. виступив одним з ініціаторів зборів ректорів духовних семінарій УГКЦ, на яких обговорено питання про «стан богословських студій в УГКЦ¹⁹». Водночас для реального розмежування статусу ІФТА й ІФДС, що навіть стала предметом розгляду засідання Ректорату ІФТА 6 листопада 2006 р.²⁰, необхідно було провести ще низку організаційно-практичних заходів.

Одним із перших таких заходів стало зміцнення складу Вченої Ради, яка відповідно до Статуту ІФТА не просто виступала дорадчим органом, а й виконувала деякі важливі функції щодо організації навчально-методичної й науково-дослідної роботи та присвоєння наукових ступенів²¹. Уже в березні 2001 р. до складу Вченої Ради ІФТА було введено кількох представників молодшої генерації богословів: доктора теології п. Володимира Шеремету та двох ліцензіатів теології – о. Василя Рака та о. Романа Микієвича; натомість виведено зі складу Івана Гоголя, який виїхав за межі України для поглиблення богословських студій²². Ректор С. Мудрий, усвідомлюючи, очевидно, необхідність «стратегічної перебудови» діяльності ІФТА, всіляко намагався оновити та зміцнити склад Вченої Ради. Внаслідок наступних призначень у березні 2002 р., жовтні 2004 р. та вересні 2005 р. членами Вченої Ради ІФТА стали, поряд з двома докторами теології (о. Річардом Горбанем та п. Петром Сабатом), переважно ліцензіати або магістри, але обов'язково (з одним ви-

нятком) випускники католицьких університетів Європи, які привносили нову ментальність, були добрими фахівцями у певних галузях богословських наук та канонічного права, водночас – смиренними християнами, що подавали добрий приклад студентам. Серед них були: ліцензіати канонічного права – о. Любомир Саноцький, п. Степан Балагура, о. Роман Дзюбак; ліцензіати догматичного богослов'я – о. Володимир Лось та о. Богдан Марціновський; ліцензіати філософії – о. Юрій Козловський та о. Іван Гоголь; тільки магістр теології о. Олександр Левицький був одним з перших випускників відділу магістратури ІФТА (про це ще згадаємо нижче окремо); також вперше членом Вченої Ради стала с. Антонія Драй, декан катехитично-педагогічного факультету (про це теж буде окрема згадка)²³. Крім того, у березні 2002 р. був виведений зі складу Вченої Ради єпископ Іриней Білик «як такий, що вибув за межі єпархії та залишив навчальний процес в ІФТА»²⁴, оскільки Синод єпископів УГКЦ його обрав, а Папа Римський Іван Павло II призначив першим Єпархом новоствореної Бучацької єпархії УГКЦ²⁵. Обов'язки вченого секретаря Вченої Ради ІФТА за цей період виконували: о. Володимир Попик (2000–2002 рр.), о. д-р С.Кияк (2002–2004 рр.) і о. д-р Річард Горбань (2004–2007 рр.)²⁶. Отже, нові члени Вченої Ради ІФТА активно долучилися до розвитку цього богословського навчального закладу і в цілому до системи богословської науки та освіти в УГКЦ.

Важливе значення для розвитку ІФТА мала ефективна організація окремих її факультетів. Так, у червні 2000 р. в структурі ІФТКДІ перебували філософський, богословський та катехитичний факультети²⁷; при цьому перших два переважно забезпечували академічну підготовку студентів духовної семінарії, частково готували богословів для продовження богословської освіти у католицьких університетах Європи, а останній – фахових катехитів для УГКЦ. У статуті ІФТА 2000 р. зазначалося, що структурними підрозділами ІФТА є «навчальні факультети: філософський, богословський, катехитично-педагогічний та інші; наукові інститути; кафедри, бібліотека, видавничий центр, дяківсько-регентська школа та

інші допоміжні структури, що забезпечують діяльність Академії»²⁸. Тим самим ректорат ІФТА прагнув забезпечити підготовку передбачених авторами «Концепції богословської освіти в Україні» чотирьох категорій фахівців – богословів, священників, катехитів та дяків-регентів²⁹. Невдовзі розпочалась структурна реорганізація та кадрова ротація факультетів ІФТА.

У березні 2001 р. Вчена Рада на пропозицію ректорату вирішила «реорганізувати дяківсько-регентську школу, що діє при ІФТА, в дяківсько-регентський факультет, який готуватиме фахівців за спеціальностями «дяк-регент» та «церковний дяк»»³⁰. Уже в серпні 2001 р. дяківсько-регентський факультет отримав свого першого декана – ним став о. Зеновій Семенишин³¹. Спочатку, у перші два навчальні роки, вдалося здійснити перші набори студентів і розпочати навчальний процес, але вже з 2003–2004 навчального року бажаючих навчатися на дяківсько-регентському факультеті виявилось замало, щоб «ефективно вести виклади та фінансувати працю викладацького складу»³². Для поживлення діяльності цього факультету Правлячий Архієрей Івано-Франківської єпархії УГКЦ, ректор ІФТА Софрон Мудрий розпорядився у березні 2003 р. створити робочу групу, до якої ввійшли в.о. генерального вікарія, канцлер Івано-Франківської єпархії о. В. Чорний, декан та префект дяківсько-регентського факультету – відповідно о. З. Семенишин і В. Широкий, викладач ІФТА М. Миронюк³³. Однак відсутність нового набору слухачів змусила ректора ІФТА С. Мудрого у жовтні 2003 р. вжити наступних заходів: «тимчасово призупинити функціонування дяківсько-регентського факультету як структурного підрозділу ІФТА», надати можливість студентам 2-го курсу завершити студії у 2004 р. та обумовити відновлення роботи факультету «лише у тому випадку, коли будуть подані серйозні практичні пропозиції, що уможливають ефективну працю по підготовці висококваліфікованих дяків-регентів для потреб єпархії»³⁴. Коротко зазначимо, що дяківсько-регентська школа продовжувала епізодично розвиватися, але досі не вдалося відновити такий факультет. Уже в березні 2010 р.

на зборах деканів Івано-Франківської єпархії УГКЦ було обговорено питання про відновлення чи організацію дяківсько-регентських курсів, а у травні оголошено набір слухачів³⁵.

На окрему увагу ректорату і Вченої Ради ІФТА заслуговав катехитичний факультет, який свого часу перейменували у катехитично-педагогічний з огляду на те, що випускники за спеціальністю «катехит», як правило, знаходили працевлаштування у школах³⁶. У серпні 2001 р. с. Йосафату Бубняк ЧСВВ, яка тривалий час перебувала на посаді декана цього факультету й добре організувала навчально-формаційний процес для студенток-катехиток, змінила с. Йосифа Кіак ЧСВВ³⁷. Але, коли у 2003 р. с. Йосифа Кіак була призначена на посаду директора першої в Івано-Франківській єпархії приватної Католицької загальноосвітньої школи святого Василя Великого, тоді деканом катехитично-педагогічного факультету стала с. Даниїла Винник ЧСВВ³⁸. Слід зауважити, що с. Йосифа Кіак ЧСВВ зуміла ефективно налагодити діяльність як катехитично-педагогічного факультету ІФТА, так і католицької школи, яка за порівняно короткий термін, попри труднощі, розвинулась із загальноосвітньої школи 1-го ступеня (1–4 класи) до 2-го ступеня (5–9 класи), й у зв'язку з цим у 2009 р. їй навіть надали частину колишнього будинку Станиславівської духовної семінарії по вулиці Шевченка, 16³⁹. Зростання католицької школи святого Василя Великого привело також до переміщення у 2005 р. катехитично-педагогічного факультету ІФТА з корпусу № 2 монастирського комплексу по вулиці Василянок, 17 до нового корпусу по вулиці Ленкавського, 17-в, де знаходився Молодіжний Християнський Центр Релігійного Братства Салезіянських Співробітників святого Дона Боска в Івано-Франківській єпархії УГКЦ⁴⁰. Декан катехитично-педагогічного факультету ІФТА с. Даниїла Винник ЧСВВ виявила бажання залишитись вчителем католицької школи, і ректор ІФТА єпископ Софрон Мудрий у липні 2005 р. призначив новим деканом с. Антонію Драй Згромадження Сестер Мироносиць⁴¹, яка, перебуваючи на цій посаді до сьогодні (2010 р.), доклала чимало зусиль для збереження, реорганізації та розвитку факультету. Значну органі-

заційно-практичну допомогу з вересня 2005 р. їй надавала заступник декана с. Андрея Маслій Згромадження Сестер Мироносиць⁴². Визнаючи заслуги с. Антонії Драй ЧСВВ в реорганізації та ефективній організації діяльності факультету, Вчена Рада ІФТА у вересні 2005 р., вперше за всю попередню історію ІФТА, ввела до свого складу декана катехитично-педагогічного факультету⁴³.

Втім, серед усіх факультетів ІФТА найбільшу увагу ректор Софрон Мудрий спрямував на розвиток філософського та богословського факультетів, які були покликані не тільки формувати богословів, а й забезпечувати підготовку майбутніх священиків. З метою вдосконалення навчального процесу у березні 2001 р. Вчена Рада ІФТА вирішила, зберігаючи «випускний іспит із загального богослов'я», також «ввести з наступного 2001–2002 академічного року дипломну роботу для випускного курсу» і лише на основі їх успішного складання видавати диплом бакалавра⁴⁴. Тим самим було встановлено перший кваліфікаційний рівень (ступінь) – бакалавра з богослов'я. Не обійшлося й без кадрових змін. Вже у серпні 2001 р. проведено першу ротацию кадрів: замість о. Ярослава Будуйкевича, який залишився викладачем ІФТА (згодом – почесним професором), деканом богословського факультету був призначений о. д-р Святослав Кияк, якому доручено «підготувати пропозиції по вдосконаленню навчального процесу»⁴⁵. Новий декан взявся за організацію навчально-формаційного процесу для студентів-богословів, спрямовуючи до науково-богословської праці, необхідної для поглиблення богословської освіти в католицьких університетах Європи. Виконуючи у 2002–2004 рр. також обов'язки вченого секретаря Вченої Ради ІФТА, о. д-р С. Кияк організував роботу Відділу магістратури ІФТА, на базі якого з вересня 2003 р. розпочалась «підготовка спеціалістів-богословів вищої кваліфікації з присвоєнням наукового ступеня магістра богослов'я зі спеціальностей «Канонічне право» та «Історія Церкви і філософсько-богословського вчення в Україні...»⁴⁶. Зрештою, о. С. Кияк у цей же період, з благословення ректора ІФТА С. Мудрого, досліджував проблему ідентичності укра-

їнського католицизму й у 2007 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора філософських наук⁴⁷. Таким чином, за порівняно короткий період богословський факультет ІФТА, зберігаючи свою роль «академічної бази» для студентів ІФДС, перейшов від підготовки бакалаврів до підготовки магістрів з богослов'я.

За період 2003–2005 рр. Відділ магістратури ІФТА за спеціальностями «Канонічне право» та «Історія Церкви і філософсько-богословського вчення в Україні» закінчили відповідно 8 та 11 пошукувачів наукового ступеня⁴⁸. Згодом, у вересні 2004 р., керівником відділу магістерських студій ІФТА був призначений о. д-р Річард Горбань, який одночасно виконував обов'язки вченого секретаря Вченої Ради ІФТА⁴⁹. Важливе значення мала також організація Відділу підвищення кваліфікації богословської освіти, створеного у травні 2006 р. відповідно до рішення Вченої Ради ІФТА про «реформування відділення екстернату»; координацію його роботи доручено проректору з навчальної роботи о. Б. Гобиру⁵⁰. Перелічені заходи дозволили забезпечити ефективний перебіг навчально-формаційного процесу в ІФТА та ІФДС.

В той самий період філософський факультет ІФТА, який, відповідно до Навчальної програми ІФТА, забезпечував організацію навчального процесу переважно на молодших курсах ІФДС та ІФТА⁵¹, виявився, так би мовити, «за бортом», адже не міг стати «випусковим» з окремої спеціальності «філософія» (ця спеціальність існувала вже у державних університетах), швидше поступово перетворювався у «допоміжний» для богословського факультету. У зв'язку з цим в грудні 2006 р., заслухавши пропозиції Вченої Ради, Правлячий Архієрей Івано-Франківської єпархії УГКЦ єпископ Володимир Війтишин та ректор ІФТА єпископ Софрон Мудрий ЧСВВ вирішили «реорганізувати філософський та богословський факультети ІФТА шляхом об'єднання в єдиний філософсько-богословський факультет, на якому буде здійснюватися навчання студентів по спеціальності «богослов'я» за програмою бакалаврів та магістрів», а його деканом призначили «терміном на один рік» о. професора Івана Козовика⁵²; згодом

термін його перебування на посаді декана був продовжений⁵³. Отже, створення філософсько-богословського факультету ІФТА заклало передумови для покращення навчального процесу, підвищення якісного складу професорсько-викладацького колективу, оптимізації організаційної структури навчального закладу та розвитку науково-богословської діяльності.

Спробою розв'язання деяких назрілих проблем ІФТА можна вважати переговори представників Ректорату ІФТА з представниками Ректорату Прикарпатського національного університету ім. В. Стефаника (далі – ПНУ). Традицію співпраці з цим державним вищим навчальним закладом було започатковано у 2004 р., коли вперше підписано Угоду про співробітництво. Відповідно до цієї угоди ПНУ зобов'язувався сприяти залученню студентів ІФТА до навчання на факультетах ПНУ за спеціальностями «релігієзнавство», «історія», «філософія», «психологія», «початкове навчання», «дошкільне виховання», «образотворче та декоративно-прикладне мистецтво», «музична педагогіка та виховання»⁵⁴. Такий механізм паралельного навчання студентів ІФТА в ПНУ, спричинений проблемою відсутності механізму акредитації богословських навчальних закладів за державними стандартами Міністерства освіти України, був покликаний сприяти забезпеченню працевлаштування випускників ІФТА, особливо з катехитично-педагогічного факультету, що здобули додаткову освіту в ПНУ⁵⁵. В наступній Угоді про співробітництво, підписаній у травні 2006 р., окремим додатком було уточнено перелік навчальних дисциплін для перезарахування студентам ІФТА академічної різниці за рішенням кафедр ПНУ; крім того, передбачалось «сприяти розвитку в обох навчальних закладах наукових досліджень, підвищення ефективності навчального процесу, навчально-методичної роботи, а також продовжувати творчу співпрацю університету та академії в спільному проведенні наукових конференцій, семінарів, обміні науковими виданнями, досвідом роботи щодо запровадження ідей Болонської декларації за спеціальностями «релігієзнавство» і «теологія»⁵⁶. Водночас обидві сто-

рони, що підписували згадані угоди, розгорнули інформаційну кампанію з метою ширшого залучення студентів на навчання в обох навчальних закладах⁵⁷.

Черговими кроками в реорганізації діяльності ІФТА стали заходи щодо створення нових окремих підрозділів – кафедр, Відділу аспірантури, Ректорату, Ради Академії. Крім того, ректор, відповідно до п. 4.3 та п. 4.4 Статуту ІФТА (2000 та 2006 рр.), спробував «делегувати частину своїх прав та обов'язків проректорам (віце-ректорам)», «влада і компетенція яких окреслюється номінативним декретом»⁵⁸. Отже, характерною рисою розвитку ІФТА в наступний період стає налагодження системи ефективного управління (менеджменту) навчальним процесом та науковою роботою.

Одним з перших заходів для організації навчально-методичної та наукової роботи професорсько-викладацького колективу ІФТА було створення перших кафедр. Слід зауважити, що кафедри як традиційні форми об'єднання науково-педагогічних працівників у мережі державних вищих навчальних закладів вважаються їх основними, базовими структурними одиницями⁵⁹. Проте саме факультети, а не кафедри спершу стали основною, нижчою ланкою в структурі ІФТА, хоча існування кафедр, як вже вище зазначалося, було передбачене п. 3.1 Статуту ІФТА (в редакціях 2000 і 2006 рр.). Відсутність мережі кафедр у структурі ІФТА спричинила, на нашу думку, деяку «розпорошеність» науково-педагогічних працівників, які потребували кращого організаційного об'єднання задля розвитку навчально-методичної та наукової діяльності. У серпні 2001 р. ректор С. Мудрий, зважаючи на думку членів Вченої Ради, вирішив «відкрити міжфакультетську кафедру церковного співу та методики викладання музики», а її завідувачем призначив п. Петра Князевича⁶⁰. В січні 2005 р., коли П. Князевич «залишив навчальний процес в ІФТА за власним бажанням», згадану кафедру очолив о. Мирон Миронюк⁶¹, а в березні 2008 р. його змінив на цій посаді о. ліцензіат Тарас Огар⁶². У своїй діяльності завідувачі кафедри церковного співу та методики викладання церковної музики надавали перевагу безпосередній організації

навчального процесу, майже не приділяючи уваги науковій роботі.

Пізніше, в грудні 2004 р., виходячи із принципу «спорідненості однієї чи декількох дисциплін», ректор ІФТА створив ще дві нових кафедри – східного канонічного права та догматичної теології. Першим завідувачем кафедри східного канонічного права був призначений о. д-р Олег Каськів (1973 р.н.), колишній студент ІФТКДІ (1990–1995 рр.) і Факультету східного канонічного права Папського Східного Інституту у Римі (1996–2000 рр.), який був висвячений на священника в неодруженому стані 1996 р., захистив у 2000 р. дисертацію на тему «Історично-юридичний розвиток Партикулярного права УГКЦ у світлі ККСЦ» й здобув науковий ступінь доктора канонічного права, з грудня 2001 р. виконував обов'язки ректора ІФДС, а з березня 2004 р. – також судді Патріаршого трибуналу УГКЦ⁶³. Тим часом завідувачем кафедри догматичної теології ІФТА став о. д-р Річард Горбань (1971 р.н.), випускник Люблінського католицького університету, в якому після навчання (з 1992 р.) на теологічному факультеті й у аспірантурі у 2003 р. захистив докторську дисертацію на тему «Теологія історії в теоретичній спадщині Миколи Бердяєва» за спеціальністю «догматична теологія», у 2002 р. здобув священничі свячення від єпископа Софрона Мудрого й з його ж благословення прийнятий на посаду викладача ІФТА, потім – вченого секретаря Вченої Ради і керівника Відділу магістратури ІФТА, з 2001 р. – теж викладач Косівського державного інституту прикладного та декоративного мистецтва Львівської національної академії мистецтв, а з вересня 2004 р. – голова Комісії з питань євангелізації в Івано-Франківській єпархії УГКЦ⁶⁴. Отже, створення двох базових для богословського факультету кафедр стало важливим «рубежем» у розвитку організаційної структури ІФТА. Вперше за історію ІФТКДІ–ІФТА створено базові структурні одиниці – кафедри, які очолили фахові богослови з відповідної спеціальності богословської науки.

Прагнучи до створення цілісної мережі кафедр у структурі ІФТА та її організаційно-правового оформлення, ректор

С.Мудрий уже в грудні 2004 р. доручив о. д-ру Р. Горбаню «розробити положення про кафедру відповідно до чинних державних вимог, прийнятих в Україні»⁶⁵. У розробленому «Положенні про кафедру», впровадженому в дію ректором ІФТА 31 травня 2005 р., зазначалося, зокрема, що «кафедра є навчально-науковим підрозділом Івано-Франківської Теологічної Академії, яка здійснює навчальну, методичну, науково-дослідну роботу з однієї чи кількох споріднених дисциплін та підготовляє науково-педагогічні кадри шляхом магістратури і докторантури та підвищує їх кваліфікацію»⁶⁶. Таким чином, було створено організаційно-правову базу для удосконалення структури ІФТА та підвищення якісного складу її професорсько-викладацького колективу.

У червні 2006 р. ректор С. Мудрий, враховуючи поступове збільшення обов'язків віце-ректора о. Б. Гобира та потребу налагодження наукової роботи, призначив о. д-ра Р. Горбаня «проректором (віце-ректором) з наукової роботи ІФТА терміном на один рік»⁶⁷. Саме з ініціативи останнього Ректорат ІФТА у грудні 2006 р., а Правлячий Архієрей Івано-Франківської єпархії УГКЦ єпископ Володимир Війтишин – у березні 2007 р. нарешті вирішили з нагоди 100-річчя Івано-Франківської (Станиславівської) духовної семінарії відновити видання часопису «Добрий пастир» як «наукового вісника ІФТА»⁶⁸. До складу робочої науково-редакційної колегії наукового вісника, окрім двох єпископів – Володимира Війтишина та д-ра Софрона Мудрого, увійшли також о. д-р Р. Горбань (науковий редактор), о. І. Пелехатий (технічний редактор), о. проф. І. Козовик, о. д-р О. Каськів, о. д-р С. Кияк, професори Д. Степовик та І. Климишин, д-р В. Шеремета⁶⁹. Пізніше, у березні 2007 р., стараннями о. д-ра Р. Горбаня було створено два органи «Наукового вісника ІФТА «Добрий пастир»: редакційну раду та редакційну колегію, склад яких було розширено завдяки залученню відомих науковців – докторів або кандидатів філософських та історичних наук⁷⁰. Отже, за перший рік перебування на посаді проректора з наукової роботи о. Р. Горбаню вдалося, так би мовити, реанімувати науковий часопис і закласти основи для формування осередку

науково-богословської діяльності в ІФТА. Враховуючи ці його заслуги, ректор С. Мудрий у вересні 2007 р. знову призначив о. д-ра Горбаня на посаду віце-ректора з наукової роботи на невизначений термін⁷¹. Завдяки цьому о. д-р Р. Горбань надалі продовжив роботу головного редактора «Наукового вісника ІФТА «Добрий пастир», а також спробував налагодити організаційні та наукові контакти з іншими навчальними та науковими закладами, серед яких наукові бібліотеки УКУ та Національного університету «Києво-Могилянська Академія» (далі – НаУКМА), Українське Богословське Наукове Товариство УГКЦ (далі – УБНТ)⁷². Крім того, в листопаді 2007 – березні 2008 рр. проректор з наукової роботи разом із ректором С. Мудрим, представляли ІФТА в організації Першої Міжнародної наукової конференції «Україна і Ватикан», ініціатором якої, за підтримки Відділення релігієзнавства Інституту філософії ім. Г. Сковороди НАН України, Української асоціації релігієзнавців, Патріаршої Курії УГКЦ, керівництва УКУ, Нунціатури Апостольського Престолу в Україні, Державного комітету України в справах національностей і релігії, Національного інституту стратегічних досліджень та інших, виступив завідувач кафедри релігієзнавства і теології ПНУ, викладач ІФТА о. д-р С.Кияк⁷³. У грудні 2008 р. о. д-р Р.Горбань, за делегуванням Правлячого Архієрея Івано-Франківської єпархії УГКЦ єпископа Володимира Війтишина, виступив також на Міжнародній конференції з нагоди 85-ї річниці заснування УБНТ з доповіддю на тему «Науково-дослідна робота Івано-Франківської Теологічної Академії»⁷⁴ (див. *Частина 3*).

Іншим важливим підрозділом, що був покликаний сприяти підготовці наукових кадрів богословів, став Відділ аспірантури ІФТА, створений ректором за рішенням Вченої Ради у травні 2006 р. на базі Відділу магістратури⁷⁵. У той же час завідувачем Відділу аспірантури ІФТА був призначений о. ліцензіат Юрій Козловський⁷⁶. Однак варто зауважити, що до 2006 р. існували два способи підготовки магістрів богослов'я: перший – на підставі 7-річної навчальної програми ІФТА за спеціальністю «богослов'я»⁷⁷, що завершувався вру-

ченням диплома за кваліфікаційним рівнем бакалавра, рідше – магістра, адже не всі студенти виявляли бажання писати магістерські роботи; другий – на основі 2-річної навчальної програми Відділу магістратури ІФТА, до якої приймали на базі диплома бакалавра богослов'я або будь-яких інших гуманітарних наук, а завершувався обов'язковим захистом магістерської дисертації та присвоєнням наукового ступеня магістра богослов'я. Через це існувало непорозуміння щодо обох видів дипломів магістра богослов'я, які вкрай необхідно було якимось чином розмежувати. Відтепер, з 2006 р., випускники ІФТА, які закінчили навчання в аспірантурі за спеціальностями «канонічне право» й «історія Церкви та філософсько-богословської думки в Україні», отримували вже не просто кваліфікаційний рівень магістра богослов'я, а більше – науковий ступінь ліцензіата богослов'я, що відкривав можливості для науково-педагогічної діяльності⁷⁸. Більше того, ректор ІФТА наказав також видати дипломи присвоєння наукового ступеня ліцензіата богослов'я колишнім випускникам Відділу магістратури⁷⁹. Зауважимо, що деякі аспіранти ІФТА 2004–2006 років випуску одразу ж після захисту дисертацій ліцензіата отримали посади викладачів, серед них о. Олександр Левицький, о. Ярослав Шмадило, о. Тарас Огар, о. Ігор Онишкевич, о. Олег Білоус⁸⁰. У наступних, 2006–2009 роках, Відділ аспірантури ІФТА набирав слухачів-студентів для навчання за двома згаданими спеціальностями, і лише з 2009 р. довелося припинити набір за спеціальністю «Історія Церкви та філософсько-богословської думки в Україні», продовжуючи набір тільки за спеціальністю «канонічне право»⁸¹ (*див. Додаток Д*).

Важливе значення для навчально-формаційного процесу та розвитку ІФТА й ІФДС мали декілька подій релігійно-духовного характеру. Серед них, окрім щорічних або й щосеместрових реколекцій для студентів та викладачів⁸², слід згадати про дві найбільш важливі. Перша подія – це посвята ІФТА та ІФДС під покров святого Священномученика Йосафата, яку щороку здійснює ректор єпископ С. Мудрий у храмовий празник цього святого у каплиці-церкві ІФДС у при-

сутності викладачів та студентів⁸³. Друга подія – це започаткування у травні 2008 р. Правлячим Архієреєм Івано-Франківської єпархії УГКЦ єпископом Володимиром Війтишиним беатифікаційного процесу о. Єремії Ломницького ЧСВВ, першого ректора Станиславівської духовної семінарії⁸⁴. Очевидно, духовна опіка, пов'язана з цими особистостями – святого часів становлення Берестейської унії та майбутнього блаженного, має і буде мати досить важливе значення для розвитку ІФТА, згуртування її колективу, проведення навчально-формаційного процесу. Зауважимо, що з метою використання цього духовного досвіду на практиці в ІФДС та ІФТА з 2004 р. відновлено та активно діє Братство Священномученика Йосафата⁸⁵.

Особливе значення для ефективного розвитку структури ІФТА мало вирішення проблеми чіткого розмежування статусу та повноважень ІФТА та ІФДС. З цією метою в листопаді 2006 р. було створено робочий орган ІФТА – Ректорат⁸⁶, до складу якого включено, зокрема, представників ІФДС – ректора о. О.Каськіва та віце-ректора о. О.Левицького, хоча, зрозуміло, ІФДС не зовсім входила до організаційної структури ІФТА (*див. Додаток А*). Крім того, задля вирішення цієї проблеми Ректорат вирішив уточнити склад і повноваження керівного та адміністративного персоналу ІФТА; для цього проректору з наукової роботи ІФТА о. д-ру Р.Горбаню було доручено опрацювати посадові інструкції про «обов'язки ректора, проректора, декана» й інших «службових осіб Академії»⁸⁷. Таке організаційно-правове розмежування повноважень кожної посадової особи ІФТА дозволяло в дальшій перспективі ефективніше розмежувати й статус ІФТА та ІФДС. У березні 2007 р. ІФТА й ІФДС відвідали очолювана директором Інституту канонічного права УКУ о. д-ром Михайлом Димидом група з перевірки навчально-виховних закладів УГКЦ, яку створив Синод Єпископів Києво-Галицької Митрополії, і Комісія богословської освіти та виховання; їхнім основним завданням було налагодження співпраці між ІФТА та іншими закладами богословської освіти в Україні⁸⁸.

У листопаді 2007 р. створено важливий дорадчий орган ІФТА – Раду філософсько-богословського факультету (замість передбаченої Статутом Ради Академії), до якої ввійшли: ректор ІФТА єпископ д-р Софрон Мудрий ЧСВВ, віце-ректор з навчальної роботи ІФТА о. Борис Гобир, віце-ректор з наукової роботи ІФТА о. д-р Річард Горбань, ректор ІФДС о. д-р Олег Каськів, віце-ректор ІФДС о. ліцензіат Олександр Левицький, декан факультету о. професор Іван Козовик, керівник Екологічного центру Івано-Франківської єпархії УГКЦ п. д-р Володимир Шеремета, завідувач аспірантури ІФТА о. ліцензіат Юрій Козловський⁸⁹. Одним із основних її завдань визначено вивчення атестаційних справ викладачів ІФТА та рекомендації для Вченої Ради щодо присвоєння їм вчених звань. Так, після детального вивчення атестаційних справ претендентів врешті 17 грудня 2007 р. на засіданні Вченої Ради ІФТА було здійснено перші присвоєння вчених звань доцента філософсько-теологічного факультету о. д-ру Р. Горбаню, віце-ректору з наукової роботи ІФТА, о. ліц. О. Левицькому, віце-ректору ІФДС, і д-ру В. Шереметі, керівнику Екологічного центру Івано-Франківської єпархії УГКЦ⁹⁰. Наступні присвоєння вчених звань Вчена Рада ІФТА здійснила на своєму засіданні у березні 2010 р. Тоді звання доцента кафедри теології отримав тільки о. ліц. Ю. Козловський, керівник Відділу аспірантури ІФТА, а звання професора цієї ж кафедри – єпископ д-р Володимир Війтишин, Правлячий Архієрей Івано-Франківської єпархії УГКЦ, о. д-р Р. Горбань, віце-ректор з наукової роботи ІФТА, о. д-р С. Кияк, п. д-р В. Шеремета; звання професора кафедри східного канонічного права – о. д-р О. Каськів, ректор ІФДС, о. д-р академік І. Луцький, о. д-р О. Левицький, віце-ректор ІФДС⁹¹.

В той же час, у березні 2010 р., ректор ІФТА С. Мудрий затвердив оновлений склад Вченої Ради, до якої включено аж 31 особу з різними науковими ступенями та кваліфікаційними рівнями, в тому числі 8 докторів теологічних наук, 5 докторів канонічного права, 1 доктор фізико-математичних наук, 1 доктор права, 1 кандидат політичних наук, 1 кандидат філологічних наук, 12 ліцензіатів богослов'я, 1 спеціа-

ліст та 1 магістр⁹². Очевидно, такий склад Вченої Ради засвідчує значний науковий потенціал ІФТА. З метою його ефективного використання ректор С. Мудрий в грудні 2009 р. зобов'язав професорсько-викладацький колектив підготувати підручники з відповідних навчальних дисциплін та активно дописувати статті до наукового вісника «Добрий пастир»⁹³.

Ректорат ІФТА, єпископ Софрон Мудрий і Правлячий Архієрей Івано-Франківської єпархії єпископ Володимир Війтишин подбали про розширення матеріально-технічної бази: навесні 2010 р. розпочалося будівництво «кількаповерхового навчального комплексу ІФТА», де «будуть обладнані численні аудиторії, бібліотека, інформаційно-видавничий центр, спортивна зала, – тобто процес навчання буде облаштований за найсучаснішими вимогами з тим, щоб наші студенти могли здобути повноцінну богословсько-катехитичну освіту»⁹⁴. Очевидно, розширення корпусів ІФТА сприятиме ефективній організації не тільки навчально-формаційного процесу, а й богословської науково-дослідної діяльності професорсько-викладацького колективу ІФТА.

2.2. Формування професорсько-викладацького колективу Івано-Франківської Теологічної Академії: якісна зміна пріоритетів розвитку

на червень 2010 р. колектив ІФТА налічував понад 50 професорів, доцентів і викладачів, значна частина яких є духовними особами, інша – світськими. Слід зауважити, що цей колектив ІФТА формувався тривалий період, практично з часу виходу з підпілля ІФДС й заснування ІФТКДІ, і зараз його склад поповнюється новими фахівцями – богословами, каноністами, істориками, філологами, педагогами та ін. На сьогодні можна вже навіть простежити певну зміну поколінь викладачів – від представників старшої генерації, яка виховувалась ще в умовах підпільної, «катакомбної» Церкви, до «молодої генерації, що здобула освіту у європейських університетах»⁹⁵.

Проте основною характерною ознакою якісної зміни професорсько-викладацького колективу ІФТА, на нашу думку, є рівень науково-богословської підготовки. Так, наприклад, якщо в складі колективу ІФТА 1995 р., за офіційними даними Єпархіального Управління Івано-Франківської єпархії УГКЦ, налічувалося 11 професорів з науковими ступенями доктора чи кандидата з богослов'я, канонічного права та філологічних наук, то у 2009 р. вже було 5 докторів теологічних наук, 4 доктори канонічного права, 1 кандидат філологічних наук, 10 ліцензіатів з богослов'я та 3 ліцензіати канонічного права.

Більше того, на ювілейний для ІФТА 2010-ий рік якісний склад колективу ІФТА суттєво покращився: лише серед 31 члена Вченої Ради, як вже вище зазначалося, було 17 докторів, 2 кандидати, 12 ліцензіатів у галузі теології, права, канонічного права, фізико-математичних, політичних та філологічних наук.

Таким чином, за перше десятиліття становлення ІФТА відбулася суттєва зміна в якісному складі колективу: на перше місце вийшли кваліфіковані богослови-науковці, здатні використовувати богословську спадщину у практичній площині – як в душпастирському служінні, так і в богословсько-науковій діяльності. Звідси можемо прогнозувати активний перспективний розвиток у найближче десятиліття окремих галузей богословських (теологічних) наук та канонічного права, необхідною передумовою якого буде структурна організація професорсько-викладацького колективу ІФТА навколо окремих кафедр (як нині існуючих, так і створених згодом з огляду на «виклики часу»).

Насамкінець зауважимо, що детальніша характеристика професорсько-викладацького колективу ІФТА подана в окремій таблиці (додаток В), де в алфавітному порядку згадано понад 150 осіб, які у 1990–2010 роках працювали в ІФДС–ІФТКДІ–ІФТА. Висловлюємо сподівання, що помічені уважним читачем неточності спонукатимуть майбутніх дослідників історії ІФТА після уважного та ретельного аналізу численних документів, які виявились недоступними авторові

сьогодні, доповнити та розширити цей розділ «літопису Івано-Франківської Теологічної Академії».

---

¹ Так, наприклад, у ст. 25 Закону України «Про вищу освіту» достатньо чітко розмежовуються різні типи вищих навчальних закладів, які «по зростаючій» можна розташувати наступним чином: технікум (училище), коледж, інститут, академія, університет (див.: Закон України про вищу освіту (із змінами за 2002-2010 роки) // <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=2984-14&p=1282062809555122>).

² Наказ № 021 від 08.05.2000 р. Б. «Про створення Вченої Ради ІФТКДІ» // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 1.

³ Наказ № 021 від 08.05.2000 р. Б. «Про створення Вченої Ради ІФТКДІ» // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 2.

⁴ Див.: Статут Івано-Франківської Теологічної Академії Івано-Франківської Єпархії Української Греко-Католицької Церкви (нова редакція). Прийнято Вченою Радою ІФТА, Протокол № 1 від 28 серпня 2000 р. Підписав: о. д-р Іван Луцький // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 1, 12; Свідоцтво № 85 Державного департаменту у справах релігії Міністерства юстиції України про реєстрацію статуту релігійної організації (ІФТА ІФЄ УГКЦ) від 24 жовтня 2000 р. // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 1–1 зв.

⁵ Статут Івано-Франківської Теологічної Академії Івано-Франківської Єпархії Української Греко-Католицької Церкви (нова редакція). Прийнято Вченою Радою ІФТА, Протокол № 1 від 28 серпня 2000 р. Підписав: о. д-р Іван Луцький // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 3–12.

⁶ Порівняй: Новий Статут Івано-Франківського Українського Греко-Католицького Катехитичного Духовного Інституту // Луцький І.М. Створення Станіславської (Івано-Франківської) єпархії Української Греко-Католицької Церкви. – С. 123–126.

⁷ Свідоцтво № 85 Державного департаменту у справах релігії Міністерства юстиції України про реєстрацію статуту релігійної організації (ІФТА ІФЄ УГКЦ) від 24 жовтня 2000 р. // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 1 зв.

⁸ Статут Івано-Франківської Теологічної Академії Івано-Франківської Єпархії Української Греко-Католицької Церкви (нова редакція). Прийнято Вченою Радою ІФТА, Протокол № 1 від 28 серпня 2000 р. Підписав: о. д-р Іван Луцький // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 3.

⁹ Див.: Свідоцтво № 63 Державного департаменту у справах релігії Міністерства юстиції України про реєстрацію статуту релігійної організації (ІФТА ІФЄ УГКЦ) від 27 квітня 2006 р. // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 1–1 зв; Статут Івано-Франківської Теологічної Академії Івано-Франківської Єпархії Української Греко-Католицької Церкви (нова редакція). Прийнято Вченою Радою ІФТА, Протокол № 007 від 17 квітня 2006 р. Ректор Академії Єпископ Софрон Мудрий, ЧСВВ // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 1–11.

¹⁰ Новий Статут Івано-Франківського Українського Греко-Католицького Катехитичного Духовного Інституту // Луцький І.М. Створення Станіславської (Івано-Франківської) єпархії Української Греко-Католицької Церкви. – С. 124.

¹¹ Статут Івано-Франківської Теологічної Академії Івано-Франківської Єпархії Української Греко-Католицької Церкви (нова редакція). Прийнято Вченою Радою ІФТА, Протокол № 1 від 28 серпня 2000 р. Підписав: о. д-р Іван Луцький // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 2.

¹² Статут Івано-Франківської Теологічної Академії Івано-Франківської Єпархії Української Греко-Католицької Церкви (нова редакція). Прийнято Вченою Радою ІФТА, Протокол № 1 від 28 серпня 2000 р. Підписав: о. д-р Іван Луцький // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 2; Статут Івано-Франківської Теологічної Академії Івано-Франківської Єпархії Української Греко-Католицької Церкви (нова редакція). Прийнято Вченою Радою ІФТА, Протокол № 007 від 17 квітня 2006 р. Ректор Академії Єпископ Софрон Мудрий, ЧСВВ // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 3.

¹³ Див.: Козак А. Історія і сучасність Семінарії імені Святого Священномученика Йосафата у Івано-Франківську 1907–2007 // Нарис історії Івано-Франківської (Станіславівської) Духовної Семінарії імені Святого Священномученика Йосафата / Підготував до друку о. д-р О. Каськів. – Івано-Франківськ: Івано-Франківська Духовна Семінарія імені Святого Священномученика Йосафата, 2007. – С. 137; Історія і сучасність Семінарії ім. Св. Свящ. Йосафата // <http://ifds.org.ua/ssi-mainmenu-8.html>.

¹⁴ Див. і порівняй: Козак А. Історія і сучасність Семінарії імені Святого Священномученика Йосафата у Івано-Франківську 1907–2007 // Нарис історії Івано-Франківської (Станіславівської) Духовної Семінарії імені Святого Священномученика Йосафата / Підготував до друку о. д-р О. Каськів. – Івано-Франківськ: Івано-Франківська Духовна Семінарія імені Святого Священномученика Йосафата, 2007. – С. 137; Історія і сучасність Семінарії ім. Св. Свящ. Йосафата // <http://ifds.org.ua/ssi-mainmenu-8.html>;

¹⁵ Історія і сучасність Семінарії ім. Св. Свящ. Йосафата // <http://ifds.org.ua/ssi-mainmenu-8.html>.

¹⁶ Декрет від 06.05.2010 р. Вих. № 223 про іменування митр. прот. Олега Каськіва Протосинкелом Івано-Франківської Єпархії УГКЦ. Підписали:

+ Володимир Війтишин, Єпископ Івано-Франківської Єпархії УГКЦ; о.-мітр. Володимир Чорній, канцлер // Нова Зоря. – 2010. – 27 травня. – Ч. 11. – С. 1.

¹⁷ Декрет від 06.05.2010 р. Вих. № 224 про іменування прот. Олександра Левицького ректором Івано-Франківської Духовної Семінарії імені священномученика Йосафата. Підписали: + Володимир Війтишин, Єпископ Івано-Франківської Єпархії УГКЦ; о.-мітр. Володимир Чорній, канцлер // Нова Зоря. – 2010. – 27 травня. – Ч. 11. – С. 1.

¹⁸ Мудрий Софрон, єпископ. Під опікою Божого Провидіння. – Івано-Франківськ: Нова Зоря, 2008. – С. 122; Владика Софрон – двічі мудрий: [інтерв'ю] // Нова Зоря. – 2007. – 23 листопада. – Ч. 46. – С. 4.

¹⁹ Збори ректорів семінарії // Вісник Івано-Франківської Єпархії УГКЦ. – 2004. – Липень, серпень, вересень. – С. 16-17.

²⁰ Див.: Протокол засідання Ректорату ІФТА № 1 від 06.11.2006 р. Б. (вказано, мабуть, помилково, ще й іншу дату – «03.11.2006 р. Б., м. Івано-Франківськ») // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 3.

²¹ Статут Івано-Франківської Теологічної Академії Івано-Франківської Єпархії Української Греко-Католицької Церкви (нова редакція). Прийнято Вченою Радою ІФТА, Протокол № 1 від 28 серпня 2000 р. Підписав: о. д-р Іван Луцький // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 5.

²² Наказ № 015 від 22.03.2001 р. Б. «Про реорганізацію навчального процесу в ІФТА» // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 1.

²³ Див. і порівняй: Наказ № 008 від 20.03.2002 р. Б. «Про внесення змін в складі Вченої Ради ІФТА» // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 1; Наказ № 058 від 26.10.2004 р. Б. «Про включення нових членів до складу Вченої Ради ІФТА». Підпис: Ректор ІФТА, Голова Вченої Ради ІФТА єпископ проф., д-р Софрон Мудрий ЧСВВ // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 1; Наказ № 051 від 23.09.2005 р. Б. «Про Вчену Раду ІФТА» // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 1.

²⁴ Наказ № 008 від 20.03.2002 р. Б. «Про внесення змін в складі Вченої Ради ІФТА» // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 1.

²⁵ Іринеї Білик, ЧСВВ – Єпископ Канонік Римської Папської Базиліки Santa Maria Maggiore [біографічна довідка] // <http://canonic.org.ua/biografija-kanonika.html>.

²⁶ Див. та порівняй: Наказ №008 від 20.03.2002 р. Б. «Про внесення змін в складі Вченої Ради ІФТА» // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 1; Наказ № 045 від 08.09.2004 р. Б. «Про вченого секретаря Вченої Ради ІФТА». Підписав: єпископ, проф., д-р Софрон Мудрий, ЧСВВ, Правлячий Архієрей Івано-Франківської єпархії

УГКЦ, Ректор ІФТА // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 1.

²⁷ Див., зокрема: Практичні кроки для втілення Концепції богословської освіти у Львівській архієпархії та в УГКЦ // Богословія. – Т. 64, кн. 1–4. – Львів, 2000. – С. 20–21.

²⁸ Статут Івано-Франківської Теологічної Академії Івано-Франківської Єпархії Української Греко-Католицької Церкви (нова редакція). Прийнято Вченою Радою ІФТА, Протокол № 1 від 28 серпня 2000 р. Підписав: о. д-р Іван Луцький // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 4.

²⁹ Концепція богословської освіти в Україні // Богословія. – Т. 64, кн. 1–4. – Львів, 2000. – С. 16.

³⁰ Наказ № 015 від 22.03.2001 р. Б. «Про реорганізацію навчального процесу в ІФТА» // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 2.

³¹ Наказ № 042 від 31.08.2001 р. Б. «Про призначення декана дяківсько-регентського факультету ІФТА» // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 1.

³² Наказ № 059 від 08.10.2003 р. Б. «Про реорганізацію викладання на дяківсько-регентському факультеті ІФТА» // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 1.

³³ Розпорядження № __ (без номера) від 01.03.2003 р. Б. «Про створення робочої групи для розробки пропозицій щодо організації навчального процесу на дяківсько-регентському факультеті ІФТА» // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 1.

³⁴ Наказ № 059 від 08.10.2003 р. Б. «Про реорганізацію викладання на дяківсько-регентському факультеті ІФТА» // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 1.

³⁵ Див.: З життя Єпархії: Трухан о. Юрій, прес-секретар Івано-Франківської Єпархії. Збори деканів [2 березня 2010 р.] // Нова Зоря. – 2010. – 18 березня. – Ч. 6. – С. 4; Дяківсько-регентські курси Івано-Франківської Єпархії УГКЦ оголошують набір слухачів на навчання // Нова Зоря. – 2010. – 27 травня. – Ч. 11. – С. 12.

³⁶ Нова назва факультету – «катехитично-педагогічний» – закріплена в новій редакції Статуту ІФТА 2006 р. – див.: Статут Івано-Франківської Теологічної Академії Івано-Франківської Єпархії Української Греко-Католицької Церкви (нова редакція). Прийнято Вченою Радою ІФТА, Протокол № 007 від 17 квітня 2006 р. Ректор Академії Єпископ Софрон Мудрий, ЧСВВ // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 4.

³⁷ Наказ № 039 від 30.08.2001 р. Б. «Про призначення декана катехитично-педагогічного факультету та старшого бухгалтера ІФТА» // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 1.

³⁸ Наказ № 031 від 21.07.2003 р. Б. «Про призначення декана катехитично-педагогічного факультету» // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 1.

³⁹ Детальніше див.: Боечко Юлія. Чи матиме приміщення Католицька школа св. Василя Великого в Івано-Франківську? // Нова Зоря. – 2008. – 25 квітня. – Ч. 17-18. – С. 24; Трухан о. Юрій, секретар Єпарха Івано-Франківського. Приміщення для Католицької школи [по вул. Шевченка, 11] // Нова Зоря. – 2009. – 26 червня. – Ч. 17-18. – С. 6; Боечко Юлія. «Добрий Ти, Господи, і милосердя Твоє не має меж...» [про освячення нового корпусу Католицької школи імені Святого Василя Великого по вул. Шевченка, 11] // Нова Зоря. – 2009. – 4 вересня. – Ч. 22. – С. 7; Трухан о. Юрій. Після праці – відпочинок [28 травня 2010 р. – останній дзвоник в Католицькій школі св. Василя Великого м. Івано-Франківська] // Нова Зоря. – 2010. – 10 червня. – Ч. 12. – С. 5.

⁴⁰ Крім власної інформації автора, який у 2002–2008 навчальних роках був викладачем ІФТА, згадка про переміщення корпусу КПФ ІФТА – див: Наказ № 031 від 21.07.2003 р. Б. «Про призначення декана катехитично-педагогічного факультету» // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 1; Наказ № 2 від 24 лютого 2005 р. Б., м. Івано-Франківськ. «Про Молодіжний Християнський Центр Релігійного Братства Сазліянських Співробітників св. Дона Боска» // Вісник Івано-Франківської Єпархії УГКЦ. – 2005. – Січень, лютий, березень. – С. 26.

⁴¹ Наказ № 031 від 01.07.2005 р. Б. «Про зміну декана катехитично-педагогічного факультету» // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 1.

⁴² Наказ № 039 від 01.09.2005 р. Б. «Про призначення заступника декана Катехитично-Педагогічного факультету ІФТА» // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 1.

⁴³ Наказ № 051 від 23.09.2005 р. Б. «Про Вчену Раду ІФТА» // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 1.

⁴⁴ Наказ № 015 від 22.03.2001 р. Б. «Про реорганізацію навчального процесу в ІФТА» // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 1–2.

⁴⁵ Наказ № 040 від 30.08.2001 р. Б. «Про призначення декана богословського факультету» // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 1.

⁴⁶ Див.: Наказ № 016 від 06.06.2003 р. Б. «Про магістерські студії в ІФТА». Ректор, Голова Вченої Ради ІФТА єпископ, проф., д-р Софрон Мудрий, ЧСВВ. Декан богословського факультету, Вчений секретар Ради ІФТА о. д-р Святослав Кияк // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 2. – Арк. 1-2; Наказ № 023 від 28.05.2004 р. Б. «Про магістерські студії в ІФТА в 2004–2005 н. р.». Підписи: Ректор, Голова Вченої Ради ІФТА єпископ, проф., д-р Софрон Мудрий, ЧСВВ; Декан богословського факультету, Вчений секретар Ради о. д-р Святослав Кияк

// Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 2. – Арк. 1–2.

⁴⁷ Про це згадано у передмові єпископа С. Мудрого та вступному слові автора (див.: Кияк С. Ідентичність українського католицизму: генезис, проблеми, перспективи. – Івано-Франківськ: Нова Зоря, 2006. – С. 3–12). Іншими прикладами його активної наукової праці є публікації статей (див. зокрема: о. Кияк С. Помісність Української Католицької Церкви візантійського обряду як вияв її вселенськості (католицькості) // Історія релігій в Україні: Праці XIII Міжнародної наукової конференції (Львів, 20–22 травня 2003 року). – Кн. 2. – Львів, 2003. – С. 160–164; Кияк С. Спадщина і тотожність. Ідентичність Української католицької церкви візантійського обряду: духовний аспект // Людина і світ. – 2003. – №2. – С. 8–12).

⁴⁸ Порівняй: Наказ № 016 від 06.06.2003 р. Б. «Про магістерські студії в ІФТА». Ректор, Голова Вченої Ради ІФТА єпископ, проф., д-р Софрон Мудрий, ЧСВВ. Декан богословського факультету, Вчений секретар Ради ІФТА о. д-р Святослав Кияк // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 2. – Арк. 1–2; Наказ № 023 від 28.05.2004 р. Б. «Про магістерські студії в ІФТА в 2004–2005 н. р.». Підписи: Ректор, Голова Вченої Ради ІФТА єпископ, проф., д-р Софрон Мудрий, ЧСВВ; Декан богословського факультету, Вчений секретар Ради о. д-р Святослав Кияк // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 2. – Арк. 1–2.

⁴⁹ Наказ № 045 від 08.09.2004 р. Б. «Про вченого секретаря Вченої Ради ІФТА». Підписав: єпископ, проф., д-р Софрон Мудрий, ЧСВВ, Правлячий Архієрей Івано-Франківської єпархії УГКЦ, Ректор ІФТА // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 1.

⁵⁰ Наказ № 010 від 02.05.2006 р. Б. «Про реформування відділення екстернату у відділення підвищення кваліфікації богословської освіти в заочній формі» // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 1.

⁵¹ Порівняй список навчальних дисциплін, закріплених за богословським та філософським факультетами, – див.: Навчальна програма Івано-Франківської Теологічної Академії Івано-Франківської Єпархії УГКЦ. Час навчання: 7 років. Спеціальність: богослов'я. Ступінь: магістр. (без дати; мабуть, з 2005–2006 н. р.) // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 3. – Арк. 1–4.

⁵² Наказ № 046 від 07.12.2006 р. Б. «Про реорганізацію філософського та богословського факультетів» // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 1.

⁵³ Див., зокрема: Трухан Юрій, отець-диякон, секретар Єпарха Івано-Франківського. З життя Івано-Франківської Єпархії: 12 лютого – подячна Літургія з нагоди 80-річчя о. Івана Козовика // Нова Зоря. – 2008. – 15 лютого. – Ч. 7. – С. 2.

⁵⁴ Угода про співробітництво Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника та Івано-Франківської Теологічної Академії від

22 листопада 2004 р., м. Івано-Франківськ // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 4. – Арк. 1.

⁵⁵ Протокол зустрічі ректорату Івано-Франківської теологічної академії та представників ректорату Прикарпатського національного університету ім. В. Стефаника з метою підписання угоди про співробітництво. Дата: 12 травня 2006 року, 11.00, резиденція владики Софрона Мудрого, м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 100. Автор: о. Юрій Козловський, Вчений секретар ІФТА. Укладено на основі аудіозапису засідання // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 4. – Арк. 1–2.

⁵⁶ Угода про співробітництво Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника та Івано-Франківської Теологічної Академії від 12 травня 2006 р., м. Івано-Франківськ; Додаток 1 «Перелік навчальних дисциплін для перезарахування в Прикарпатському національному університеті імені Василя Стефаника та Івано-Франківській Теологічній Академії за рішенням відповідних кафедр» // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 4. – Арк. 1–4.

⁵⁷ Див. та порівняй: День відкритих дверей у семінарії // Нова Зоря. – 2007. – 4 травня. – Ч. 19. – С. 2; Катехитично-педагогічний факультет ІФТА оголошує набір студентів... // Нова Зоря. – 2007. – 25 травня. – Ч. 22. – С. 8; Школа юного філософа і релігієзнавця запрошує // Нова Зоря. – 2007. – 16 листопада. – Ч. 45. – С. 7; 30 листопада. – Ч. 47. – С. 8; 7 грудня. – Ч. 48. – С. 8; День відкритих дверей в ІФДС // Нова Зоря. – 2008. – 25 квітня. – Ч. 17–18. – С. 2; Катехитично-педагогічний факультет ІФТА оголошує набір студентів на заочну форму навчання // Нова Зоря. – 2008. – 13 червня. – Ч. 24. – С. 8; 4 липня. – Ч. 26–27. – С. 11; Івано-Франківська Духовна Семінарія імені Свмч. Йосафата оголошує набір семінаристів // Нова Зоря. – 2008. – 4 липня. – Ч. 26–27. – С. 11; Івано-Франківська Духовна Семінарія імені Свмч. Йосафата оголошує набір семінаристів на 2009 рік // Нова Зоря. – 2009. – 12 червня. – Ч. 15–16. – С. 11; 26 червня. – Ч. 17–18. – С. 11; Катехитично-педагогічний факультет ІФТА оголошує набір студентів на заочну форму навчання // Нова Зоря. – 2009. – 12 червня. – Ч. 15–16. – С. 11; 26 червня. – Ч. 17–18. – С. 11; Кафедра релігієзнавства і теології філософського факультету Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника запрошує випускників шкіл, ліцеїв та коледжів 2010 року, випускників вищих навчальних закладів... на навчання за напрямом підготовки «Філософія» на спеціальність «Релігієзнавство» (денна, заочна та екстернатна форми навчання) // Нова Зоря. – 2010. – 4 березня. – Ч. 5. – С. 11; 18 березня. – Ч. 6. – С. 8; Катехитично-педагогічний факультет ІФТА оголошує набір студентів // Нова Зоря. – 2010. – 29 квітня. – Ч. 9. – С. 11; День відкритих дверей у семінарії! // Нова Зоря. – 2010. – 29 квітня. – Ч. 9. – С. 1; Запрошують на навчання Івано-Франківська Духовна Семінарія та Теологічна Академія // Нова Зоря. – 2010. – 10 червня. – Ч. 12. – С. 12; 24 червня. – Ч. 13. – С. 11; Катехитично-педагогічний факультет ІФТА оголошує набір студентів на заочну форму навчання // Нова Зоря. – 2010. – 24 червня. – Ч. 13. – С. 11; Оголошення «Прикарпатський національний університет імені Василя Сте-

фаника та Івано-Франківська Теологічна Академія запрошують студентів Академії 6-го та 7-го років навчання і випускників Академії... на навчання в Прикарпатському національному університеті на філософському факультеті за напрямом підготовки «Філософія», спеціальність «Релігієзнавство» (заочна та екстернатна форми навчання), а також в інститутах та на інших факультетах університету на заочній та екстернатній формах на умовах оплати... відповідно до Угоди... від 11.06.2008 р. ...» (2008 р.) // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 4. – Арк. 1.

⁵⁸ Див.: Статут Івано-Франківської Теологічної Академії Івано-Франківської єпархії Української Греко-Католицької Церкви (нова редакція). Прийнято Вченою Радою ІФТА, Протокол № 1 від 28 серпня 2000 р. Підписав: о. д-р Іван Луцький // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 4; Статут Івано-Франківської Теологічної Академії Івано-Франківської Єпархії Української Греко-Католицької Церкви (нова редакція). Прийнято Вченою Радою ІФТА, Протокол № 007 від 17 квітня 2006 р. Ректор Академії Єпископ Софрон Мудрий, ЧСВВ // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 4.

⁵⁹ Див.: Закон України про вищу освіту (із змінами за 2002-2010 роки) // <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=2984-14&p=1282062809555122>.

⁶⁰ Наказ № 041 від 30.08.2001 р. Б. «Про відкриття кафедри церковного співу та методики викладання музики» // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 1.

⁶¹ Наказ № 002 від 25.01.2005 р. Б. «Про внесення змін в керівництві кафедри Церковного співу та методики викладання музики» // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 1.

⁶² Наказ №005 від 27.03.2008 р. Б. «Про внесення змін у керівництві кафедри Церковного співу та методики викладання музики в ІФТА». Підпис: Ректор ІФТА, Голова Вченої Ради ІФТА єпископ проф., д-р Софрон Мудрий ЧСВВ // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 1.

⁶³ Див.: Довідка «Нової Зорі»: Каськів Олег Володимирович // Нова Зоря. – 2010. – 27 травня. – Ч. 11. – С. 1; Каськів О., о. Історично-юридичний розвиток Партикулярного права Української Греко-католицької Церкви у світлі Кодексу Канонів Східних Церков (Витяг із докторської дисертації). – Рим: Факультет Східного Канонічного Права Папського Східного Інституту, 2000. – 99 с.

⁶⁴ Див.: Автобіографічна довідка «Віце-ректор з наукової роботи Івано-Франківської Теологічної Академії, професор, доктор теологічних наук протоієрей Річард Горбань, священник Івано-Франківської єпархії Української Греко-Католицької Церкви» (без дати, однак відомо, що складена у червні 2010 року) // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 6. – Арк. 1–4; Декрет № 29 від 21 червня 2007 року «Про призначення всес. о. д-ра Р. Горбаня Головою комісії з питань евангелізації в

Івано-Франківській Єпархії». Підпис: + Володимир Війтишин, Правлячий Єпископ Івано-Франківської Єпархії УГКЦ; о.-мітрат Володимир Чорний, Канцлер // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 6. – Арк. 1.

⁶⁵ Наказ № 068 від 23.12.2004 р. Б. «Про створення кафедр ІФТА». Підпис: Ректор ІФТА, Голова Вченої Ради ІФТА, єпископ, проф., д-р Софрон Мудрий ЧСВВ // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 1.

⁶⁶ Наказ № 25 а від 31.05.2005 р. Б. «Про впровадження в дію положення про кафедру в Івано-Франківській Теологічній Академії». Додаток: «Положення про кафедру» // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 1.

⁶⁷ Декрет від 19 червня 2006 р. Б., м. Івано-Франківськ, «Про призначення проректора (віце-ректора) з наукової роботи Івано-Франківської Теологічної Академії. Підпис: + проф., д-р Софрон Мудрий ЧСВВ, Ректор ІФТА // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 6. – Арк. 1.

⁶⁸ Див.: Протокол засідання Ректорату ІФТА № 1 від 06.11.2006 р. Б. (вказано, мабуть, помилково, ще й іншу дату – «03.11.2006 р. Б., м. Івано-Франківськ») // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 2; Наказ № 009 від 21.03.2007 р. Б. Правлячого Архієрея Івано-Франківської Єпархії УГКЦ «Про відновлення видання часопису «Добрий Пастир» // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 6. – Арк. 1–2; Від редакції // Науковий вісник Івано-Франківської Теологічної Академії «Добрий пастир»: Збірник наукових праць. – Івано-Франківськ: Видавництво ІФТА, 2007. – № 1. Теологія. – С. 6.

⁶⁹ Див. та порівняй: Протокол засідання Ректорату ІФТА № 1 від 06.11.2006 р. Б. (вказано, мабуть помилково, ще й іншу дату – «03.11.2006 р. Б., м. Івано-Франківськ») // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 2–3; Редакційна рада; Редакційна колегія // Науковий вісник Івано-Франківської теологічної академії «Добрий пастир»: Збірник наукових праць. – Івано-Франківськ: Видавництво ІФТА, 2007. – № 1. Теологія. – С. 2–3.

⁷⁰ Порівняй: Редакційна рада; Редакційна колегія // Науковий вісник Івано-Франківської теологічної академії «Добрий пастир»: Збірник наукових праць. – Івано-Франківськ: Видавництво ІФТА, 2007. – № 1. Теологія. – С. 2; Редакційна рада; Редакційна колегія // Науковий вісник Івано-Франківської Теологічної Академії УГКЦ «Добрий пастир». Теологія: Щорічний збірник наукових праць. – Івано-Франківськ: Видавництво ІФТА, 2009. – № 2. – С. 2.

⁷¹ Декрет від 19 вересня 2007 р. Б., м. Івано-Франківськ, «Про призначення віце-ректора з наукової роботи Івано-Франківської Теологічної Академії. Підпис: + проф., д-р Софрон Мудрий ЧСВВ, Ректор ІФТА. Затверджую: + Володимир Війтишин, Правлячий Архієрей Івано-Франківської

Єпархії УГКЦ // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 6. – Арк. 1.

⁷² Про це свідчать наступні документи: Подячний лист Директора Наукової бібліотеки Українського Католицького Університету Тараса Тимо від 23.04.2008 р. віце-ректору ІФТА о. д-ру Р. Горбаню за надіслані до фондів НБ книги // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 6. – Арк. 1; Подячний лист Директора Наукової бібліотеки Національного університету «Кієво-Могилянська Академія» Тетяни Ярошенко № 07/071 від 13.04.2009 р. віце-ректору ІФТА о. д-ру Р. Горбаню за надіслані до фондів НБ книги // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 6. – Арк. 1; Лист-звернення за вих. № 70/10.03.09/ЖБ, м. Львів, від 29.04.2009 р. Б. в/о головного редактора журналу «Богословія» о. д-ра Андрія Дикого до о. д-ра Річарда Горбаня, проректора ІФТА з проханням надіслати наукову статтю за результатами дисертаційного дослідження // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 6. – Арк. 1; Подячний лист Директора Наукової бібліотеки Національного університету «Кієво-Могилянська Академія» Тетяни Ярошенко №07/187 від 01.10.2009 р. віце-ректору ІФТА о. д-ру Р. Горбаню за надіслані до фондів НБ книги // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 6. – Арк. 1. Див. також згадку про візит до ІФДС голови УБНТ п. А. Боднар: Трухан Юрій, секретар Єпарха Івано-Франківського. З життя Івано-Франківської Єпархії: 19 лютого в приміщенні Івано-Франківської Духовної Семінарії відбулися збори священників Івано-Франківської єпархії // Нова Зоря. – 2008. – 22 лютого. – Ч. 8. – С. 2.

⁷³ Детальніше див.: Кияк о. Святослав. Україна і Ватикан: стан і перспективи взаємин // Нова Зоря. – 2007. – 30 листопада. – Ч. 47. – С. 2; Лазоршин Ігор. Учасник наукового форуму. Україна і Ватикан // Нова Зоря. – 2008. – 4 квітня. – Ч. 14. – С. 1, 7.

⁷⁴ Трухан о. Юрій, секретар Єпарха Івано-Франківського. Богословському Науковому Товариству – 85 // Нова Зоря. – 2009. – 23 січня. – Ч. 3–4. – С. 7.

⁷⁵ Наказ № 011 від 02.05.2006 р. Б. «Про перейменування Відділення Магістратури ІФТА у Відділення Аспірантури ІФТА з відповідною зміною наукових ступенів, що надаються ІФТА» // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 2. – Арк. 1.

⁷⁶ Таке «титuluвання» знаходимо у різних документах – див., зокрема: Наказ № 039 від 19.11.2007 р. Б. «Про створення Ради філософсько-теологічного факультету ІФТА». Підпис: Ректор ІФТА, Голова Вченої Ради ІФТА єпископ проф., д-р Софрон Мудрий ЧСВВ; Декан філософсько-теологічного факультету ІФТА о. Іван Козовик // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 1.

⁷⁷ Див.: Навчальна програма Івано-Франківської Теологічної Академії Івано-Франківської Єпархії УГКЦ. Час навчання: 7 років. Спеціальність: богослов'я. Ступінь: магістр (без дати; мабуть, з 2005–2006 н. р.) // Прива-

тний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 3. – Арк. 1.

⁷⁸ Порівняй: Наказ № 011 від 02.05.2006 р. Б. «Про перейменування Відділення Магістратури ІФТА у Відділення Аспірантури ІФТА з відповідною зміною наукових ступенів, що надаються ІФТА» // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 2. – Арк. 1; Наказ № 012 від 02.05.2006 р. «Про присвоєння всім попереднім випускникам Магістратури ІФТА наукового ступеня ліценціата богослов'я (теології)» // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 2. – Арк. 1.

⁷⁹ Див.: Наказ № 012 від 02.05.2006 р. «Про присвоєння всім попереднім випускникам Магістратури ІФТА наукового ступеня ліценціата богослов'я (теології)» // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 2. – Арк. 1.

⁸⁰ Порівняй: Наказ № 016 від 06.06.2003 р. Б. «Про магістерські студії в ІФТА». Ректор, Голова Вченої Ради ІФТА єпископ, проф., д-р Софрон Мудрий, ЧСВВ. Декан богословського факультету, Вчений секретар Ради ІФТА о. д-р Святослав Кияк // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 2. – Арк. 1–2; Наказ № 023 від 28.05.2004 р. Б. «Про магістерські студії в ІФТА в 2004–2005 н. р.». Підписи: Ректор, Голова Вченої Ради ІФТА єпископ, проф., д-р Софрон Мудрий, ЧСВВ; Декан богословського факультету, Вчений секретар Ради о. д-р Святослав Кияк // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 2. – Арк. 1–2; Склад Вченої Ради ІФТА станом на 2 березня 2010 р. Б. (копія оригіналу, внесені деякі поправки) // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 1.

⁸¹ Порівняй, зокрема: Відділення Аспірантури ІФТА проводить набір студентів на 2007–2008 н. р. за програмою вищих богословських студій – ліценціат з богослов'я (теологія) // Нова Зоря. – 2007. – 22 червня. – Ч. 26. – С. 7; 29 червня. – Ч. 27. – С. 8; Відділення Аспірантури ІФТА проводить набір студентів на 2008–2009 н. р. за програмою вищих богословських студій – ліценціат з богослов'я (теологія) // Нова Зоря. – 2008. – 6 червня. – Ч. 23. – С. 8; 4 липня. – Ч. 26–27. – С. 11; Відділення Аспірантури ІФТА проводить набір студентів на 2009–2010 н.р. за програмою вищих богословських студій – ліценціат з богослов'я (теологія) // Нова Зоря. – 2009. – 26 червня. – Ч. 17–18. – С. 11; Відділення Аспірантури ІФТА проводить набір студентів на програму вищих богословських студій – ліценціат з богослов'я (теологія) // Нова Зоря. – 2010. – 27 травня. – Ч. 11. – С. 12; 24 червня. – Ч. 13. – С. 11.

⁸² Див., зокрема: День духовного оновлення семінаристів Івано-Франківської Богословської Академії. Єпископ Мудрий Софрон, проф., д-р, Ректор ІФТА, 31 січня 2004 р. Б. // Вісник Івано-Франківської Єпархії УГКЦ. – 2004. – Січень, лютий, березень. – С. 30–34; Трехану Юрій, студент 6-го курсу ІФТА. З життя Івано-Франківської Теологічної Академії // Вісник Івано-Франківської Єпархії УГКЦ. – 2004. – Липень, серпень, вересень. – С. 5–7; З життя ІФТА: 28.01.2005 р. Б. – реколекції проводив о. Софроній Зелінсь-

кий // Вісник Івано-Франківської Єпархії УГКЦ. – 2005. – Січень, лютий, березень. – С. 15. Боєчко Юлія. Віднова у Святому Дусі // Нова Зоря. – 2007. – 21 грудня. – Ч. 50. – С. 4; 3 життя Івано-Франківської Єпархії: Трухан о. Юрій, секретар Єпарха Івано-Франківського. Новий навчальний семестр [ІФДС] // Нова Зоря. – 2009. – 6 лютого. – Ч. 5. – С. 2; Вісті з ІФДС: Вацеба Михайло, семінарист 5-го курсу. В семінарії – новий семестр // Нова Зоря. – 2010. – 4 лютого. – Ч. 3. – С. 5.

⁸³ Див.: Трухан Юрій. Взоруємось на святого // Нова Зоря. – 2007. – 30 листопада. – Ч. 47. – С. 2; Під покров Йосафата посвятили себе семінаристи і професори Івано-Франківських Теологічної Академії і Духовної Семінарії. Вл. інф. // Нова Зоря. – 2009. – 27 листопада. – Ч. 28. – С. 1; 3 життя Єпархії: Храмове свято: 25 листопада – день священномученика Йосафата, іменем якого названа Івано-Франківська Духовна Семінарія // Нова Зоря. – 2009. – 11 грудня. – Ч. 29. – С. 2.

⁸⁴ Див.: Декрет № 1 [про беатифікаційний процес о. Єремії Ломницького ЧСВВ]. Підписи: + Володимир Війтишин, Правлячий Архієрей Івано-Франківської Єпархії; митр. прот. Володимир Чорний, канцлер Івано-Франківської Єпархії // Нова Зоря. – 2008. – 16 травня. – Ч. 20. – С. 1; Трухан о. Юрій. «Ми є апостолами на землі...»: Відбулася перша сесія беатифікації о. Єремії Ломницького ЧСВВ // Нова Зоря. – 2009. – 17 квітня. – Ч. 10–11. – С. 3.

⁸⁵ Див.: Трухан Юрій, студент 4-го курсу Івано-Франківської Теологічної Академії та Семінарії. 3 життя семінарії // Вісник Івано-Франківської Єпархії УГКЦ. – 2004. – Січень, лютий, березень. – С. 11–12.

⁸⁶ Див.: Статут Івано-Франківської Теологічної Академії Івано-Франківської Єпархії Української Греко-Католицької Церкви (нова редакція). Прийнято Вченою Радою ІФТА, Протокол № 1 від 28 серпня 2000 р. Підписав: о. д-р Іван Луцький // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 5; Статут Івано-Франківської Теологічної Академії Івано-Франківської Єпархії Української Греко-Католицької Церкви (нова редакція). Прийнято Вченою Радою ІФТА, Протокол № 007 від 17 квітня 2006 р. Ректор Академії Єпископ Софрон Мудрий, ЧСВВ // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 5; Протокол засідання Ректорату ІФТА № 1 від 06.11.2006 р. Б. (вказано, мабуть, помилково, ще й іншу дату – «03.11.2006 р. Б., м. Івано-Франківськ») // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 2.

⁸⁷ Протокол засідання Ректорату ІФТА № 1 від 06.11.2006 р. Б. (вказано, мабуть помилково, ще й іншу дату – «03.11.2006 р. Б., м. Івано-Франківськ») // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 3.

⁸⁸ 3 життя Івано-Франківської Єпархії: 13 березня Івано-Франківську Теологічну Академію та Семінарію відвідала група з перевірки навчально-виховних закладів УГКЦ, створена Синодом Єпископів Києво-Галицької

Митрополії і комісією богословської освіти та виховання // Нова Зоря. – 2007. – 30 березня. – Ч. 14. – С. 2.

⁸⁹ Наказ № 039 від 19.11.2007 р. Б. «Про створення Ради філософсько-теологічного факультету ІФТА». Підпис: Ректор ІФТА, Голова Вченої Ради ІФТА єпископ проф., д-р Софрон Мудрий ЧСВВ; Декан філософсько-теологічного факультету ІФТА о. Іван Козовик // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 1.

⁹⁰ Див.: Трухан Юрій. Присуджено вчені звання // Нова Зоря. – 2007. – 21 грудня. – Ч. 50. – С. 2; Рішення № 043 від 17.12.2007 р. про присвоєння вченого звання доцента ІФТА о. доктору Горбаню Річарду Анатолійовичу. Затверджую: + проф., д-р Софрон Мудрий, ЧСВВ, Ректор ІФТА, Голова Вченої Ради ІФТА; о. ліц. Юрій Козловський, Вчений секретар Вченої Ради ІФТА // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 6. – Арк. 1; Атестат доцента кафедри теології ІФТА ДЦ № 00190 від 27 грудня 2007 р. Горбаня Річарда Анатолійовича [копія з оригіналу] // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 6. – Арк. 1.

⁹¹ Див.: Наказ № 020 від 20.04.2010 р. Б. Ректора і Голови Вченої Ради ІФТА проф. д-ра Софрона Мудрого «Про присвоєння Вченою Радою Івано-Франківської Теологічної Академії вчених звань доцента та професора // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 1; Рішення № 012 від 06.03.2010 р. Б. про присвоєння вченого звання професора кафедри теології ІФТА о. доктору Горбаню Річарду Анатолійовичу. Підпис: + проф., д-р Софрон Мудрий ЧСВВ, Ректор ІФТА, Голова Вченої Ради ІФТА; о. ліц. Юрій Козловський, Вчений секретар Вченої Ради ІФТА // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 6. – Арк. 1; Атестат професора кафедри теології 12 ПР № 019606 від 02 березня 2010 р. Горбаня Річарда Анатолійовича [копія з оригіналу] // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 6. – Арк. 1.

⁹² Детальніше див.: Склад Вченої Ради ІФТА станом на 2 березня 2010 р. Б. (копія оригіналу, внесені деякі поправки) // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 1.

⁹³ Наказ № 032 від 24.12.2009 р. Б. «Про наукову діяльність викладачів Теологічної Академії» // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 3. – Арк. 1.

⁹⁴ «Христова Церква – наш духовний скарб»: Інтерв'ю з Єпископом Володимиром Війтишиним, Правлячим Архієреєм Івано-Франківської Єпархії // Нова Зоря. – 2010. – Ч. 14. – С. 2.

⁹⁵ Див. та порівняй: Наказ № 021 від 08.05.2000 р. Б. «Про створення Вченої Ради ІФТКДІ» // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 1–2; Склад Вченої Ради ІФТА станом на 2 березня 2010 р. Б. (копія оригіналу, внесені деякі поправки) // Приватний архів о. Р. Горбаня, проректора з наукової роботи ІФТА. – Спр. 1. – Арк. 1.

Висновки

У сьогоднішній ювілей 20-річчя виходу з підпілля ІФДС та 10-річчя заснування ІФТА можемо відзначити значний поступ в їх розвитку: шлях перетворення від ІФТКДІ, створеного як правонаступника СДС й ІФДС, до ІФТА проходив через ряд реорганізаційних заходів, які дозволили створити менш-більш чітку й ефективну організаційну структуру, забезпечити зростання якісного складу професорсько-викладацького колективу цього богословського навчального закладу, організувати якісний навчально-формаційний процес для студентів та аспірантів, максимізувати видавничу і науково-богословську діяльність. Проаналізовані показники розвитку ІФТА дозволяють стверджувати, що де-факто це уже богословський заклад «вищих студій», який, однак, ще потребує визнання де-юре шляхом проведення акредитації та ліцензування на рівні Церкви та держави. Наявний на сьогодні потенціал ІФТА може стати основою і для акредитації та дальшого зростання цього богословського «навчально-наукового» закладу, і для проведення нашою Церквою місії «нової евангелізації» в сучасному українському суспільстві.

* * * * *

Нарешті, підкреслимо, що запропонована автором «історична розвідка» з історії ІФТА, звичайно, не вичерпує всього обсягу предмета дослідження. Серед проблем історії ІФТА, які залишаються дослідникам для вивчення на ближчу чи дальшу перспективу, можемо назвати наступні:

по-перше, це роль окремих осіб у становленні й розвитку ІФТКДІ та ІФТА (ректорів ІФТКДІ / ІФТА та ІФДС, членів Ректорату і Вченої Ради, деканів факультетів, завідувачів кафедр, професорсько-викладацького колективу, студентів-випускників);

по-друге, етапи розвитку організаційної структури ІФТА, окремих її складових елементів (зокрема, Ректорату і Вченої Ради ІФТА, Відділу аспірантури, окремих факультетів – філософського і богословського окремо, згодом одного філо-

софсько-богословського, дяківсько-регентського, катехитично-педагогічного; окремих кафедр – догматичної теології, східного канонічного права, церковного співу та методики викладання музики тощо, інформаційно-видавничого центру, Наукової бібліотеки);

по-третє, перспективи акредитації ІФТА на рівні УГКЦ, Апостольського Престолу та в рамках цивільного законодавства України;

по-четверте, визначення місця та ролі ІФТА, її колективу і випускників, у реалізації нашою Церквою місії «нової євангелізації».

Звичайно, попередньо дослідникам доведеться виконати ще чималу науково-пошукову, джерелознавчу роботу: насамперед зібрати і систематизувати матеріали архівів Єпархіального Управління Івано-Франківської єпархії УГКЦ, Івано-Франківської Теологічної Академії та окремих приватних колекцій (особливо членів Ректорату і Вченої Ради ІФТА, деканів факультетів і завідувачів кафедр), опрацювати матеріали періодичних видань (серед яких, зокрема, важливими є офіційне видання «Вісник Івано-Франківської єпархії УГКЦ», газети «Нова Зоря», «Галичина» та ін.), провести анкетування учасників досліджуваних подій (наприклад, студентів ІФТКДІ – випускників 1995 року¹).

Сподіваємося також, що у найближчій перспективі Ректорат ІФТА подбає про формування централізованого відомчого Архіву, що суттєво полегшить дослідження історії цього вищого богословського навчально-наукового закладу УГКЦ.

---

¹ Див.: Зустріч випускників ІФТКДІ 1995 року [запрошення на 14 вересня 2010 р.] // Нова Зоря. – 2010. – 5 серпня. – Ч.15. – С.3.

Частина 3

Горбань Річард, о. доктор НАУКОВА ДІЯЛЬНІСТЬ В ІВАНО-ФРАНКІВ- СЬКІЙ ТЕОЛОГІЧНІЙ АКАДЕМІЇ

Івано-Франківська Теологічна Академія в структурі богословської освіти УГКЦ: основні здобутки та перспективи наукової діяльності (на матеріалах доповіді «Наукова діяльність ІФТА» на Міжнародній науковій конференції, присвяченій 85-ій річниці заснування Українського Богословського Наукового Товариства, 15–16 грудня 2008 року, м. Львів).

Івано-Франківська Теологічна Академія (далі – ІФТА) є вищим навчальним закладом, який надає освітні послуги у сфері гуманітарних наук, підготовляючи фахівців з теологічних дисциплін за освітньо-кваліфікаційними рівнями «бакалавр» та «магістр». Академія є спадкоємницею і продовжувачем діяльності Станіславівської духовної семінарії, закритої 1945 р., та Івано-Франківської духовної семінарії (далі – ІФДС), яка з благословення Єпископа-Ординарія Івано-Франківської єпархії УГКЦ владики Софрона Дмитерка відновила свою діяльність 12 липня 1990 року, а також ІФТКДІ, заснованого на базі ІФДС та зареєстрованого 25 липня 1991 р. Радою у справах релігій при Кабінеті Міністрів УРСР. Врешті, ІФТКДІ 1 вересня 2000 р. було перейменовано на ІФТА та зареєстровано Державним комітетом України у справах релігій 24 жовтня 2000 р. Засновником ІФТА є Івано-Франківське єпархіальне управління. Діяльність ІФТА регулюється міжнародним правом, Кодексом Канонів Східних Церков (далі – ККСЦ), чинним законодавством України та статутом ІФТА.

Основними завданнями Академії є:

1. Відновити богослов'я в Україні та повернути йому шляхетний статус наукової дисципліни.

2. Сприяти розвитку богословських і філософських дисциплін.

3. Вести підготовку висококваліфікованих фахівців з теологічних дисциплін для катехитично-педагогічної праці та священничого служіння.

4. Організувати та проводити наукові дослідження у царині вітчизняного богослов'я.

5. Сприяти діалогу між Східними та Західними християнами.

6. Піднімати науковий рівень інтелектуального життя Церкви, сприяти всебічному осмисленню християнського світогляду.

7. Проводити інформаційну та видавничу діяльність, популяризуючи богослов'я як науку та висвітлюючи наукові здобутки сучасних вітчизняних богословів.

ІФТА з кожним днем доростає до державних стандартів надання освітніх послуг. Це дозволить у перспективі провести акредитацію та ліцензування ІФТА як одного із вищих навчальних закладів не тільки системи богословської освіти УГКЦ, але й мережі державних вищих навчальних закладів.

Академію очолює та представляє ректор, який призначається Правлячим Архієреєм Івано-Франківської єпархії УГКЦ. Сьогодні Академію очолює професор, доктор канонічного права єпископ Софрон Мудрий.

Структура Академії є досить розгалуженою та розвиненою. Її основними структурними підрозділами є два факультети та три кафедри, які до 7 грудня 2006 року функціонували осібно. Філософсько-богословський факультет діє під керівництвом професора о. Івана Козовика, який водночас є заступником голови Ради цього факультету, покликаної для попереднього вивчення атестаційної справи здобувачів на присудження їм вчених звань доцента або професора. Катехитично-педагогічний факультет діє під керівництвом с. Антонії Драї (зі Згромадження Сестер Мироносиць); тут, крім стаціонарного відділення, є також заочне. Виходячи із потреби здійснення навчально-методичної та науково-дослідної роботи з однієї чи кількох споріднених дисциплін, виховної ро-

боти серед студентів, а також з метою підготовки науково-педагогічних кадрів та підвищення їх кваліфікації у 2001 та 2004 роках було створено три кафедри, які діють на підставі «Положення про кафедри», схваленого у 2005 році Вченою Радою ІФТА. А саме: 1) кафедра теології, яку очолює доктор богословських наук о. Петро Козак; 2) кафедра східного канонічного права, завідувачем якої є доктор Східного канонічного права, доцент о. Олег Каськів; 3) кафедра церковного співу та методики викладання музики під керівництвом випускника Львівської національної консерваторії, ліценziata богослов'я о. Тараса Огара.

В Академії також діє Наукова бібліотека з великим фондом стародруків успадкованої бібліотеки митрополита Андрея Шептицького. Водночас в ІФТА функціонує академічне видавництво та різні допоміжні структурні підрозділи, що забезпечують життєдіяльність Академії.

В Академії здійснено заходи щодо ефективної організації науково-дослідної роботи. Науково-педагогічні працівники Академії організовують та беруть участь у наукових та науково-практичних конференціях різного рівня – від обласних та всеукраїнських до міжнародних. Спробуємо детальніше охарактеризувати деякі з подібних заходів.

11 жовтня 1996 року ІФТКДІ спільно з Прикарпатським національним університетом імені В. Стефаніка, Івано-Франківським обласним інститутом післядипломної педагогічної освіти та Управлінням освіти і науки Івано-Франківської обласної державної адміністрації організували та провели обласну науково-практичну конференцію «Берестейська церковна унія: історія, задум, реалізація. Погляд через 410 років». Основною цільовою аудиторією цієї конференції були методисти з виховної роботи, вчителі християнської етики загальноосвітніх шкіл краю, заступники директорів з виховної роботи, голови методичних об'єднань учителів з християнської етики, історії, української мови, зарубіжної літератури. Конференція проведена в конференційному залі Катехитичного центру Івано-Франківської єпархії УГКЦ, що знаходиться поблизу катедрального Собору Святого Воскресіння Христо-

вого. На конференції були представлені доповіді професора єпископа Софрона Мудрого «Берестейська церковна Унія в житті українського народу та УГКЦ», професора Ярослава Заборовського «Берестейська Церковна Унія: погляд через чотири століття», професора Дмитра Степовика «Берестейська церковна Унія через призму українського сакрального мистецтва», професора Василя Марчука «УГКЦ: від Берестейської Унії до проблеми консолідації української нації», професора Івана Козовика «Берестейський Собор – новий етап християнського єднання української Церкви і народу з католицьким світом», доцента Ігоря Пилипівца «Єкуменічна політика УГКЦ у Другій Речі Посполитій», доцента Петра Арсенича «Репресовані священники УГКЦ Станиславівської дієцезії». Окрім згаданих доповідей на пленарному засіданні, організовано чотири круглих столи з проблем: «Сучасні аспекти історичного бачення Берестейської церковної Унії», «Берестейська церковна Унія та проблема духовного розвитку незалежної України», «Християнські цінності українського народу в морально-духовному вихованні молоді», «Берестейська церковна Унія і сьогодення».

1–2 жовтня 2004 р. ІФТА спільно з Прикарпатським національним університетом імені В. Стефаніка та Івано-Франківською обласною державною адміністрацією організували і провели Всеукраїнську наукову конференцію на тему «Роль УГКЦ у розбудові української нації та держави ХХ століття», присвячену 60-им роковинам смерті митрополита Андрея Шептицького, 20-им роковинам смерті патріарха Йосифа Сліпого, 40-им роковинам смерті блаженного мученика Симеона Лукача та 100-річчю інсталяції на єпископський престол у Станиславові єпископа Григорія Хомишина. Конференція відбулась у конференц-залі ІФТА. На пленарному засіданні було представлено доповіді професора єпископа Софрона Мудрого, академіка АПН України, професора Віталія Кононенка та п. Романа Струтинського. У рамках конференції проведено два секційних засідання: «Митрополит Андрей Шептицький та патріарх Йосиф Сліпий у контексті державотворчих та культурно-освітніх процесів ХХ ст. в Україні» та

«Блаженні мученики Григорій Хомишин та Симеон Лукач – світочі українського католицизму». Матеріали конференції опубліковано як окремий збірник наукових праць.

З нагоди відзначення XVI Всесвітнього дня хворого 5–6 лютого 2006 р. ІФТА спільно з Головним управлінням охорони здоров'я Івано-Франківської обласної державної адміністрації, Івано-Франківською обласною клінічною лікарнею та Комісією у справах душпастирства сфери охорони здоров'я Івано-Франківської єпархії УГКЦ організували та провели науково-практичну конференцію для працівників сфери охорони здоров'я та духовенства на тему «Покликання служити хворому». Конференція відбулася у конференц-залі ІФТА за участю професора єпископа Софрона Мудрого, доцента Л. С. Малофія та багатьох інших. На конференції обговорено, зокрема, наступні теми: «Співпраця Церкви та сфери охорони здоров'я» (кандидат богословських наук о. О. Москаль з м. Львів), «Терапевтичний Союз» (професор Римського університету, доктор теології о. Арнальдо Панградці), «Покликання, місія і гідність лікаря-християнина» (завідувач хірургічного відділу Центральної міської клінічної лікарні м. Івано-Франківськ Л. І. Дмитрів).

30 червня 2006 р. ІФТА спільно з Прикарпатським національним університетом імені В. Стефаника, Івано-Франківською обласною державною адміністрацією та Національним заповідником «Давній Галич» організували та провели Міжнародну наукову конференцію «Християнська спадщина Галицько-Волинської держави: ціннісні орієнтири духовного поступу українського народу». Конференція відбулась у конференц-залі Прикарпатського національного університету імені В. Стефаника. На пленарному засіданні конференції було представлено доповіді: Ігоря Коваля «Духовний феномен Галицько-Волинської держави»; єпископа Софрона Мудрого «Значення Галицької митрополії і Церкви в історії України», Леонтія Войтовича «Кілька реплік з приводу дискусій навколо автентичності «Слова о полку Ігоревім» та про південний кордон Галицько-Волинського князівства», Богдана Крися «Галицька школа в літературі княжої доби». У рамках кон-

ференції проведено десять секційних засідань з наступних тематичних проблем:

- 1) Княжий Галич – Галицьке князівство – Галицько-Волинська держава: актуальні проблеми історичного вивчення;
- 2) Новітні археологічні дослідження на території Галицької землі;
- 3) Історичне значення Галицької митрополії в розбудові Української держави;
- 4) Галицьке історичне краєзнавство;
- 5) Культурно-мистецькі здобутки Галицько-Волинської держави;
- 6) Богословська думка й релігійні процеси в Галицько-Волинській державі;
- 7) Філософські ідеї та політична думка Галицько-Волинської Русі;
- 8) Мовні та літературні процеси періоду Галицько-Волинської держави;
- 9) Освітньо-виховна традиція Галицько-Волинської держави;
- 10) Успенський собор: минуле, сучасне і майбутнє.

31 жовтня 2006 р. ІФТА спільно з Прикарпатським національним університетом імені В. Стефаника, Івано-Франківською обласною державною адміністрацією, Головним управлінням охорони здоров'я Івано-Франківської обласної державної адміністрації, Івано-Франківською обласною клінічною лікарнею та Комісією у справах душпастирства сфери охорони здоров'я Івано-Франківської єпархії УГКЦ організували та провели науково-практичну конференцію для працівників сфери охорони здоров'я та духовенства на тему «Психічні розлади населення України: роль і завдання Церкви та відповідальність держави та суспільства». Конференція відбулася у конференц-залі Івано-Франківської обласної психоневрологічної лікарні. На конференції були представлені доповіді: «Тілесно-духовна істота» ліцензіата Наталії Мельник, «Ноогенний невроз як екзистенційна розплата» доктора психологічних наук, професора Зінаїди Карпенко, «Принцип інформаційної згоди – основа правового і духовного захисту в системі відносин лікаря і пацієнта» професора

М. І. Пітика, «Відношення лікаря і особи з психічними розладами» доктора богословських наук о. Ігоря Бобка, «Використання досвіду роботи харитативних організацій Німеччини» доцента В. І. Ланового.

26 листопада 2007 р. ІФТА спільно з Відділенням релігієзнавства Інституту філософії імені Г. Сковороди НАН України, Центром релігійної інформації і свободи Української асоціації релігієзнавства, Прикарпатським національним університетом імені В. Стефаніка, Апостольською Нунціатурою Святого Престолу в Україні, Державним комітетом України у справах національностей, міграції та релігій, Комітетом Верховної Ради України з питань духовності і культури організували та провели Всеукраїнський науково-практичний колоквіум «Україна і Ватикан: стан і перспективи взаємин». У рамках колоквіуму проведено круглий стіл на тему «Католицизм в українському контексті: історичний досвід, теологія, суспільна дія» за участю провідних українських науковців – фахівців з теології, філософії, релігієзнавства. Так, серед авторитетних науковців були: Олександр Саган, доктор філософських наук, професор, радник з релігійних питань Секретаріату Президента України; доктор філософських наук, професор Людмила Филипович, завідувач Відділу проблем релігійних процесів в Україні Відділення релігієзнавства Інституту філософії імені Г. Сковороди НАН України; Микола Новиченко, заступник голови Державного комітету України у справах національностей, міграції та релігій та багато інших. Серед актуальних наукових проблем були представлені доповіді на теми: «Українсько-Ватиканські відносини: стан, проблеми та перспективи», «Глобалізація та євроінтеграція: погляд з України та Ватикану», «Соціальне вчення католицизму: докторинальний вимір і практика у всесвітній та українській проекції», «Унія і уніатизм в еклезіальних, сотеріологічних, екуменічних та практичних засадах документів Апостольської Столиці», «Східні Католицькі Церкви та Православ'я в екуменічній візії Апостольського Престолу», «УГКЦ: стан, міжконфесійні проблеми та перспективи розвитку», «Ідентифікація Святим Престолом греко-ка-

толицизму в Україні: національна Церква чи українсько-візантійський обряд», «Патріарше звершення інституційного розвитку УГКЦ в контексті Східної політики Ватикану», «Перспективи католицизму в Україні (УГКЦ і РКЦ) в пріоритетах Святого Престолу», «Ватикан і перспективи міжконфесійного діалогу в Україні», «Проблеми сучасної української еміграції: Ватикансько-Український підхід до вирішення», «Духовно-культурні та освітні аспекти Ватикансько-Українських взаємин», «Сучасні тенденції християнських молодіжних рухів, капеланства і паломництва».

Активну участь професорсько-викладацький колектив ІФТА взяв в обговоренні складових національної ідеї на громадських слуханнях, що відбулися 22 березня 2008 року в Івано-Франківській обласній філармонії за участю представників влади, духовенства, науковців, політичних партій та громадських організацій. На цих слуханнях було опрацьовано та структуровано матеріал, який став основою документа «Українська ідея». В ньому обговорено наступні розділи:

- 1) Історія формування української нації;
- 2) Християнські витоки української національної ідеї;
- 3) Духовний потенціал нації – запорука відродження України;
- 4) Єдність української нації в геополітичному просторі;
- 5) Місце України в геополітичному просторі;
- 6) Культура, наука, інтелект, освіта української нації;
- 7) Національна ідея і державний устрій;
- 8) Національна ідея і соціальний захист громадян України;
- 9) Національна ідея і міжнародне співробітництво;
- 10) Національна ідея як консолідуючий чинник суспільства;
- 11) Національна ідея в зовнішньоекономічній діяльності;
- 12) Національна ідея та інформаційна, колективна, військова, економічна, демографічна та екологічна безпека;
- 13) Національна ідея і монетарна політика;
- 14) Національна ідея і зайнятість населення.

Всі учасники громадських слухань висловили переконання, що тільки спільна, осмислена, наполеглива праця духо-

венства, науковців, громадських структур і представників влади усіх рівнів на шляху консолідації суспільства навколо української національної ідеї поставлять надійний заслін різним розколам, конфронтаціям і створять найкращі умови для побудови духовно зрілої та економічно потужної держави.

Важливим показником наукової діяльності професорсько-викладацького колективу ІФТА є опубліковані за останні 20 років монографії, підручники та посібники (*див. таблиця 1*).

Таблиця 1

<p>Софрон Мудрий, єпископ, ЧСВВ, професор, доктор канонічного права</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Нарис історії Церкви в Україні. – 2-е вид. – Львів: Вид-во ОО. Василян, 1995. – 404 с.; 3-є вид. – Івано-Франківськ: Вид-во ІФТКДІ, 1999. 2. Короткий Коментар ККЦСЦ. – Рим: Українська Папська Колегія св. Йосафата; 2-е вид. – Івано-Франківськ, 1994; Івано-Франківськ: Вид-во ІФТКДІ, 1995. – 208 с.; 3-є вид. – Івано-Франківськ: ІФТКДІ, 1996. – 232 с. 3. Сповідь – джерело ласки. – Івано-Франківськ: ІФТКДІ, 1998. 4. Нагірна проповідь Ісуса: Збірник радіопровідей з Ватикану. – Рим, Львів: Вид-во ОО. Василян, 1994. – 124 с. 5. Подружжя і Церковне Право. – Івано-Франківськ: ІФТКДІ, 1995. – 96 с. 6. Свята Місія з Ватикану: Збірник проповідей. – Львів: Місіонер, 1996. – 248 с. 7. Господь – сила народу свого: Портрети митрополитів Київських і Галицьких / Упорядкування та вступна стаття С. Мудрого. – Львів: Місіонер, 1996. – 236 с. 8. Катехитика: Методичні вказівки до курсу «Основи християнської моралі». – Івано-Франківськ: ІФТКДІ, 1996. – 80 с. 9. Недільна благовість: Недільні радіопровіди з Ватикану. – 3-є вид. – Івано-Франківськ: ІФТКДІ, 1996. – 243 с.
--	--

<p>Степовик Дмитро, професор ІФТА</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Візантологія. 2. Іконологія та іконографія.
<p>Климишин Іван, професор ІФТА</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Актуальні проблеми календаря, хронології і пасхалії. – Івано-Франківськ: Видавництво ІФТА, 2000. – 40 с. 2. Наші календарні проблеми. – Івано-Франківськ: Видавництво ІФТА, 2000. – 44 с. 3. Історія астрономії. – Івано-Франківськ: Видавництво ІФТА, 2000. – 652 с. 4. Збагнути світ і себе в ньому. – Івано-Франківськ: Гостинець, 2001. – 203 с. (співавтор – О. І. Климишин). 5. Зоряне небо України. – Івано-Франківськ: Гостинець, 2002. – ..... с. 6. Основи пасхалії з таблично-графічним їх відображенням. – 2-е вид., допов. – Івано-Франківськ: Нова Зоря, 2005. – 112 с. 7. Вчені знаходять Бога. – Івано-Франківськ: Видавництво ІФТКДІ, 1993. – 83 с.; 2-е вид. – Тернопіль, 1996. – 83 с.; 3-є вид. – Івано-Франківськ: Нова Зоря, 1999. – 96 с. 8. Основи космології. – Івано-Франківськ: Видавництво ІФТКДІ, 1992. – 51 с.; 2-е вид. – Івано-Франківськ: Видавництво ІФТКДІ, 1999. – 147 с. 9. Основи формальної логіки. – Івано-Франківськ: Видавництво ІФТКДІ, – 87 с. (співавтор – І. Дубицький). 10. Філософія природи. – Івано-Франківськ: Видавництво ІФТА, 2005. (співавтор – І. Дубицький, Р. Терлецький).
<p>Дубицький Іван, професор ІФТА</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Філософія природи. – Івано-Франківськ: Видавництво ІФТА, 2005. (співавтор – І. Климишин, Р. Терлецький). 2. Логіка – богословам. – Івано-Франківськ: Видавництво ІФТА, 2003.

<p>Будуйкевич Ярослав, професор ІФТА</p>	<p>1. Українське душпастирство на порозі ХХІ століття. – Івано-Франківськ: Нова Зоря, 2006. – 632 с.</p>
<p>Козовик Іван, професор ІФТА</p>	<p>1. Історія філософії. – Івано-Франківськ: Нова Зоря, 1999. – 426 с. 2. Екзорцизм: міф чи реальність? – Івано-Франківськ: Нова Зоря, 2003. – 495 с. 3. Онтологія. – Івано-Франківськ: Вид-во ІФТКДІ, 1996. – 154 с. 4. Антропологія. – Івано-Франківськ: Вид-во ІФТКДІ, 1997. – 231 с. 5. Християнська етика: підручник для старших класів / За заг. ред. С. Мудрого. – Івано-Франківськ: Вид-во ІФТА, 2003. – 154 с. 6. Латинський язык: Учебник для медичинських училищ. – К.: Вища школа, 1988. – 216 с. (співавтор – Р. І. Малець). 7. Латинська мова: Навчальний посібник. – К.: Вища школа, 1993. – 248 с. (співавтор – Л. Шипайло). 8. Латинські вирази, афоризми та приповідки. – Івано-Франківськ: Вид-во ІФТА, 2001. – 255 с. (співавтор – С. Мудрий).</p>
<p>Горбань Річард, професор ІФТА</p>	<p>1. Належність до Церкви свого права та її зміна згідно з чинним церковним законодавством. – Івано-Франківськ: Гостинець, 2007. – 100 с. 2. Богослов'я історії за вченням Миколи Бердяєва (проблема наукового дослідження, з якої видано ряд наукових статей у фахових виданнях).</p>
<p>Кияк Святослав, професор ІФТА</p>	<p>1. Апологетика: Оборона християнської віри з основами фундаментальної теології: Навчальний посібник. – Івано-Франківськ: Вид-во ІФТКДІ, 1997. – 384 с. 2. Християнська етика: підручник. – Івано-Франківськ: Вид-во ІФТА, 1997. – 224 с.</p>

	<p>3. Ідентичність українського католицизму: генезис, проблеми, перспективи: Монографія. – Івано-Франківськ: Нова Зоря, 2006. – 632 с.</p> <p>4. Біблійна і церковна археологія: Навчальний посібник. – Івано-Франківськ: Місто-НВ, 2007. – 244 с. (співавтор – І.Коваль).</p>
<p>Левицький Олександр, доцент ІФТА</p>	<p>1. Людина і мораль: культурологічні аспекти проблеми: Навчальний посібник для студентів-богословів. – Івано-Франківськ: Вид-во ІФТА, 2004. – 168 с.</p> <p>2. Правова охорона материнства і дитинства згідно із законодавством України та країн ЄС. – Івано-Франківськ: Вид-во ІФТА, 2008. – 108 с.</p> <p>3. Риторика: Навчальний посібник для студентів-богословів. – Івано-Франківськ: Вид-во ІФТА, 2010. – 112 с.</p> <p>4. Історично-юридичний розвиток партикулярного права Київської Церкви у 1626–1891 роках (Кобринський, Замойський та Львівський Синоди): Дисертація на здобуття наукового ступеня ліцензіата з канонічного права. – Івано-Франківськ: Вид-во ІФТА, 2009. – 84 с.</p>
<p>Каськів Олег, доцент ІФТА</p>	<p>1. Історично-юридичний розвиток партикулярного права УГКЦ у світлі ККСЦ. – Рим, 2000. – 99 с.</p> <p>2. Міжнародний аспект правового забезпечення та працевлаштування громадян. – Підволочиськ, 2008. – 118 с.</p>
<p>Ігнатюк Володимир, доцент ІФТА</p>	<p>1. Основи загальної психології. – Івано-Франківськ: Вид-во ІФТКДІ, 2004. – ... с.</p> <p>2. Середній Березів: школа в житті села (до 100-річчя). – Косів: Писаний Камінь, 2007. – 204 с.</p>

<p>Шеремета Володимир, доцент ІФТА</p>	<p>1. Ethik nach Tschernobyl. Versuch einer ethischen Orientierung aus schpfungsteologischer Sicht. – Frankfurt am Main – Berlin – Bern – Bruxelles – New York – Oxford – Wien: Peter Lang Verlag, 2001. – 287 s.</p> <p>2. Екологічне вчення Церкви: Папа Іван Павло II на тему створіння та екології: Збірник документів. – Івано-Франківськ: Вид-во ІФТА, 2006. – 100 с.</p> <p>3. Життя у Христі: Моральна катехиза. – Львів: Вид-во УКУ, 2004. – 179 с. (спів-автори – Г. Кришталь, С. Шевчук та ін.).</p> <p>4. Екологічний дороговказ: Посібник. – Івано-Франківськ: Нова Зоря, 2009. – 160 с.</p> <p>5. Відповідальність за створіння Церкви у Європі: Збірник матеріалів екологічних консультацій ССЄЕ. – Івано-Франківськ: Вид-во ІФТА, 2010. – 200 с.</p>
<p>Козловський Юрій, ліцензіат з філософії, викладач ІФТА</p>	<p>1. Католицька Церква і протестантизм: Навчальний посібник. – Івано-Франківськ: Вид-во ІФТКДІ, 1999. – 230 с.</p>
<p>Микієвич Роман, ліцензіат, викладач ІФТА</p>	<p>1. Проблеми сучасної філософії.</p>
<p>Тучапець Василь, викладач ІФТА</p>	<p>1. Нарис східного богослов'я. – Івано-Франківськ: Вид-во ІФТА, 2003. – ... с.</p>
<p>Ярошенко Ірина, викладач ІФТА</p>	<p>1. Мистецтвом встелені шляхи: Андрій Кушніренко – диригент, композитор, педагог: Монографія. – Чернівці: Прут, 2004. – 220 с.</p> <p>2. Розвиток професійно-хорового виконавства на Буковині: Навчально-методичний посібник. – Івано-Франківськ: Прикарпатський національний університет ім. В. Стефаника, 2007. – 75 с.</p>

3. Формування образного мислення диригента: Методичні рекомендації. – Івано-Франківськ: ПНУ, 2007. – 32 с.

4. Становлення професійно-хорового виконавства на Прикарпатті у контексті інтеграційних процесів: Монографія. – Чернівці: Прут, 2010. – 357 с.

5. Музичне краєзнавство: Методичний посібник. – Івано-Франківськ: ПНУ, 2010. – 269 с.

Отже, лише цей короткий перелік наукових видань професорсько-викладацького колективу ІФТА засвідчує його високий науковий потенціал, який зростає щороку.

Зауважимо, що на сьогодні колектив ІФТА складається із 54 викладачів, з них – 12 докторів наук, 15 кандидатів наук та ліцензіатів, 17 магістрів – висококваліфікованих фахівців гуманітарного напрямку, частина з яких запрошені із державних вищих навчальних закладів Івано-Франківська, Львова, Києва. Понад 20 випускників ІФТА поглиблюють свої знання в університетах Австрії, Бельгії, Канади, Німеччини, Франції, Італії, Нідерландів та Польщі.

На окрему увагу заслуговує співпраця з Люблінським католицьким університетом, на базі якого ведеться підготовка кваліфікованих науковців-богословів з різних галузей теологічної науки.

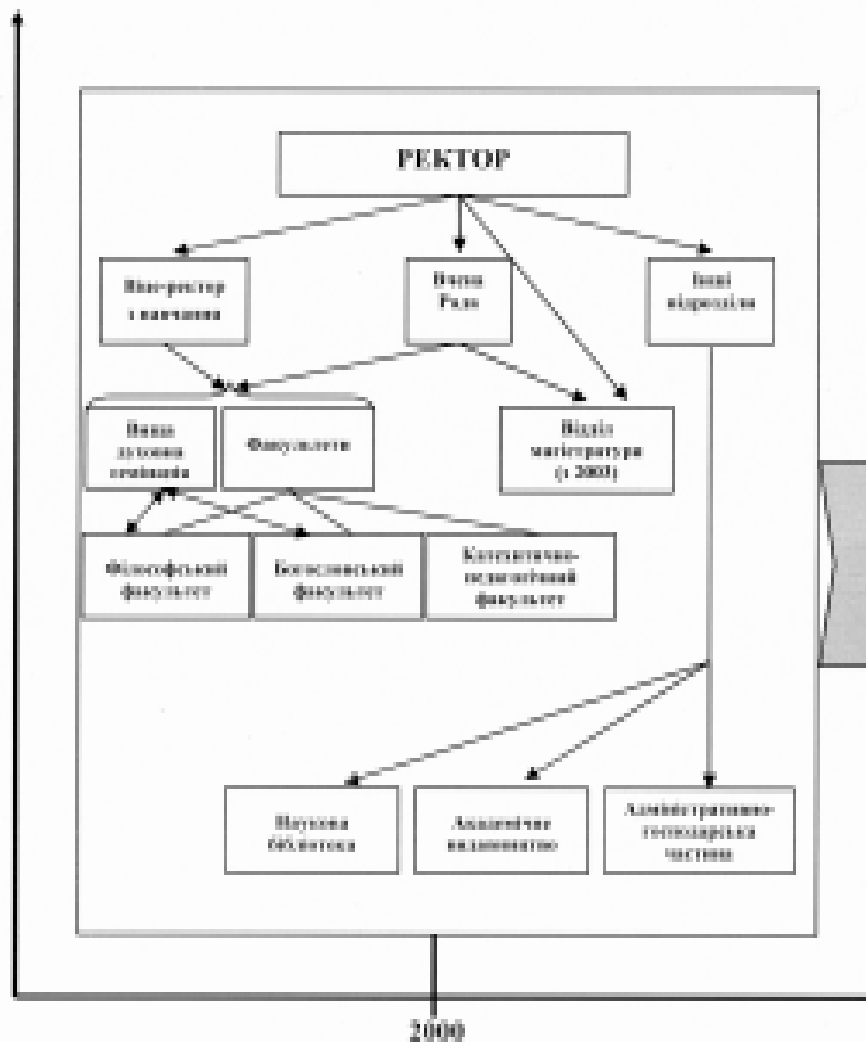
З метою активізації науково-дослідної діяльності професорсько-викладацького колективу ІФТА Правлячий Архієрей Івано-Франківської єпархії УГКЦ владика Володимир Війтишин 21 березня 2007 р. наказав «відновити видання часопису «Добрий Пастир» під назвою «Науковий вісник Івано-Франківської Теологічної Академії «Добрий Пастир», проводячи всі старання з перспективою входження Наукового вісника до переліку наукових видань Вищої атестаційної комісії України». Для організації видання наукового вісника ІФТА було створено редакційну раду та редакційну колегію, до якої залучені фахівці з відповідних наукових галузей: доктори філософських наук – о. І. Луцький, С. Возняк, М. Мар-

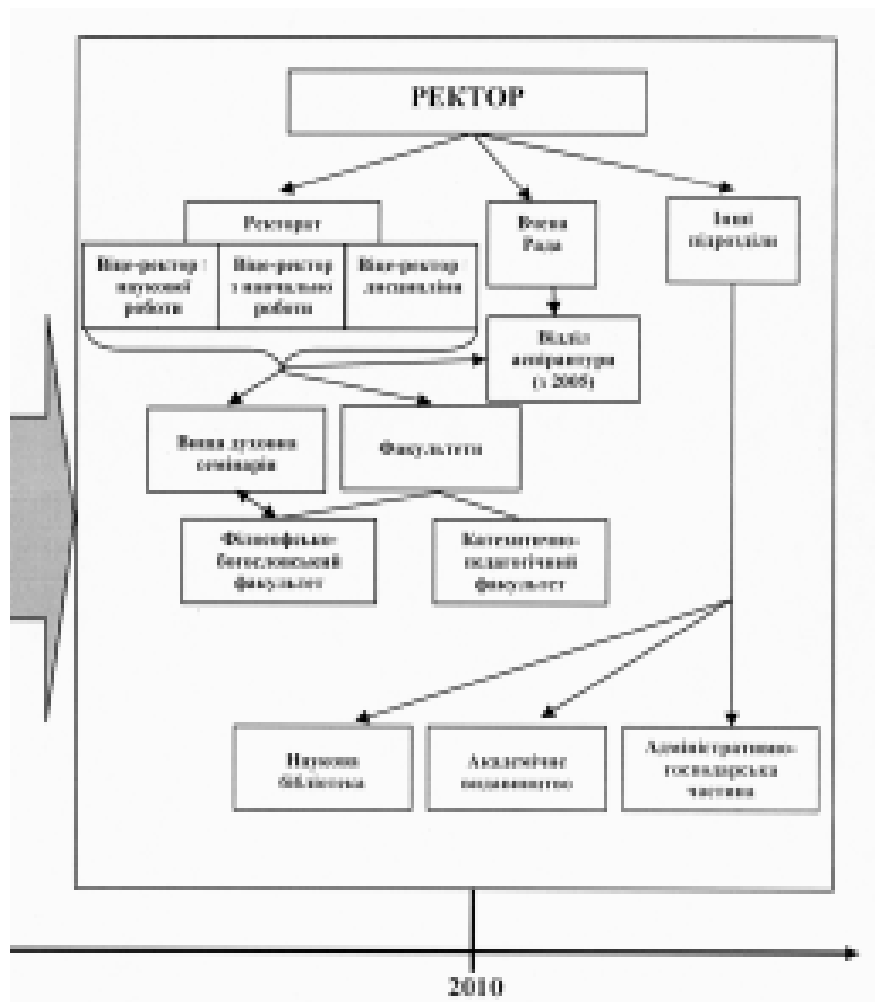
чук, доктори канонічного права – єпископ Софрон Мудрий, о. О. Каськів, доктори теологічних наук – єпископ Володимир Війтишин, о. Р. Горбань, Д. Степовик, о. С. Кияк, В. Шеремета, П. Сабат, доктор фізико-математичних наук І. Климишин, доктор психологічних наук В. Москалець, доктори історичних наук – В. Балах, І. Андрухів, В. Марчук, кандидат філологічних наук о. І. Козовик, кандидат теологічних наук о. О. Левицький, кандидат філософських наук Я. Козьмук.

На сьогодні побачили світ уже два випуски «Наукового вісника Івано-Франківської Теологічної Академії «Добрий Пастир»: перший – 2007 р., другий – 2009 р. Активними його дописувачами є викладачі ІФТА, а також науковці Прикарпатського національного університету імені В. Стефаника, Варшавського університету імені Кардинала Стефана Вишинського, Інституту релігійних наук імені святого Томи Аквінського РКЦ в Україні (м. Київ), Українського Католицького університету (м. Львів), Тернопільської вищої духовної семінарії імені Патріарха Йосифа Сліпого. Матеріали, що публікуються в цьому науковому богословському часописі, чітко структуровані за науково-дисциплінарними або тематичними рубриками, що охоплюють широке коло наукових проблем богословських та гуманітарних наук. Сподіваємося, що в ближчій або дальшій перспективі «Науковий вісник ІФТА «Добрий пастир», зберігаючи високий академічний і фаховий рівень наукових публікацій, зможе увійти до переліку фахових видань, що затверджується Вищою атестаційною комісією України. Очевидно, такий «крок назустріч» з боку ВАК України стане важливим свідченням визнання богослов'я однією з наукових дисциплін.

А. Розвиток організаційної структури ІФТА УГКЦ у 2000–2010 роках

Б. Особовий склад Вченої Ради Івано-Франківської Теологічної Академії УГКЦ (станом на 2010 рік)

№ п/п	Прізвище, ім'я (дата народження)	Науковий ступінь, вчене звання, в окремих осіб – освітньо-кваліфікаційний рівень (дата присвоєння)	Посадові обов'язки в ІУГТА (дата перебування)	Посадові обов'язки в інших закладах чи організаціях (дата перебування)
1	Мудрий Софрон, список ЧСВВ (27.11.1923).	Доктор канонічного права (1969). Професор ІУГТА (1995).	Ректор ІУГКЦ/ІУГТА (з 1 жовтня 1994). Професор ІУГТА (з 1995). Голова Вченої Ради ІУГТА (з 2000).	Єпископ-емерит Івано-Франківської єпархії УГКЦ. Голова Комісії богословської освіти УГКЦ в Україні.
2	Війтишин Володимир, список (09.11.1959).	Ліцензіат пасторальної теології (2002). Професор ІУГТА (2010).	Почесний голова Вченої Ради ІУГТА (з 2005).	Правлячий Архирей Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 12.07.2005).
3	Козловський Юрій, отць (20.10.1975).	Ліцензіат з філософії (2004). Доцент ІУГТА (2009).	Викладач ІУГТА (з 2004). Завідувач Відділу аспірантури ІУГТА (з 2005). Вчений секретар Вченої Ради ІУГТА (з 2005).	
4	Гобирь Борис, отць (23.03.1959).	Спеціаліст з богослов'я (...).	Викладач ІУГКЦ/ІУГТА (з 1995). Вище-реktor з навчальної роботи ІУГТА (з 1998). Член Вченої Ради ІУГТА (з 2000).	Член Економічно-ревізійної комісії Івано-Франківської єпархії УГКЦ (03.01.–01.03.2005). Парох церкви св. влчм. Дмитрія, м. Івано-Франківськ, мікрорайон Пасічна, Івано-Франківського деканату Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 1998). Член Пресвітерської ради Івано-Франківської єпархії УГКЦ (представник Івано-Франківського деканату, з 2006).
5	Горбань Річард, отць (05.10.1971).	Магістр теології (1998). Ліцензіат догматичної теології (2001). Доктор теологічних наук (2003). Доцент кафедри теології ІУГТА (з 2007). Професор кафедри теології ІУГТА (2010). Магістр права (2010).	Викладач – лонент – професор ІУГТА (з 2002). Член Вченої Ради ІУГТА (з 2003). Вчений секретар Вченої Ради ІУГТА та керівник магістерських студій ІУГТА (2004–2007). Завідувач кафедри догматичної теології ІУГТА (2004–2007). Вище-реktor з наукової роботи ІУГТА (з 2006). Доцент кафедри теології ІУГТА (з 2007). Головний редактор Наукового вісника ІУГТА «Добрий Пастир» (з 2007). Член Ради філософсько-теологічного факультету ІУГТА (з 2007). Професор кафедри теології ІУГТА (з 2010).	Викладач – старший викладач кафедри соціально-гуманітарних та природничо-математичних дисциплін Косівського державного інституту прикладного та декоративного мистецтва Львівської національної академії мистецтв (з 2001). Голова Комісії з питань святих ієрархій в Івано-Франківській єпархії УГКЦ (з 2004). Представник Івано-Франківської єпархії в Синодальній Комісії щодо написання Катехизму УГКЦ (з 27.12.2004). Член Пресвітерської Ради Івано-Франківської єпархії УГКЦ (за клопотом Правлячого Архирей, з 2006). Парох парафії «Св. пророка Іллі» м. Івано-Франківськ Івано-Франківського деканату Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 2008).

Продовження таблиці Б.

6	Козяк Іван, отець (12.02.1928)	Кандидат філологічних наук (1969). Доцент (1973). Професор ІФТА (1994).	Професор ІФТКДП / ІФТА (з 1994). Декан філософського факультету ІФТА (1995–2006). Декан філософсько-богословського факультету ІФТА (з 2006). Член Вченої Ради ІФТА (з 2001). Професор ІФТА (з 2000). Член Вченої Ради ІФТА (з 2000).	Пензор видань духовної літератури Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 04.10.2000).
7	Драй (Ольга) Антонія, сестра Чину Мпироносиць (25.06.1973). Левинський Олександр, отець (08.04.1978).	Спеціаліст з богослов'я (199...).	Декан катехитично-педагогічного факультету ІФТА (з 01.07.2005). Член Вченої Ради ІФТА (з 23.09.2005).	Директор Катехитичного Центру Івано-Франківської єпархії УГКЦ (1999–2004).
8	Каськів Олег, отець (20.01.1973).	Ліцензіат східного канонічного права (2005). Магістр права (2006). Доктор права (2007). Професор ІФТА (2010).	Віце-ректор ІФТА з дисципліни (18.12.2001–2002). Віце-ректор ІФДС (2002–2010). Професор ІФТА (з 2001). Член Вченої Ради ІФТА (з 02.03.2010). Ректор ІФДС (з 06.05.2010).	Адміністратор каплиці св. Юрія Побідоносця в м. Івано-Франківськ, вул. Василянко, 64, Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 2008).
9	Каськів Олег, отець (20.01.1973).	Доктор східного канонічного права (2000). Магістр шивільного права (2007). Професор ІФТА (2010).	Проректор ІФТКДП у справах дисципліни студентів (1995–1997). Віце-ректор з дисципліни ІФТКДП (1997–18.12.2001). Викладач ІФТА (з 2001). Ректор ІФДС (18.12.2001–2010). Член Вченої Ради ІФТА (з 2000). Завідувач кафедри східного канонічного права ІФТА (з 2005).	Суддя Церковного трибуналу Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 2005). Суддя Церковного трибуналу Коломийсько-Чернівецької єпархії УГКЦ (з 2006). Суддя Церковного трибуналу Верховного Архієпископа УГКЦ (з 2007). Протоінокел Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 06.05.2010).
10	Козяк Петро, отець (.....).	Доктор теологічних наук (20.....). Професор ІФТА (200...).	Викладач ІФТА (з 200...) Завідувач кафедри теології (з 2009). Духовник ІФДС (з 2009). Член Вченої Ради ІФТА (з 2010).	

Продовження таблиці Б.

11	Огар Тарас, (01.12.1971).	отель	Ліцензіат богослов'я (2006).	Завідувач кафедри церковного співу та методики викладання музики (з 2007). Член Вченої Ради ІФТА (з 2004).	Завідувач кафедри теоретичної фізики Івано-Франківського державного педагогічного інституту / Прикарпатського університету імені В.Стефаника (1993–1996). Завідувач кафедри релігієзнавства Прикарпатського університету імені В.Стефаника (1996–1998).	Представник Івано-Франківської єпархії в Синодальній Комісії щодо написання Катехизму УГКЦ (з 27.12.2004).
12	Кияк Святослав, (24.11.1956).	отель	Кандидат географічних наук (1982). Доктор філософії (ЗУВ, 1994). Доктор теології (2001). Доктор філософських наук (2007). Професор ІФТА (2010).	Вчений секретар ІФТКДП (20.07–11.12.1992). Викладач ІФТКДП / ІФТА (1992–2000). Професор ІФТКДП / ІФТА з навчальної роботи (01.08.1992–05.01.2001). Професор ІФТА (з 2000). Член Вченої Ради ІФТА (з 2000).	Завідувач кафедри релігієзнавства і теології Прикарпатського національного університету імені В.Стефаника (01.06.2007, за контрактом – до 25.09.2014 р.).	Комісії щодо написання Катехизму УГКЦ (з 27.12.2004).
13	Климшин Іван, (17.01.1933).	Іван,	Кандидат фізико-математичних наук (1961). Доктор фізико-математичних наук (1971). Професор (1980). Діючий член НТШ (1992). Академік АН ВШ України (1993).	Професор ІФТКДП / ІФТА (з 1991). Член Вченої Ради ІФТА (з 2010).	Завідувач кафедри теоретичної фізики Івано-Франківського державного педагогічного інституту / Прикарпатського університету імені В.Стефаника (1993–1996). Завідувач кафедри релігієзнавства Прикарпатського університету імені В.Стефаника (1996–1998).	Представник Івано-Франківської єпархії в Синодальній Комісії щодо написання Катехизму УГКЦ (з 27.12.2004).
14	Луцький Іван, (07.03.1949).	отель	Доктор філософії (1996). Доктор права (2000). Професор ІФТА (2010).	Професор ІФТКДП / ІФТА (з 1991 р.). Член Вченої Ради ІФТА (з 2000).	Парох церкви св. Йосифа Обручника м. Івано-Франківськ, мікрорайон Гірка, Івано-Франківського деканату Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 1991). Ректор Івано-Франківського університету права імені Короля Данила Галицького (з 2007).	Представник Івано-Франківської єпархії в Синодальній Комісії щодо написання Катехизму УГКЦ (з 27.12.2004).
15	Степовик Дмитро (1938).		Кандидат мистецтвознавства. Доктор філософії. Професор зі спеціальності «Образотворче мистецтво» (ІМФЕ АН України 1992). Доктор богословських наук (Київська Духовна Академія УПЦ КП, 2001).	Професор ІФТА (з 1992). Член Вченої Ради ІФТА (з 2010).	Науковий співробітник Інституту мистецтвознавства, фольклористики й етнології НАНУ (? з 1970). Київської Духовної Академії УПЦ КП (з 1992). Професор.	Представник Івано-Франківської єпархії в Синодальній Комісії щодо написання Катехизму УГКЦ (з 27.12.2004).
16	Шеремета Володимир (30.05.1970).	Володимир	Доктор теології (2000).	Викладач ІФТА (2001–2007). Доцент кафедри теології ІФТА (2007–2010). Професор ІФТА (2010).	Керівник Екологічного Центру Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 2004). Член Ради правління Європейського Об'єднання соціальної етики (обраний 13.04.2007 р. терміном на 5 років).	Представник Івано-Франківської єпархії в Синодальній Комісії щодо написання Катехизму УГКЦ (з 27.12.2004).

Продовження таблиці Б.

17	Дуфанець Іван, отць (1978).	Доктор східного канонічного права (2008).	Вице-ректор з дисципліни ІФТА (?з 2009). Викладач ІФТА (з 2009). Член Вченої Ради ІФТА (з 2010).	Душпастир українців – греко-католиків в Італії (з 200...).
18	Сабат Петро (.....) .	Доктор теологічних наук (.....).	Викладач ІФТА (з 200...).	
19	Токар Віталій, отць (02.01.1975).	Доктор східного канонічного права (з 2010).	Член Вченої Ради ІФТА (з 2010). Викладач ІФТА (з 200...).	В. о. Судді Трибуналу Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 09.10.2006). Суддя Трибуналу Стрийської Єпархії УГКЦ (16.03.2010).
20	Блюєс Олег (10.05.1977).	Кандидат політичних наук (2004).	Викладач ІФТА (з 1999). Доцент кафедри релігієзнавства і теології Прикарпатського національного університету імені В.Стефаника (з 2004). Член Вченої Ради ІФТА (з 2010).	Начальник навчального управління Прикарпатського національного університету імені В.Стефаника (з 2005).
21	Гоголь Василь, отць (12.09.1978).	Доктор східних церковних наук (2007).	Викладач ІФТА (з 1999). Член Вченої Ради ІФТА (з 2010).	
22	Витвицький Петро, отць (05.05.1965).	Ліцензіат східних церковних наук (2000).	Викладач ІФТА (з 2001). Член Вченої Ради ІФТА (з 2010).	Кашелан Івано-Франківської міської клінічної лікарні №1, вул. Матейка (— з 2009).
23	Гоголь Іван, отць (22.11.1971).	Ліцензіат богослов'я (2001).	Викладач ІФТА (з 1999). Член Вченої Ради ІФТА (з 2010).	Адміністратор парафії с. Діброва Богородчанського деканату Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 01.10.2003).
24	Дзюбак Роман, отць (10.07.1972).	Магістр богослов'я (2000). Ліцензіат канонічного права (2003).	Викладач ІФТА (з 1999). Член Вченої Ради ІФТА (з 02.03.2010).	Адміністратор парафії Мариніополь Галицького деканату Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 13.05.2003). Захисник вузла у подружніх справах Церковного суду Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 28.01.2005). Кашелан Івано-Франківської міської поліклініки №2, вул. Довга (з 2009). Промотор справиливості Трибуналу Стрийської Єпархії УГКЦ (з 09.02.2010). Суддя Трибуналу Стрийської єпархії УГКЦ (з 25.02.2010).

Продовження таблиці Б.

25	Лось Володимир, отць (20.05.1972).	Магістр богослов'я (1997).	Викладач ІФТА (з 2001). Сповідник ІФТА (з 200...). Член Вченої Ради ІФТА (з 02.03.2010).	Духівник Молодіжної організації мiрян «Українська Молодь – Христові, м. Івано-Франківськ» Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 2003). Капелан СС. Мироточись (з 200...).
26	Марінівський Богдан, отць (13.08.1968).	Магістр теології (2000). Ліцензіат догматичної теології (2002).	Викладач ІФТА (з 01.09.1999). Духівник ІФДС імені свщмч. Йосафата (з 25.09.2000). Член Вченої Ради ІФТА (з 2004).	Член Пресвітерської Ради Івано-Франківської єпархії УГКЦ (за кватою Правлячого Архєреєя, з 2006).
27	Микєвич Роман, отць (17.08.1975).	Ліцензіат з філософії (1999).	Викладач ІФТА (з 1999). Член Вченої Ради ІФТА (з 2004).	Парох парафії Святого Архєстратига Михаїла м. Тисмениця Тисменицького деканату Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 14.07.2004).
28	Олійник Юрій, отць (31.05.1979).	Ліцензіат богослов'я (2006).	Секретар Ректорату ІФТА (2003–2009). Викладач ІФТА (з 2003). Член Вченої Ради ІФТА (з 2010).	
29	П'яста Руслан, отць (17.08.1980).	Ліцензіат моральної теології (2005).	Викладач ІФТА (з 2005). Член Вченої Ради ІФТА (з 2004).	Капелан Івано-Франківського обласного наркологічного диспансеру, вул. Млинарська, 21 (з 2009).
30	Рак Василь, отць (10.06.1974).	Ліцензіат зі свідних церковних наук (2000).	Викладач ІФТА (з 2000). Член Вченої Ради ІФТА (з 2004). Головний капелан всіх лікувальних закладів Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 16.02.2006).	Адміністратор церкви Різдва Христового, м. Івано-Франківськ Івано-Франківської єпархії УГКЦ (2000–2001). Головний капелан лікарень Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 2001).
31	Друляк Юрій, отць (06.02.1973).	Магістр теології (1997).	Викладач ІФТА (з 1999). Член Вченої Ради ІФТА (з 2010).	Капелан Івано-Франківської обласної клінічної психоневрологічної лікарні (з 2001). Капелан Івано-Франківського обласного фізіологічно-пульмонологічного центру (з 11.04.2003).

В. Адміністративний персонал та професорсько-викладацький колектив ІФДС – ІФТКДІ – ІФТА: алфавітний довідник (1990–2010)

Вступні зауваження до покажчика:

1. У даній таблиці-додатку вміщено відомості про 157 осіб, які за період 1990–2010 років працювали в ІФДС – ІФТКДІ – ІФТА або ж спричинилися до розвитку цього богословського навчального закладу. З огляду на це, відображене у заголовку Додатка В позначення двох категорій – «адміністративний персонал» та «професорсько-викладацький колектив» хоча й має умовний характер, але є важливим для уточнення посадових обов'язків окремих осіб; саме завдяки такому розмежуванню Автори залучили до таблиці відомості про префектів, духівників та працівників адміністративно-господарської частини (звичайно, не в повному обсязі).

2. Очевидно, Авторам Додатка не вдалося цілком уникнути «білих плям», тобто згадати всіх без винятку працівників нашого богословського навчального закладу, що пов'язано насамперед з оперативністю підготовки пам'ятної ювілейної книги, а також з деяким браком джерел. Необхідно підкреслити, що для уточнення даних про окремих осіб Автори Додатка використовували метод особистого опитування, проте, на жаль, не вдалося покищо зафіксувати подібні інтерв'ю відповідним чином; з огляду на це, наголошуємо, що розділяємо відповідальність за вказані відомості з окремими інтерв'юерами, які надали інформацію для уточнення.

3. З огляду на деякі технічні труднощі (пов'язані з формою Додатка В), Автори вирішили не використовувати позатекстових (чи підтекстових) покликань на джерела, що ускладнює Читачеві можливість перевірки відповідної інформації; проте в кінці Додатка В наведений повний перелік джерел, які були використані для отримання інформації про працівників ІФТА.

4. Якщо цілком не вдавалося встановити якийсь фрагмент даних, Автори використовували загальноприйняті умовні позначення, серед яких: трикрапка [...], знак питання [?], знак «приблизно» [≈] (як правило, стосовно дат) [?], знак хреста для померлих осіб [+].

5. Сподіваємося, що помічені уважним читачем неточності спонукатимуть майбутніх дослідників історії ІФТА після уважного та ретельного аналізу численних документів, які виявились недоступними Авторам сьогодні, доповнити та розширити цей розділ «літопису Івано-Франківської Теологічної Академії».

В. Адміністративний персонал та професорсько-викладацький колектив ІФДС / ІФТКДІ / ІФТА: алфавітний довідник (1990–2010).

Прізвище, ім'я по батькові (дата та місце народження)	2	3	4
Авращенко Марта (.....)	Дані про освіту (середню, спеціальну, вищу); про свячення (для духовних осіб, народження)	Науковий ступінь, вчене звання або освітньо-кваліфікаційний рівень (дата присвоєння). Вид наукової роботи, тема, науковий керівник, дата і місце захисту.	Перелік місяця роботи (в т.ч. у ІФДС / ІФТКДІ / ІФТА), особливо за останні 10 років; додатково – служба в армії. Викладач ІФТКДІ (≅ 1995-199...); дисципліна «Основні медичини» (для студентів КПФ).
Арсенич Петро (1934, с. Нижній Березів Косівського району Івано-Франківської області).	Київський державний університет імені Т.Шевченка, історичний факультет (1958 року випуску).		Старший науковий співробітник Івано-Франківського краєзнавчого музею (з 1958). Викладач кафедри історії України Прикарпатського національного університету імені В.Стефаника (з 1991). Викладач ІФТКДІ / ІФТА (1992-2006, з перервами), дисципліни «Історія України», спецкурс «Священніч родини УГКЦ».
Балагура Степан, отеч. (24.01.1973, с. Тростянці Монастирського району Тернопільської області).	Тростянечська ЗОШ Монастирського району Тернопільської області (1980-1990). ІФТКДІ, богословський факультет та ІФДС (1993-1998). Павський Східний Інститут, м. Рим (1998-2001).	Ліцензіат канонічного права (2001).	Викладач ІФТА (2001-2003). Судовий Вікарій Церковного Трибуналу Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 2004). Суддя Патріаршого Трибуналу УГКЦ (з 2006).
Безручко Ярослав (19.....-+200...?)			Професор ІФТКДІ (1991-199...); дисципліна «Педагогіка».
Бик Марія Володимирівна (28.08.1980, с. Прюбжана Чортківського району Тернопільської області).	Чортківське педагогічне училище, спеціальність «Початкове навчання» (1995-1999). Прикарпатський університет імені В.Стефаника, Педагогічний факультет, спеціальність «Початкове навчання» (1999-2002). Львівський католицький університет, Польща, Теологічний факультет, спеціальність «Теологія з педагогічного підготовкою» (2002-2004).	Магістр теології (2004). Дисертація на здобуття наукового ступеня магістра на тему «Поняття досконалості у творах святого Василя Великого» захист – 2004 р., Львівський католицький університет.	Викладач ІФТА (200...-200...).

Продовження таблиці В.

<p>Бігун Михайло, отель (10.10.1950, смт. Войнилів Калузького району Івано-Франківської (з 1963) області).</p>	<p>Московська духовна семінарія РПЦ (1978-1983). Священіцє свячення – 18.10.1973 р. ЮФТКД УГКЦ (1999 р. в.).</p>		<p>Викладач ЮФТКД / ЮТА (1999-2007); дисципліна «Літургіка». Парох церкви св. Архистратига Михаїла, м. Калуш Калузького деканату Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 1990). Декан Калузького деканату Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 1990). Член Колетії єпархіальних радників Івано-Франківської єпархії УГКЦ (28.01.1998-200...). Голова Літургічної комісії Івано-Франківської єпархії УГКЦ (≡ з 2009). Член Пресвітеріської Ради Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 2006).</p>
<p>Білик Іриней, єпископ, ЧСВВ (02.01.1950, м. Кияжпіль Старосамбірський район Львівської області).</p>	<p>Кияжпільська 8-річна ШС (1957-1959). Добротимпільська ШС (1959-1965 змушений залишити навчання за відмову вступити до ВЛКСМ через релігійні переконання). Малецька середня вечірня школа (1965-1967). Львівський електротехнікум зв'язку (1965-1968). Львівський державний фізичний факультет (1968-1969, відрахований за відмову вступити до ВЛКСМ через релігійні переконання). Підпільні філософсько-богословські студії та монашій вишкіл в ЧСВВ (1968-1972, 1977-1978). Ужгородський державний університет, фізичний факультет (1969-1972, відрахований за звинуваченням у приналежності до ЧСВВ). Кіївський державний університет, фізичний факультет (1974-1977, отримав рекомендацію в аспірантуру та направлення до НДІ в м. Київ). Священіцє свячення та монашій обітн – 1978 р. з рук єпископа Софрона Дмитерка ЧСВВ. Пальський Університет «Анджелікум», м. Рим (1994-1996).</p>	<p>Магістр догматичного богослов'я (1996). Дисертація на здобуття наукового ступеня магістра догматичного богослов'я; захист – 1996 р., Пальський Університет «Анджелікум», м. Рим.</p>	<p>Служба в армії, військо ППО (1972-1974). Науковий співробітник Наукової експедиції АН Української РСР в районі Центрального Кавказу, Кабардино-Балкарська РСР. Підпільне священіцє відраховань до України (1977-1984). Підпільне священіцє служіння в Львівській, Закарпатській, Волинській областях, містах Києві та Москві, в окремих областях Казахської РСР (1978-1989). Науковий співробітник лабораторії Інституту фізики АН України в м. Трускавець (1984-1989). Хіроноізований на списку – 15.08.1989 р., святийтєл – єпископ Софрон Дмитерко, Іван Семєлій, Іван Маргїтїч, монашїтер Отїлїя Васїлїян у перєдмістї Львова. Єпископ-помїчник Івано-Франківської єпархії УГКЦ (1990-2000). Ректор ЮФДС (1990-1991). Ректор ЮФТКД (1991-1994). Член єкзамєнаційної комісії для прийому випускного іспиту з богослов'я в студентів 5 курсу ЮФТКД (28.04.-16.06.1993). Член Вченої Ради ЮФТКД (2000-2002). Протосєскєл (Гєнеральний Вікарїй) Івано-Франківської єпархії УГКЦ (24.05.1994-27.07.2000). Заступник голови Колетїї єпархіальних радників Івано-Франківської єпархії УГКЦ (28.01.1998-2000). Судовий Вікарїй Івано-Франківської єпархії УГКЦ (06.03.1998-31.10.2000). Правлячий Єпископ Бучачької єпархії УГКЦ (27.07.2000-28.07.2007). Канонїк Пальської Базїлїки Santa Maria Maggiore, м. Рим, Італїя (з 28.07.2007).</p>

Продовження таблиці В.

Блюос Олег Михайлович (10.05.1977, м. Рогатин Івано-Франківської області).	Рогатинська СШ Рогатинського району Івано-Франківської області (1984-1994). Прикарпатський університет імені В.Стефаніка, історичний факультет (1994-1999).	Магістр історії (1999). Магістерська робота на тему «Храмаєцтво в історіософії Арнольда Дюжозефа Гойнбю», науковий керівник – к.і.н., доцент С.М.Дерев'яко, захист – 1999 р., Прикарпатський університет імені В.Стефаніка. Кандидат політичних наук (2004). Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата політичних наук на тему «Державно-церковні відносини як об'єкт політологічного аналізу»; захист – 28.09.2004 р., Інститут політичних і етнонаціональних досліджень НАН України.	Викладач ІФТА (з 1999); дисципліни: «Історія Вселенської Церкви», «Історія культури України», «Соціологія», «Історія цивілізацій». Начальник навчального управління Прикарпатського національного університету імені В.Стефаніка (з 2005). Доцент кафедри релігієзнавства і теології Прикарпатського національного університету імені В.Стефаніка (з 2004). Член Вченої Ради ІФТА (з 2010).
Бубіак (Мірослава) Йосафата, сестра ЧСВВ (.....).			Економіст Монастиря св. Йосифа Сестер ЧСВВ, м. Івано-Франківськ, вул. Васильянок, 17 (1992-199...) Головний економіст ІФТКДІ (≡ 1995-199...) Декан катехитично-педагогічного факультету ІФТА (1999-2001).
Бузвик Олександр (12.10.1985, м. Бережани Тернопільської області).	Бережанська гімназія, м. Бережани Тернопільської області (1992-2003). ІФТА, філософсько-богословський факультет та ІФДС (2003-2010). Дияконські свячення – 09.01.2009 р. Черейські – 24.01.2010 р., в неodrуженому стані, свящитель – Правлячий Архидієєв Івано-Франківської єпархії УГКЦ єпископ Володимир Війтшин; Катедральний Собор Святого Воскресіння ГНІХ, м. Івано-Франківськ.		Духовний куратор студентів ІФДС (з 24.01.-01.09.2010). Помічник диякона ІФДС (з 01.09.2010). Викладач-асистент ІФТА (з 2010).
Владислав-Ярослав Васильович, отець (10.12.1932, с. Жураки Богороднянського повіту Станіславського о. воєводства – +06.04.2008, м. Івано-Франківськ).	Солотинська школа (1938-1944). Волинська духовна семінарія РПЦ, м. Луцьк (1955-1959). Львівська духовна академія РПЦ (1959-1963). Священніч свячення – 05.12.1965 р., свящитель – Мукачівський єпископ Антоній, Катедральний собор Мукачівської єпархії РПЦ.	Кандидат богословських наук (1963). Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата богословських наук на тему «Вплив християнства на розвиток духовної культури в Київській Русі-Україні»; захист – 1963 р., Ленінградська духовна академія РПЦ. Почесний доктор Богослов'я ІФТА (2002).	Служба в армії (до 1954). Духпастирська праця в Мукачівській єпархії РПЦ (1965-1994). Перейшов у лоно УГКЦ 1991 р. у м. Вінніпег, Канада; чин переходу зверхш Вівільський митрополит УГКЦ Максим Германюк. Викладач ІФТКДІ (1994-2008); дисципліна «Пастирське богослов'я». Сотрудник Катедрального Собору Святого Воскресіння ГНІХ, м. Івано-Франківськ, Івано-Франківської єпархії УГКЦ (1996-2008).

Продовження таблиці В.

Бурякий Михайло (1929, с. Гараснів Тлумачького району).	Івано-Франківський державний педагогічний інститут, кваліфікація «вчитель української мови та літератури» (1956 р. в.).		Вчитель української мови та літератури в середніх школах с. Чортівсь, Завязи (1956-1962). Вчитель української мови та літератури Івано-Франківської СПШ №5 (1962-1989). Професор ЮТКДІ (1990-1997), дисципліна «Культура української мови». Куратор академічної групи богословів №12 ЮТКДІ (з 11.03.1992); груп №11, 22 (з 03.11.1992).
Василик Павло, список (08.08.1926, с. Борислав Перемиського повіту +12.12.2004, м. Коломия Івано-Франківської області).	Початкова освіта у школах с. Борислави та м. Риботичі Перемиського повіту (1933-1938). Перемська духовна семінарія (1938-1944). Диякольські свячення – 01.01.1950 р., святигель – список Віктор Маковський, на засланні. Священніччя свячення – 18.11.1956 р., святигель – список Миколай Чарнецький, м. Львів.		Піпільна душпастирська діяльність в Тернопільській, Івано-Франківській, Закарпатській, Львівській та Кримській областях (1956-1989). Арешт і заслання до Мордовії (1959-1964). Хіротонія на списюка – 01.05.1974 р., святигель – список Йосафат Федорук, Екзарх українських греко-католиків Центральної Азії. Організатор руху за легалізацію УГКЦ (1987-1989). Списюка-помічник Івано-Франківської єпархії УГКЦ (1990-1993). Викаладач ЮДС / ЮТКДІ (1990-1993); дисципліна «Історія Церкви в Україні». Член екзаменаційної комісії випускного іспиту з богослов'я ЮТКДІ (28.04-16.06.1993). Провлячий Архидієц Коломийсько-Чернівецької єпархії УГКЦ (1993-2004).
Винник Данила, сестра ЧСВВ (19.....).			Декан католицько-педагогічного факультету ІФТА (21.07.2003-01.07.2005). Вчитель Католицької школи святого Василя Великого Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 01.07.2005).
Витвицький Володимир Михайлович (08.03.1928, с. Витвиця Долинського повіту +1946-1947).	Витвицька середня школа Долинського (повіту) району Станіславської (восходства) області (1935-1944). Львівська українська гімназія (1942-1943, 1945). Долинська середня школа №1 (1945-1946). Болехівська середня школа (1946-1947). Станіславський медичний інститут, лікувальний факультет (1947-1953).	Кандидат медичних наук (1960). Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата медичних наук на тему «Антимікробні та лікувальні властивості комбінацій деяких антибіотиків»; захист – 1960 р., Харківський медичний інститут. Доцент кафедри мікробіології (1961). Доктор медичних наук (1970). Дисертація на здобуття наукового ступеня доктора медичних наук на тему «Денкі питання біології протеаз»; захист – 1970 р., Львівський медичний інститут.	Станіславський / Івано-Франківський державний медичний інститут: старий лаборант кафедри мікробіології (1953-1954); асистент кафедри мікробіології (1954-1961); асистент лекана лікувального факультету (1958-1972); доцент кафедри мікробіології (1961-1970); професор кафедри мікробіології (1970-1995). Голова Івано-Франківського обласного наукового товариства мікробіологів та епідеміологів (1970-1988). Член Редакційної ради наукового видання «Мікробіологічний журнал» (1975-1988). Член Правління Республіканського товариства імунологів і алергологів (1975-1988). Викаладач ЮТКДІ / ІФТА (1994-200...); дисципліна «Пастерська медицина» (1994-200...).

Продовження таблиці В.

Витвицький Петро, отець (05.05.1965).	ІФТКЦП (1991–1996). Священічі свячення – 28.08.1997 р. Папський Східний Інститут, м. Рим, Італія, факультет східного богослов'я (1998–2000).	Ліцензіат східних церковних наук (2000). Дисертація на здобуття наукового ступеня ліцензіата східних церковних наук; захист – 2000 р., Папський Східний Інститут, м. Рим, Італія.	Викладач ІФТА (з 2001); дисципліна «Літургіка». Сотрудник парафії Успенія Пресвятої Богородиці с. Крилоє Галицького деканату Івано-Франківської єпархії УГКЦ (?2003). Капелан Івано-Франківської міської клінічної лікарні №1, вул. Матейка (2009). Член Вченої Ради ІФТА (з 2010).
Вігнішин Володимир Іванович, єпископ (09.11.1959, с. Демидівка Троянського району Вінницької області).	Демидівська СШ (1966–1976). Підпільна духовна семінарія (1976–1982). ІФТКЦП, богословський факультет та ІФДС (1990–1995). Люблінський, католицький університет, Польща (1999–2002).	Ліцензіат пасторальної теології (2002). Дисертація на здобуття наукового ступеня ліцензіата пасторальної теології; захист – 2002 р., Люблінський католицький університет, Польща. Доктор теологічних наук зі спеціальності «Догматичне богослов'я» (2008). Дисертація на тему «Програма екуменічного діалогу в Україні згідно Івана Павла ІІ»; науковий керівник – професор, доктор габлітований Кароль Клявза; захист – 2008 р., Люблінський католицький університет. Докент ІФТА (2009). Професор ІФТА (2010).	Служба в армії (1978–1980). Підпільне душпастирське служіння в Тернопільській та Івано-Франківській областях (1982–1990). Парох і декан Тлумача Івано-Франківської / Коломийсько-Чернівецької (з 1993) єпархії УГКЦ (1990–2003). Єконом, Суловий Вікарій та член Колегії єпархіальних радників Коломийсько-Чернівецької єпархії УГКЦ (1997–2003). Єпископ-коадитор Коломийсько-Чернівецької єпархії УГКЦ (2003–2005). Правлячий Архидієє Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 12.07.2005). Доцент ІФТА (2009–2010). Професор ІФТА (з 2010).
Галавай Тарас, отець (16.07.1971, смт. Ботородчани Івано-Франківської області).	ІФТКЦП, богословський факультет та ІФДС (1991–1996). Папський Східний Інститут, м. Рим (1996–1999).	Ліцензіат зі східних церковних наук (1999).	Душпастир громад українських греко-католиків у містах Рельєво Емліо, Модена, Мантова в Італії (≡ 1998–2009). Викладач ІФТА (1999–2001, з перервами); дисципліна «Вступ до літургії».
Гасяк Євстахій, отець (.....).			Парох с. Петрилів Тлумаського деканату Івано-Франківської / Коломийсько-Чернівецької (з 1993) єпархії УГКЦ (з 199...); Парох с. Бобрівники Королєвського деканату Бучацької єпархії (з 199...); Викладач ІФТА (1997–2007); дисципліна «Церковно-слов'янська мова».

Продовження таблиці В.

<p>Геня Мипрослава (10.07.1945, с. Яблунів Галицького району Станіславської Івано-Франківської області).</p>	<p>Львівський державний університет імені І.Франка, Факультет іноземних мов, відділ класичної філології, кваліфікація – «Філолог-класик, вчитель німецької мови» (1962-1967).</p>		<p>Викладач ІФТКД / ІФТА (?1996-200...); дисципліна «Німецька мова».</p>
<p>Гинька Степан, отень (31.03.1958, с. Коропець Монастирського району Тернопільської області).</p>	<p>Коропецька СШ Монастирського району Тернопільської області (1965-1975), ІФТКД, богословський факультет та ІФДС (1991-1996).</p>		<p>Головний економ ІФТКД (1995-17.03.1998). Відповідальний за ведення справ по поверненню у власність УГКЦ комплексу-санаторію «Підлито» (25.11.1998-200...).</p> <p>Парох церкви св. Петра і Павла м. Івано-Франківськ Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 1998).</p>
<p>Гобир Борис Мипрославович, отень (23.03.1959, м. Станіслав).</p>	<p>Івано-Франківська ЗОШ №4 (1966-1976). Івано-Франківський державний технічний університет нафти і газу (1976-1981). ІФТКД, богословський факультет та ІФДС (1991-1995). Священничі свячення – 24.07.1993 р.</p>	<p>Спеціаліст з богослов'я (1994).</p>	<p>Викладач Івано-Франківського державного технічного університету нафти і газу (1981-1991); автор двох авторських свідоцтв на винаходи в галузі зносостійкості матеріалів та наукових статей з цієї проблематики.</p> <p>Вчитель християнської етики Івано-Франківського фізико-технічного ліцею Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу (з 1994).</p> <p>Вчитель християнської етики Української гімназії №1 м. Івано-Франківськ (з 1994).</p> <p>Духовник Івано-Франківської організації УМХ (1994-1997).</p> <p>Викладач ІФТКД / ІФТА (з 1996); дисципліна «Моральне богослов'я».</p> <p>Віце-ректор з навчальної роботи ІФТА (з 1996).</p> <p>Член Вченої Ради ІФТА (з 2000).</p> <p>Член Економічно-ревізійної комісії Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 03.01.2005).</p> <p>Сотрудник церкви св. влмч. Димитрія, м. Івано-Франківськ, мікрорайон Пасічна, Івано-Франківського деканату Івано-Франківської єпархії УГКЦ (1994-1998).</p> <p>Парох церкви св. влмч. Димитрія, м. Івано-Франківськ, мікрорайон Пасічна, Івано-Франківського деканату Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 1998).</p> <p>Секретар Пресвітерської ради Івано-Франківської єпархії УГКЦ, представник Івано-Франківського деканату (з 2006).</p>

Продовження таблиці В.

<p>Гоголь Василь Володимирович, отць (12.09.1978, смт. Солотвин Богородчанського району Івано-Франківської області).</p>	<p>Солотвинська СШ Богородчанського району Івано-Франківської області (1985-1995), ІФГКЦ, богословський факультет та ІФДС (1995-2001), Папський Східний Інститут, м. Рим, Італія, Факультет східних церковних наук (2001-2007), Священнічі свячення – 21.09.2007 р.</p>	<p>Доктор східних церковних наук (2007). Дисертація на здобуття наукового ступеня доктора східних церковних наук на тему «Чинослєдование Хриотонии Епископа в Украинской Католической Церкви Византийского Обряда (историческо-литургический очерк)»; захист – 2007 р., Папський Східний Інститут, м. Рим, Італія.</p>	<p>Священник, Луцького єпархату УГКЦ (з 2007). Викладач ІФТА (з 2008); дисципліна «Літургічне богослов'я» (з 2007). Член Вченої Ради ІФТА (з 2010).</p>
<p>Гоголь Іван Васильович, отць (22.11.1971, с. Маркова Богородчанського району Івано-Франківської області).</p>	<p>Марківська ЗОШ І-ІІ ст. Богородчанського району Івано-Франківської області (1979-1987), Львівський фінансовий технікум (1987-1990), ІФДС / ІФГКЦ (1990-1992), Вступив до ЧСВВ (1991), Варшавська старшіальна духовна семінарія, студії філософії (1992-1994), Богословський факультет Загребського університету – філіал Папського Григоріанського Університету в Римі, студії богослов'я під провідом Отців Єзуїтів (1994-1998), кардинала Стефана Вишинського, м. Варшава, Польща, Факультет католицької теології (1998-2001).</p>	<p>Ліцензіат богослов'я (2001). Дисертація на здобуття наукового ступеня ліцензіата богослов'я в галузі богослов'я духовного життя захист – 2001 р., Варшавський університет імені кардинала Стефана Вишинського, Польща.</p>	<p>Викладач ІФТА (1999-2006); дисципліни «Богослов'я духовного життя», «Вступ до Богослов'я», Адміністратор парафії, с. Лєсівка Богородчанського деканату Івано-Франківської єпархії УГКЦ (19.06.2003-01.10.2003). Адміністратор парафії, с. Діброва Богородчанського деканату Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 01.10.2003). Член Вченої Ради ІФТА (з 2010).</p>

Продовження таблиці В.

<p>Горбаль Річард Анатолійович, с. Ромини Ромнінського району Амурської області, Російської РФСР)</p>	<p>Івано-Франківська США №15 (1987 р. в.) СПТУ №15 м. Івано-Франківськ (1987-1990). Вища духовна семінарія і теологічний факультет Люблінського католицького університету (1992.-1998). Видділ аспірантури Люблінського католицького університету, Інститут догматичної теології (1999-2003). Дияко́нські свячення – 19.08.2001 р., священиць – Єпископ-Ординарій Івано-Франківської єпархії УГКЦ Софрон Мудрий, Катедральний Собор Святого Воскресіння ГНХ, м. Івано-Франківськ. Священничі свячення – 24.03.2002 р., священиць – Єпископ-Ординарій Івано-Франківської єпархії УГКЦ Софрон Мудрий, Катедральний Собор Святого Воскресіння ГНХ, м. Івано-Франківськ. Виділення релігійствознавства Інституту філософії імені Г.С.Сковороди НАН України, (з 2006). Івано-Франківський університет права імені Короля Данила Галицького, юридичний факультет (2007-2010).</p>	<p>Магістр теології (1998). Магістерська робота на тему «Належність до Церкви свого права та її зміна в чинному канонічному праві». Ліцензіат догматичної теології (2001). Доктор теологічних наук (2003). Дисертація на здобуття наукового ступеня доктора теологічних наук зі спеціальності «Догматична теологія» на тему «Теологія історії в теоретичній спадщині Миколи Бердяєва»; захист – 27.03.2003 р., Люблінський католицький університет. Доцент кафедри теології ІФТА (2007). Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата філософських наук за спеціальністю 09.00.01 – релігієзнавство на тему «Теологія історії в теоретичній спадщині Миколи Бердяєва»; науковий керівник – Колоній А.М., доктор філософських наук, професор; дата затвердження теми – 03.10.2006 р. Професор кафедри теології ІФТА (2010). Магістр права (2010). Магістерська робота на тему «Правові норми екуменічної діяльності згідно законодавства Католицької Церкви».</p>	<p>Викладач кафедри соціально-гуманітарних та прикладно-магематичних дисциплін Косівського державного інституту прикладного та декоративного мистецтва (2001-2008). Викладач ІФТА та ІФДС (2002-2007). Член Вченої Ради ІФТА (з 2003). Координатор справ організації курсу лекцій з процесуального права, читаного викладачами Люблінського католицького університету для правників церковних трибуналів УГКЦ (з 2003). Голова Комісії з питань святилізації в Івано-Франківській єпархії УГКЦ (з 2004). Вчений секретар Вченої Ради ІФТА та керівник магістерських студій ІФТА (2004-2007). Завідувач кафедри догматичної теології ІФТА (2004-2007). Представник Івано-Франківської єпархії в Синодальній Комісії щодо написання Катехизму УГКЦ (з 27.12.2004). Віце-реktor з наукової роботи ІФТА (з 2006). Член Пресвітерської Ради Івано-Франківської єпархії УГКЦ (за клоутою Правляючого Архидієка, з 2006). Доцент кафедри теології ІФТА (з 2007). Головний редактор Наукового вісника ІФТА «Добрий Пастир» (з 2007). Член Ради філософсько-теологічного факультету ІФТА (з 2007). Парох парафії «Св. пророка Іллі» м. Івано-Франківськ Івано-Франківського деканату Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 2008). Член Екзаменаційної Комісії для перевірки знань кандидатів до дияко́нських та ієрейських свячень Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 2008). Старший викладач кафедри історії мистецтв та гуманітарних наук Косівського інституту прикладного та декоративного мистецтва Львівської національної академії мистецтв (з 2008). Член Приймальної Комісії для проведення вступних іспитів до ІФТА та ІФДС (2010). Професор кафедри теології ІФТА (з 2010).</p>
--	---	--	--

Продовження таблиці В.

Гравецький Володимир Васильович (1928, смт. Печеніжин Коломийського району Івано-Франківської області).	Коломийська гімназія (1939 року випуску); Львівський державний університет; історичний факультет (1947-1952).	Доктор історичних наук (1968). Професор (1980). Академік Вищої Школи НАН України (1995).	Старший науковий співробітник Інституту суспільних наук АН УРСР (1953-1975). Доцент / професор Івано-Франківського державного педагогічного інституту / Прикарпатського національного університету імені В. Стефаника (з 1975). Завідувач кафедри історії України Прикарпатського національного університету імені В. Стефаника (1993-2009). Викладач ІФТКД (1992-1994), дисципліна «Історія України».
Гриб (Марія) Матей, сестра ЧСВВ (14.01.1962).	Вступила до монастиря 22.12.1994 р. Склала вічні обіти 28.08.1996 р.		Сестра-монахиня ЧСВВ (з 1994 р.). Методист-секретар богословського факультету ІФТКД (з 1995-2006). Настоятелька монастиря св. Йосифа Сестер ЧСВВ, м. Івано-Франківськ, вул. Васильюк, 64 (з 2006).
Гринишин Василь, отць (10.04.1945).	Священничє свячення – 07.04.1973 р.		Куратор академічної групи богословів №12 ІФТКД (з 03.11.1992). Декан Тисменицького деканату Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 1990). Духовний куратор ІФТКД для 2-3 курсів (з 03.11.1992-1994).
Гуралюк (Михайло) Николдим, отць ЧСВВ (17.11.1957).	Вступив до монастиря ЧСВВ 22.06.1981 р. Рукоположений на священника 13.12.1987 р. Склав вічні обіти 05.02.1988 р.		Член Приймальної комісії з набору студентів до ІФДС (1990). Секретар ІФТКД (1990-1992). Делегований до м. Кричиця (Польща) для налагодження співпраці з ІФТКД (05-25.08.1992). Духовник академічної групи богословів №21 ІФТКД (з 11.03.1992); духовник групи богословів №31 (з 03.11.1992). Ігумен монастиря ЧСВВ «Резиденція Успіння Матері Божої», с. Потона Тисменицького деканату Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 199...).
Гусак Володимир Дмитрович, отць (22.04.1972, м. Івано-Франківськ).	Івано-Франківська ЗОШ №12 (1979-1987). СПТУ №3 м. Івано-Франківськ, спеціальність «Різьбар по дереву» (1987-1991). ІФТКД, богословський факультет та ІФДС (1992-1997). Академія католицької теології м. Варшава, Польща, відділ «Релігієзнавство», магистерсько-ліцензійські студії (1997-1999).	Ліцензійат теології (1999). Дисертація на здобуття наукового ступеня ліцензійат богослов'я на тему «Ісихазм і дорога Бракції»; захист – 1999 р., Академія католицької теології, м. Варшава, Польща.	Викладач ІФТКД / ІФТА (1999-2001); дисципліни: «Сектознавство», «Релігієзнавство». Душпастир громад українських греко-католиків у діаспорі, країна перебування невідома (з 2001).

Продовження таблиці В.

<p>Деяницький Руслан Іванович (15.11.1977, с. Антонівка Тлумачького району Івано-Франківської області).</p>	<p>Антонівська початкова школа Тлумачького району Івано-Франківської області (1984-1987). Нижніська СШ Тлумачького району Івано-Франківської області (1987-1995). Прикарпатський державний університет імені В.Стефаника, Історичний факультет (1995-2000). Відділ аспірантури Прикарпатського державного університету імені В.Стефаника, кафедра історії України (заочна форма 2000-2002, денна форма 2002-2004). Відділ аспірантури ІФТА за спеціальністю «Історія Церкви та філософсько-богословського вчення в Україні» (2005-2007).</p>	<p>Магістр історії (2000). Дипломна робота на здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня «магістр» на тему «Історія Станіславської єпархії УГКЦ (1885-1900)»: науковий керівник – Я.Ю.Заборовський, к.і.н., професор, завідувач кафедри історії стародавнього світу та середніх віків, керівник курсу спеціалізації «Історія Церкви в епоху Античності та Середньовіччя»; захист – червень 2000 р., Прикарпатський державний університет імені В.Стефаника.</p>	<p>Петрилівська ЗОШ І-ІІІ ст. Тлумачького району Івано-Франківської області, вчитель історії (28.08.2000-19.08.2002). Викладач ІФТА (2002-2008). Дисциплини: «Історія Веселенської Церкви» (для студентів КПФ, 2002-2006; для студентів БФ, 2002-2008), «Історія України» (для студентів ДРШ, 2002-2004), «Історія Церкви в Україні» (для студентів КПФ, 2002-2007, для студентів БФ, 2002-2008). Івано-Франківський інститут менеджменту Тернопільського національного економічного університету; викладач кафедри загальноекономічних та гуманітарних дисциплін (2005-2010), секретар навчальної частини (01.09-01.10.2005), старший лаборант кафедри міжнародної економіки та маркетингу (02.10.2005-28.08.2008), куратор академічної групи Фр-П (2008 року прийому); методист навчальної частини (10.11.2008-31.03.2009), старший лаборант кафедри менеджменту та моделювання в економіці (29.08-10.11.2008; 31.03.2009-31.08.2010), технічний секретар Приймальної Комісії (2006, 2008, 2009, 2010 років прийому), старший лаборант кафедри менеджменту та маркетингу (з 01.09.2010); викладач кафедри гуманітарних дисциплін (з 01.09.2010).</p>
<p>Дем'янець Віталій Петрович, отць (19.01.1974, м. Івано-Франківськ).</p>	<p>Івано-Франківський технікум електронних приладів (1989-1993). ІФТКЦД, богословський факультет та ІФДС (1993-1997). Університет кардинала Стефана Вишинського, м. Варшава, Польща (1997-2000). Священнічі свячення – 12.07.1998 р.</p>	<p>Магістр теології (1999). Ліцензіат з богослов'я апостольства (2000). Дисертація на здобуття наукового ступеня ліцензіата богослов'я на тему «Місце Христа в моральному житті молоді в світлі навчання Івана Павла ІІ»; захист – 2000 р., Університет кардинала Стефана Вишинського, м. Варшава.</p>	<p>Адміністратор парохії с. Рибне Лісеського деканату Івано-Франківської єпархії УГКЦ (1998-2003). Адміністратор парафії с/п Рибне і Чукалівка Лісеського деканату Івано-Франківської єпархії УГКЦ (1998-2003). Деканат Івано-Франківської єпархії УГКЦ (1998-2003). Голова Молодіжної Комісії Івано-Франківської єпархії УГКЦ (16.01.1998-2003). Духівнич молодіжної християнської спільноти «Українська Молодь – Христів» Івано-Франківської єпархії УГКЦ (16.01.-27.01.1998). Душпастир українців греко-католиків Філадельфійської Археї пархії УГКЦ США (2003-200...). Голова Старшівальної Мсії «Молодіжна Комісія» Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 200...). Голова Паломницького Центру Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 2009).</p>

Продовження таблиці В.

<p>Дем'янець Ігор м. Івано-Франківськ).</p>	<p>Музичне училище імені Д.Січинського м. Івано-Франківськ, спеціальність «диригент хор», кваліфікація «викладач музики, викладач сольфеджіо» (1987-1991). Виний державний музичний інститут імені М. Лисенка, м. Львів, спеціальність «Хорове диригування» (1991-1995).</p>	<p>Спеціаліст з хорового диригування (1995).</p>	<p>Викладач ІФТКД / ІФТА (2002-2007).</p>
<p>Дузьк Михайло Іванович, отче с. Троєстянень Долинського району Івано-Франківської області).</p>	<p>Троєстяненька неповна середня школа (1984-1993). Хустське медичне базове училище (1993-1995). ІФТКД, богословський факультет та ІФДС (1995-2001). Варшавський університет імені кардинала Стефана Вшипінського (2001-2003). Український Католицький Університет, м. Львів, ліцензійська програма (2003-2006). Дияконські свячення – 2009 р. Священніч свячення – 2009 р., свящитель – Правлячий Архидієрей Івано-Франківської єпархії – ІФТКД єпископ Володимир Вігйтин.</p>	<p>Магістр теології (2003). Магістерська дисертація на тему „Sanktuarium Matki Bożej na Jasnej Górze w Hoszowie: geneza i rozwój kultu”.</p>	<p>Керівник гуртка клубу „Світлиця” УДЮМК Галицького району, м. Львова (10.2004-12.2004). Референт директора Інституту Церковного Права УКУ (05.2005-02.2006). Педагог-організатор Установи дитячо-юнацьких молодіжних клубів Галицького р-ну міста Львова (01.2005-02.2006). Референт Комісії богословської освіти та виховання УГКЦ (02.2006-03.2009). Викладач ІФТА (з 2005); дисципліна «Історія Церкви в Україні». Секретар Ректорату ІФТА (з 09.2009).</p>

Продовження таблиці В.

<p>Дзюбак Роман Несторович, отць (10.07.1972, м. Івано-Франківськ).</p>	<p>Івано-Франківська СШ №16 (1979-1989). Івано-Франківський державний інститут нафти і газу, механічний факультет (1989-1991). ІФТКЦ; богословський факультет та ІФДС (1992-1994). Львівський католицький університет, Польща: вища духовна семінарія і теологічний факультет (за направленням списку Софрона Дмитра, 1994-1999); факультет права, канонічного права, адміністрації (1999-2000). Дияконські свячення – 01.10.2000 р., свящитель – Єпископ-Ординарій Івано-Франківської єпархії УГКЦ Софрон Муляр, ЧСВВ, церква Воздвиження Чесного Хреста с. Медія Галицького деканату Івано-Франківської єпархії УГКЦ.</p>	<p>Магістр богослов'я (2000). Дисертація на здобуття наукового ступеня магістра богослов'я на тему «Канонічна форма подружжя в праві УГКЦ»; науковий керівник – о. д-р Лешко Адамович; захист – 12.05.2000 р., Львівський католицький університет. Цілевіз'ят канонічного права (2003). Дисертація на здобуття наукового ступеня ліцензата канонічного права; захист – 2003 р., Львівський католицький університет.</p>	<p>Викладач ІФТА (з 1999), дисципліни: «Право супружжя», Капелан Івано-Франківського обласного пологового будинку (18.06.2001-2009). Адміністратор парафії Марінопіль Галицького деканату Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 13.05.2003). Захисник вузла у подружніх справах Церковного суду Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 28.01.2005). Капелан Івано-Франківської міської поліції №2, вул. Дова (з 2009). Промотор спеціальності Трибуналу Стрийської єпархії УГКЦ (09.02.2010). Суддя Трибуналу Стрийської єпархії УГКЦ (25.02.2010). Член Вченої Ради ІФТА (з 02.03.2010).</p>
<p>Добровольський Михайло, отць (16.09.1978, м. Стебник Львівської області).</p>	<p>ІФТА, богословський факультет та ІФДС (1996-2002). Дияконські свячення – 16.03.2003 р. Іереїнські свячення – 2004 р. Аспірант ІФТА (з 2008).</p>	<p>Бакалавр богослов'я (2002).</p>	<p>Практикант парафії св. вчч. Дмитрія м. Івано-Франківськ (з 25.06.2004-2006). Сотрудник парафії св. вчч. Дмитрія м. Івано-Франківськ (з 2006). Викладач ІФТА (з 2005), дисципліни: «Устав Богослужіння», «Парафіальна адміністрація».</p>
<p>Драй (Ольга) Агронія, сестра (1990-1995). Згромадження Сестер Мирношів (25.06.1973).</p>	<p>Півдольська СШ №1 (1980-1990). Вступила до монастиря 21.10.1991 р. Склала вічні обіти 27.04.1999 р. Прикарпатський державний університет імені В.Стефаника, філологічний факультет; спеціальність «Українська мова і література». (1990-1995).</p>	<p>Спеціаліст з філології (1995).</p>	<p>Вчитель християнської етики Богородчанської ЗОШ (1995-1999). Директор Катехитичного Центру Івано-Франківської єпархії УГКЦ (1999-2004). Декан катехитично-педагогічного факультету ІФТА (з 01.07.2005). Член Вченої Ради ІФТА (з 23.09.2005).</p>

Продовження таблиці В.

<p>Драгула Оксана (30.05.1976, с. Острів Сокальського району Львівської області).</p>	<p>Острівська СШ Сокальського району Львівської області (1982-1993). ЮТКД, катехитично-педагогічний факультет (1993-1997). Львівський національний університет імені І.Франка, факультет журналістики (1998-2002). Мовно-катехитичний інститут м. Гамінг, Австрія (1999-2000). Папський Університет Святого Хреста, м. Рим, Італія, спеціальність «Соціальні комунікації» (2001-2004).</p>	<p>Магістр з журналістики (2002). Сертифікат з богословської термінології (англійська мова, 2000). Ліцензіат з соціальних комунікацій (2004). Дисертація на здобуття наукового ступеня ліцензіата на тему «Віра і наука у web-просторі».</p>	<p>Нотар Стархального Управління Зборівської єпархії УТКД (1997-1998). Теологічний редактор видавництва «Місіонер», м. Львів (1998-1999). Референт Патріаршої Катехитичної Комісії (1998-1999). Програмний директор Радо «Дзвони» Івано-Франківської єпархії УТКД (2004-2007). Звукорежисер радіостудії «Нова Зоря» Івано-Франківської єпархії УТКД (2008-2010). Викладач ІФТА (з 2005).</p>
<p>Друлак Юрій, отень (06.02.1973, смт. Обертин Тлумашького району Івано-Франківської області).</p>	<p>Обертинська СШ Тлумашького району Івано-Франківської області (1980-1990). ЮДС – ЮТКД, богословський факультет (1990-1991). Працький Карлової університет, Чехія, факультет католицької теології (1991-1997).</p>	<p>Магістр теології (1997). Дисертація на здобуття наукового ступеня магістра теології; захист – 1997 р., Працький Карлової університет, Чехія.</p>	<p>Викладач ІФТА (з 1997); дисципліни: «Історія спасіння Старого і Нового Завіту»; «Вступ до Святого Письма»; «Синтогичний корпус»; «Корпус апостола Івана»; «Корпус апостола Павла і Соборні послання». Капелан Івано-Франківського обласного фізіологічно-пульмонологічного центру (11.04.2003-2009). Член Вченої Ради ІФТА (з 2000).</p>
<p>Дубицький Іван Михайлович (12.07.1931, с. Добряни Стрийського району Львівської області).</p>	<p>Стрийська середня школа (1938-1950). Львівський політехнічний інститут, геологоторгівельний факультет, кваліфікація «Тричний інженер-геолог» (1950-1955).</p>		<p>Робота у виробничих та науково-дослідних організаціях нафтової та газової промисловості України на посадах – оператора, геолога, старшого геолога, завдувача відділу та старшого геолога (1955-1991). Науково-педагогічна діяльність (за сумісництвом) в Івано-Франківському державному технічному інституті нафти і газу (1955-1991). Викладач Івано-Франківської української гімназії №1; дисципліни «Основи апологетики» та «Релігієзнавство» (1994-2000). Викладач Івано-Франківського фізико-технічного ліцею; дисципліни «Основи апологетики» та «Релігієзнавство» (1995-2000). Викладач ІФТКД / ІФТА (1996-2008). Дисципліни «Логіка», «Космологія», «Апологетика».</p>
<p>Дуфанець Іван Ярославич, отень (1978, м. Пустомити Львівської області).</p>	<p>ЮТКД (1995-2000). Папський Східний Інститут, м. Рим (2000-2007).</p>	<p>Доктор східного канонічного права (2008).</p>	<p>Віце-ректор з дисциплін ІФТА (з 2009). Викладач ІФТА (з 2009); дисципліна «Канонічне право». Член Вченої Ради ІФТА (з 2010). Душастир українців – греко-католиків в Італії (з 200...).</p>

Продовження таблиці В.

Євгеній Ігоревич (19.10.1974, м. Івано-Франківськ).	Івано-Франківська СШ №5 (1981-1987). Івано-Франківська СШ №20 (1987-1991). Івано-Франківський державний педагогічний інститут імені В.Стефаніка, історичний факультет, спеціальність «Історія і народознавство» (1991-1995). Відділ аспірантури Прикарпатського університету імені В.Стефаніка, кафедра історії України (1999-2002).	Кандидат історичних наук (2004). Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата історичних наук тему «Суспільно-політична та культурно-просвітницька діяльність епископа Григорія Хомішича (1904-1939); науковий керівник – Грабовський В.В., д.і.н., професор, завідувач кафедри історії України; захист – 03.11.2003 р., Прикарпатський державний університет імені В.Стефаніка.	Викладач ІФТА (з 1996); дисципліни: «Історія Церкви в Україні», «Історія України», «Історія Станіславської єпархії (спекурс для студентів ІФТА)», «Історія української культури». Прикарпатський національний університет імені В.Стефаніка: викладач кафедри історії України (2001-2004); доцент кафедри історії України (з 2004).
Заборовський Ярослав Юрійович (08.08.1939, м. Львів).	Львівський державний університет імені І.Франка (1956-1961). Ленінградський університет, відділ аспірантури (1962-1964).	Кандидат історичних наук (1964). Доцент. Професор Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаніка.	Доцент / професор кафедри всевітньої історії Івано-Франківського педагогічного інституту / Прикарпатського університету імені Василя Стефаніка (1972-1999). Член Пріоритетної комісії ІФДС (1990). Викладач ІФДС / ІФТКД (1990-1991). Віце-ректор ІФДС (01.08.1990-01.02.1991).
Загайкович Іван Іванович (1972, м. Надвірна Івано-Франківської області).	ІФТКД (1990-1995), спеціаліст з богослов'я.		Викладач ІФТА (1995-2005); дисципліна «Історія сакрального мистецтва».
Загайкович Ольга Іванівна (23.12.1974, м. Івано-Франківськ).	Прикарпатський університет імені В.Стефаніка, філологічний факультет, українсько-англійський відділ (1991-1996).	Спеціаліст з філології (українська та англійська мови) (1996).	Викладач ІФТА (з 1998).

Продовження таблиці В.

<p>Залеський Михайло, отць (27.10.1949), с. Верхня Ліпниця Рогатинського району Івано-Франківської області).</p>	<p>Верхньоліпницька СШ Рогатинського району Івано-Франківської області (1954-1964). Дрогобицький нафтовий технікум (1964-1968). Івано-Франківський державний технічний університет нафти і газу, механічний факультет, спеціальність «нафтове обладнання» (1974-1980). ФУТКЦ (1991-1995). Дяконоскі свячення – 10.10.1992 р. Священніч свячення – 07.02.1993 р. з рук владика Софрона Дмитерка.</p>		<p>Івано-Франківське управління бурових робіт (1971-1992). Парох церкви св. Архистратига Михаїла с. Майдан Тисменицького деканату Івано-Франківської єпархії (1993-1998). Член Катехитичної комісії Івано-Франківської єпархії УГКЦ (1995-199...). Викладач ЮТКЦ (1994-1998); дисципліна «Церковний спів». Парох сіл Майдан, Ценжив та Нова Гута Лисецького деканату Івано-Франківської єпархії УГКЦ (1998-2010). Парох церкви св. Архистратига Михаїла с. Угринів Лисецького деканату Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 2010). Декан Лисецького деканату Івано-Франківської єпархії УГКЦ (1995-2000). Економ Єпархіального Управління Івано-Франківської єпархії УГКЦ (31.10.2000-2003). Керуючий господарськими справами Єпархіального Управління Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 2003-2009). Голова Економічно-ревізійної комісії Івано-Франківської єпархії УГКЦ (03.01.-01.03.2005). Член Колегії єпархіальних радників Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 28.01.1998). Член Пресвітерської Ради Івано-Франківської єпархії УГКЦ (сітлово права, з 2006).</p>
<p>Зінченко Юрій (24.06.1963), м. Івано-Франківськ).</p>	<p>Івано-Франківський державний технічний інститут нафти і газу, механічний факультет, кваліфікація «інженер-механік» (1980-1985); факультет післядипломної освіти, кваліфікація «інженер-програміст» (1995-1996).</p>		<p>Викладач ФІГА (2004-2005); дисципліна «Інформатика».</p>

Продовження таблиці В.

<p>Іванов Микола Павлович, отець с. Домажирів Яворівського району Львівської області).</p>	<p>ФГКЦД (1995-2001). Пальський Східний Інститут, факультет східного канонічного права (2001-2004).</p>	<p>Ліцензіат східного канонічного права (2004).</p>	<p>Викладач ІФТА (з 2004); дисципліна «Канонічне право, розділ – Подружжє право» (для студентів БФ та КПФ). Аудитор Церковного суду Івано-Франківської єпархії УГКЦ (08.09.2004-15.01.2005). Суддя Церковного суду Івано-Франківської єпархії УГКЦ (15.01.2005-2008).</p>
<p>Ігнатюк Василь Михайло (20.11.1960, с. Середній Березів Косівського району Івано-Франківської області).</p>	<p>Середньоберезівська СШ Косівського району Івано-Франківської області (1968-1978). Івано-Франківський педагогічний інститут імені В.Стефаніка (1979-1986). Інститут міжнародних відносин при Київському державному університеті імені Т.Шевченка, спеціальність «експорт-міжнародник» (1988-1990, з 2-го курсу не закінчив через розформування). Прикарпатський державний університет імені В.Стефаніка, факультет спеціалізованої освіти, спеціальність «Психологія» (1994-1996). Здобувач наукового ступеня кандидата психологічних наук при кафедрі загальної психології Прикарпатського університету імені В.Стефаніка (1998-199...).</p>		<p>Виконавель групи продовженого дня Великодержинської СШ Косівського району Івано-Франківської області (1978-1981). Служба в армії, військо ППО, місцевість – острів Діксон, Російська РФСР (1981-1983, старший сержант). Вчитель російської мови та літератури Великодержинської СШ Косівського району Івано-Франківської області (1983-1986). Завуч Річківської СШ Косівського району Івано-Франківської області (1986-1987). Директор Гороянської СШ Косівського району Івано-Франківської області (1987-1989). Керівник ДПО (військове звання – лейтенант) Стопчатівської СШ Косівського району Івано-Франківської області (1989-1990). Депутат, заступник голови і секретар виконавчого комітету Середньоберезівської сільської ради Косівського району Івано-Франківської області (1990-1994). Вчитель Середньоберезівської СШ Косівського району Івано-Франківської області (1994-1997). Викладач факультету перепідготовки кадрів Прикарпатського університету імені В.Стефаніка (за сумісництвом, 1995-1998). Директор Середньоберезівської СШ (1997-19...). Викладач ІФТА (1998-2007), дисципліна «Психологія».</p>

Продовження таблиці В.

<p>Карабюнович Василь Ярославич, отечь. (20.11.1958, с. Дзвиняч Богородчанського району Івано-Франківської області).</p>	<p>Дзвиняцька пелювна США (1974 р.в). Солотинська США (1974-1976). Івано-Франківське музичне училище імені Д.Січинського (1976-1977, 1979-1982) Рівненський інститут культури, спеціальність «Хоринг народного хору» (1985-1990). ІФУДС / ІФТКД (1990-1995). Дзвиняцькі свята – 13.07.1990 р. з рук священнича Павла Василюка. Священніч свячення – 13.08.1990 р. з рук єпископа Софрона Дмитерка.</p>		<p>Парох сіл Майдан Тисменицького деканату та Височанка Галицького деканату (1990-1992). Адміністратор с. Міжгір'я Богородчанського деканату (1991-1993). Парох с. Старуля Богородчанського деканату (1993-2001). Парох с. Старий Лісєць Дигеського деканату (2001). Свідок-член Комісії для проведення екстамації Блаженного мученика Кир Симеона Лукача в Івано-Франківській єпархії УГКЦ (17.06.2003). Викаладч ІФТА (2007-2008), дисципліна «Літургіка (практичні заняття)». Член Пресвітеріальної Ради Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 2006).</p>
<p>Касяків Олег Володимирович, отечь. (20.01.1973, с. Староміщина Підволочиського району Тернопільської області).</p>	<p>Підволочиська США №1 (1980-1990). Івано-Франківський теологічно-катехизичний інститут (1990-1995). Пальський Східний інститут, м. Рим (Італія) (1996-2000). Івано-Франківський інститут права, економіки та будівництва (2000-2004). Київський міжнародний науково-технічний університет (2005-2006).</p>	<p>Ліцензіат Східного канонічного права (1998). Ліцензатська робота на тему «Історично-юридичний розвиток Святих Тайн у Патрикулярному праві УГКЦ»; науковий керівник – о. Василь Кирил, ТІ, доктор Східного канонічного права, професор; захист – 1998 р., Пальський Східний інститут, м. Рим. Доктор Східного канонічного права (2000). Дисертація на здобуття наукового ступеня доктора Східного канонічного права на тему «Історично-юридичний розвиток Патрикулярного права УГКЦ в світлі Кодексу Канонів Східних Церков; науковий керівник – о. Василь Кирил, ТІ, доктор Східного канонічного права, професор; захист – 05.05.2000 р., Пальський Східний інститут, м. Рим. Магістр цивільного права (2007, Київський міжнародний науково-технічний університет). Докент ІФТА (2008). Професор ІФТА (2010).</p>	<p>Прекфект ІФТКД у справах дисципліни студентів (1995-1996). Віце-ректор з дисципліни ІФТКД (1998-18.12.2001). Викаладч ІФТА (1998-2008), дисципліна: «Східне канонічне право». Член Вченої Ради ІФТА (з 2000). Ректор ІФДС (18.12.2001-2010). Викаладч Інституту церковного права Українського Католицького Університету, м. Львів (2002-2007); дисципліни «Джерела Східного канонічного права», «Слов'янські джерела церковного права». Завідувач кафедри східного канонічного права ІФТА (з 2005). Суддя Церковного трибуналу Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 2005). Суддя Церковного трибуналу Коломийсько-Чернівецької єпархії УГКЦ (з 2006). Суддя Патріаршого Трибуналу УГКЦ (з 2007). Докент ІФТА (2008-2010), дисципліна «Східне канонічне право». Професор ІФТА (з 2010); дисципліна «Східне канонічне право». Протоієпископ (Генеральний Вікарій) Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 15.05.2010).</p>
<p>Квач Вероніка (09.02.1977, м. Івано-Франківськ).</p>	<p>Львівський католицький університет, відділ теології з педагогічною підготовкою (1997-2001).</p>	<p>Магістр теології (2001).</p>	<p>Викаладч ІФТА (2005-200...); дисципліни «Катехетика» та «Методика катехизації».</p>

Продовження таблиці В.

<p>Кейван Микола Васильович (05.10.1947, с. Прутівка Святинського району Івано-Франківської області).</p>	<p>Прутівська СШ Святинського району Івано-Франківської області (1954-1965). Львівський зооветеринарний інститут (1968-1973). Театральна студія при Івано-Франківському обласному музично-драматичному театрі імені І.Франка (1975-1978).</p>		<p>Лаборант Прутівської СШ Святинського району Івано-Франківської області (1965-1968). Служба в армії (1974-1975). Чернівецький державний завод, технолог (1974-1975). Працівник Івано-Франківського обласного музично-драматичного театру імені І.Франка (1978-2003). Викладач ІФТА (2003-2004); дисципліна «Риторика» (для студентів БФ).</p>
<p>Кіловий Надія (19.....).</p>			<p>Викладач ЮТКЦД (≡ 1995-199...); дисципліни «Християнська етика», «Методика катехизації».</p>
<p>Кивак Роман-Андрій, отць (1920-1998).</p>	<p>Священничі свячення – 1965 р.</p>		<p>Почесний крилошанин Катедрального Собору Святого Воскресіння ГНХ м. Івано-Франківськ Івано-Франківської єпархії УГКЦ (1990-1998). Канцлер Івано-Франківської єпархії УГКЦ (1990-1995). Голова Катехитичної комісії Івано-Франківської єпархії УГКЦ (1990-1995). Голова Кваліфікаційної комісії для священь при Єпископській Консигорії Івано-Франківської єпархії УГКЦ (1990-1998). Віце-ректор із заочного навчання ІФТКЦД (1990-1992). Викладач апологетики ІФТКЦД (1990-1995). В. о. Ректора на час поїздки ректора списком Іриней Білика ЧСВВ на Синоді Єпископів УГКЦ (січень, 1991). Член екзаменаційної комісії для прийому випускного іспиту з богослов'я в студентів 5 курсу ІФТКЦД (28.04.-16.06.1993). Член Церковного суду в дисциплінарних та подружніх справах Івано-Франківської єпархії УГКЦ (≡ 1995-199...); Головний капелан для українського війська м. Івано-Франківськ (07.03.1995-1998).</p>

Продовження таблиці В.

<p>Київ Святослав Романович, отць (24.11.1956, с. Горохово Богородицького району Івано-Франківської області).</p>	<p>Чернівецький університет імені Ю.Фельдвічна (1974-1979). Аспірантура при Відділенні географії АН УРСР (1979-1982). ІФДС / ІФТКД (1988-1993). Священніч свячення – 1992 р. Докторантура з філософії при УВУ, м. Мюнхен, Німеччина (1993-1994). Факультет католіцької теології Університету імені Франца-Леопольда, м. Інсбрук, Австрія (1997-2001). Докторантура Інституту філософії НАН України зі спеціальності 09.00.11 – релігієзнавство (01.11.2004-15.05.2007).</p>	<p>Кандидат географічних наук (1982). Доктор філософії (УВУ, 1994). Доктор теології (2001). Докент (2004). Доктор філософських наук (2007). Професор ІФТА (2010).</p>	<p>УкрІДД ірського лісівництва (до 1992). Вчений секретар ІФТКД (20.07.-1.12.1992). Куратор академічних груп богословів №13, 25, 26 ІФТКД (з 11.03.1992); куратор груп №13, 23 та духівник групи №13 (з 03.11.1992). Викладач ІФТКД / ІФТА (з 1992). Дисципліни: «Фундаментальна теологія»; «Догматичне богослов'я»; «Пі Ватиканський Собор в контексті сучасних проблем сучасності». Проректор ІФТКД з заочного навчання (01.08.1992-22.09.1995). В. о. Ректора ІФТКД на час відраження ректора єпископа Іринія Білика (18.12.1992-28.02.1993). Член екзамінаційної комісії для прийому випускного іспиту з богослов'я в студентів 5 курсу ІФТКД (28.04.-16.06.1993). Сотрудник Катедрального Собору Святого Воскресіння Христового м. Івано-Франківськ Івано-Франківської єпархії УГКЦ (1992-1994).</p>
<p>Київ Іван Володимирович (19.....).</p>	<p>Вступила до монастиря 02.06.1985 р. Склала вічні обіти 22.12.1995 р. Прикарпатський державний університет, історичний факультет (199...-199...).</p>		<p>Настоятель храму Найсвятішого Серія Христового при монастирі СС. Василянок м. Івано-Франківськ (з 1994). Віце-ректор з навчання в ІФТКД / ІФТА (22.09.1995-05.01.2001). Професор ІФТА (з 2000). Член Вченої Ради ІФТА (з 2000). Доцент кафедри релігієзнавства Прикарпатського університету імені В.Стефаніка (10.01.2001-31.10.2004). Представник Івано-Франківської єпархії в Синодальній Комісії щодо написання Катехизму УГКЦ (з 27.12.2004). Завідувач кафедри релігієзнавства і теології Прикарпатського національного університету імені В.Стефаніка (01.06.2007, за контрактом – до 25.09.2014 р.). Головний методист Чортківської дияківської-ретенської школи як філії ІФТКД (з 20.02.1992).</p>
<p>Київ Іосифа, сестра ЧСВВ (18.08.1966).</p>	<p>Вступила до монастиря 02.06.1985 р. Склала вічні обіти 22.12.1995 р. Прикарпатський державний університет, історичний факультет (199...-199...).</p>		<p>Декан катехитично-педагогічного факультету ІФТКД / ІФТА (2001-2003). Директор приватної ЗОШ І-ІІ ст. «Католицька школа святого Василя Великого», м. Івано-Франківськ (корпус 1 – вул. Василянок, 17; корпус 2 – вул. Шевченка, 11) Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 21.07.2003).</p>

Продовження таблиці В.

<p>Кіпрятюк Богдан Дмитрович (22.09.1954, с. Приболів Тлумаського району Івано-Франківської області).</p>	<p>Озерянська СШ Тлумаського району Івано-Франківської області (1961-1969). Святинське культурно-освітнє училище (1969-1972). Івано-Франківський державний педагогічний інститут імені В.Стефаніка, спеціальність «Музика і спів» (1974-1979). Відділ аспірантури Київського державного педагогічного інституту імені М.Драгоманова, кафедра педагогіки (1986-1989).</p>	<p>Кандидат педагогічних наук (1990). Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата педагогічних наук (спеціальність 13.00.01 – теорія та історія педагогіки): захист – 1990 р., Київський державний педагогічний інститут імені М.Драгоманова. Доцент (1993). Учитель вищої категорії (1993).</p>	<p>Художній керівник Хотимирського сільського будинку культури (1972). Служба в армії, Московський військовий округ військ ППО (1972-1974). Член КПРС (1972-1991). Тисменицька СШ, вчитель музики (1979-1982). Викладач Івано-Франківського державного педагогічного інституту імені В.Стефаніка (1982-1986). Учитель-викладач Івано-Франківської школи-лицею №23 Прикарпатського університету імені В.Стефаніка (за сумісництвом, 1990-1995). Доцент кафедри загальної педагогіки Прикарпатського університету імені В.Стефаніка (з 1993). Викладач ІФТА (з 2002), дисципліна «Педагогіка».</p>
<p>Кляшків Михайло Іванович, отць (05.12.1980, с. Чорнокінь Чортківського району Тернопільської області).</p>	<p>ЗОСШ с. Чорнокінь Чортківського району Тернопільської області (1987-1996). Історико-гумантарний лицей м. Червоноград Львівської області (1996-1998). ІФТКЦ, богословський факультет та ІФДС (1998-2000). Вища духовна семінарія м. Вроцлав, Польща (2000-2002). ІФТА – ІФДС (2002-2003). Панська теологічна академія м. Краків, Польща (2003-2005). Дияконські свячення 27.06.2004 р. Ієрейські свячення 20.06.2005 р. Весфальський Вільгельм-Університет м. Мюнстер, Німеччина, факультет католицької теології (2005-2007). Вища теологічна академія м. Ст. Августин, Німеччина, докторантські студії (паралельне навчання, 2005-2007).</p>	<p>Магістр теології (2005). Дисертація на здобуття наукового ступеня магістра теології на тему «Івано-Франківська спадщина між Першою та Другою світовими війнами»; захист – 2005 р., Папська теологічна академія м. Краків, Польща. Ліцензіат канонічного права (2007). Дисертація на здобуття наукового ступеня ліцензіата канонічного права «Відносини Держави і Церкви в Східній Галичині у 1918-1939 рр.»; захист – 2007 р., Вільгельм-Університет м. Мюнстер, Німеччина.</p>	<p>Духпастирська праця на парафії св. Теодора м. Кельн, Архідієцезія Кельн РКЦ, Німеччина (2005-2006). Викладач ІФТА (з 2005); дисципліна «Канонічне право». Економ та Синкел у зовнішніх та економічних справах Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 23.02.2006).</p>

Продовження таблиці В.

<p>Климишин Іван Антонович (17.01.1933, Кутиська Кременецького повіту, тепер – Лановецького району Тернопільської області).</p>	<p>Львівська СШ №8 (1950 р.в.). Фізичний факультет Львівського університету імені І.Франка (1950-1955). Аспірантура Львівського університету імені І.Франка за спеціальністю «Астрофізика» (1955-1958).</p>	<p>Кандидат фізико-математичних наук (1961). Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата фізико-математичних наук; захист – січень 1961 р., Київський університет імені Т.Шевченка. Член Міжнародного Астрономічного Союзу (з 1964). Доктор фізико-математичних наук (1971). Дисертація на здобуття наукового ступеня доктора фізико-математичних наук; захист – вересень 1971 р., Московський державний університет імені М.Ломоносова. Професор (1980). Дійсний член НТШ (1992). Академік АН ВШ України (1993). Почесний член Товариства «Просвіта» (з 1995).</p>	<p>Молодший науковий співробітник Астрономічний обсерваторії Львівського державного університету імені І.Франка (АО ЛДУ) (1958). Начальник етапної спостережень штучних супутників Землі при АО ЛДУ (1958-1960). Завідувач відділу астрофізики АО ЛДУ (1961-1962). Заступник директора АО ЛДУ з наукової роботи (1962-1970). Завідувач відділу астрофізики АО ЛДУ (1970-1974). Професор кафедри фізики Івано-Франківського державного педагогічного інституту імені В.Стефаніка (1974-1993). Віце-президент Ради з підготовки астрономічних кадрів при АН СРСР (1976-1983). Голова Комісії з астрономії при Міністерстві освіти СРСР (1980-1981). Президент Комісії з історії астрономії при АН СРСР (1981-1986). Професор ІФДС / ІФТКД / ІФТА (з 1990). Дисципліни: «Основи психології», «Космологія». Завідувач кафедри теоретичної фізики Івано-Франківського державного педагогічного інституту / Прикарпатського університету імені В.Стефаніка (1993-1996). Завідувач кафедри релігієзнавства Прикарпатського університету імені В.Стефаніка (1996-1998). Член Вченої Ради ІФТА (з 2000).</p>
<p>Климишин Ольга Іванівна (05.09.1917, м. Івано-Франківськ).</p>	<p>Прикарпатський університет імені В.Стефаніка, філософський факультет (1994-1999). Відділ аспірантури Прикарпатського університету імені В.Стефаніка, спеціальність «Психологія» (1999-2002).</p>	<p>Кандидат психологічних наук (2003). Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата психологічних наук; захист – 2003 р., Київський національний університет імені Т.Шевченка.</p>	<p>Прикарпатського національного університету імені В.Стефаніка (— з 2003). Викладач ІФТА (2002-2005); дисципліни: «Психологія», «Соціальна психологія», «Психологія релігії», «Психологія сім'ї та сімейного виховання», «Вікова психологія».</p>
<p>Клімковський Михайло, отче (17.01.1974, м. Лорешин Березанського району Тернопільської області).</p>	<p>ІФТКД; богословський факультет та ІФДС (1994-1999).</p>		<p>Помічник духівника ІФДС (12.05.2003-2004). Викладач ІФТА (12.05.2003-2007); дисципліна «Галілейська мова».</p>

Продовження таблиці В.

Князевич Петро (19.....);			Художній керівник Національного Гучульського ансамблю пісні і танцю (— з 1980). Викладач ІФТКЦ / ІФТА (1995-2005), дисципліна «Церковний спів», «Теорія музики». Завідувач міжфакультетської кафедри церковного співу та методики викладання музики (30.08.2001-25.01.2005).
Козак Петро, отець (06.07.1976, с. Терновиця Тисменицького району Івано-Франківської області).	ІФТКЦ, богословський факультет та ІФДС (1994-2000). Папський Терезіанський Університет, м. Рим (2000-200...).	Доктор теологічних наук (200...), Дисертація на здобуття наукового ступеня доктора теологічних наук; захист – 200... р.	Викладач ІФТА (з 200...). Завідувач кафедри теології (з 27.03.2008). Духівник ІФДС (— з 2009). Член Вченої Ради ІФТА (з 02.03.2010).
Козловський Юрій, отець (20.10.1975, м. Львів).	Папський університет Папи Урбана VIII за спеціальністю «Філософія» (1992-1994). Папський університет св. Ансельма за спеціальністю «Теологія» (1994-1996). ІФТКЦ, богословський факультет та ІФДС (1996-1998). Папський університет Папи Урбана VIII, ліцензійські студії за спеціальністю «Філософія» (1998-2001). Папський університет Папи Урбана VIII, відділ докторантури за спеціальністю «Філософія релігії» (з 2002).	Ліцензіат з філософії (2004). Дисертація на здобуття наукового ступеня ліцензіата богослов'я на тему «Софія в творчості Володимира Соловйова»; модератор – доктор Гаспар Мура; захист – 2001 р., Папський університет Папи Урбана VIII. Доцент ІФТА (з 2010).	Викладач ІФТА (1997-1998, з 2004). Дисципліни: «Методологія»; «Антропологія»; «Історія філософії, новітня доба»; «Філософія релігії». Завідувач Відділу аспірантури ІФТА (з 2005). Вчений секретар Вченої Ради ІФТА (з 2005).

Продовження таблиці В.

<p>Коловник Іван Якимович, отець (12.02.1928, Данилівці Зборівського району Тернопільської області).</p>	<p>Середня школа с. Данилівці Зборівського району Тернопільської області (1934-1941). Ювенат (мала семінарія) ОО. Редемптористів у Збоньських біля Львова (1941-1944). Новіціят ОО. Редемптористів в Голоско. студії філософії (1944-1946 н.р., 1948-1949 н.р. не закінчив).</p>	<p>Кандидат філологічних наук (1969). Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата філологічних наук на тему «Міф про Олену в англійчій літературі»; науковий керівник – А.Білецький; захист – 1969 р., Київський університет.</p>	<p>Служба в армії (1948-1951 рр., місце – Орел, Воронеж, Сталинград). Станіславський / Івано-Франківський (з 1963 р.) державний медичний інститут; викладач кафедри латинської мови (1957-1971); завдувач кафедри латинської мови (1971-1978). Доцент, завдувач курсу латинської мови при кафедрі іноземних мов Івано-Франківського державного медичного інституту (1978-1990). Викладач ІФТКДІ (1991-2000). Дисципліни: «Латинська мова», «Історія філософії».</p>
<p>Копчук-Кашецький Авдрій Володимирович (20.07.1976, м Івано-Франківськ).</p>	<p>Прикарпатський університет імені В.Стефаника, фізико-математичний факультет, спеціальність «Математика» (1993-1998).</p>		<p>Куратор академічної групи богословів №21, 24 ІФТКДІ (11.03.-20.06.1992). Професор ІФТА (з 2000). Віце-ректор ІФТКДІ (1994-1995). Цензор видавч. духовної літератури Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 04.10.2000). Декан філософського факультету ІФТА (1995-2006). Декан філософсько-богословського факультету ІФТА (з 2006). Член Вченої Ради ІФТА (з 2000).</p>
<p>Корда Микола, отець (1912, с. Рудя Рогатинського повіту Станіславського округу – +2006, м. Івано-Франківськ).</p>	<p>Класична гімназія м. Рогатин. Київський педагогічний інститут іноземних мов (1954 р. в.).</p>		<p>Член Вченої Ради ІФТА (з 2000). Викладач ІФТА (2005-2009); дисципліна «Інформатика і КТ».</p>
<p>Коржак (19.....).</p>		<p>Доцент (.....).</p>	<p>Вчитель німецької мови середньої школи с. Черче Рогатинського району. Професор ІФТКДІ (1990-1996); дисципліни «Решська мова», «Латинська мова», «Німецька мова». Духівник академічної групи богословів №23 ІФТКДІ (з 11.03.1992); куратор групи №35 (з 03.11.1992).</p>

Продовження таблиці В.

<p>Курілів Богдан Володимирович, отць (14.02.1962, м. Івано-Франківськ).</p>	<p>Івано-Франківська СШ №15 (1969-1979). Музична школа №1 м. Івано-Франківськ (1972-1977). Чернівецький державний університет, географічний факультет (1979-1984). ІФТКЦД, богословський факультет та ІФДС (1990-1995). Свячення з рук Єпископа-Ординарія Івано-Франківської єпархії УГКЦ Софрона Дмитерка, ЧСВВ; дяконські – 18.07.1992 р., священничі – 24.10.1992 р.</p>		<p>Служба в армії (1984-1986). Івано-Франківська СШ №10, вчитель географії (1986-1988). Івано-Франківська СШ №22, вчитель географії (1988-1989). Вовчинецька неповна СШ, вчитель географії (1989-1990). Катехит Івано-Франківської СШ №19, Угорницької СШ та дитячого товариства «Соколята» (1990-1992). Парох с. Тязів Єзуїтського деканату Івано-Франківської єпархії УГКЦ (1992-1997). Парох с. Ямниця Єзуїтського деканату Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 1997). Декан Єзуїтського деканату Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 2000...).Катехит української гімназії №1 м. Івано-Франківськ та фізико-технічного ліцею при Івано-Франківському державному технічному університеті нафти і газу (1992-1993). Член Місійної Комісії Івано-Франківської єпархії УГКЦ (1997-1999...).Голова Комісії з питань євангелізації Івано-Франківської єпархії УГКЦ (2000...-2000...).Голова Єпархіальної місіїної Івано-Франківської єпархії УГКЦ. Член Пресвітерської ради Івано-Франківської єпархії УГКЦ (сплою права, з 2006). Викладач ІФТКЦД / ІФТА (1998-2002); дисципліни «Катехитика» та «Гомілетика», «Пастирське богослов'я». Капелан молоті Прикарпатського університету імені В.Стефаника (≈ 2000-200...).Душпастирська праця на парафіях (1996-1997). Парох парафії св. Трійці м. Буригині Івано-Франківської єпархії РКЦ (з 2002). Викладач біблійних наук Київського інституту релігійних наук імені св. Томи Акванського та Одеської школи Апостольства мирян імені о. С.Шульмінського (з 2002). Викладач ІФТА (2004-2007).</p>
<p>Кусьняк Володимир, отць (07.09.1965, м. Борислав Львівської області).</p>	<p>Бориславська СШ (1973-1984). Львівський державний університет імені І.Франка, фізико-математичний факультет, спеціальність «Теоретична радіофізика» (1984-1989). Вища духовна семінарія Замойсько-Львівської дієцезії РКЦ в м. Люблін, Польща (1991-1996). Паризький католицький університет, ліцензійські та докторантські студії (1997-2002).</p>	<p>Магістр теології (1996). Дисертація на здобуття наукового ступеня магістра теології на тему «Концепція християнського милосердя в гоміліях св. Августина на Євангеліє та Перший лист св. Івана»; науковий керівник – габліт. Д-р, професор о. Йосиф Кудасевич; захист – 1996 р., Вища духовна семінарія Замойсько-Львівської дієцезії РКЦ у м. Люблін, Польща. Ліцензійат теології (2002). Дисертація на здобуття наукового ступеня ліцензіата теології; науковий керівник – Клаудіу Тасіні; захист – 2002 р., Паризький католицький університет.</p>	

Продовження таблиці В.

<p>Кучер Ігор Дмитрович (19.....)</p> <p>Левинський Андрій, отечь (15.08.1975, м. Івано-Франківськ).</p>	<p>ЗОШ №18 м. Івано-Франківськ (1982-1992), ІФУКЦД, богословський факультет та ІФДС (1992-1997). Прикарпатський університет імені В.Стефаника, факультет перепідготовки, спеціальність «Практична психологія» (1998-1999); філософський факультет, спеціальність «Психологія» (1999-2003). Дняконські свята 27.12.1998 р. з рук Єпископа-Ординарія Івано-Франківської єпархії УГКЦ Софрона Мудрого. Священніч свята 08.01.2001 р. з рук єпископа Софрона Мудрого.</p>		<p>Заступник директора з адміністративно-господарської роботи Чортківської лаврсько-ретенгської школи як філії ІФУКЦД (20.02.1992-199....). Викладач ІФТА (з 2000), дисципліни «Психологія релігії», «Релігіознавство». Священник-смерит Івано-Франківської єпархії УГКЦ (за станом здоров'я, з 2008).</p>
<p>Левинський Олександр, отечь (08.04.1978, с. Люблин Жидачівського району Львівської області).</p>	<p>Люблинська неповна середня школа Жидачівського району Львівської області (1985-1993). Журавнівська СШ Жидачівського району Львівської області (1993-1995). ІФУКЦД, богословський факультет та ІФДС (1995-2000, бакалавр богослов'я). Священніч свята 07.07.2000, святитель – Єпископ-Ординарій Івано-Франківської єпархії УГКЦ Софрон Мудрий, ЧСВВ. Івано-Франківський інститут економіки та будівництва, спеціальність «Правознавство» (1999-2004, бакалавр права). Київський міжнародний науково-технічний університет, спеціальність «Правознавство» (2005-2006, магістр права). Відділ аспірантури ІФТА, спеціальність «Канонічне право», 2002-2005, ліцензіат богослов'я з канонічного права).</p>	<p>Ліцензіат богослов'я (2005), Дисертація на здобуття наукового ступеня ліцензіата богослов'я на тему «Історично-юрисдичний розвиток парткулярного права: Кобринський 1626 р., Замойський 1720 р. та Львівський 1891 р. синоди»; науковий керівник – доктор канонічного права, єпископ Софрон Мудрий; захист – 2005 р., ІФТА. Магістр цивільного права (2006, Київський міжнародний науково-технічний університет). Магістерська робота на тему «Правова охорона материнства і дитинства згідно законодавства України та країн Європейського Союзу»; захист – 2006 р. Доктор Східного канонічного права (2009). Дисертація на здобуття наукового ступеня доктора Східного канонічного права на тему «Історично-юрисдичний розвиток парткулярного права Київської Церкви (1596-2004)»; науковий керівник – доктор єпископ Софрон Мудрий; захист – 2009 р., Івано-Франківський університет права імені короля Данила Галицького. Професор ІФТА (2010).</p>	<p>Віце-ректор ІФТА по дисципліні (18.12.2001-2002). Віце-ректор ІФДС (2002-2010). Викладач / доцент ІФТА (2002-2010). Дисципліни: «Культура поведінки», «Пастырська риторика», «Судова риторика», «Східне канонічне право». Професор ІФТА (з 2001). Член Економічно-ревізійної комісії Івано-Франківської єпархії УГКЦ (03.01.2005). Член фінансово-проектної комісії Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 2006). Член Ради з економічних справ Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 2006). Член Ради з економічних справ ІФДС та ІФТА (з 2006). Член Колегії єпархіальних радників Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 2006). Член Пресатерської Ради Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 2006). Голова Збіркової комісії Івано-Франківської єпархії для збору коштів на будівництво Патріаршого Собору УГКЦ (з 2009). Член Екзакменційної комісії з перевірки знань до свячень Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 2010). Голова Комісії священничого виконання Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 2010). Адміністратор каплиці св. Юрія Побідоносця в м. Івано-Франківськ, вул. Васильянок, 64, Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 2008). Член Вченої Ради ІФТА (з 02.03.2010). Ректор ІФДС (з 15.05.2010).</p>

Продовження таблиці В.

<p>Лісь Володимир, отець (20.05.1972, м. Буяч Тернопільської області).</p>	<p>Львівський технікум, спеціальність «І азове господарство» (1986-1990). Факультет католицької теології Карлового університету Празі, Чехія (1991-1997). Папський Григоріанський університет, м. Рим, Італія, за спеціальністю «Догматичне богослов'я» (1999-2001).</p>	<p>Магістр богослов'я (1997). Дисертація на здобуття наукового ступеня магістра богослов'я, захист – 1997 р., Празький Карловий університет. Ліцензіат з богослов'я (2001). Дисертація на здобуття наукового ступеня ліцензіата богослов'я на тему «Життя християнське і життя сакраментальне у богослов'ї Миколи Кавасини»; захист – 2001 р., Папський Григоріанський університет, м. Рим, Італія.</p>	<p>Викладач ІФТА (з 2001). Духівник Молодіжної організації міран «Українська Молодь – Христос», м. Івано-Франківськ» Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 2003). Капелан СС. Міраносиль (з 2001). Сповідник ІФТА (з 1997). Член Вченої Ради ІФТА (з 02.03.2010).</p>
<p>Луків Теодозія, сестра ЧСВВ (19.....).</p>			<p>Декан катехитично-педагогічного факультету (1995-1997).</p>
<p>Луцький Іван Михайлович, отець (07.03.1949).</p>	<p>Львівська духовна академія (1974 р.в., кандидат богослов'я). Священніч свячення – 25.07.1974 р. Економіко-правничий інститут м. Чернівці (1996 р.в.). Український Вільний Університет, м. Мюнхен (1996 р.в., доктор філософії). Харківська юридична академія імені Ярослава Мудрого (1998 р.в., бакалавр права). Міжнародний науково-технічний університет, м. Київ (2001 р.в., магістр права). Міжнародна кадрова академія (2000 р., доктор права).</p>	<p>Доктор філософії (1996). Дисертація на здобуття наукового ступеня доктора філософії на тему «Створення Станіславської єпархії УГКЦ»; промовор (науковий керівник) – д-р Дмитро Злепко; захист – 25.07.1996 р., УВУ, м. Мюнхен (Німеччина). Доктор права (2000). Дисертація на здобуття наукового ступеня доктора права; захист – 2000 р., Міжнародна кадрова академія. Професор ІФТА (2010).</p>	<p>Професор ІФТКДІ / ІФТА (з 1991 р.); дисципліна: «Правознавство». Парох церкви св. Йосифа Обручника, м. Івано-Франківськ, мікрорайон Гірка, Івано-Франківського деканату Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 1991). Декан Тисменицького деканату Івано-Франківської єпархії УГКЦ (1990-1995). Духівник академічної групи богословів №11 ІФТКДІ (з 11.03.1992); куратор групи №14 та духівник груп №14, 21 (з 03.11.1992). Член екзаменаційної комісії для прийому випускного іспиту з богослов'я в студентів 5 курсу ІФТКДІ (28.04.-16.06.1993). Помічник ректора Економіко-правничого інституту м. Чернівці (1996-1997). Ректор Івано-Франківського інституту права, економіки та будівництва (1997-2006). Завдувач кафедри теорії та історії держави і права Івано-Франківського інституту права, економіки та будівництва (01.02.-01.09.2006). Завдувач кафедри цивільного права і процесу (01.09.2006-01.08.2007). Ректор Івано-Франківського університету права імені Короля Данила Галицького (з 2007). Член Вченої Ради ІФТА (з 2000).</p>

Продовження таблиці В.

<p>Ляхович Роман Михайлович (18.07.1969, с. Новий Мартинів Галицького району Івано-Франківської області).</p>	<p>Новомартинівська Галицького району Івано-Франківської області (1976-1984). Сівко-Войнишівська СШ Калузького району Івано-Франківської області (1984-1986). Івано-Франківський педагогічний інститут імені В.Стефаника, філологічний факультет (1986-1992).</p>		<p>Новомартинівська ЗОШ (1992-2000). Працівник видавництва ІФТА (2000-2009). Викладач ІФТА (2001-2005); дисципліна «Ділова українська мова».</p>
<p>Ляхович Діоній, чл.СВБ, список (02.07.1946, м. Помбас, район Ітапополіс, штат Святої Катерини, Куритиба, Бразилія).</p>	<p>«Середню освіту і початкову духовну підготовку отримав у Духовній семінарії Отців Василів в Іваї. Продовжував підготовку до священства у вищих католицьких навчальних закладах Риму та Бразилії. Має ліцензіат з теології і спеціалізацію з діякни філософії щодо питань Бога. 30 березня 1970 року склав вічні обіти. 8 грудня 1972 року був висвячений на священника».</p>		<p>З 1972 р. «виконував різноманітну душпастирську працю, упродовж 8-и років був ректором Семінарії та Інституту філософії в Куритибі, викладав філософію і теологію в кількох навчальних закладах у Бразилії». «У 1991 році приїхав в Україну для відродження філософсько-богословських студій Василіяського чину. У 1994 році – ректор Василіяського інституту в Золочеві, викладав в вищих духовних семінаріях України». Викладач ІФТКДІ (1992-1994); дисципліни «Методологія», «Вступ до філософії», «Новітня філософія». Протоархімандрит Чину Святого Василя Великого, з осяжком у Римі (1996-2004). Куріальний єпископ Верховного Архієпископа Київсько-Галицького, керівник Патріаршої адміністрації, відповідальний за церковні громади в країнах, де немає структур УГКЦ, голова Відлду душпастирства емігрантів, голова Сенату УКУ (2.1.12.2005-12.2008). Списокська хіротонія – 26.02.2006 р. храм Св. свцмч. Йосафата, м. Прудентополіс, Бразилія; святитель – Іванович Архієпископ УГКЦ Любомир Гузар, Митрополит Філадельфійський Стефан Сорока, Єпарх Куритибський Сфрем Кривий. Апостольський візитатор для українців Італії та Іспанії (з 07.01. 2009).</p>
<p>Максимів Оксана (19.....).</p>			<p>Викладач ІФТКДІ (≡ 1995-199...); дисципліни «Прикладне справочництво» та «Ведення домашнього господарства» (для студентів КІФФ).</p>
<p>Малець Роман Іванович (04.05.1945, с. Клубівці Тисменицького району Івано-Франківської області).</p>	<p>Львівський університет імені І.Франка, факультет іноземних мов, відділ класичної філології (1963-1968).</p>	<p>Педагогічне звання «Вчитель-методист» (1989).</p>	<p>Викладач ІФТА (з 1990, з перервами); викладач грецької та латинської мов.</p>

Продовження таблиці В.

Маринюк Михайло (19.....)			Редактор видавництва ІФТКЦД, відповідальний за випуск журналу Івано-Франківської єпархії УГКЦ «Добрий Пастир» (≡ 1993-199...) Працівник АГЧ ІФТКЦД (≡ 1993-199...).
Марушак Онуфрій (19.....)			Робота за спеціальністю «єрвонодеревник» (1986-1988). Оператор котельні м. Коломия (1988-1990). Ведучий релігійної програми «Живе Слово» (1994-1995). На запрошення Єпископа-Ординарія Софрона Дмитерка ЧСВВ перейшов до Івано-Франківської єпархії УГКЦ (17.10.1997).
Маріювський Богдан Іосифович, отечь (13.08.1968, м. Коломия Івано-Франківської області).	Коломійська восьмирічна школа №10 (1983 р.в.). Коломійське СПТУ №14, спеціальність «єрвонодеревник» (1983-1986). Здобув кваліфікацію «монтажник радіопаратурі» (1988). Здобув кваліфікацію «оператор котлів» (1989). Підлітні студії богослов'я під проводом о. Володимира Багнюка ЧНІ (1986-1990). ІФТКЦД, богословський факультет та ІФДС (1990-1995). Днякопські свячення з рук Правлячого Архєрея Коломійсько-Чернівецької єпархії УГКЦ, єпископа Павла Василіка (30.08.1994). Люблінський католицький університет, Польща, магістерські студії з богослов'я (1995-2000). єрейські свячення з рук єпископа Павла Василіка (01.01.1997). Люблінський католицький університет, ліцензійські студії (2000-2002).	Магістр теології (2000). Ліцензіат догматичної теології (2002).	На прохання митрополита Івана Мартинюка направлений на місійну душпастирську працю до Перемішльсько-Варшавської митрополії (жовтень 1997 – 1999). Викладач догматичної теології в ІФТА (з 01.09.1999). Духовник ІФДС імені св.вчч. Йосафата (з 25.09.2000). Член Вченої Ради ІФТА (з 2004). Член Екзаменаційної комісії перед діякопськими та єрейськими свяченнями (з 2004). Член Пресвітерської Ради Івано-Франківської єпархії УГКЦ, за кватою Правлячого Архєрея (з 2006).
Мельник Михайло, отечь (16.04.1955).	Священничі свячення – 27.09.1983 р.		Парох с. Старі Кривотули Тисменинського деканату Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 1990). Духовник академічної групи богословів №22 ІФТКЦД (з 11.03.1992); духовник групи №32 (з 03.11.1992). Член екзаменаційної комісії для прийому випускного іспиту з богослов'я в студентів 5 курсу ІФТКЦД (28.04.-16.06.1993). Викладач ІФТА (з 1999). Дисципліни: «Метафізика», «Єтика», «Теодичезь», «Філософії пізнання».
Місєвич Роман, отечь (17.08.1975, м. Львів).	Папський університет «Propaganda Fides»; бакалавр з філософії (1991-1993); бакалавр з теології (1993-1996); ліцензіат з філософії (1997-1999). Священничі свячення – 11.06.2000 р.	Ліцензіат з філософії (1999). Дисертація на здобуття наукового ступеня ліцензіата з філософії на тему «Проблема «Всєдєющє» як філософської перспективи в думці В.С. Соловйова»; захист – 1999 р., Папський університет «Propaganda Fides».	Член екзаменаційної комісії для прийому випускного іспиту з богослов'я в студентів 5 курсу ІФТКЦД (28.04.-16.06.1993). Викладач ІФТА (з 1999). Дисципліни: «Метафізика», «Єтика», «Теодичезь», «Філософії пізнання».

Продовження таблиці В.

<p>Миронюк отень (26.02.1971, с. Коршів Коломийського району Івано-Франківської області).</p>	<p>Дрогобицьке музичне училище, відділ хорого диригування, кваліфікація «вчитель теоретичних дисциплін (теорії, сольфеджіо, музичної літератури, керівник хору)» (1986-1990), Кіпська музична академія імені П.Д.Чайковського, факультет хорového диригування (1990-1995), ІФТКД / ІФТА, богословський факультет та ІФДС, кваліфікація — «бакалавр богослов'я та викладач релігієзнавства» (1995-2001). Диякоські свячення — 16.03.2003 р. Священнічє свячення — 20.07.2003 р.</p>	<p>Бакалавр богослов'я (2001).</p>	<p>Викладач ІФТА (2003-2007). Завдувач кафедри церковного співу та методики викладання музики ІФТА (2005-2008). Душпастир громад українських греко-католиків у США (з 2008).</p>
<p>Міхей Михайло отень (29.05.1979, м. Івано-Франківськ).</p>	<p>Вище художнє професійне училище №3 м. Івано-Франківськ, кваліфікація «столяр з виготовлення художніх меблів» (1994-1997). ІФТКД (1997-1998). Люблінський католицький університет, Польща (1998-2004). ІФТКД, богословський факультет та ІФДС (1993-1999). Папська теологічна академія в Кракові, Ваша духовна семінарія Ченстоховської архідієцезії (2004 р.в.).</p>	<p>Магістр теології (2004). Дисертація на здобуття наукового ступеня магістра теології на тему «Magia Orodownicza chrześcijańskiego niezaangażowania. Teologiczny wyznacznik „Akafystu ku czci Bogurodzicy»; захист — 2004, Люблінський католицький університет, Польща. Магістр теології (2004).</p>	<p>Викладач ІФТА (з 2006); дисципліна «Догматична теологія».</p>
<p>Мошниця Володимир, отень (09.06.1980, с. Роздол Миколаївського району Львівської області).</p>			<p>Викладач ІФТА (з 2005); дисципліна «Христологія» (для студентів КПФ).</p>

Продовження таблиці В.

Мудрий Софрон, єпископ, ЧСВВ (27.11.1923, м. Золочів Львівського воєводства).	Початкова та середня школа в м. Золочів (1930-1940). Курси електротехніки в м. Авсбург, Німеччина (1946-1949). Новішат у монастирі ЧСВВ у США (1950-1955, довільні обкти). Григоріанський університет, м. Рим, магістр богослов'я (1955-1959). Священніч свячення 25 грудня 1958 р. із рук архієпископа Івана Буча. Папський Латеранський університет, відділ канонічного права. Папський Інститут Східних Церков, магістр канонічного права Східних Церков (1966-1969).	Доктор канонічного права (1969). Професор ІФТА (1995).	Віце-ректор Української Папської Колегії св. Йосафата в Римі (1960-1974). Працівник української секції Ватиканського радіо (1965-1994). Ректор Української Папської Колегії св. Йосафата (1974-1994). Ректор ІФТКД / ІФТА (з 1 жовтня 1994). Професор ІФТА (з 1995). Генеральний Вікарій (Протосинкел) Івано-Франківської єпархії УГКЦ (06.11.1995-02.03.1996). Єпископ-коадьютор Івано-Франківської єпархії УГКЦ (1996-1997). Єпископ-Ординарій Івано-Франківської єпархії УГКЦ (22.12.1997-02.06.2005, Папа Бенедикт XVI, згідно із кан. 210 ККЦ, прийняв зречення). Голова Вченої Ради ІФТА (з 2000).
Наритник Володимир, отець (19.....).			Духівник академічної групи богословів №24 ІФТКД (з 11.03.1992). Викладач ІФТКД (1991-1992), дисципліна «Церковний спів».
Нейлюк Михайло Романович, отець (04.08.1959).			Помічник ректора з АГЧ ІФТКД (1992-199...). Делегований до м. Криниця (Польща) для налагодження співпраці з ІФТКД (05-25.08.1992).
Овано Сергій, отець (19.....).			Викладач ІФТКД (≡ 1995-199...); дисципліни «Вступ до теології», «Італійська мова».
Огар Тарас, отець (01.12.1971).	Львівська державна консерваторія імені М.Лисенка, відділи – оркестровий та диригентський (1991-1996). Державний університет «Львівська політехніка» відділ військових диригентів, військова кафедра (1993-1994). ІФТА, богословський факультет (1997-2003). Священніч свячення – 16.03.2003 р. Відділ аспірантури ІФТА (2003-2006).	Ліцензіат богослов'я (2006). Дисертація на здобуття наукового ступеня ліцензіата богослов'я; захист – 2006 р., ІФТА.	Завідувач кафедри церковного співу та методики викладання музики (з 2007). Член Вченої Ради ІФТА (з 2004).
Олійник Тарас, отець ЧСВВ (19.....).			Викладач ІФТКД (1990-1994); дисципліна «Біблійна історія».

Продовження таблиці В.

Олійник Юрій, отць. (31.05.1979).	Папський Теологічний відділ у Вроцлаві, Польща (2000-2006). Дияконські свячення – 02.11.2003 р. Священничі свячення – 14.11.2004 р.	Ліцензіат богослов'я (2006). Дисертація на здобуття наукового ступеня ліцензіата з філософії; Папський Теологічний відділ у Вроцлаві.	Секретар Ректорату ІФТА (2003-2009). Викладач ІФТА (з 2003). Член Вченої Ради ІФТА (з 2010).
Ошнук Ігор Ігорович, отць. (20.04.1981, м. Святин Івано-Франківської області).	Святинська І-ІІІ ст. (1987-1998). Святинська ДЮСШ (1987-1995). Святинська музична школа, клас «скрипка» (1988-1995). Львівська духовна семінарія Святого Духа (1998-2003). Стажування від УКУ за англійською програмою в США (2002). ІФТА, філософсько-богословський факультет та ІФДС, кваліфікація «бакалавр богослов'я, викладач, релігієзнавства та християнської етики» (2003-2004). Прикарпатський національний університет імені В.Стефаника, факультет підготовки кадрів, кваліфікація «практичний психолог» (2004-2006). ІФТА, Відділ аспірантури за спеціальністю «Канонічне право» (2005-2007). Прикарпатський національний університет імені В.Стефаника, юридичний інститут (2006-2007...).	Ліцензіат богослов'я (2007). Дисертація на здобуття наукового ступеня ліцензіата на тему «Замойський синод 1720 р.: історично-юридичний аналіз рішень і постанов»; захист – 2007 р., ІФТА УГКЦ.	Катехит Львівської СШ №15 (2001-2002). Катехит релігійної організації «Академія української молоді» (2002-2003). Асистент-сотрудник парафії церкви Різдва Христового м. Івано-Франківськ (з 2005). Викладач ІФТА (з 2005); дисципліна «Історія Вселенської Церкви».
Остапович Орест Ярославич, отць-міграт (1937, м. Перемишляни).	Московська духовна семінарія та Духовна Академія (1971 року випуску).	Кандидат богословських наук (1971).	Професор ІФТКД (1990-1999); дисципліни «Літургіка», «Настарське богослов'я». Духівник академічної групи богословів №41 ІФТКД (з 11.03.1992); духівник групи №51 (з 03.11.1992). Духівник для студентів І курсу катехитично-педагогічного факультету ІФТКД (з 03.11.1992). Член екзаменаційної комісії для прийому випускного іспиту з богослов'я в студентів 5 курсу ІФТКД (28.04.-16.06.1993). Душпастир громад українських греко-католиків у містах Кентріл та Роуд Річмонд провінції Нью-Вестмінстер, Канада (з 199...).
Павлик Василь, отць. (1953-+2007).	Священничі свячення – 1992 р.		Викладач ІФТКД (1991-1992). Куратор академічної групи богословів №22, 24 ІФТКД (з 11.03.1992); куратор груп №32, 33 та духівник груп №33, 34 (з 03.11.1992).

Продовження таблиці В.

Павлюк Юрій, отць (24.03.1985, м. Рогатин Івано-Франківської області).	ІФТА, філософсько-богословський факультет та ІФДС (2003-2010). Дияконські свячення – 08.06.2009 р. Герейські свячення – 24.01.2010 р., в неodrуженому стані.			Духовний куратор студентів ІФДС (з 24.01.-01.09.2010). Помічник духовника ІФДС (з 01.09.2010).
Пеця Оскар, отць (.....).				Викладач ІФТКДІ (1995-2001); дисципліна «Гринтігарне богослов'я», «Французька мова».
Петрів Роман Васильович (1934, с. Заланів Рогатинського повіту Станіславської о. воєводства).	Львівський державний університет, факультет германістики (1968 року випуску). Івано-Франківський педагогічний інститут, історичний факультет (1982 рік випуску).	Кандидат історичних наук (1982).		Старший викладач кафедри історії Кіровоградського педагогічного інституту (1988-1989). Викладач ІФТКДІ (1990-1994), дисципліна «Історія Церкви». Куратор академічної групи богословів №41 ІФТКДІ (з 11.03.1992; куратор груп 31, 34, 51 (з 03.11.1992).
Підлісєцький Мирот, отць-мітра (30.03.1919, с. Утховичі Перемишлянського району Львівської області – +18.01.2007, м. Івано-Франківськ).	Львівська богословська академія (1944 рік випуску). Герейські свячення – 01.04.1945 р. з рук митрополита Йосифа Сліпого.			Парох с. Красне Перегінського деканату Станіславської єпархії УГКЦ (1945-1950). Виселений за відмову перейти до РПЦ на спел-поселення (1950-1958). Душпастир катакомбної УГКЦ (1958-1989). Сотрудник Катедрального собору Святого Воскресіння ГНХ м. Івано-Франківська Івано-Франківської єпархії УГКЦ (1990-2006). Професор ІФТКДІ (1991-1999); дисципліна «Моральне богослов'я». Духівник академічної групи богословів №13 ІФТКДІ (з 11.03.1992); духовник групи №23 (з 03.11.1992). Член екзаменаційної комісії для прийому випускного іспиту з богослов'я в студентів 5 курсу ІФТКДІ (28.04.-16.06.1993). Духівник ІФТКДІ (1995-1996). Професор ІФТКДІ (1995-1996); дисципліна «Теологія духовного життя».
Планчак Григорій, отць ЧСВВ (.....).				
Повзюк Ольга Іванівна (29.06.1975, м. Золочів Львівської області).	Тернопільське музичне училище імені С.Крушельницької, клас фортепіано, спеціальність (або кваліфікація) – спеціальність (або кваліфікація) фортепіано, концертмейстер, артист ансамблю» (1990-1994). Прикарпатський університет імені В.Стефаника, музичний факультет, спеціальність (або кваліфікація) – спеціальність (або кваліфікація) «викладач музики, диригент, постановка голосу, викладач фортепіано» (1994-1999).	Магістр з музичного виховання (1999). Магістерська робота на тему «Композиційно-стильові особливості Літургій М.Леонтьєва та К.Стеценка»; захист – 1999 р., Прикарпатський університет імені В.Стефаника.		Викладач ІФТА (2000-2007); дисципліни музичного циклу.

Продовження таблиці В.

<p>Полєк Володимир Теодорович (1924, м. Станіслав 19.07.1959, м. Івано-Франківськ).</p>		<p>Доктор філологічних наук, професор.</p>	<p>Професор Прикарпатського університету імені В.Стефаника (до 1999). Професор ІФТКД (1991-1999); дисципліна «Історія української літератури (XIX ст.)».</p>
<p>Попік Володимир Миколайович, отень (13.10.1972, с. Хмелєва Заліщицького району Тернопільської області).</p>	<p>Хмелєвська 8-річна СШ Заліщицького району Тернопільської області (1980-1988). Дорогічівська СШ Заліщицького району Тернопільської області (1988-1990). Піддубицькі свята – 1991 р., святигель – Єпископ-Помічник Івано-Франківської єпархії УГКЦ Павло Василік, Катедральний Собор Святого Воскресіння ГНХ, м. Івано-Франківськ. ІФТКД, богословський факультет та ІФДС, кваліфікація «богослов та викладач релігійства» (1990-1995). Дияконські свята – 27.10.1996 р., святигель – Єпископ-Ординарій Коломийсько-Чернівецької єпархії УГКЦ Павло Василік, каплиця Царя-Христа, м. Глумач. Академія католицької теології, м. Варшава, Польща, відділ «Місіологія» (1996-1999). Священні свята – 05.01.1997 р., святигель – Єпископ-Ординарій Коломийсько-Чернівецької єпархії УГКЦ Павло Василік, церква Рівня Пресвятої Богородиці смт. Огніня.</p>	<p>Ліцензіат з місіології (1999).</p>	<p>Префект ІФТКД у справах дисципліни студентів (1995-1996). Адміністратор парохій та відповідальний за категорію в школах с/п Коршів та Лісній Хлібичин Отинійського деканату Коломийсько-Чернівецької єпархії УГКЦ (1997-1999). Капелан полку зв'язку та гарнізонного будинку офіцерів м. Івано-Франківськ (≡ 1999-2002). Викладач ІФТА (1999-200...) Голова Катехитичної комісії Івано-Франківської єпархії УГКЦ (2000-08.02.2001). Душпастир громад українських греко-католиків у м. Трентон, штат Нью-Джерсі, США (з 200...).</p>
<p>Попович Роман, отень (10.01.1969, смт. Перелітськ Рожнятівського району – +2005, Івано-Франківськ).</p> <p>Приймач Петро (19.....).</p>	<p>ІФТКД, богословський факультет та ІФДС (1993-1999).</p>		<p>Префект ІФДС (1999-2000). Сотрудник парафії церкви св. Дмитрія м. Івано-Франківськ (2001-2005).</p> <p>Викладач ІФТКД (1995-1999); дисципліни «Патрологія», «Церковнослов'янська мова».</p>

Продовження таблиці В.

П'яста Руслан, отень (17.08.1980, Жулун Стрипського району Львівської області).	ІФТА, богословський факультет та ІФДС (1997-2003). Латеранський університет м. Рим, Академія Альфонсіана, відділ моральної теології (2003-2005). Священніч свячення – 09.12.2007 р.	Бакалавр богослов'я (2003). Ліцензіат моральної теології (2005). Дисертація на здобуття наукового ступеня ліцензіата морального богослов'я; захист – 2005 р., Латеранський університет м. Рим, Академія Альфонсіана, відділ моральної теології.	Викладач ІФТА (з 2005), дисципліна «Моральна теологія». Капелан Івано-Франківського обласного наркологічного диспансеру, вул. Мишарська, 21 (з 2009). Член Вченої Ради ІФТА (з 2004).
Рак Василь, отень (10.06.1974, Гузіїв Долинського району Івано-Франківської області).	ІФТКЦ, богословський факультет (1991-1996). Папський Східний Інститут, м. Рим (1997-1999). Священніч свячення – 12.04.1998 р. Папський Інститут «Августинум» (1999-2000).	Бакалавр богослов'я і викладач релігієзнавства (1996). Ліцензіат з східних церковних наук (2000). Дисертація на здобуття наукового ступеня ліцензіата зі східних церковних наук на тему «Духовний провід в аскетичних творах св. Василя Великого»; захист – 1999 р., Папський Східний Інститут, м. Рим.	Викладач ІФТА (з 2000). Дисципліни: «Патрологія» «Богословська антропологія», Адміністратор церкви Різдва Христового, м. Івано-Франківськ Івано-Франківської єпархії УГКЦ (2000-2001). Головний капелан лікнерень Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 2001). Капелан Івано-Франківської обласної клінічної психоневрологічної лікарні (з 2001). Член Вченої Ради ІФТА (з 2004). Головний капелан всіх лікувальних закладів Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 16.02.2006).
Рашкевич Нестор, отень (1925, Солотвино Богородчанського району – +2001, м. Івано-Франківськ).	Станіславська чоловіча гімназія (1937-1939). Учасник дивізії «Галичина» (1943), на негальному становищі (до 1950). Волинська, згодом Ставропольська духовна семінарія РПЦ (1955-1958-1959). Львівська духовна академія РПЦ (1959-1963).	Кандидат богословських наук (1963).	Душастир в різних парафіях Івано-Франківської області (1963-1972). Парох с. Липівка Тисменицького району (з 1972). Віце-ректор з денної форми навчання ІФТКЦ (1990-1995). Духовник для студентів 2 курсу катехитично-педагогічного факультету ІФТКЦ (з 03.11.1992). В. о. ректора ІФТКЦ на час відзвілу на Синод єпископів УГКЦ ректора спископа Іринія Білика (грудень 1992). Професор ІФТКЦ (1995-1996); дисципліни «Біблійна історія», «Екзегеза книг Старого та Нового Завіту».
Рашкевич Ольга (19.....).			Куратор академічних груп катехиток (1991-1995).
Сабат Петро (19.....).		Доктор теологічних наук (.....).	Викладач ІФТА (з 200...).
Самонький Любомир, отень (19..... +07.06.2004).			Член Вченої Ради ІФТА (з 2010). Викладач ІФТА (2002-2004); дисципліна «Канонічне подружнє право». Судовий Вікарій Івано-Франківської єпархії УГКЦ (2000-2004).
Свишук Ярослав, отень (19.....).			Професор ІФТКЦ (= 1995-19.....); дисципліни «Екуменізм», «Містологія», «Церковне містечтво».

Продовження таблиці В.

Семенишин Зеновій, (19.....).			Директор дяківсько-регентської школи при ІФТКДІ / ІФТА (1996-2001). Викладач ІФТКДІ / ІФТА (1996-2003), дисципліни музичного циклу. Декан дяківсько-регентського факультету ІФТА (31.08.2001-08.10.2003).
Семенич отець П., (19.....).			Викладач ІФТА (з 2010); дисципліна «Історія Церкви в Україні».
Семчук Володимир (19.....).			Помічник ректора ІФТКДІ, відповідальний за організацію чергування, дисципліну і поряток в Ідальні (з 1993-199...).
Сеньків єпископ (03.07.1960, м. Чортків Тернопільської області).	Благочинник СШ Чортківського району Тернопільської області (1967-1975). Київське СПТУ № 10, спеціальність корабельного електромонтажника (1975-1978). Підполна греко-католицька семінарія, яку очолював Владика Павло Василик (1977-1981, з перервами). 28 травня 1982 року висвячений на священника (святитель – Владика Павло Василик). Кирило-Методіївський теологічний факультет Університету Палацького, м. Оломоуц, Чеська Республіка (1992-2000).	Ліцензіат теології (2000). «У 2000 році там же, співпрацюючи з «Септо Алеті Velehrad-Roma», курс на Кирило-докторантський курс на Кирило-Методіївському богословському факультеті Університету Палацького на кафедрі пасторального богослов'я, відділення «Практичне богослов'я та вивчення Християнського Сходу». Захистив наукову роботу та здобув ступінь ліценціата теології».	Київський суднобудівний завод (1978-1979). Служба в армії (1979-1981). Працював пожежником, кочегаром та будівельником – аж до 1989 року. Підполний греко-католицький священник душпастирював на території Івано-Франківської єпархії (1982-1989). Член Комітету за легалізацію УГКЦ (1987-1989). Парох у м. Чорткові та декан Чортківського деканату (1989-1992). Виконував обов'язки пароха міст Залішки й Чернівці та організував парафіальні осередки на території Чортківського і Залішківського деканатів (1990-1991). Заступник директора з навчально-методичної та виконної роботи Чортківської дяківсько-регентської школи як філії ІФТКДІ (20.02.1992-199...).

Офіційний духовник ІФТА (20.07.2000-17.01.2001).
В. о. Генерального Вікарія Івано-Франківської єпархії УГКЦ на період відсутності чинного Генерального Вікарія (27.07.-28.08.2000).
Викладач ІФТА (2000-2001), дисципліна «Основи духовного життя і душпастирства».
Синкел Буцацького єпархії у справах душпастирства та формації духовенства (17.01.2001-23.01.2002).
Священник Коломийсько-Чернівецької єпархії (23.01.-15.02.2002).
Отець черечного ордену "Мінні" (Найменших братів св. Франциска з Павлі) (з 15.02.2002).
Списков-помічник Стрийської єпархії (20.05.2008-20.01.2010).
Архидієцка хіротонія відбулася 20 липня 2008 року у Катедральному соборі Успіння Пресвятої Богородиці м. Стрия.
Святитель – Блаженіший Любомир Владика Юліан (Губр), Владика Микола (Січкало) і Владика Володимир (Вігіншин).
Алостоєвський адміністратор Стрийської єпархії УГКЦ (з 20.01.2010).

Продовження таблиці В.

<p>Сімківло Микола, список (21.11.1952, м.Караганда, Казахська РСР).</p>	<p>У 1963 році батьки повернулися в Україну. Підлецька 8-річна школа (1963–1967). Уторницька середня школа (1967–1969). Івано-Франківське СПТУ № 1, кваліфікація «люсар-ремонтник промислового обладнання» (1969–1972). Підлілля духовна семінарія під проводом єпископа Павла Василка (≈ 1969–1974, з перервами). Дняківські та священичі свячення 15.05.1974, с. Підлецьки Тисменицького району Івано-Франківської області. ЮТКЦ, богословський факультет та ІФДС (1991–1995).</p>		<p>Служба в армії (≈ 1972–1974). Священик «катакомбної» УГКЦ на території Івано-Франківської, Тернопільської та Львівської областей (1974–1989). Учасник руху за легалізацію УГКЦ (1987–1989). Парох Катедрального Собору Святого Воскресіння ГНІХ, м. Івано-Франківськ, Івано-Франківської єпархії УГКЦ (20.02.1990–). Декан Івано-Франківського деканату Івано-Франківської єпархії УГКЦ (20.02.1990–2005). Директор Благодійного Фонду «Карітас-Івано-Франківськ УГКЦ» (1990–2005). Духовник академічних груп богословів №11, 12 ЮТКЦ (з 03.11.1992). Член Колетії єпархіальних радників Івано-Франківської єпархії УГКЦ (за квотою списку, 28.01.1998–2005). Член Економічно-ревізійної комісії Івано-Франківської єпархії УГКЦ (03.01.–01.03.2005). Спископська хіротонія 12.07.2005, Катедральний Собор Святого Воскресіння, м. Івано-Франківськ, Івано-Франківської єпархії УГКЦ; святитель – Верховний Архієпископ УГКЦ кардинал Любомир Гузар, Правлячий Архієрей Івано-Франківської єпархії УГКЦ списку Софрон Мудрий. Правлячий Коломийсько-Чернівецької єпархії УГКЦ (з 2005).</p>
<p>Слоїк Зеновій, отець (02.03.1978).</p>	<p>Дрогобицьке музичне училище імені В.Барвінського (1993–1996). Дрогобицький державний педагогічний університет імені І.Фрашка (1996–2000). ЮТА, богословський факультет та ІФДС (2000–2007).</p>		<p>Викладач ІФТА (з 2007); дисципліни музичного циклу.</p>
<p>Слюжук Сергій Васильович (27.08.1976, м. Івано-Франківськ).</p>	<p>Священнічі свячення – 06.07.2008 р. Івано-Франківське державне музичне училище імені Д.Сучинського, відділ хорового ліризування (1993–1997). Прикарпатський університет імені В.Стефаника, Інститут культури і мистецтв, музичний відділ (1997–2002).</p>		<p>Композитор духовної органічної музики (початок творчої діяльності – з 1992). Викладач Івано-Франківської духовної семінарії УПЦ КП; дисципліна – «Вокал» (2002). Викладач ІФТА УГКЦ (2002–2005); дисципліна «Теорія вокалу».</p>

Продовження таблиці В.

Сохан Іван, отень (19.....)			Викладач ІФТА (з 2010); дисципліна «Дочасне майно Церкви».
Стельмах Василь (19.....)			Адміністратор АГч ІФТКД (03.04.2000–200...).
Степанюк Олександр Васильович (1954, с. Шахти Луганської області).	Івано-Франківський педагогічний інститут імені В.Стефаніка, спеціальність «Англійська та німецька мови» (1981–1986).		Вчитель СШ №16 м. Івано-Франківськ (1986–1994). Експериментальна школа при Івано-Франківському інституті дослідливої освіти (з 1994). Викладач ІФТКД (1991–1997), дисципліна «Англійська мова».
Степанюк Дмитро Власович (1938, поблизу Житомирської області).	Київський державний університет імені Т.Шевченка. Аспірантура Інституту мистецтвознавства, фольклористики й етнології НАНУ. Докторантура Українського Вільного Університету в Мюнхені, Баварія, Німеччина.	Кандидат мистецтвознавства. Доктор мистецтвознавства. Доктор філософії. Вчені звання доцента, старшого наукового співробітника, професора. Професор зі спеціальності «Образотворче мистецтво» (ІМФЕ АН України, 1992). Доктор богословських наук (Київська Духовна Академія УПЦ КП, 2001).	Куратор академічної групи богословів №11-21 (1992–1993). Науковий співробітник Інституту мистецтвознавства, фольклористики й етнології НАНУ (≡ з 1970). Київська Духовна Академія УПЦ КП (з 1992); професор; дисципліни «Історія християнського мистецтва» та «Візантологія». Професор ІФТА (з 1992); дисципліни «Історія християнського мистецтва» та «Візантологія». Член Вченої Ради ІФТА (з 2010).
Стефанюк Михайло (11.09.1955, с. Чорнолізці Тисменицького району Івано-Франківської області).	Львівська державна консерваторія, відділ вокальний, кваліфікація «викладач сольного співу, концертно-камерний співач» (1982–1988).		Викладач ІФТА (1991?–1995?).
Стегнар Микола, отень (13.02.1923, с. Бабинці Борщівського району Тернопільської області – +01.05.2006, м. Івано-Франківськ).	Чортківська гімназія (1930-ті роки). Станіславівська духовна семінарія (1942–1945). Івано-Франківський педагогічний інститут (1953–1958). Священничі свячення – 1990 р.		Вчитель Коломийської СШ №1 Коломийського району Івано-Франківської області (1958–19...), Вчитель Тисменицької СШ Надвірнянського району Івано-Франківської області (19...–1983). Парох церкви Прокрови Пресвятої Богородиці м. Івано-Франківськ, вул. Ковлака (Княгинин), 29, Івано-Франківського єпархау Івано-Франківської єпархії УГКЦ (1990–2006). Духівник академічної групи богословів №26 ІФТКД (з 11.03.1992).
			Викладач ІФТКД (1991–1994) Промотор справедливості Церковного Сулу Івано-Франківської єпархії УГКЦ (06.03.1998–2006).

Продовження таблиці В.

<p>Супик Іванович, отць (21.04.1969, с. Нове, Село Жиданівського району Львівської області).</p>	<p>Новосільська 8-річна СШ Жиданівського району Львівської області (1976–1984). Журавненська СШ Жиданівського району Львівської області (1984–1986). Курси вождів (1986–1987). ІФТКД, богословський факультет та ІФДІС, кваліфікація «богослов, викладач релігієзнавства» (1990–1995). Священніч свячення 06.08.1995 р. з рук Єпископа-Ординарія Івано-Франківської єпархії УГКЦ Софрона Дмигера ЧСВВ. Львівський католицький університет, Польща, теологічний факультет, літургійно-пасторальний відділ (1996–1999).</p>	<p>Магістр теології (1999) Ліцензіат з літургії і пасторального богослов'я (1999).</p>	<p>Служба в армії (1987–1989). Референт ІФТКД (28.08.1995–16.02.1996). Сотрудник церкви Святої Покрови Пречистої Діви Марії, вул. Княгині, м. Івано-Франківськ (з 16.02.1996). Викладач ІФТА (з 1999).</p>
<p>Тара Володимир, ЧСВВ (19.....).</p>			<p>Працівник АГЧ ІФТКД (≅ 1993–199...).</p>
<p>Твердохліб Андрій, отць (19.....).</p>	<p>Дияконські свячення – 25.11.2004 р.</p>	<p>Ліцензіат канонічного права (.....).</p>	<p>Викладач ІФТА (≅ з 2009).</p>
<p>Терентук Володимир Михайлович (19.....).</p>			<p>Директор Чортківської джківсько-регентської школи як філіалу ІФТКД (20.02.1992–19.....).</p>
<p>Терельський Роман, отць (02.03.1979).</p>	<p>ІФТКД, богословський факультет та ІФДІС (1996–1997). Сілезька Вища Духовна Семінарія та Теологічний факультет Сілезького Університету, м. Катовіце, Польща (1997–2003). Варшавський університет імені Кардинала Стефана Вишинського, факультет християнської філософії (2005–2010). Священніч свячення – 22.12.2004 р.</p>	<p>Магістр теології (2003). Магістерська робота на тему «Еволюційно-креаціоністична думка в розумінні о. Казімежа Кльосовського»; захист – 2003, Сілезький університет, м. Катовіце, Польща. Докторська дисертація на тему «Суть природи в думці відраних російських філософів перелому XIX–XX століть. Неможливість виключення духовних елементів»; продовжує роботу.</p>	<p>Викладач ІФТА (з 2010); дисципліна «Логіка».</p>
<p>Тимішак Ярослав, отць (20.05.1969, с. Богородичанського району Івано-Франківської області).</p>	<p>Радгосп-технікум, кваліфікація «зоотехнік» (1989–1992). ІФТКД, богословський факультет та викладач релігієзнавства» (1995–2000). Священніч свячення – 26.09.1999 р.</p>		<p>Старший префект ІФТА (27.07.2000–2001). Духівник ІФДС / ІФТА (з 2001).</p>

Продовження таблиці В.

Ткачук Василь, отець (19.....)	Варшавський університет імені кардинала Стефана Вишинського, м. Варшава, Польща (2000 р. в.в.).	Ліцензіат теології апостоляту (2000).	Викладач ІФТА, дисципліна «Гомілетика» (1997-2000, 2001-2002).
Токар Віталій, отець (02.01.1975).	Львівська Духовна Семінарія Святого Духа (1992-1994). Папський університет Урбаніана (1994-1996). Папський Східний Інститут (1996-1997). Папський університет Григоріана (1997-2000). Папський Східний Інститут (2000-2005). Священніче свячення – 04.05.2008 р.	Доктор східного канонічного права (з 2006).	Викладач ІФТА (з 2007). В. о. Судді Трибуналу Івано-Франківської єпархії УГКЦ (09.10.2006-2008). Суддя Патріаршого Трибуналу УГКЦ (з 2007). Допоміжний Судовий Вікарій Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 2008). Член Вченої Ради ІФТА (з 02.03.2010). Суддя Трибуналу Срийської єпархії УГКЦ (з 16.03.2010). Керівник Правничого відділу Патріаршої Курії УГКЦ (з 2009).
Трухан Юрій, отець (30.07.1980).	Прикарпатський університет імені В.Стефаника, філософський факультет (199...-200...). ІФТА, філософсько-богословський факультет та ІФДС (200...-200...). Священніче свячення – 15.06.2008 р. Варшавський університет імені кардинала Стефана Вишинського, м. Варшава, Польща, відділ історичних та суспільних наук (2008-2010).	Дисертація на здобуття наукового ступеня ліцензіата на тему «Розвиток Івано-Франківської єпархії на період 1945-2005 рр.»; науковий керівник – о. Латак Казимир, д-р, таблігтований; захист – 2010 р., Університет кардинала Стефана Вишинського, м. Варшава, Польща, відділ історичних та суспільних наук.	Секретар Правлячого Архієрея Івано-Франківської єпархії УГКЦ спискою Володимира Війтишина (з 2005). Капелан Івано-Франківської школи-інтернату, вул. Тополина (з 2008). Викладач ІФТА (з 2008); дисципліни «Історія цивілізацій», «Соціологія».
Тучапцев Василь (29.05.1975, с. Новий Яворівського району Львівської області).	СШ №2 м. Яворів Львівської області (1982-1992). ІФУКЦД, богословський факультет та ІФДС (1992-1995). Вішня духовна семінарія Кам'янець-Подільської дієцезії РКЦ в Україні – філія Латеранського Університету (1995-1998). Львівський католицький університет, Польща, Екуменічний інститут (1999-2001). Папський Східний Інститут, м. Рим, Італія (2006 р. в.в.).	Магістр богослов'я (1998). Мастерська робота на тему «Теологічно-єкуменічне значення Берестейської Унії в навчанні Івана Павла ІІ»; захист – 1998 р., Вішня духовна семінарія Кам'янець-Подільської дієцезії РКЦ в Україні – філія Латеранського Університету. Ліцензіат богослов'я (2001). Дисертація на здобуття наукового ступеня ліцензіата богослов'я на тему «Теологічно-єкуменічне значення Берестейської Унії в навчанні Івана Павла ІІ»; захист – 2001 р., Львівський католицький університет, Польща, Екуменічний інститут. Ліцензіат зі східних церковних наук (2006). Дисертація на здобуття наукового ступеня ліцензіата зі східних церковних наук; захист – 2006 р., Папський Східний Інститут, м. Рим, Італія	Викладач ІФТА (з 1999); дисципліни «Східне богослов'я», «Пневматологія» та «Єкуменічне богослов'я».

Продовження таблиці В.

Тучапєць Віра (19.....)	Дрогобицький педагогічний інститут (1992-12.02.1993). ІФТКД, катехитично-педагогічний факультет (з 13.02.1993).		Коректор редакції журналу «Добрий Пастир» при видавництві ІФТКД (13.02.1993-19.....).
Ханєнко Митрослав, отєць (23.07.1976, с. Заріччя Навіряньського району Івано-Франківської області).	Івано-Франківське державне музичне училище імені Д.Січинського, спеціальність «народні інструменти (баян)», кваліфікація «артист оркестру, ансамблю, диригент оркестру, викладач по класу баяна» (1991-1995). ІФТКД, богословський факультет та ІФДС, кваліфікація «бакалавр богослов'я, викладач релігієзнавства» (1995-2000). Дияко́нські свячення – 16.03.2003 р. Священні́к свячення – 20.06.2004 р.	Бакалавр богослов'я (2000).	Капелан лікарень, м. Івано-Франківськ (з 2000). Капелан Івано-Франківського обласного онкологічного диспансеру (з 2000). Викладач ІФТА (2004-2006); дисципліни «Історія святової та української духовної музики», «Методика релігійної культурно-громадської роботи», «Пастирська праця з молоддю».
Холод Йосиф-Іван, отєць ЧСВВ (19.....).			Гумен монастиря Христа Царя, ЧСВВ, м. Івано-Франківськ, вул. Незалежності, 181 (1992-199...).
Чав'як Іван, отєць (1913-1998).	Станіславська духовна семінарія (1936-1939). Іерейські свячення – 1943 р., з рук блаженного єпископа Григорія Хомішина.		Священник католицької УГКЦ (1946-1990). Парох церкви св. Димитрія м. Івано-Франківськ (1989-1998). Духівник академічних груп студентів катехитично-педагогічного факультету ІФТКД (1990-1991).
Чорний Володимир, отєць (06.10.1963).	ІФТКД, богословський факультет та ІФДС (1991-1995). ІФТА, Відділ аспірантури за спеціальністю «Історія Церкви та філософсько-богословського вчення в Україні» (2004-2007).	Бакалавр богослов'я (1995).	Викладач ІФТКД (1995-2006); дисципліна «Вступ до теології». Кандидат Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 10.07.1995). Член Колегії єпархіальних радників Івано-Франківської єпархії УГКЦ (28.01.1998). Захник вузла Церковного Сулу Івано-Франківської єпархії УГКЦ (06.03.1998-200...).
Чорний Михайло (19.....).			В.о. Генерального Вікарія Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 17.12.2000). Директор Видавництва ІФТКД / ІФТА (199...-01.11.2000).
Шаховська Талєса, сєстра ЧСВВ (19.....).			Методист катехитично-педагогічного факультету ІФТКД (≈ 1995-19.....).

Продовження таблиці В.

Шевчук Іван, отець (19.....).			Духівник академічної групи богословів №12 ІФТКДП (з 11.03.1992); духівник групи №22 (з 03.11.1992). Начальник Канцелярії Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 1992). Член Колегії єпархіальних радників Івано-Франківської єпархії УГКЦ (28.01.1998-200...). Парох с. Загіздя Лисецького деканату Івано-Франківської єпархії УГКЦ (з 01.12.1998).
Шеремета Володимир (30.05.1970, смт. Більшівці Галицького району Івано-Франківської області).	Більшівська СШ (1977-1987). Івано-Франківський католицький духовний інститут (1990-1991). Теологічний факультет в Джаково – філіал Загребського державного університету (Хорватія) (26.02.1991-15.03.1996). Віденського державного університету (1996-2000 н.р., 2000 р.в., доктор в галузі моральної теології). Заочні студії у Віденському (Австрія) та Мюнхенському (Німеччина) університетах за спеціальністю «Радник у справах управління та розвитку організації» (2003-2005, сертифікат на проведення семінарів з розвитку керівних здібностей, менеджменту часу і власних сил, розвитку персоналу та організації, конфлікт-менеджменту).	Доктор теології (2000). Дисертація на здобуття наукового ступеня доктора теології в галузі моральної теології на тему «Етична оцінка атомної енергетики: етична орієнтація з погляду теології створення»; захист – 14.11.2000 р., Віденський університет. Професор ІФТА (2010).	Служба в армії СРСР (1988-1989). Викладач ІФТА (2001-2007), доцент кафедри теології ІФТА (2007-2010). Дисципліни: «Моральна теологія»; «Історична теологія»; «Етика чеснот»; «Етика спілкування»; «Екологічна етика»; «Фундаментальне моральне богослов'я». Уповноважений Патріархом УГКЦ Любомиром Гузаром за питання екології від УГКЦ до Ради Єпископських Конференцій Європи (2002-2006). Член Європейського об'єднання моральної теології (2003-2007). Представник Івано-Франківської єпархії в Синодальній Комісії щодо написання Катехизму УГКЦ (з 27.12.2004). Керівник Екологічного Центру Івано-Франківської єпархії УГКЦ (2004-2007). Член Європейського Об'єднання соціальної етики (2005-2007). Член Європейської мережі радників у справах управління та розвитку організації (2005-2007). Член Ради правління Європейського Об'єднання соціальної етики (обраний 13.04.2007 р. терміном на 5 років). Професор ІФТА (2010). Член Вченої Ради ІФТА (з 2010).
Шиньчій Доротея-Дмитро, отець ЧСВВ (19.....).	Львівський державний університет імені І.Франка, факультет іноземних мов, відділення класичної філології, кваліфікація «філолог-класик, вчитель німецької мови» (1953-1958).		Монах монастиря Христа Царя, ЧСВВ, м. Івано-Франківськ, вул. Незалежності, 181 (1992-199...). Провідний духівник ІФТКДП для І курсу (з 03.11.1992). Професор ІФТКДП (1993-1997); дисципліна «Аскетика».
Шипайло Лариса (01.07.1937, м. Коломия Івано-Франківської області).			Викладач ІФТА (1995-2000); дисципліна «Латинська мова».

Продовження таблиці В.

<p>Шмацило Ярослав, отець (18.09.1959, с. Білобожниця Чортківського району Тернопільської області).</p>	<p>Ришолубівська 8-річна середня школа Чортківського району Тернопільської області (1966-1974). Білобожниця СП Чортківського району Тернопільської області (1974-1976). Одеський гідрометеорологічний інститут (1980-1986). ІФТКД, богословський факультет та ЮДС (1996-2001). Дяківська свячення – 12.02.2001 р. з рук владика Софрона Мудрого, церква с. Павлівка Лісниського деканату Івано-Франківської єпархії УГКЦ. Ієрейські свячення – 27.05.2001 р. з рук владика Софрона Мудрого, Катедральний Собор Святого Воскресіння м. Івано-Франківськ Івано-Франківської єпархії УГКЦ.</p>		<p>Служба в армії (1978-1980). Чортківська гідрологічна станція (1981-1997). Прфект ІФТА (2000-2001). Економ ІФТА (2001-2003). Духовник ІФТА (2003-2005). Головний економ ІФТА (з 2005).</p>
<p>Щурек Михайло (10.01.1950, с. Козина Тисменицького району Івано-Франківської області).</p>	<p>Чернівецький державний університет імені Ю.Федьковича, економічний факультет (1973-1978).</p>	<p>Кандидат економічних наук (1985). Доцент кафедри обліку та аудиту виробництва (1989).</p>	<p>Викладач ІФТА (199...); дисципліна «Основи економічних знань».</p>
<p>Яків Тетозій, отець ЧСВВ (14.04.1954, м. Летниця, Польща).</p>	<p>Ієрейські свячення – 27.05.1979 р.</p>		<p>Ректор ІФТС (2000-2001). Відповідальний за організацію візиту Івана Павла II в Україну (2000-2001). Ігумен монастиря Отців Василіян у м. Київ (з 2000). Протоігумен Чину Святого Василя Великого (з 2001). Генеральний Вікарій Івано-Франківської єпархії УГКЦ (26.04.-17.12.2001). Директор видавництва «Місіонер», м. Львів (з 17.12.2001). (1996-1995). Директор первозного хору у катедральному соборі св. Юрія у м. Львів (1996-1995). Викладач кафедри музики Чернівецького національного університету імені Ю.Федьковича (1995-2005). Доцент кафедри співу і доригування університету імені В.Стефаніка (з 2005). Завідувач значного відділу Інституту національного університету імені В. Стефаніка (з 2005). Викладач Академії керівних кадрів культури та мистецтва м. Київ (з 2005). Викладач ІФТА (з 2005); дисципліни «Геоія музики», «Вокал», «Фортіпіано».</p>
<p>Ярошенко Ірина Володимирівна (16.12.1970, м. Колонія Івано-Франківської області).</p>	<p>Івано-Франківське музичне училище, теоретичний відділ (1989 року вступу). Львівська консерваторія імені М.Лисенка, відділ хорového диригування (1995 р. в.). Теологічний факультет Люблінського католицького університету (200...-2006).</p>	<p>Кандидат мистецтвознавства (2005). Доктор філософії (2006). Доцент кафедри співу та диригування (2007).</p>	<p>Директор видавництва «Місіонер», м. Львів (з 17.12.2001). (1996-1995). Директор первозного хору у катедральному соборі св. Юрія у м. Львів (1996-1995). Викладач кафедри музики Чернівецького національного університету імені Ю.Федьковича (1995-2005). Доцент кафедри співу і доригування університету імені В.Стефаніка (з 2005). Завідувач значного відділу Інституту національного університету імені В. Стефаніка (з 2005). Викладач Академії керівних кадрів культури та мистецтва м. Київ (з 2005). Викладач ІФТА (з 2005); дисципліни «Геоія музики», «Вокал», «Фортіпіано».</p>

Складено на підставі:**1. Архів Єпископської Консисторії Івано-Франківської Єпархії УГКЦ:**

1. Папка «Декрети, накази, розпорядження Єпископа-Ординарія Івано-Франківської єпархії УГКЦ Софрона Дмитерка ЧСВВ (1990–1997)».

2. Папка «Декрети, накази, розпорядження Єпископа-Ординарія Івано-Франківської єпархії УГКЦ Софрона Мудрого ЧСВВ (1997–2006)».

3. Папка «Декрети, накази, розпорядження Правлячого Архієрея Івано-Франківської єпархії УГКЦ єпископа Володимира Війтишина (з 2006)».

2. Архів Секретаріату ІФТА:**Папка «Накази 1991–1995 рр.»**

4. Наказ №_ (без числа) від 25.01.1991 р. про тимчасове призначення на період відсутності Іриней Білика в.о. ректора о. Р. А. Кияка. Підписав: Ректор Семінарії: Єпископ Іриней [Білик]. – Арк. 1.

5. Наказ №_ (без числа) від 06.12.1991 р. про тимчасове призначення на період відсутності Іриней Білика в.о. ректора о. Н.Рашкевича. Підписав: Ректор Інституту: Єпископ Іриней [Білик]. – Арк. 1.

6. Наказ №7 від 20.02.1992 р. «Про призначення керівництва Чортківською дяківсько-регентською школою». Підписав: Ректор Інституту: Єпископ Іриней [Білик]. – Арк. 1.

7. Наказ № 5 від 11.03.1992 р. про призначення кураторів і духівників академічних груп стаціонарного відділу Інституту. Підписав: Ректор Інституту: Єпископ Іриней [Білик]. – Арк. 1.

8. Наказ № 10 від 08.06.1992 р. про студентів ІФТКДІ – учасників з'їзду Спільки Християнського Відродження. // Архів Секретаріату ІФТА. – Папка «Накази 1991–1995 рр.» – Арк. 1.

9. Наказ № 12 від 04.08.1992 р. про направлення о. Нейлюка Михайла Романовича до Польщі для вирішення питань

про співпрацю. Підписав [фактичний підпис – відсутній]: Ректор Інституту: Єпископ Іриней [Білик]. – Арк. 1.

10. Наказ №14 від 05.08.1992 р. про направлення о. Гуралюка Михайла Танасійовича до Польщі та Чехо-Словаччини для вирішення питань про співпрацю. Підписав [фактичний підпис – відсутній]: Ректор Інституту: Єпископ Іриней [Білик]. – Арк. 1.

11. Наказ № 19 від 20.10.1992 р. «Про внесення змін в складі академічних груп богословського факультету». Підписав: Ректор Інституту: Єпископ Іриней [Білик]. – Арк. 1–2.

12. Наказ № 26 від 03.11.1992 р. про призначення кураторів і духівників академічних груп стаціонарного відділу Інституту. Підписав: Ректор Інституту: Єпископ Іриней [Білик] / / Архів Секретаріату ІФТА. – Папка «Накази 1991–1995 рр.». – Арк. 1.

13. Наказ № 43 від 18.12.1992 р. про тимчасове призначення на період відсутності Іриней Білика в.о. ректора о. С. Кияка. Підписав: Ректор Інституту: Єпископ Іриней [Білик]. – Арк. 1.

14. Наказ № 69 від 11.01.1993 р. про покращення роботи АГЧ ІФТКДІ. Підписав: Ректор Інституту: Єпископ Іриней [Білик]. – Арк. 1–1 зв.

15. Наказ № 4 від 13.02.1993 р. [Тучапець Віра, студентка КПФ ІФТКДІ та коректор журналу «Добрий Пастир»]. Підписав: Ректор Інституту: Єпископ Іриней [Білик]. – Арк. 1.

16. Наказ № 11 від 10.03.1993 р. «Про переведення студентів стаціонарного відділення на заочне відділення». Підписав: Ректор Інституту: Єпископ Іриней [Білик]. – Арк. 1.

17. Наказ № 25 від 28.04.1993 р. «Про випускні іспити в інституті в 1992–1993 рр.». Підписав: Ректор Інституту: Єпископ Іриней [Білик]. – Арк. 1.

18. Наказ № 27 від 13.05.1993 р. «Про прийом студентів на навчання ІФТКДІ в 1993 – 1994 році». Підписав: Ректор Інституту: Єпископ Іриней [Білик]. – Арк. 1.

19. Наказ № 35 (без дати, очевидно, початок липня 1993 р.) про зарахування до складу студентів ІФТКДІ абітурієнтів, які направлені монашими Згромадженнями. Підписав: Ректор Інституту: Єпископ Іриней [Білик]. – Арк. 1.

20. Наказ № 37 (8) від 15.07.1993 р. про зарахування до складу студентів ІФТКДІ (на богословський та катехитично-педагогічний факультети). Підписав: Ректор Духовного Інституту: Єпископ Іриней [Білик]. – Арк. 1–2.

21. Наказ № 038 від 23.07.1993 р. про зарахування до складу студентів ІФТКДІ (на богословський та катехитично-педагогічний факультети). Підписав: Ректор Духовного Інституту: Єпископ Іриней [Білик]. – Арк. 1–5.

Фонд «Особові справи професорсько-викладацького колективу ІФТА за 1990–2010 рр.».

22. Особова справа «Бик Марія Володимирівна».

23. Особова справа «Бігун Михайло, отець».

24. Особова справа «Білоус Олег Михайлович».

25. Особова справа «Будуйкевич Владислав-Ярослав Васильович, отець».

26. Особова справа «Буряний Михайло».

27. Особова справа «Витвицький Володимир».

28. Особова справа «Витвицький Петро, отець».

29. Особова справа «Війтишин Володимир Іванович, єпископ».

30. Особова справа «Галавай Тарас, отець».

31. Особова справа «Генза Мирослава».

32. Особова справа «Гобир Борис, отець».

33. Особова справа «Гоголь Василь Володимирович, отець».

34. Особова справа «Гоголь Іван Васильович, отець».

35. Особова справа «Горбань Річард Анатолійович, отець».

36. Особова справа «Гусак Володимир Дмитрович».

37. Особова справа «Делятинський Руслан Іванович».

38. Особова справа «Дем'янець Віталій, отець».

39. Особова справа «Дем'янець Ігор».

40. Особова справа «Дзуль Михайло, отець».

41. Особова справа «Дзюбак Роман Несторович, отець».

42. Особова справа «Добровольський Михайло, отець».

43. Особова справа «Драй Антонія, сестра, ЧСВВ».

44. Особова справа «Друляк Юрій, отець».

45. Особова справа «Дубицький Іван Михайлович».
46. Особова справа «Дуфанець Іван, отець».
47. Особова справа «Єгрешій Олег Ігорович».
48. Особова справа «Загайкевич Ольга».
49. Особова справа «Зінченко Юрій».
50. Особова справа «Іванов Микола».
51. Особова справа «Ігнатюк Василь-Михайло Іванович».
52. Особова справа «Карабінович Василь, отець».
53. Особова справа «Каськів Олег Володимирович, отець».
54. Особова справа «Квич Вероніка».
55. Особова справа «Кейван Микола Васильович».
56. Особова справа «Кияк Святослав Романович, отець».
57. Особова справа «Кіндратюк Богдан Дмитрович».
58. Особова справа «Клапків Михайло, отець».
59. Особова справа «Климишин Іван Антонович».
60. Особова справа «Климишин Ольга Іванівна».
61. Особова справа «Козак Петро, отець».
62. Особова справа «Козловський Юрій, отець».
63. Особова справа «Козовик Іван Якимович, отець».
64. Особова справа «Копчук-Кашецький Андрій Володи-
мирович».
65. Особова справа «Курилів Богдан Володимирович,
отець».
66. Особова справа «Кусьнеж Володимир, отець».
67. Особова справа «Левицький Андрій, отець».
68. Особова справа «Левицький Олександр, отець».
69. Особова справа «Лось Володимир, отець».
70. Особова справа «Луцький Іван Михайлович, отець».
71. Особова справа «Ляхович Роман Михайлович».
72. Особова справа «Малець Роман Іваанович».
73. Особова справа «Марціновський Богдан Йосифович,
отець».
74. Особова справа «Мельник Ярослав Григорович».
75. Особова справа «Микієвич Роман, отець».
76. Особова справа «Миронюк Мирон, отець».
77. Особова справа «Міхней Михайло, отець».
78. Особова справа «Мощич Володимир, отець».

79. Особова справа «Мудрий Софрон, єпископ, ЧСВВ».
80. Особова справа «Огар Тарас, отець».
81. Особова справа «Олійник Юрій, отець».
82. Особова справа «Онищук Ігор Ігорович, отець».
83. Особова справа «Повзанюк Ольга Іванівна».
84. Особова справа «Попик Володимир Миколайович, отець».
85. Особова справа «П'яста Руслан, отець».
86. Особова справа «Рак Василь, отець».
87. Особова справа «Сабат Петро, отець».
88. Особова справа «Слоїк Зеновій, отець».
89. Особова справа «Слижук Сергій Васильович».
90. Особова справа «Степовик Дмитро».
91. Особова справа «Стефанюк Михайло».
92. Особова справа «Сурик Володимир Іванович, отець».
93. Особова справа «Тимішак Ярослав, отець».
94. Особова справа «Ткачук Василь, отець».
95. Особова справа «Токар Віталій, отець».
96. Особова справа «Трухан Юрій, отець».
97. Особова справа «Тучапець Василь».
98. Особова справа «Ханенко Мирослав, отець».
99. Особова справа «Шеремета Володимир».
100. Особова справа «Шипайло Лариса».
101. Особова справа «Щурик Михайло».
102. Особова справа «Ярошенко Ірина Володимирівна».

3. Приватний архів о. доктора Р. Горбаня, віце-ректора з наукової роботи ІФТА:

103. Справа № 1. Колекція документів про реєстрацію та організаційну структуру (Вчену Раду, факультети, відділення) ІФТА УГКЦ у 2000–2010 рр.

104. Справа № 2. Колекція документів про організацію відділення аспірантури ІФТА УГКЦ у 2000–2010 рр.

105. Справа № 3. Документи про організацію навчального та формаційного процесу в ІФТА у 2000–2010 рр.

106. Справа № 4. Документи про співробітництво ІФТА УГКЦ з іншими навчальними закладами (зокрема, Чортків-

ською дяківсько-катехитичною академією ім. свщмч. Григорія Хомишина, Прикарпатським національним університетом імені Василя Стефаника та іншими) у 2000–2010 рр.

107. Справа № 5. Документи про діяльність о. д-ра Річарда Горбаня у 2002–2006 рр.

108. Справа № 6. Документи про діяльність о. д-ра Річарда Горбаня на посаді віце-рктора з наукової роботи ІФТА з 19.06.2006 р.

109. Справа № 7. Документи про парафію святого пророка Іллі у м. Івано-Франківськ Івано-Франківського деканату Івано-Франківської Єпархії УГКЦ.

4. Приватний архів о. Б. Гобира, віце-рктора з навчальної роботи ІФТА:

Фонд «Особові справи професорсько-викладацького колективу ІФТКДІ за 1990–2000 рр.».

110. Особова справа «Арсенич Петро».

111. Особова справа «Буряний Михайло».

112. Особова справа «Гнитка Степан, отець».

113. Особова справа «Гобир Борис Мирославович, отець».

114. Особова справа «Грабовецький Володимир Васильович».

115. Особова справа «Гусак Володимир Дмитрович, отець».

116. Особова справа «Заборовський Ярослав Юрійович».

117. Особова справа «Загайкевич Ольга».

118. Особова справа «Рашкевич Нестор, отець».

119. Особова справа «Слижук Сергій Васильович».

120. Особова справа «Степанюк Олександр Васильович».

121. Особова справа «Чав'як Іван, отець».

5. Офіційні нормативно-документальні видання УГКЦ:

122. Вісник Івано-Франківської Єпархії УГКЦ. – 2004–2005.

123. Євангелізація і душпастирство у III тисячолітті: Матеріали Собору Івано-Франківської Єпархії УГКЦ 15–16 січня 2002 р. Б. – Івано-Франківськ: Нова Зоря, 2002. – 120 с.

124. Шематизм Івано-Франківської єпархії УГКЦ станом на 10 листопада 1995 року Божого / Надруковано за дорученням Ординарія Івано-Франківського Кир Софрона Дмитерка ЧСВВ. Редагування І. Пелехатий. – Івано-Франківськ: Редакційно-видавничий відділ Івано-Франківської греко-католицької єпархії, 1995. – 160 с.

125. Шематизм Івано-Франківської єпархії УГКЦ / Упорядкував митр. прот. Іван Шевчук, Віце-Канцлер Івано-Франківської Єпархії. – Івано-Франківськ: Нова Зоря, 2009. – 128 с.

126. Нарис історії Івано-Франківської (Станіславівської) Духовної Семінарії імені Святого Священномученика Йосафата / Підготував до друку о. д-р О. Каськів. – Івано-Франківськ: Івано-Франківська Духовна Семінарія імені Святого Священномученика Йосафата, 2007. – 139 с. + XII с.-іл.

6. Публікації в періодичних виданнях:

Газета Івано-Франківської єпархії УГКЦ «Нова Зоря» (2007–2010):

127. Вічна пам'ять: Св. п. отець-мітрат Мирон Підлісецький (Біографія) // Нова Зоря. – 2007. – 26 січня. – Ч. 5. – С. 8.

128. Юрій Трухан, секретар Єпарха Івано-Франківського. Столітній ювілей семінарії // Нова Зоря. – 2007. – 20 квітня. – Ч. 17. – С. 2.

129. Єпископ Микола Сімкайло, Єпарх Коломийсько-Чернівецький (біографічна довідка) // Нова Зоря. – 2007. – 16 листопада. – Ч. 45. – С. 4.

130. Владика Софрон – двічі мудрий: [інтерв'ю] // Нова Зоря. – 2007. – 23 листопада. – Ч. 46. – С. 4.

131. Владика Софрон Мудрий ЧСВВ, Єпископ-емерит (біографічна довідка) // Нова Зоря. – 2007. – 23 листопада. – Ч. 46. – С. 4.

132. Трухан Юрій. Присуджено вчені звання // Нова Зоря. – 2007. – 21 грудня. – Ч. 50. – С. 2.

133. Боечко Юлія. Горджуся долею своєю (о.-мітрат Іван Козовик) // Нова Зоря. – 2008. – 8 лютого. – Ч. 6. – С. 4.

134. Вічна пам'ять: о.-мітрат Ярослав Будуйкевич (некролог та біографічна довідка) // Нова Зоря. – 2008. – 11 квітня. – Ч. 15. – С. 2.

135. Богдан Нагорняк, вчитель християнської етики Тисменицької ЗОШ. Діти славлять Творця [реколекції для учнів провів парох церкви св. Архистратига Михаїла, викладач ІФТА, канд. філос. н. о. Роман Микієвич] // Нова Зоря. – 2008. – 18 квітня. – Ч. 16. – С. 5.

136. Трухан Юрій, диякон, секретар Єпарха Івано-Франківського. Промінь Божої любові [освячено новий храм – святого Великомученика Юрія Переможця] // Нова Зоря. – 2008. – 30 травня. – Ч. 22. – С. 4.

137. Трухан Юрій, секретар Владики Володимира Війтишина; Горбань о. д-р Річард. Нові Храми: [про посвяту наріжних каменів для каплиці з нагоди Ювілею 1020-ї річниці Хрещення Руси-України та церкви св. Пророка Іллі] // Нова Зоря. – 2008. – 13 червня. – Ч. 24. – С. 4.

138. З ювілеєм!: Просто йти за Христом! [о. Борис Гобир, парох церкви св. влкмч. Димитрія у м. Івано-Франківськ] // Нова Зоря. – 2009. – 3 квітня. – Ч. 9. – С. 5.

139. Боєчко Юлія. «Добрий Ти, Господи, і милосердя Твоє не має меж...» [про освячення нового корпусу Католицької школи імені Святого Василя Великого по вул. Шевченка, 11] // Нова Зоря. – 2009. – 4 вересня. – Ч. 22. – С. 7.

140. З життя Єпархії: Храмове свято: 25 листопада – день священномученика Йосафата, іменем якого названа Івано-Франківська Духовна Семінарія // Нова Зоря. – 2009. – 11 грудня. – Ч. 29. – С. 2.

141. Трухан о. Юрій. Рукоположено двох дияконів [Олеся Будзяка та Юрія Павлюка у безженному стані, призначені духовними кураторами ІФДС] // Нова Зоря. – 2010. – 4 лютого. – Ч. 3. – С. 3.

142. Декрет від 06.05.2010 р., вих. № 223 про іменування митр. прот. Олега Каськіва Протосинкелом Івано-Франківської єпархії УГКЦ. Підписали: + Володимир Війтишин, Єпископ Івано-Франківської Єпархії УГКЦ; о.-мітр. Володимир Чорній, канцлер // Нова Зоря. – 2010. – 27 травня. – Ч. 11. – С. 1.

143. Довідка «Нової Зорі»: Каськів Олег Володимирович // Нова Зоря. – 2010. – 27 травня. – Ч. 11. – С. 1.

144. Декрет від 06.05.2010 р., вих. № 224 про іменування прот. Олександра Левицького ректором Івано-Франківської Духовної Семінарії імені священномученика Йосафата Підписали: + Володимир Війтишин, Єпископ Івано-Франківської єпархії УГКЦ; о.-мітр. Володимир Чорній, канцлер // Нова Зоря. – 2010. – 27 травня. – Ч. 11. – С. 1.

145. «Хрестова Церква – наш духовний скарб»: Інтерв'ю з Єпископом Володимиром Війтишином, Правлячим Архієреєм Івано-Франківської єпархії // Нова Зоря. – 2010. – Ч. 14. – С. 1–2.

146. Зустріч випускників ІФТКДІ 1995 року [запрошення на 14 вересня 2010 р.] // Нова Зоря. – 2010. – 5 серпня. – Ч. 15. – С. 3.

7. Матеріали Інтернет-ресурсів:

147. Відійшов у вічність о.-мітр. проф. Ярослав Будуйкевич (2008-04-09 15:14:11). Автор: о. В.Перцович, прес-секретар Коломийсько-Чернівецької єпархії УГКЦ // <http://kolomyia.org/se/sites/ep/7161/?page=13>.

148. Вічна пам'ять! о.-мітрат Ярослав Будуйкевич (Вівторок, 08 квітня 2008, 01:01). Ректорат Івано-Франківської Теологічної Академії та Семінарії // <http://ifds.org.ua/archiv/488-s.html>.

149. Історія кафедри мікробіології Івано-Франківського національного медичного університету: [фрагмент «Професор Володимир Михайлович Витвицький»] // <http://www.ifdmu.edu.ua/index.php?cat=do&name=mbiol&setlang=ua>.

150. Біографії єпископів УГКЦ: Владика Тарас (Сеньків), Апостольський Адміністратор Стрийської єпархії; Владика Володимир (Війтишин), Єпарх Івано-Франківський; Владика Софрон (Мудрий), Єпископ-емерит; Владика Микола (Сімкайло), Єпарх Коломийсько-Чернівецький; Владика Діонісій (Ляхович), Апостольський Візитатор для українців греко-католиків Італії та Іспанії // <http://www.ugcc.org.ua/38.0.html>.

151. Єпископ Івано-Франківський Володимир Війтишин: Нашим першочерговим завданням є християнське виховання молоді, бо бачимо, що злі сили виривають молоді душі з церкви // <http://zik.com.ua/ua/news/2005/07/25/15008>.

152. Володимир (Війтишин), Єпарх Івано-Франківський УГКЦ <http://old.risu.org.ua/ukr/major.religions/glossary/02/>.

153. Життєпис професора, доктора протоієрея Річарда Горбаня, віце-ректора ІФТА <http://ifds.org.ua/component/content/article/803.html>.

154. Дмитро Степовик <http://www.knyha.com/ukr/authors/?id=2326>.

Г. Динаміка складу студентів ІФДС – ІФТКДІ – ІФТА (1990–2010 рр.)

Навчальні роки	Філософсько-богословський факультет та духовна семінарія	
	Прийнято на навчання	Випуск
1990-1991	84 (?)	Не було випуску!
1991-1992	79 (?)	Не було випуску!
1992-1993	129 (?)	34
1993-1994	невідомо	45
1994-1995	невідомо	365 (*)
1995-1996	148	160 (*)
1996-1997	46	129 (?)
1997-1998	47	невідомо
1998-1999	97	60 (?)
1999-2000	76	62
2000-2001	59	83
2001-2002	59	50
2002-2003	73	33
2003-2004	55	32
2004-2005	41	42
2005-2006	43	31
2006-2007	34	64 (*)
2007-2008	29	45
2008-2009	37	33
2009-2010	30	44
2010-2011	30	у 2011 році!

Інформацію подав секретар Секретаріату ІФТА о. магістр Михайло Дзуль.

Примітка:

1. Суперечливі дані щодо чисельності контингенту студентів позначені біля цифри знаком питання в дужках [(?)].

2. Якщо до загального числа студентів було враховано студентів катехитичного факультету та студентів заочного відділення, то цифра позначена «зірочкою» [*].

3. В Архіві Секретаріату ІФТА відсутні відомості про випуск богословів 1998 року, а також про прийом у 1994 та 1995 роках.

Складено на підставі:

1. Архів Секретаріату ІФТА. – Папка «Накази 1991–1995 рр.».

2. Архів Секретаріату ІФТА. – Папка «Накази 1995–2000 рр.».

3. Архів Секретаріату ІФТА. – Папка «Накази 2000–2010 рр.».

4. Шематизм Івано-Франківської єпархії УГКЦ станом на 10 листопада 1995 року Божого / Надруковано за дорученням Ординарія Івано-Франківського Кир Софрона Дмитерка ЧСВВ. Редагування І. Пелехатий. – Івано-Франківськ: Редакційно-видавничий відділ Івано-Франківської греко-католицької єпархії, 1995. – 160 с.

5. Шематизм Івано-Франківської єпархії УГКЦ / Упорядкував митр. прот. Іван Шевчук, Віце-Канцлер Івано-Франківської єпархії. – Івано-Франківськ: Нова Зоря, 2009. – 128 с.

6. Каськів О., о. д-р. Минуле та сучасність Івано-Франківської (Станіславівської) Духовної Семінарії // Нарис історії Івано-Франківської (Станіславівської) Духовної Семінарії імені Святого Священномученика Йосафата. – Івано-Франківськ, 2007. – С. 22.

Д. Відділ аспірантури ІФТА (2005–2010 рр.): характеристика випускників

№ Диплома	Прізвище, ім'я	Дата захисту	Тема дисертації	Спеціальність
001	Смчук Ігор	24 травня 2005	Богочинання Пресвятої Богородиці в традиції київської Церкви	Теологія (Історія Церкви та богословсько-філософського вчення)
002	о. Левицький Олександр	26 травня 2005	Історично-юридичний розвиток Партикулярного права Київської церкви у 1926–1981 рр.	Теологія (Канонічне право)
003	Білоус Олег	26 травня 2005	Християнство в історіософії Арнольда Джозефа Тойнбі	Теологія (Історія Церкви та богословсько-філософського вчення)
004	Ткач Ігор	26 травня 2005	Богословсько-аксіологічний зміст християнського обряду в УГКЦ	Теологія (Історія Церкви та богословсько-філософського вчення)
005	о. Огар Тарас	21 лютого 2006	Духовні і культурні впливи на Московщину і її Церкву в XVI–XVII століттях	Теологія (Історія Церкви та богословсько-філософського вчення)
006	о. Гуменюк Володимир	11 червня 2007	Історично-юридичний розвиток Партикулярного права УГКЦ в період з 1590 по 1926 рр.	Теологія (Канонічне право)
007	о. Онищук Ігор	18 червня 2007	Замойський синод 1920 р. Історично-юридичний аналіз рішень та постанов	Теологія (Історія Церкви та богословсько-філософського вчення)
008	о. Свідрун Петро	04 червня 2008	Значення та вплив душпастирської діяльності УГКЦ на формування особистості	Теологія (Історія Церкви та богословсько-філософського вчення)
009	Савчук Олег	09 грудня 2008	Зародження та розвиток соціальної доктрини в українському греко-католицизмі у XX ст.	Теологія (Історія Церкви та богословсько-філософського вчення)
010	о. Сохан Іван	02 березня 2010	Сучасне державно-правове врегулювання дочасного майна Церкви в Україні	Теологія (Канонічне право)
011	Сливоцький Василь	29 квітня 2010	Правові норми Єфремівської Кормчої	Теологія (Канонічне право)
012	о. Максим'юк Юрій	23 грудня 2009	Літературний спадок Київської Русі X–XIII ст. як джерело української християнської духовності	Теологія (Історія Церкви та богословсько-філософського вчення)

Інформацію подав завідувач Відділу аспірантури ІФТА о. лід. Юрій Козловський.

НАУКОВЕ ВИДАННЯ

Горбань Річард Анатолійович
Делятинський Руслан Іванович

Івано-Франківська Теологічна Академія УГКЦ: традиції та становлення (до 125-річчя Івано-Франківської єпархії УГКЦ, 20-річчя виходу з підпілля Духовної Семінарії та 10-річчя заснування Теологічної Академії): Наукове видання. – Івано-Франківськ: Нова Зоря, 2010. – 168 с. – (Серія наукових видань «Бібліотека Наукового вісника ІФТА «Добрий Пастир», Випуск 1).

Горбань Р., Делятинский Р. Ивано-Франковская Теологическая Академия УГКЦ: традиции и становление (к 125-летию Ивано-Франковской епархии УГКЦ, 20-летию выхода из подполья Духовной Семинарии и 10-летия основания Теологической Академии): Научное издание. – Ивано-Франковск: Нова Зоря, 2010. – 168 с. – (Серия научных трудов «Библиотека Научного вестника ИФТА «Добрый Пастырь», Выпуск 1).

В этой памятной книге представлены материалы выступлений на юбилейной конференции, доклад вице-ректора по научной работе ИФТА профессора, доктора теологических наук о. Ричарда Горбаня об организации научно-исследовательской деятельности профессорско-преподавательского коллектива ИФТА, а также монографическое исследование истории ИФТА, в котором рассматривается проблема становления и развития одного из авторитетных современных богословских учебных заведений УГКЦ – Ивано-Франковской Теологической Академии, которая была основана в Юбилейном 2000 году, но фактически унаследовала лучшие традиции своих предшественников – Станиславской (1907–1945) и Ивано-Франковской (1991–1995) духовных семинарий, Ивано-Франковского Теологично-Катехитического Института (1991–2000) – в деле подготовки нового поколения богословов-ученых, священников и катехитов, дьяко-регентов и других специалистов, которые требуются для проведения УГКЦ миссии «новоевангелизации» в современном украинском обществе.

Эта книга начинает серию научных трудов «Библиотека Научного вестника ИФТА «Добрый Пастырь», в рамках которой будут публиковаться научные труды профессорско-преподавательского коллектива ИФТА.

Книга предназначена для богословов, историков, религиоведов, философов и всех, кто интересуется историей развития богословских учебных заведений в Украине.

Richard Gorban, ThD; Ruslan Delyatynskyy. UGCC Theological Academy of Ivano-Frankivsk: traditions and development (on occasion of the 20th anniversary of the exit form the underground and the 10th anniversary of the founding of the Academy): Scientific publication. – Ivano-Frankivsk: Publications of Ivano-Frankivsk Theological Academy, 2010. – p. 168. – (Series of scientific IFTA publications «Dobryj Pastyr» (Good Shepherd, vol. 1)

This publication includes texts that have been presented at the anniversary conference, the presentation of Professor Richard Gorban, ThD about the organization of the research and instruction activity of the teachers and professors of the Academy. It also includes a monographic research paper on the history of IFTA, which presents the process and difficulties of establishment and development of one of most authoritative contemporary theological schools of UGCC – Theological Academy of Ivano-Frankivsk. It was established in the year 2000, but is rightly entitled to the legacy of its predecessors: Seminary of Stanislaviv (1907–1945), Seminary of Ivano-Frankivsk (1991–1995) in the field of preparation of new generations of theologians, philosophers, priests, catechists, cantors and choir directors and other specialists necessary for the implementation in the UGCC of the «new evangelization» for the modern Ukrainian society.

This book is the first of a series of scientific publications «Library of scientific herald of IFTA Good Shepherd, in which the papers of the academic staff of IFTA.

This book is intended for theologians, historians, religion studies specialists, philosophers and everybody who is interested in the history of theological schools of Ukraine.

Літературний редактор – Ірина Шелжітене
Комп'ютерна верстка – Ігор Лєгіта

Підписано до друку 14.10.2010. Формат 60x84 1/8.
Папір офсетний. Гарнітура Ukr. Kudriashov.
Друк офсетний. Ум. друк. арк. 1,47 Зам. № 96. Наклад 1000

© Видавництво «Нова Зоря»,
м. Івано-Франківськ, пл. А. Міцкевича, 5,
тел./факс (0342) 55-24-45; тел. (0342) 52-73-48,
e-mail: nz@com.if.ua http://nz.com.if.ua
Свідоцтво про внесення до Державного реєстру суб'єкта
видавничої справи серія ДК № 402 від 04.04.2001 р.

Віддруковано у друкарні видавництва «Нова Зоря».
м. Івано-Франківськ, пл. А. Міцкевича, 5, тел. (0342) 52-73-48

